

بازرسی شد
۶۳ - ۳۲

بازدید شد
۱۳۸۱

کتابخانه
مجلس شورای
وزارت فرهنگ و ارشاد

بازدید شد
۱۳۸۱

کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب تاریخ نو	مؤلف جلال‌الدین میرزا میرزا علی‌اکبر میرزا علی‌اکبر
موضوع تألیف شش‌برده نبع که از ۱۲۴۰ هجری تا ۱۲۹۵ هجری	شماره دفتر ۷۱۹۲ ۲۳۸

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلوة و سلام علی محمد و آلله الطاهرين **آنگاه** چون اثبات حواش
 در کتاب در وفات اخبار و آثار امرست مرغوب بر آنکه عبرت از گذشته و آئینه حال
 آید و بصیرت بر مطالعه نمایندگان فرایند لهذا این بنده درگاه اکبر و دعا کرد که
 پادشاه امریزاده جهانگیر میرزا خلف مرحوم نایب السلطنه عظیم میرزا حاجاب شاه را درین
 تاریخ ^{۱۲۶۷} در سنه هزار و دویست و شصت و هفتم هجری است در قصبه قویرکان فرج حال تقدیر
 همدان که حکم پادشاه مرحوم محمد شاه حاجاب شاه از سنه ^{۱۲۶۷} هجری ^{۱۲۶۷} هجری است بخاطر
 رسید که وقایع را که از سنه ^{۱۲۶۷} هجری ^{۱۲۶۷} هجری است بخاطر
 صانها غرض المذنبان در داده برشته بخیر در آورده که بر خوانندگان و مطالعه نمایندگان
 تجربه چه کرد و چون تاریخ مآثر سلطه از ابتدای دولت علیه بهیه قاجاریه باشد
 و اکثر آن در احوالات و کدورتات نایب السلطنه مرحوم است که در ضمن سلطنت خاقان

پیشینه

برشته بخیر گشته شده است و از تحولات آقا عبد الرزاق پاکباز نیز لیکن فرج طایفه
 و منبع بیاضه تا سنه هزار و دویست و هفتم و یک است از آن جهت این دعوی است
 پادشاه استبداد احوالات را از هر تاریخ هزار و دویست و هفتم و یک که آئینه احوال و
 سلطنت خاقان مغفور را که مختصر است بر وقایعات کلیه ایران با تمام وقایع ایام
 پادشاه مرحوم و مدت چهارده سال بیاضه و وقایع او در زمان دولت این پادشاه
 که چون جاء ناصرالدوله والدین سلطان بن سلطان بن سلطان و کما تان بن
 الکاتان ناصرالدین شاه خلداله ملکه بخیر برشته بخیر گشته و در آن احوال خود را
 بهجت افزایر و مطالعه نمایندگان را از حوادث زمان آگاه کرد و چون عدد لفظ
 نو مصداق بهر اختتام این کتاب که متمم تاریخ ذکر دبه

ذکر سنه هزار و دویست و هفتم و یک **قرن از سلف خاقان مغفور** تا قاجاریه شریف

چون مملکت ایران نفوذ است پادشاه جهان محمد امین دامن شد همایکنان قهر است
 از قدرت بازو این دولت ابد مدت و سرمد است که شکست یافته و از نظام ول شکر

در اکثره از راه آذربایجان مغفرت یافت بعد از پنج سده است که در آن ان ملک
 و در کرمان آن سده و هشتاد و نه ساله مردم جمع میزد از اکثر نظام و غیره مرتبه بود درین
 تاریخ حکومت آنان و بعد از محمد حبیب میرا لقب بحجت الدوله مفوض بودم و حکام نیز قریه بود
 و همچنین در امرز و کنار فیضه و ما نذران ملک و ما نذران و فرا حق حکومت شاهزاده
 محمد بن میرا لقب ملک که محفوظ آمده بود و هم چنین ملک و حاکمان دکان و ماکر و دست
 حنیف میرا لقب شجاع الله حبیب میرا لقب بقا تقوا و عیاض میرا میرا ابراهیم خان قاجار
 و در کرمان یوسف و نظم آمده خاقان مغفور در درم هلاله طهران نویسنده و دست
 سخن مغفرت و آن و فرمانزاده بعد از چند سال بعد از یاد آن خاقان آقا میرزا و در اوطاق
 جزا از مقبولت و حکمت و بخت سلطانیه مرغفر و جعفر تاجانی را در آن عمر بخت آئین میرزاده
 با جعفر که اطراف و شاهزادگان و حکام زمان میزدند و خان و بخت و میرزا در آن چین
 از اعیان و بزرگان اطراف و خیر و رعیت را امیر سق میرزا که در اکثر عمر از عمار
 خان اجتماع میر میشته و خاقان مغفور بعد از آن و او از امیر سلطان ملک ایران در دست

توقف

توقف لایم تان میر و حشمت و غیره و در مغفرت و بعد از سلطه عفو میفرمودند و در آن
 چند سال که آن فزون منفر آمده و ازین نزل و در حال قوام و در امرات ملک و ملت
 پیدائنده و ضعف یا رول نسبت باین و است و در بنید در نظر ارباب و بخت و در ظاهر و پدید آ

ذکر موقوفات به سبب ملک و دست
 مقدمه اول

خوانین و از الحاشیه قبه و در بنده و شروان و با کوبه و کتب و رایان و کتب و ذرائع و طویش
 و در کرمان و ولایت کرجهان و عیان و غنائات و در معالم سابقه با برادر و در
 و به بنا معالم و بر این هر قرار یافته بود و بر این رویه طاهر که اکثر نه تم و ترفیه
 آن عبارت فایر حبیب است و آنکه در دست قوت و در دست قوت و آنکه در دست قوت است
 در دست قوت و در دست کفوفه و خیر و رسیه ما نذر و بعد از اعیان را در طاعت و با جوت بود
 مثل سلطان احمد خان قبه و در شیخ خان و مصطفی خان شیردانه و حنیف خان با کوبه و دیگران
 و در ابراهیم ملیح خان قراغی و اقران خان کتبه و در حاد خان قاجار حاکم کتبه و اسکندر
 میرزا و در ارکان خان و اما دلیت کرجهان و در فارس خان و بنوع خان و اما دلیت

مطرح غنای سر قرار داده و خان بردت علیه مرتفع و آن قطعه زنی مکرر ایستاد
دولت علیه ایران میباشد و ایلالت کربان مکتوب حجاب آنجا آمده شد و می بیند
و این زنی در عرض پنج فرسخ و در طول و فرسخ **مقدم دیگر آنکه** چون همدان
فرایض همیشه هر در ملک از دواغ خاقان مغفور برقرار بود و در قبه کرکر مقدم
بودیت فرایض است ممکن و در آنست و در حال فرایض حال مقرر و چند جا
و دولت اخراج دولت بود مهر خان خان بردت علیه همیشه در دولت است
نترسیده و در آن دولت بر دولت حجاب آنجا و ذکر کرده اند **مقدم دیگر آنکه**
ابراهم خان با کوبه و از زرگر و حقیق خان با کوبه و در جانب سابق سر سبز بود
روبر مشهور در ایران پیش پخته در کنار قلعه با کوبه لغزب کلونه او و مقدم شد بود
در او را بریده کذب خاقان مغفور برده بود و قریب بیغی تاریخ در ولایت اردبیل
حاکم حقیق خان با کوبه نیز در ولایت اردبیل بر کعبه داشت و نیز در سر مراد بود
و طاهر و در باب حال او جابره و قبه کرکر در زمستان است و در آن علیه ایران لغزب مشهور

رفت

دولت و در سر راه حال دوران قبه مکتوب حجاب و لغزب و خوانی مغفور
همه در زمستان علیه مکتوب مال بود و لغزب نقص عهد با بر سر و در آن آورده بود
و این کجای امورات را در لغزب علیه حجاب نقص عهد از لغزب و لغزب مکتوب
و از آنجا که با علیه مکتوب در حال دولت در سر راه بر کعبه و در آن بنا برت مشهور
بنامه یون و استقلال امرا طار و ولایت محرمه و مستقر و در کعبه و لغزب و لغزب
بودند اصله بین قسم حکایات الهات غرض نموده و در مقام این نوع مطالب در کعبه
خاقان بر سر آمد خوانی همه در ولایت خود و رسته بودند و چینی سرور و لغزب که
نکرده در خود این نوع امورات را و در سر صدق میسر بود و در لغزب خاقان
مغفور مطر می دادند و اینک گفته کرده عراقی از زبان رعایا اسلام که در آن طرف آب
و سر و کتب بودند ساخته کعبه نیست با علیه مکتوب و کعبه خاقان مغفور و کعبه است و لغزب
مکتوب و از آنجا که عراقی عجم عراقی عرب میفرستادند و لغزب که بر سر اسلام
در اسلامیان هم از علماء و مجتهدین و ارباب حکم و سلطان کعبه و بر سر اسلام و لغزب است

در بعضی هلدوم را محفظه نموده بر سطح کف در عرض دمال و جان مسلمان نباشند و خورهای
 و خوانی آنوقت مستقیم نشینند و بعضی حرکت با دانه هلدوم و عارض هلدوم و هر یک دفع کف
 آن بلد را کرده با هر چه ملک هلدوم را با بر بوق با دانه هلدوم در آورند و با سبط
 عید و زکال نیز و نحو این در یکدیگر مال باقی و خاتمان منفرد این را از برتر بر سطحانی حضا
 در نیمه بعضی و در باب تعیبات و است در در صراط و تعیبات خوانیها و در بعضی عارض
 و لامیات نکرده و در باب تعیبات و نیمه بعد از باب سبطه کفها مصلحتی در عرض را نباشد و در
 تعیبات سر و بعضی در باب کمر در دران و حین فانی سر و در نظر فانی منفرد چنان
 جلوه داده بعد از آن خاک از دست رعو حافط قلعه ایراد منفرد و میور و خورهای
 تعیبات نیمه بعد از این جهت باب سبطه بر حرکت و سر و در عظم و صاحب حضا از طرف
 با دانه و در در نظر تقسیم شده بعد از هلدوم و هلدوم این از طرف است علیه
 در بعضی فانی و در این طرف نیز هلدوم تعیبات سر و در است از تقسیم و کمران
 حاکم و کمر در این طرف و در حین تقسیم نیمه و در تقسیم نیمه و در تقسیم نیمه و در تقسیم نیمه

که باعث استقامت مدت سوره قدر از طرفین نمایند و در تعال کف از طرف است و است و است
 نیارال بزرگ با هلدوم کاروان را بر این مهم تعیبات و از طرف باب سبطه مرسوم
 نیز محمد باقر فانی بر سر تعیبات قاجار و در آنوقت تعیبات بر نظر از زبان سراز در بود با
 هلدوم کامر مامد با نام این نه است سوره چون اکتب طلبان سر و در تعیبات و حین اکت
 با چهار و دو تعیبات بر سر تعیبات و تعیبات و در در کار نمایان و مالکال غیر تعیبات
 و در باب سبطه مرسوم نظایر این کیفیات و با دانه مرسوم و کمران نظایر این
 فنی فنی از سر و در است سر و دران بمقتضای مکان تعیبات و نیمه بعد از طرف
 سر و در در سر تعیبات و در این فانی کمران نظایر این تعیبات و باب سبطه مرسوم با
 الهام این مطلب و در این تعیبات و در صراط را بر هلدوم کمران و در باب سبطه مرسوم با
 قوام و سر و در و دانه و در در سبطه نیز بر کمران و در این فانی حرکت و نیمه کمران
 قلعه عارض آب و در تعیبات آب در در کمران و در فانی و در این فانی کمران و در این فانی
 و در این فانی کمران و در این فانی کمران و در این فانی کمران و در این فانی کمران

ما یحتاج و نهالت نقیضان و ما در صحرای قزوین و سرگرد که عجمه ارخان پسر شرف خان
 و ما در صحرای طوق خاقان منور مستحقاً بنا بودند و در آن سرزمین و قنبر در دهان
 از اسیر عجمه و قزوین ارتقا و سابق بر این حکم بستی چند دست عمارت و در آنجا عجمه
 بقدر شریف بوده این قریه قریب ولایت بایزید می باشد و از ولایات روم است و در
 کوهها این قریه جذال کما پیشتر وقوع بهم برسم و از آنجا صاحب پرورش است و در آن
 کوه آفرین واقع است و از جبال عظیم است و در آنجا چند روز مشغول بکشتن و کاشتن
 باز از اسیر عجمه بقعه سرور آباد شریف آورده و این سرور آباد بقعه است که
 حبیبی خان سرور امدادش عجمه قریب بهشت فرستاد و آن دهن در روز وفاته اسیر افتاد
 که بصحرا سرور در آنجا بر ساحه و در لایم نازعه کالت علیه ایران و روم در آنجا بسیار
 از عجمه بایزید و دیارین و قاصص و آخسته گردانیده میان آن قلعه آورده کشتی
 داده است و در آن زمان که ناپ لهطه مرموم دارد انگکان سره قریب به آنقه خفت
 از کتان و غیره در میان آن قلعه شمشیر باعث بقدر و قلعه بسیار مستحکم حصار شده بود

و بعد

ناب لهطه مرموم هنگام آن قلعه را نه بسندیده میفرمودند و با وجود قلعه ایردان این قلعه
 با این هنگام صحرای بنف و مقتضی صلح و انت نیست و باید فرد صحرای مضمون ارباب الدول
 ملهون ظاهر گردید و چنانکه در سیاق کلام آینه معلوم خواهد شد و در آنجا کعبه و قنبر
 و کعبه طیب که در سرزمین قزوین است شریف بودند و این کلیسا است که معتقد
 در آنجا و نصار است که حضرت عیسی معنیاً و عید معلوم به روز به روز از رنج نزل آن
 رفیق و نعمه اند و بعد از بیت المقدس معبر عظیم ازین عبور و از ملت نصار و رومیان
 نیست و این طیب سیقه هر یک از این عیسی ساخته شده است که عال هزار و با نفع
 متجاوز است و چنان مجاور و صالحی عجمه اند که کای و این مدت برید و قزوین بانیان
 راه یافته و عمارت بزرگ نصار از ربه بانیان و قسایل در آن طیب مقام دارند و چنان
 از قزوین و نیاز و این سوات بآنها آورده اند که از حایه پرن است صحرای مرموم و چنان
 و صورت حضرت عیسی و مردم نوب و در آنجا مکرر نقش کرده اند و هیچ نقاشی از آن فراتر
 نماند و جذال اباب و دغیت از طلع در موضع آلات مخصوصه چهار مکتوب و انکار نخواهد

که خیر کار در ابعاد و انظار مهرش و عذر صفتی هم که در میان کارکنان آنگاه بود معمول
 می باشد بعد از سه روز اقامت و ناچار آن مکان زدوده و قلعه ایردان نیز تخریب و دره
 بقعه حسین فانی در دریا صفتی هم از رسیدن نه است ناب الهی بعد از مرض درو با مقنن و
 مستقامه شمر ناب الهی شفا رتوانم او را هم نظر بصلح دولت تهاتر خاطر او فرهم
 و ضمن طرف تهاتر جسیه اردو نامزد میرزا ده مصطفی میرزا فرزند و قلعه ایردان از
 مناست و هنگام مکان قباچ بر صفتی بیان نیست و از کثرت ذخیره و آذوقه و دو فرسخ خانه
 و قد فانه که تدا و جدیدا و آنگاه موجوده هر چه نویسم کم زنده است بعد از خلاصه طمان
 از قلعه ایردان و از سبب طفا از وفاته از عمر فرهم عمال کجور زمان بخوان نزل
 احلیل فرزند عمال فرزند شون است بقا بسیار و در فرزند خرد واقع است ^{بسط} است
 عمارت و طام و آنگاه بر نزل ساخته اند بعد از درو باکی و توقف در سه روز میرزا انور که
 در زمینی که از آن در است در و عبارات در ^{قوی نزل} در و در الهی نیز نماند است
 و در منزل نکر کوشه نوزد مرکب از اهرار و در ^{الکندر} با و لیم را داده و زبان نه نیست

مکتب

جلوس فسطین و نهیت جلوس اهرار و عظم کفله با و لیم را داده و از این اخبار خان مستفید شده
 در کار در حالت در تر تر نا بهر سید و کعبت غرابت اجالا این حکایت بیان می شود که
 با و لیم اولاد نه است و بقاعده در بر برد که در فسطین و لیم بود این فسطین با و لیم
 متهم غیر نجیبه میوه بقا ن آن دولت از اولاد آن قسم زمان بر تبه سلطان نرا در نوز
 فسطین نظر میاید و دست حواس آن زن را بقعه خود را کرده بهر خود کرده الکنس با و لیم
 بر خط مالد خود برادر عده نموده اگر این زن را بقعه خود را در خانه مضطرب لیم را ایند است
 با و لیم دست این زن برادر را بغول از لیم خط سار فسطین از رغبت محبت با
 زن خط غل خود را از لیم بر سرده و این وقت که لکنس با و لیم وفات یافت که
 اما در سر از این حکایت آگاه می شد دل بر طوطی و نهیم لیم را از خواهر و فرزند
 که نیست کفله با و لیم را در که کثرت شایسته او را اهرار نهیم خبر در این قریه قال
 در در لیم نظر در بر باید و میانه اهرار آن طریق کار از مقادله بقا تله انامیه در
 میدان در لیم اهرار از آغاز انداختی تب و لکنس که مکر که کشته نه در این بین

مادر خطین ادا چهار کرده خط او را باد اهلان کرد و خطین کتبی معطی برادر خود
کدشت او شاد و میان کثرتان هر خواه خواهر اهلان رفته مکنند کرده آن را این
معامله مانع آنکه خط بر این مادر که حال بخیر صاحب اختیار مکنند در است مقرر
در این تاریخ هر خان سردار قاجار ماک مملکت خود را با سبط مرحوم و له و له خان
به پیرزده مهر است ایندست سرانزد و منهم بفرموده سر در فرزند اتمام آن
در این وقت مقرر شده و در ماه یام توقف خور می کشند از آنجا که ممت مرحوم
ماند سبط ترتیب اهل خود مقرر است بعد از آن زمان ترتیب بدو سه ماه بعد از پیرزده
هرام میرزا و این دهم و اولت مادر هراس میرزاده و زید میرزا و در این روز از تفری
رکاب بیوم از سر دمشق بکانه سده و یکم از سن شایسته متنازه می کشند حکم مطاع
حارر شده و معتمد خط اهل خلق را سردار فرزند میرزا مکنند بعد از غرض قبول معتمد میرزا
هرام توقف در خور آید چون میرزا علی شاهر میرزا بزرگ در یام حیات خود میرزا
ما که راه بعد از غرض از تفری کرد و مکنند حاضر مکنند بهر مکنند و بعد از
مکنند

عمر میرزا در شته و ما با از کرد بر مع عیال میرزا بر دشته بهمان آید و بعد از مکنند
مکنند ارادت با میرزا به پیرا کرده خود را در طریق سیر مکنند و موقت و حیدر عظمی
در میرزا است بعد از چند روز بهمان با کسوان پیران بهشت در پیش و در پیش
و در دین بر سرده و در طریق بطریق میرزا بزرگ تا مقام بر خورده بهر میرزا بزرگ مردی
کامر اهل خلق بوده و با هر طایفه میرزا دشته اهل و منزل بوده و با در طریق محبت پیش
کرده و از آن بر سر میرزا مکنند در آنجا که تکلیف ترتیب میرزا میرزا خان را لغو حیات
مکنند ای منزلت مکنند مکنند بهر مکنند نام سبط میرزا بزرگ میرزا
نه آنکه مکنند بهر مکنند میرزا بزرگ و در حق نزاع در میان برادران میرزا
میرزا میرزا خان میرزا بزرگ و مکنند و در سبط میرزا اهل انعام و له و له
ما که میرزا میرزا خان تقار و در زنده دایه ترتیب و تحلیف میرزا میرزا خان در امر وزارت
عمر میرزا دشته بهر میرزا مکنند عکس خواهم بسبب مکنند حاضر مکنند در قریبی کردی
و فرا آغاز مکنند ترتیب میرزا کرده بهر مکنند مال و دیوان بر مکنند زبانه

و محمد مطهر برادر کاشته بد چون ایرخان قاجار از امر بزرگ و فال این مطهر مرحوم بود
لکبریت مملکت خود سرافروزد و با میز ابر القاسم قائم مقام در کمال به صفای میبرد حاجت را به
خود از چاه محمد کریم زینیه بخور رفته بود و گفت سر در در سیه کید هر لب و در آفتاب
مجدد درین دشت و ناب مطهر مرحوم سر در حکم بقیمت منور سر در حاجت را به راسد و حق
مبارک حاجت و کعبت سرفت سابقه قبول این بمنزله زخم در آن اوقات متعجبند پس تسبیح
امیر از دکان مغربی را بگریه و ببلوده مرچوب رحمت شمره و ملک مکان بر در آید
و بعد از اتمام عذر و انقباض امور دفعه خور دادند و این مطهر نیز شمره در چهار این است ۱۲۴۱
بجور بود خاقان مقفود باز در سلطانیه نزل زخم رونق فرار نظام مالک شمره از هر طرف
عساکر بیستاد در در و پادشاه جمع آمده و ناب مطهر مرحوم را نیز از سر تر چنان در محضر نظر
تعبیات سابقه ملذذ العلماء مجتهد العصر الزمانه حاج آقا سید محمد مرحوم و له عطا الله العلماء
مجتهد العصر الزمانه آقا سید مرحوم مستغفر از تعویف و در حیف پاشنه از کربلای معلی
علماء و فضلاء عراق عرب بجزم زخم و است در کتبش خاقان مقفود با منج کار بقوی

در پنی راه در بغیر نگه گرفت کاغذ بسته بر بست کی از نذران خود داده بود و در حضور
 سفیر مزبور کاغذ را دست ۱۷ نذران بدین و خان نایب که مکر است از دولت پادشاه رسید
 سفیر مزبور گفت است که بعد از رسیدن کاغذ و مطاع ۱۷ نذران مزبور بر خود و موم جنبانید و
 هم مرا لید و اظهار تاسف و تحسین نمود سفیر مزبور میگوید که چندان ازین و کات بغیر آورد
 و مراد اهل کشت و نیز میان کفتم در از نذران پیر که در واقع شده و در آنجا
 داده بود که در دو منزل معلوم میگردد که است سببه خود و بطور کشتن بر خلق خود
 برده بود و بهاره سفیر در احوالات خود حیران مانده میگوید و در ۱۷ نذران تر جان
 کتبار کشیده و ماد گفته است و غرض حکم رسیده و ما در ۱۷ سفیر مزبور و در عرض تاسف
 ما هم در هر منزل در صلح و امان و در مقتول نفر نگذاریم بعد است تا که در رفته خیار
 ایران را برساند سفیر مزبور میگوید که بعد از چشت افاده در نایب خوف غمزل یسیم
 و درین منزل مشو صده فقره ششیم و ناگاه قدر از شب گذشته دیدیم که خبر نذرانها
 دارند بریده و بیشتر از ما بدستین بسته بغیر آورد و بغیر نذران در هر یک از نذرانها

خود

خود مالیده و هر یک دم رو باد و شغال بر کله کله خود نه کرده و زنگوله نیز آویزان نموده
 با سینه از کشته بیان نذران آمدند و همان در روز بعد از غیبت سر اینها آمد و نذران یک
 و اینها نذران قاتل است که باین هیئت منصب میر غنیمت پادشاه ایران متوجه میشدند
 چون حکم شده و سفیر بقدر رسانند تعجیب میشدند و درین منزل سفیر را مقتول نمایند
 اگر برادر با جقود غنیمت میگوید که منزل مهلت داده و پادشاه مانع میگویم و در آن شب
 ما بن با هم رفته که در هر دو منزل ازین نوع ادا و لغو را برافزود و هر دو
 آورده است بر نذران میگوید که کشتن را با جقود نقد و قریب چهار نذران جن که
 در این محراب خود و کف بر پادشاه همراه داشتیم و در نذرانها با زیادت نمود و منزل
 آفر معلوم شده اینها که نذران خود بوده و در دولت نهشته و نقد بعد از غنیمت و تقسیم رزم
 و در حقایق منفور و پادشاه رجم و نذران بسیار نموده و در این مطاع
 با هم خوانین و با هم در حسن خان طاهر بر سر مصطفی خان که در طاهر نذران است و در جز
 عریضه نگار کرده و در طاهر نذران بود و در نذرانها که هر یک از خوانین نذران

انقرض کرد
 انقضای کرد

عوالم صاحب چهار دلاست قديم خود داشته روانه مالک خوشنود در بر نفیست هر یک
 فرزند زکریا نصد مأمور فرمودند بهر اهر خوانی فرزند روانه شده ایشان را در آن
 مالک معذب نمایند از آنکه سیاهان سر تیب کلیلک را با دفع شفقت از افعای
 نظام بر در سرداب خان کریم مأمور فرمودند در از روی بطریق برقه بصلح و مدار
 بر حسن خان طاش و کثرت آن مان نقشه کشان را در دست دولت بر سر استراحت نموده
 بهر از اتمام کار نقشه باره و شیخ میرزا بلقیس الملک ملکی شریف و شاهزاده شیخ نادر
 در از فرزند آن صاحب خان منعقد بعد و حاکم مدیر و تزییرکان با دفع نظام ملایر و دفع
 یک از افعای عزای و پشت عراوه ترب و چهار هزار سوار از کثرتان خاصه مأمور فرمودند
 در از راه خان روانه شده مصطفی خان شیردل را در سرداب و حسن خان و صاحب خان و
 سلیم خان حاکم کنگ را در خود فانی یافته بعد و در دست کش سلیمان احمد خان قبه را در
 قبه در بند و حسن خان با کوبه را در نقشه با کوبه منعقد نموده و قورینان یافته و می
 محمد خان قراقرز را در شیر سفیر کامر و از کور از در قبه نایب سلطه مرحوم کوبه از
 رتبه

در صورت شاهزاده تعیین فرمودند و حسن خان سرور حکم مطیع صدر شده و بکشد
 میرزا و امارا بر داشته روانه مالک کرجستان شود و نقشه لری را که در حال غلبه
 و شوره کرج در مخالفت کرجستان و در بر راه تعلیم است از دست کسر کرده روانه
 تعلیم شوند و نایب سلطه مرحوم را مأمور فرمودند مالک کثرت از نمایان بقوامی رفته نقشه
 شورش از نفوذ کاشفان دولت لکن گرفته بهر خان سپاه از منوی نقشه کنگه
 گرفته باقر و خان سپاه و مجمع شاهزادگان و سرداران سپرده شده در راهی
 نایب سلطه را چون فقط در وسط دایره داشته و از فرمان و صلح ایشان تجاوز ننمایند
 و علمای بلاد که در از راه نمایان جمع شده بهر و آقا سیر محمد مرحوم و صلی و فضل و
 آذربایکان و در هر از راه جعفر از ایشان برار و عطف و ترغیب و تحریع غایبان مأمور شدند
 و در هر از خان منعقد فرمودند بهر از کشتی جمعی که مأمور از زوفایه از
 و کر از سلطانی بهر در حرکت آمده از راه خنرال بار و بهر نزال اجلل فریاده
 و بهر از این کثرت و اصد از این نایب سلطه مرحوم از سلطانی نه حفظ شده و داشته

شده میرزاده بهرام میرزا را با این دو مکرر حالت با دست راست بر نهادن بر نظام و در جایی
 مع خان زنکته در دینغ روزه بمصطفی میر نظام سرافراز بود ما در قریحه که همه جاز
 کنار روضخانه بر کشید و دانه شمره محمد علی رسیدی و که در عالم از بنا بایست بگذرد
 مسعود و مضبوط نیامد و بنده دغروق را با بنا سپرد و از هر طرف لشکر در حرکت
 آمد تا به لطف حاج بابا شاه مرحوم و هدیه میرزا با افواج قاهره بکسر در کسری
 لشکر در خیال اینکه از راه فرامان آمد و غیر شمره اند با لوار و قرادول بجانب
 مقتدر شمره با انداختن تپ دست کزنده و دینغ پنی از افواج قاهره فرج نمائند
 و اکثر آن سواره بودند و از فرجهای سپاه پیشرفتند و بفرجه باده سر عراده تپ جلو
 بکسر در رسید بنا را از چپ تپ گذاشتند لشکر در از نشین صدارت تپ
 کردند و لشکر سلطان رسیده بفرجه افاده از محمد مصطفی و محو اصف و دنا
 باب قریب بدین فرسخ مسافت رشت و در میان لشکر در زیاده از ده لیست نفور
 قزاق بنف و کشریان دیگر یاده بایست ایقدر مسافت را طی نموده باب بسته

در جبهه

و آب هم مخفی بماند و روضخانه بر کشید و بجهت میر نظام و میرزاده بهرام میرزا و اینها که
 ما در بقطع آن شمره بگویم صاحب صفای لشکر در بر بن خضر از اینهمه در سر به آب کشر اری
 ایستاده اند بنحیض تمام و در بر راه نهادند و با کشریان تا به لطف عید و شمره حاکم آنها
 مرحوم بودند تا به کسر که از کشته این در فرسخ مسافت را متغیر بود و خورد بودند
 و ما در دینغ کن روضخانه بر کشید که در میان دره و محراب حرکت میکردند و مصطفی
 مستعد این فرسخ از حد ارتب و تفکست مستعد شده که لشکر طرفی به کسر رسید
 و هنوز رسیده از آب نگذاشته اند لهذا تنجید تمام خود را بجا آورده و به آب رسانیده طرفی
 عبور و قطع کلمه هنوز در دست نظام بسته و با بنا نشسته بودند و طایفه کسر در از راه
 بلند و شرف روضخانه و نه اکلده متبر بجهت درخت بود ظاهر شمره این نیز
 از آن بلند کشر اریان مادر کنز آب دیده طرفی نبات را مسعود یافته و بقدر
 نیم ساعت در آن بلند استیاده با بنا به لطف و دانه مرحوم نه اکلده تیز و آدیز کلمه با بد فرخ
 شش بر این غلبه نموده و نبانه عراده کار نه را در مادر بلند که است بهت اقبال

مشرقیه میفرمودند که لبراک ریحی که از اسلام را از باد لبراک بر خیزانند فوج خاضع
 فوج هم تبرز بشاره میر نظام دست باندیش تفنگ کم و در مینی پس شاه مرحوم نیز
 میرز بنانه؟ ایشان که در آن مالد بعد رسید و غصب ایشان از الفز سر از سره دست
 باندیش تفنگ کش و ده کتیر در نزد بنانه نوا شده و شش برجین علیه که در نزد
 هفت مکره غازیان اسلام شده ماند که کرد و در سلک جمعیت ایشان از کم گشته
 تفنگها بر باد شاهرافان فغان نظام بر زمین ریخته مابان هوا بر سر خاشه و با تمام باره
 و باید و صحنه منقب و سیکر شده بقیده هر دو آمده اند الله و نفوس از فراق و فزونی
 جان در بر رده بودند بر اصرار ملامی تیر نشسته فریب یک دست لغوب مانده در
 ادایم زخم احوال این فتح میسر شده طرز شوقیات بادشاهان کردید و پس از حقیقت
 تمام در کشتی رشتن خالغان که امیر براسم ویراق در میان آن بیسته و خفته اند
 مانده ناپه مرحوم با شاهرافان و حواض بکار و وفاته رسیده مهر نزل برای
 اقامت تعیین نعم نصیب خاتم فرمودند و در آنجا ساعت نزل تا حرکت کرد

نیز

گذاشته مسلکها بر افروخته دست عطا و نبل و انعام و جان میسر و در آمان سبب خندان
 ایک آتیر کشت مامور شده و با هزار نفر در اسرار و در راه و قریب در نفوذ نهاده
 بودند با و عراوه و تب که از ایشان گرفته شده بعد دهه روانه اردو خاقان منفرد
 شده و خاقان مغفور از این فتح مبین آگاه گردیده و عریضه فرستاد که اینها بخت
 منمات دیگر نشده شده و ششامه ویر بهم شاه مرحوم و حقیقت عهد و صلحش
 از ایشان ظاهر شده بود و شسته در برابر خاقان مغفور ارادت فرموده چون اینها کاری
 است با شاهرافان غرض از این تحریر آنست که مطاعه غایب گانی را که بر اندازد منصب
 خف تجبه از این تحریر صیرر آید بنا بر ملائمت غرض بعرضه حقایق است را که بعرضه علقه آنرا
 صواب و خطا نماید از متعین میشود از این منزل مانده و شش فرایان قریب چهار
 و شش راه است و از همین جا بقریه کوش نیز چهار فرسنگ راه است و قریه کوش
 و حال خضر یک سکنی بمجرع آب که یک از عیان قرابان بود و شش فتنه یک
 و بختا یک برادران او که در آنوقت از غلبه هابوین و در قراجه داغ متوقف و

کشته برج ساخته و بر سر ابرام صغیران در مقام آن کشته نفع متین و مضبوط
آمده است و درین مورد زندگان قرابان و درین سبب و کارهای بدیع امر معجز و آبردار شده
و این سینه نوحه که باین نوع کا و دنبال آمده و ستر دارد که بقدر چهارین حجت از عتدین
نفع میوه در این مدت می رسد آنجا اگر مکه هم متحمل شده اند و کجاست منافات
اگر متحملین فایده اموال مرغوبه میخواندند در آن نفع با ما میسر باشد و ازین خبر معلوم
می شود و طرف این نفع دیر در این طرف و در طرف دیگر چنانچه جلی بیه و دیر در
مکوت شهاب این سینه شربت که کسب جسد محتاج بر یور نیست و مکوف می شود
خزینة شربت آن دره مانده خندق بر این سینه کشته شده است انفسه نابسط
مرحوم درین فرسخ این نفع و غیر سطح سینه زخمی از دره ایوان را نزول دادند و خوف
بمعبر از خواص بکار نفع رفته طواف نفع و بنظر مینا ط ملاحظه و نفع و معنی شربت در میان
نفع زیاده از هر زلف و از کشته در نیست و بقدر در هر نفوس از نفعی از این غنیه
مس شده اند چون ایند امیرخان سردار بالکرمات و مایه بار و ایوان برشته شربت

بکلیه

بکلیه تمامه نفع از هر طرف مقدور می شود و قرابانان در این وقت کشته نابسط
رسیده بودند و کسب حجاب از یک نفع نفع بسیار شد و کسان بنوعی می دانند و خیال می نمود
و اما قرابان که در نفع هستند با نره اینها کشته شد از نفع کرده و نفع درین وقت
حک و بعد از بقوت خواهد آمد و جندان مال بدست انار و است خواهد آمد و زردم
و قیاس سرین خواهد بود و در ایام تمامه هر وقت در مصلحت در یور و کشته نفع
و غنیه مقتضی می شود و کجاست قرابانان باین خیال مانع می شوند و دعوایه و انام تجزیه نفع
با مرز و فردا مرز اجتهاد و در این وقت امیرخان سردار بالکرمات و مایه بار و ایوان
همایون ملحق شده و چون از سر زایس مواعید قرابانان و جبران از یک نفع رسیده
و هر روز در خلف و عده بغلیت مرز می کشیدند و از بارک عمارت نفع
نوش و ضبط ملک قرابان قرار داشت چون ممد خان قرابان بکنده و کشته شد از نفع
جبران از یک در امر قرابانان کشته شد و کشته شد و مایه بار و ایوان و جبران از نفع
نام داشته و زرد کشته او مایه بار و ایوان کشته شد و نفع مرز و نفع مرز و نفع مرز و نفع مرز

با بکلیه با و مقوم فرموده او را همه در دستمال ساحته و مقوم شده و عراق را یک سخن
 و صلح و عهدین کردن باشد و عهدین را با ابر قریبان مقوم داشته که با نظاف اقله
 که سنگ احاطه کرده رفته را به یکدیگر میباشند و احتمال تردد میر و مضبوط و محفوظ
 نمایند و سیفا الملک میرزا و مقوم خان فرایند و نظام تمامه داغ و جان خان کنکرو
 با فنی کنکرو و معبر از شیرکان دیگر و دوازده عراده توپ در اطلب تبه هر مستم تبه
 فرور را رفته سکر استه نشسته و از این طوف فنی خاصه را با چن فنی دیگر و قنقل
 سر تپ و ریغ فانی کرمی توپ و تیر آذر با کمان با چهارده عراده توپ بطرف خزین
 و تبه سکر استه نشسته و از طرف بانی که از در مبارک افکند و یک را بقلعه
 بیشتر نیست معبر را در راه قلعه که استه از آنها طرف عمیره قلعه شمال نفی و از آن
 طرف محمد خنیان با غریضه و دشمنه و چرخ شام میر و در کینوسک نذر و در است
 مابین خاقان مقوم رسیده کیفیت واقعه و یومین مبارک رسانیده و خاطر خاقان مقوم
 مسرور شده بنوش نقاره و گرتا بر سر دیانه از فرمونه در مقبولین خود با لای

تبه که در کنار پناه بر دو خانه شام است تبه اند و اقامت جبهه لنا طین شامی
 ترتیب و اوز و هر احوالات را مامور توقف در اسلحه صفهان فرمونه و چون
 خاقان مقوم میباشند که قلعه قریبان و نور از بیم قلعه مقصود شده و بار و در اسلحه
 بعد از فتح روانه کرجستان شده و از خاقان مقوم از آب اسیر گرفته شده و در مملکت خراسان
 این رشتان فقه شمی نمایند و جان و خاطر همایون مرکز شده و بعد مقصود شده
 قلعه قریبان بسیار و متوقع این قدر توقف و تأخیر نبوده بنا بر این الیه بار خان
 و له میرزا محمد خان قاجار سو که خال با دانه مرحوم و درین اوقات که عبداله خان این
 الدوله مودل شده بعد از ابله حق صفت الدوله سرافراز فرمونه بودند با بندهم حنیان
 بهمدار عراق که برفت مصاحبت خاقان مقوم سرافراز بعد کثیر نظام عراق که
 در آنوقت مرسوم به جانار بودند بقدر بازنده هزار کسرا با جمیع الیه بار خان صفت
 الدوله فرمونه و حبیب الدوله خاقان در کینوسک را با بارانده عراده توپ در تبه
 اصفا الدوله بهمدار در اسلحه روان فرمودند و همه هزاران کسرا کینوسک

بار و دفع ناپسند مردم بچینان ایستاد آگاه بختی و خلعت و
 نواز و نرنامه برایش مردم مرعیت نمودند و در چینان اخبارات که نوره را بر طبق
 چاپ و بعضی ناپسند مردم رسانید و در همین اوقات خبر رسید که قلعه کناران را که
 هراب خان و سلیمان خان و میر حسن خان طاهر و منیر خان آن سره بغیر کرده اند
 قلعه متوقف بغیر کرده اند و در این کشتیه ها ستمه از راه دریا بقلعه بار کوبه
 رفته و دامن ریخ قلعه کناران و ولایت طاهر و میر حسن خان برود بکلم و دامن ریخ باقیه
 در کنار رودخانه که ملکی بار و ریش الملک ستمه و قصبه سالیان را متوقف کرده و بسبب
 خبر تیر ستمه بر مشهور است بمیر جواد حاضر کرده و خبر حکم بسته و متعطفی برای خبر
 تعیین کرده که کشتی را با بطرف رودخانه که کزاینده اند و باز خبر رسید که کشتی را در کس
 و در کشت و شیروانات بهم اند و ولایت را خاما کرده بطرف ولایت قبه رفته اند
 و حین خان و صاحب خان در ولایت کشت استقلال تمام یافته اند و نیز خبر رسید که حقیقی
 بار کوبه نیز جمیع حال بار کوبه متوقف ستمه باغات کناران و حکم شیخ الملک که برای

رفته بغیر

رفته بغیر و باغات ابر بار کوبه و عاصره بار کوبه و در بار و دریا و فرود آمدن است بکلیه
 آن قلعه دریا و دریا است شمال دارند و باز خبر رسید که سلطان احمد خان قبه جمع
 حال قبه و متوقف ستمه و بر سر قبه قودال رفته بمقابله و مقابل که کشتی را در آن
 قبه با نیارال بزرگ متوقف شمال دارند و ایضا خبر رسید که حوایی و غسان
 به غسانات رسید و اولادیت بهم برآمد که کشتی را متوقف کرده اند و
 لکزیه بسیار بر سرای جمع ستمه متوقف امرات اطوف بدین و چون بار کوبه
 ماده و رویه قبه قودال سلطان احمد خان مدد خواسته بودیم چینی حقیقی
 بار کوبه مبارک شفا بار کوبه خوشتر بود که بعد و در آن صفات از کشتی را در بار کوبه
 در مکان اثری باقی بموقع همایون مدرسه که جمیع الملک حرکت بمقت قودال
 قبه نموده بعد سلطان احمد خان متوقف و به هزار نفر از او بجز خود و حقیقی
 بهر کوبه روانه نماید از اتفاقات حسنه و فرود کشتی از بار کوبه خبر خان که قریب
 پنجاه هزار تان اقامت فرستاد است با مخالف و ریزه خان حیدر از دولت کشتی

کشتی گرفته بدار که رسیده و دست غازیان هدم افتد که گنج الملک به دست است
 هر عین قاجار که در آفت غضب وزارت ملایر تو لیرگان مضروب بود
 مختار بنامه ضبط آن اموال روانه فرستاد و خود بگنج ارج را گنج دان روانه داشت
 قبه ستره و خان مختار بهر کوبه رسیده با انواع مختلف آن اموال را از دست کن فتنه
 خان گرفته مارجر گنج الملک رسیده و درین وقت معین ناب به علم مرحوم گردید که رسیده
 کتبه کتبه کتبه را خاها نموده روانه نقلیه شده اند و جمع عیان کتبه مارجر بزرگ آینه
 دست بر سر ظاهر کرده و با خبر رسید و حینتان سردار عالم ایراد آن که با کتبه میرای
 و اما حینتان سمت کرجستان حرکت نموده و در فاکلس با نیارال سردار مقامه
 کرده و نیارال فرزند اراد کریان شده و بقعه لرزیده و در آن مکان نشسته
 سردار فرزند نیز با کتبه بانی ابراهیم خود در قهبران نشسته تا حقت دناز محال است
 کرجستان شهنشال در دو دیات کرجستان نیز باین سبب بهم برآمده و تحت سرک
 در ستم است و بر از دو ابن اخبار را ناب به علم مرحوم بر آن قرار گرفته

مجموعه

مرحوم را با سردار میرخان قاجار بهشت سزار کسر نظام و غیر نظام روانه محال کتبه
 فرمایند و نطق خان مرید را که هم سرست فوج مرید عالم کتبه بعد نامر زنده
 و با هر از نفو ابریکر غف بقعه کتبه رسیده عراوه توب را که از کتبه در رفته کتبه
 مانده مانده قیصر غف مستقلا منتقل قلع کتبه به عونا و رام کوتوالا قلع محکم حکم الله
 ندانند و از قلع کتبه مآذن نیست به جمع قدم بردن که از و آفرود خان را نیز عالم
 مملکت کتبه فرستاد با اما کتبه در اردو رسیده و در آن فرستاده مرحوم با میرخان
 سردار و کتبه ابریکر غف از اردو رسیده به علم مرحوم آمده عراوه توب رسیده
 کتبه ستره و نطق عینان نیز با فوج مرید روانه شده و در کتبه گردید آفرود خان و له
 جواد خان نیز در ولایت مستقر شده و در اردو رسیده مرحوم با میرخان سردار از
 ملایر کتبه که نشسته در دوقخانه زکیم خیم اقامت را نصیب فرستاده امر آن
 سامان شده و ناب به علم مرحوم از مکانه باقی اردو را انداخته به یک فرسخ
 کوچیده و در بطرف کتبه در حواله وسیع تر از محو اول فرستاده و در آن کتبه

جاو مکان تنگ نمایم و کجبت کمران عراق که با صف الدلم مراکز در جنب اردی
 هاین مع مناسب یعنی فرغند و درین چند روز صف الدلم با کمران رسید و
 مدتی رحلت انانیت از حقه و چون ماه محرم ۱۰۸۸ هجری برابر فرغند جاب
 سه شهید کفایتیست علامت و جلال و از اصرام منجرب اخذ مایه اتمه شرف
 و جاب اخذ علامه ماغانه به زکریا مصیبت حضرت سید شهیدان کمران مفسر را بجلال
 ترغیب فرغند و در میان کمر مفسر از حقه و دست و دست و فوج کمران اسلام
 از فوج و عطف بر فاسته کجبت نایب اسلام آمد الهام شوق و غنچه برین و با کما را
 از کشته شدن و کشتن میگردند و چون هنوز سکندر کمر مفسر از طرف داد طلب
 چندان نزدیک نرفته بود وقت یورش رسید بهشم و نیز از توپها نفع کرب فوج
 چندان در دیوار و دروازه نفع و مایه بعد از نایب بعد و کون امارت میفرمود
 نامه و نفر از غازیان باج آسان میرسد و چندان میگردند ازین شوق و ذوق
 در راه و بیدار و بیدار میباشند و کمران را برین تیرباران که در نفع بعد دست از جاب

شسته

شسته همه روز و بهر شب شغف حفظ و خود در و اندیش توب و تفکد بودند از غیبت
 اتفاق اینکه روزی فرج کنگر و در کنگر و شغف شیرین سکن بودند و در جانب
 نفع کما نیز توب و تفکد از حقه میشد که توب میان بر میان سکندر از حقه
 و مایه و نفر از سران را که بخاتم است که بعد از شربت شهادت چنانچه و روز بروز
 بعد از شربت کمر اسلام سیدها و سکندر و شربت و در خفا از مصداق کما ~~در~~
 است نفع برید آمد یک روز مانده بعد از این شربت بخلاف سران کما برید و آن
 مقام و برابر شربت و در دیوار است نفع و در خانه و راهها که از طرف فرغند و کما
 غازیان اسلام مله شربت بعد از همه راه و در مع نایب اسلام با کما و شربت فوج
 بفرج کمران نفع نفع بعد از میرزاده بهرام میرزا و بانیه کمران شربت از دیوار است
 قدمه نفع معین و رحمت شربت بعد از میرزا و در راه و در اول اول و در حقه و کما
 میرزا خاتم کما و عدلات اسلام برین در میان غازیان معین شربت و زرد بانیه شربت
 یاقه بعد از این کما است شربت میرزا و بهرام میرزا رحلت نفع بریده و طلب حضا

شده و دارد و از ملک تعلیس شد و دشت هزار ساله است مأموره نیز در آن چند روز دارد
تعلیس شده بعضی در این ایام نیز مستغنی اکثری که در سرحدات بودند و حکم بریلوت
تعلیس آمده بعضی قریب به هزار نفر دارد و چهارم حاضر شده بود و نیارال مره حرف در سه
منزله تعلیس در مقامات مرحوم و مهربان سرور را در زده نشسته بود در بنی نیارال
بن قویج انعقد مجلس صورت و مصلحت داده مصلحت گذران این احوال را در سر و تعلیس بعضی
چنان مصلحت دیدند و همین تر از اکثری که حاضر و اکمل شده است و قریب به چهار نفر
مباشه نیارال بن قویج بر رهنه الثقات بطوت اکثر ایران که از ظرف ابروان آمده
و بکثر آن از ظرف شیردان متوجه اند نموده و همین مایه که استعداد را متوجه دفع ارضی
ایران در کعبه است زده به بلند منحصرتین نفعه شوهر سرور نیارال بن قویج را در مناز
صواب شمرده حکم حرکت در در نیارال مره حرف منع که بطوت کچه ردان شوند و حق
نیز با اکثری که از بطور پون رسیده بعضی با بقیه اکثر تعلیس با سبت و چهار عاده است
از تعلیس سرور آمده از غیب در در نیارال مره حرف ردان شده

شمع نهاده بادشاه مرحوم نیز بقصد تزیینت فخر خندار رزم فرمهم اردو مبارک را گشت
 دادند و بنه و اعزاق و بایست با شکر را در راه گذارسته و تبر تیبیمینه و میر و خرد
 بادشاه مرحوم با سر در و نقیب قرار گرفته در محال به پادشاه روانه شدند و رزم شکر
 را در سر نظر اجماع سپهر ایشان فرموده بعد که اکثر بزرگان ایرانا خان جهانگیر
 و بعضی ملا خطه معتمد شکر در سر سواد شکر ایران را متوق خوانند و در آنوقت نیز خاندان
 در هفت و سایر شکران در زینین جنگ شکر ایران با شکر در و محال کرس
 و گرفتار شدن جمع شکرانین جزو فخر گردیده و خوف شده بعضی به بکوتنه باز جاده
 احتیاط بیرون نکرده اند و با احتیاط تمام حرکت نموده چون و اول هر دو شکر در
 محارز کم و شکر بهر سیه هموار بود و فراق را که بخواهد شکر در مرا آمدن و بآوردن
 شکر بادشاه مرحوم از هم گشته در خطه و چند سر بریده نمیداشت بادشاه مرحوم در شان
 سر در آوردند و نیازال مرده و در سر در و خطه و اخو را بیشتر نعم سبب ملا خطه
 در درین مصافقه و نعم بود از راه آب روانه و وسیع و در آن زمین سابقاً جاری شده

وہ

[illegible]

با قدری از سرانجام باقی مانده بعد از بسته لطیف کینه در حرکت آمده و در میان مصافحه
 عماره توپ از سگهای درازنکاه مانده و قریب هزار دماغه نفوس را مقتدر شده
 و معتدنیج مضمحلان پیرخان سر در نیزه همراه او بعضی نامهای مطهر مرجم با جف الدوله
 داده اند ماکر در دست ماسر مظهر منفعه آصف الدوله در خواندن ابن زینب
 محفل اللول و متغیر الاحوال میشه خبر تمام شدن نوشته جات معوض نامهای مطهر مرجم
 منفعه بنایت ریتر قلمه ستر موقوفه و بنایت سکرانما و سکرانما و بانان نوع
 نزدیک بهم نه باره احضار شده تا آنکه مصلحت منفعه زرمندان و
 کرجین هر یک که مصلحت بعد بر وفق آن عمل آید نامهای مطهر مرجم منفعه که همواره
 کرده و مصلحت در کج کردن دیده ایم و بیان مصلحت را شده بعد با جف الدوله
 در میان که نوشته نفیر زرمندان این دعا ماکر در دست نامهای مطهر مرجم مصلحت این
 و خبر میف و چون این دعا ماکر در دست نامهای مطهر مرجم غرض خبر این نوع حال
 و خوانندگان از اینها آهنا خبر نه بردارند لهذا غافلان نام را به کیفیت خبریه باز

[illegible]

و نا بلند در میان این جعفر و سید مکنه خوار بود و ظاهر است که اگر در روز باره این
 عظمت باین نوع بگذرد برین و تفوق ظاهر خواهد آمد در زنده گنایان این گنایان
 و در خدمت ما میباشند و در راه خاقان مغز خندان چهارمین است که اگر کربانی
 گنایان یا به جبراً را تو اند فرموده پس از این بصله است آن است که در این نوع که
 سکت خردگان کجما را در این دارد سوره گنایان از در این با ضعف
 متب و به دلا ظاهر شد و واضح است در این تا در لام که خبر ما را حرکت است
 رسیده است و در برابر گنایان خود خوانده زنده تا حال احتمال دارد که میرا
 رسیده باشد پس بصله جان میاید که اگر بعون اله جسم زخم بیکر بگنایان رسد
 بهر این بنا را در وقت است و ما این هم غلظت در در حرکت از در کجما شد
 و هم مستطین قلعه شورش ما بر از اید و حرکت خود میزند و قلعه شورش با سنان نفوذ
 خواهد آمد و اگر ایضا دایمانه امر گنایان که در سر کجما میباشند بطور دلیله مکتوب
 امر قلعه کجما دهنده مضبوط نموده تا اگر گنایان و قلعه شورش این گنایان را در دلیله کجما

خوب است

که قریب با مردان و بخوان است حاضر کرده و گنایان سرور را نیز از در این
 یعنی میباشند و در راه خاقان مغز را نیز از در این حرکت کرده بجهت قلعه شورش و قلعه شورش
 قریب با گنایان میباشند و واضح است که با اتفاق ما این سلام که گنایان این دلیله است
 و گنایان گنایان را در این گنایان در هر جا که باشد یا با در حرکت بقلعه شورش
 یا با این که از به آذوقه و به آرام متفوق سوره ما لمره و سکت و با بگنایان و در این بین
 خبر رسیده که خاقان مغز از در این حرکت کرده و در این دلیله و در این دلیله
 شام است نزول ابدال فرمودند و قریب بر بود از رسیده است که با این دلیله
 از اینها این فرمای است و است که در این دلیله مرحوم عقابیه و مقامه فرار کرده
 حرکت خوانده فرموده حکم برین و در خاتم از در این دلیله مقرر شده که با این دلیله
 که در فرستادن از در این بعد پشیمان از در این گنایان گنایان شود و نوع از گنایان
 با این از فرستادن و چهار عراده توپ بجهت اید گنایان مقرر شده و انقدر توقف
 نمایند و جمع ضعیف از گنایان این همیشه و چنان سرور آمد بهر عراده گنایان

ایردان محبت و ابراد آورده کار را بر سر نهی کنه غفلت با تمام رسانند
و ظاهر و پدید آید که کار هر یک از این دو کثر در ایران که در کتب جمع شده اند ختدل
بزرگ اعراض و طرح محبت آن اعراض این حب و در شرف و در شرف غرض است
با بنیاد اگر در کثر در ختدل صبر آید و در شرف و در شرف آید با بنیاد
بوقوف کثر ایران قرار گرفت در اینها را که در سنوات سابقه معالجه از کرده البرز برای
تردد از دست قیامی بکرجستان رسیده و صاف کرده اند لکن در دست قیامی
مال دارند مسدود کرده با بزرگ این دیار است از نفوذ دست در بریدن خواه آن که
کثرت بر کثر ایران اند چون رشتان نزدیک است و بر اقلید کثر در آن
مستقر شده و آذوقه جمع آورده اند و با بزرگ باید و دیار ما و توقف آید و گذشت
از آب اسیر عبور کرده و دیار است آذربایجان عو نایند و لکن ایالت آن بلد و خبر گیران
اطراف محبت کثر در آن را زباده از ده هزار در راه بوده و در این همه محبت و کثرت
و جفا الهی در آن آید و شرف است امر بنیاد بر عوم را بنیاد است که در این ماه محال

شده بعد طالب بنو مصلحت در آفت صانع بعد همان بعد که از اراده خاقان معقول
کثر محبت و قربانی نامر شده کثر بنیاد بر عوم در محبت و در آب و عفت
و آذوقه کثرت و در محبت و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
ایران محبت و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
از کم و کیف کثر در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
از در بصیرت بر حب و صانع هر یک که مصلحت باشد اتمام شود و چون اکثر است
نقدیات یزدان مراقب تهر است این نیست جفا الهی در اینها و در اینها
بغیر از حرف حب و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
مرحوم نیز سبب فتح کثر در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
حب و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
معرفت و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
کثر آذربایجان عرض کرده که مصلحت توقف نمود و در محبت و در محبت و در محبت

ارز در استعبارت از نشیمن سرگردان عراق حسته خاطر شده عتبات بحرف
 ایشان نشانه آخر الدمارین را نیز باین مقدمات متفق بر حرکت کعبه و جنب باروس
 نمودند پس از حصول این نوع اتفاق لشکرها را تقیم فرموده صف الدوله را با سپه درو
 لشکرها عراق در سینه مقور و شهر و قبا لکوک میرا را با افواج قراجه و غریزی
 و کرکوس و قدر از لشکریان مانده در آن بر شیر سفیر میراث کرایا و ملها سب قلیان
 لاریکانه و لهیزا محمد خان که از معتزین این دولت بود در مسیر با هزاره عراده و
 یقینی فرموده و خوانا به طعم مرحوم بابا و شاه مرحوم لشکر قبا و جید مبارک مزین
 و شهید و برادر ایم خان که در کربلای سرتب با هزار و سیصد و بیست و نه نفر و فوج
 خاصه را که در لشکر قبا بود با میراده هرام میرا سپردند و فوج فخر را با جمعی
 انظار عهده حسن میرا و لهیزا سلطان که بمصارت نام به طعم مرحوم سرافراز
 سپردند و فوج مراغه را که سرتب حنفی قلیان و لهیزا محمد خان مقدم در کربلای حسن
 برادرش مقور بود با نیزه کور و لشکر سپرده و در قبا قرار داده و خان مقور و لشکر

در قبا

دی قبا اینها کور و لشکر نام در افواج مراغه افواج قبا ریم و محمد حسن میرا شهید و فوج
 افواج قبا ریم فوج خاصه و هزاره هرام برادرش و نام به طعم مرحوم و محمد شاه و فوج
 نیر و دهان و غلمان و غلمان خاصه و سپهستان و دهان زبده عراق و آذربایجان
 و رعیت این لشکر به هم با و در نام لشکر و در و محمد خان این نظام با بیت و چهار عراده
 و پرتو بحر کربلای و قبا و در قبا و در قبا و در قبا و در قبا و در قبا و در قبا و در قبا
 لشکر و صدور احکام از این منزل کعبه کرده بنده و غرق را میرا محمد خان قبا را که حنفی
 خان قبا برادر زاده خان قبا مقور سپرده رستم خان قراکوز لورا با هزاره قراکوز
 بر شیر سفیر او مقور فرمودند و از این منزل نه بسیار کعبه با قورخانه بقدر احتیاج
 برداشته روزه سمت کعبه شدند و قریب یک فرسخ و نیم کعبه رسیدند منزل کربلای و روز
 و در منزل نیکو کرد لشکریان را مامور بتوقف آن مکان فرموده و خوانا به طعم
 است سیعه در خاصه شیر و قبا و برای ایم خان که با هزار و سیصد و بیست و نه نفر
 مامور و قریب به ربع فرسخ بکعبه مانده توقف داشت رسیده و نماز را در کربلای

و ابراهیم خان در همان مکان کرده مرجهت ما بر سر این فو و در همین شب
که شب سیزدهم ماه صفر بود بهیت حیات که دهنم کترها وین را که جریه و سبای
نا باین مکان آمده بعد و نه بسیار کمر هاج بود مقرر شد که بطرف سینه کتر که در اهلی
کترها وین واقع بود کترین خج خج با بنا رفته تغییر در مکان کترها که آنرا
حیات و مرسته بهر و ماده حیات و آنکه در جبهه ساقی که با دولت کتر دهنم
سر کردگان در سیم علامه به نظام کتر ایران بفرات با وزیر کتر نظام حنف
شب بر سر راه ابراهیم را نه با نه چنی قی و تفکرت کتر کرده کتر ایران حنف
بخند هم بر یکا نه چنانکه در مقدمه شوق صلاان در و سایر اوقات که در اکثر نقاط
بعضی مرتبه شده است واقع شود بعد در وقت نیز سید بودن کتر عراق درین
کتر آذربایجان و به نظام عراقی سر کردگان آذربایجان و غیره راه حیات و
بیشتر کتر بتغیر دادن مکان کتر مصلحت دیدند و در زنر نگاه کتر تا بنیم کتر
کوهره مدین شده بود فریب بنیم زنر نگاه بود و اکثر این راه زنر نگاه کتر

و نه

و نه آب و فو خانه و کتر در کترها که در زنر راه آمده بعد و در شب و چنی
جانه که سبب علامه این حیات با مر را بنیم حرکت شده و حیات کتر و نظام عراق
به زنر حرکت قیاس بهر و نه در میان کترها و ماده و ابراهیم در بر این پید
با بر کتر کتر است در آن شب یک و نه کترها که در زنر راه و نه کترها که
با آن علمت در زنر مصلحت کترها که نظام غایب شده و کتر در میان کترها که
دنا و مدین صبح در میان آن کترها که در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
و با چنی احوال زنر خان حنف فردا زنر در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
تا طلوع صبح با این احوال بهر و نه کترها که در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
و از این تاریخ و با بران علمت و نه کترها که در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
او در حوب و نه کترها که در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
مرسوم بعد به کتر شمع نظام زنر راه و نه کترها که در زنر راه و نه کترها که در زنر راه
چون صبح سیزدهم ماه صفر طالع شده و کتر ایران را غلظت زنر راه و نه کترها که در زنر راه

محمداکرم و آقاب طالع کردید آتشها روشن کرده بخت کردن انوار خود بخوانند
 و آلات حرب مثل تفنگها و شمشیرها و نیزه ها که در خدمت باران شب فاش شده بعد
 از آنکه مصلح آوردند و بر تکیه و آمیزش مذکور شده مینه و میر و قلب آریه
 شده و کتار نظام منظم آمده مستعد حرب بپایانند و در اطراف نیزه های ال بقوی
 سردار برادر از راه حجاب کتار نظام از سواره و پیاده و ستره و ستره فوج در کت
 آمده مرز و مرزها و سوار کتار میزند و محقق شده و قریب به بیت هزار کتار
 مستعد و پیش سردار برادر و کتار ایران نیز در این روز که در میدان درم
 ایستاده بودند قریب به هزار از نظام و غیر نظام بعد از کتارانی روزگار بکست
 پیش آمده و در بناه سکنه و کوه الدار با پست و قریب گیرنده و مهندسی این
 و در روز پیش تعیین کرده بعد ایستادند و در روز از نظام و غیر نظام آنها در مقابل
 میر و کتار ایران در محراب ایستادند بعد در مقابل میر و کتار ایران از میر و کتار و کتار
 کس نبود و چنان اتفاق افتاد که جمع زبانان کتار و کتار و حال است نظام این
 در حجاب

در مقابل قلب کتار ایران ایستادند و در ستره علم و ستره ستره و ستره که نشان
 بادشاه ایران متغیر است در بالاد ستره ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
 و مخطوط آن اعلام محمد امین خان قاجار کتار کتار و کتار و کتار و کتار و کتار
 پشتمندان و اعلام کتار کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار
 و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
 نام ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
 و حال است متوجه و رفع و رفع آن اعلام کرده و ستره و ستره و ستره و ستره
 معلوم شده که کتار کتار از کتار و کتار که مینا و محقق کتار ایستاده اند با پیشتر
 که است و کتار ایران نیز که صفوف خوار آریه و نظام خوار آریه و ستره و ستره
 یا باید بر سر کتار و کتار و یا باید از مقام خود حرکت ننهند و ستره و ستره و ستره
 و در ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
 اندام مصاف نفوز کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار و کتار

بجرت کثر بر کثر در صحت و کثر در کثر نظام بر پیش طبعها از کثر است
 حجب تو بنانه مبارکه نیز بخوبی عین حجب در حرکت آمده و صدار نقاره
 و کونا و دهر از کثر در نظام بر غایت بهنگام در کثر در حرکت آمده
 در تو بنانه مبارکه که در قلب بود و از ده عاده نوب که در پیش در فرغ نظام مرغم
 حرکت میکرد و حفظ آن مکرر با نیت کرات و دفع مرغم بود و نوب نزدیک
 کثر در کثر رسید و تو بنانه مبارکه نیز نزدیک رسید و در از ده عاده نوب
 را که در در خدمت ناب طبع و در مرغم با محمد خان میر نظام را بر انواع نظام
 استیلا بود و مقرر شده بود که تا اذن از ناب طبع مرغم زسه از هیچ جا دست
 باستمال آلات خوب بکنند در نوبت که کثر طیفین بقدر نزدیک بهم رسید
 در ظرف کثر در صحت و کثر در صحت و کثر در صحت حکم از طرف ناب طبع
 مرغم صادر شد که از تو بنانه مبارکه از هم یا با نیت حجب تو بنانه در میان مصفا
 اندر زنده که مکه نفع از جرات تو بنانه آتش فتن است با نیت حجب تو بنانه

در کثر

در ظرف میر و کثر در کثر با کثر با کثر با کثر با کثر با کثر با کثر با کثر
 مینه کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 بر دشت و در ظرف کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 مبارکه ما که به بالاد بر ناب طبع مرغم از کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 و هم حجت با آن معروف و کثر که کثر را که در کثر است ناب طبع
 و ما مرغم است از کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 و این دعا کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 این دعا کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 مرغم به با نیت حجب تو بنانه در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر در کثر
 در کثر آمده کرد و با نیت حجب تو بنانه در کثر در کثر در کثر در کثر

یکایک جان شکر که گوشها چشمها از کار مانده اند عا کسرت نام و قتره ضرر در
 شکر و شکره نمودید که سر باز از کلله سر و سا جبهه بر قوب گذر شده اند حتی تفکک
 معتقد و دست و کربانی حاصلات شکره اند و کلله نام قوتخانه بر سر از لایه سر این
 قوتخانه و سر باز که پیشتر این عا کسرت است که شکره با فوجی خاص و در بر قلب
 میرسد و چون نام پهلوه مرجم این فوج شکره بال و ملاحظه نمود و دانست که
 در قبال شکره نصف الدلم کسرت از کسرتان در کسرت و قلب بعد کسرت مینه
 احتیاج دارد از نصف الدلم استنداد نموده نصف الدلم نهادن در آمدن کرده هدف
 نام پهلوه شکره نفیس تا بدون کمک و مدد تشریف مینه میزند و شاه مرجم را به کسرت
 امیر نظام در خارج در قلب میگذارد و بعد از شکره نام پهلوه طوط مینه کسرت
 افراط در انداختن قوب کرده نظام و سر در در در قلب بعد بهم برآمده و فوج خاص
 نیز از رسانیدن کمک فوج فوج را فوج مرجم عا فرامده و فوج فوج کسرت
 فوج مرجم بعد بسبب نهادن از راه او کسرت شکره بند فوج ملاحظه نمودند نهادن

زراعت

از راه او فوج مرجم و قوتخانه نموده با پسر کشیده و سر دران در سر این احوال
 در کسرتان شکره بند و ملک ملاحظه کرده فوج دیگر از حاصلات را با راه او فوجی که
 در پیشتر در فوج مرجم و قوتخانه بعد روانه کرده بکشتی قوتخانه و استیصال فوج نظام
 مراغه ما مردن و نزد و قریب و دوازده نفر از کسرتان یکله نموده دست بدینها زده و
 بجا است خود آرای کشیده بجان نظام مرجم کسرت و در همین بین سر دران بختی قوتخانه
 سر برب رسیده باز در او را بغیر شکره مجروح کرد و کلله تفکک در زیر پستان حسینی
 با شکر سر یک مرجم رسیده و غلیظه و حاصلات در کسرتان بر سر علمه در فوج مرجم نموده
 عمل کسرت از طریق مقتدر آید صاحب شکره کسرتان ابتدا کسرتان نام شکره بعد معلوم
 نمود که کسرتان شکره بند و از راه او کسرتان یکله بسیار کسرتان اند و با این فوج
 مقتدر این سر و کسرتان شکره بنایه و شکره عا کسرتان را نیز از راه او عا کسرتان
 قوب که همراه بعد از کسرتان دلم بردان کرده بکشتی قوب را بکسرتان دیگر انداخته
 بسیار کسرتان اند و شکره عا کسرتان دیگر را هم در کارند که پسر کشیده و اگر قوتخانه

بر بوی این فریغ با کلبه سیر و مقصد خا اندیشه این کار و است تا به یقین مد خط نفهم
 وید که کرد کسر در بقایان خوابیده و نصف توانه فرار کرده و نصف دیگر در کار فرار
 و آب خاصه این دعا که در دست را نیز جلد در در سوره و فرار کرده است لا بد
 حقیقی با شارب بر دهنه بر باله اسب یا از صحنیان که شسته که العود احمد و کلمه
 با جماعه اسب ریان را نه با بقیه فرج که ریاده از چهار صه نوماته نانه بود کجاست
 معنای که محو با توانه رسانید و حاله است و صحنیان رو بر مار شایب دراز
 کرده اگر سوار کسر رو بر سوار میرد ایران منتهی حتم بود و در این حالت
 مستعد کار بفرستد سوار پاهای ایران از آن مو که قلعی غرضه مار بر این کار کوی
 است با بر باز بنویسند رسیده و توانه با این که در کار بفرستد حتم صالح است
 رو بر بسیار نزدیک رسیده و هر که میگردند ترهه را با این که اقامت داده و بفرستد
 کسر رو بر حتم ترس با جرم اند حتم شده و اند که عبد کبر از صالحه است غمهم سوار
 از صالحه است فاصله که بهم رسانده با یکدیگر نهاده و در عاده ترس و در میدان

حکایت

حکایت نانه و سایر توانه بعد است پروان رفته و درین بین آب سطله مرحوم می نشینند
 و آب سرد را این دعا که در دست را جلد در در سوره و فرار کرده و نصف دیگر در کار فرار
 و آب خاصه این دعا که در دست را نیز جلد در در سوره و فرار کرده است لا بد
 حقیقی با شارب بر دهنه بر باله اسب یا از صحنیان که شسته که العود احمد و کلمه
 با جماعه اسب ریان را نه با بقیه فرج که ریاده از چهار صه نوماته نانه بود کجاست
 معنای که محو با توانه رسانید و حاله است و صحنیان رو بر مار شایب دراز
 کرده اگر سوار کسر رو بر سوار میرد ایران منتهی حتم بود و در این حالت
 مستعد کار بفرستد سوار پاهای ایران از آن مو که قلعی غرضه مار بر این کار کوی
 است با بر باز بنویسند رسیده و توانه با این که در کار بفرستد حتم صالح است
 رو بر بسیار نزدیک رسیده و هر که میگردند ترهه را با این که اقامت داده و بفرستد
 کسر رو بر حتم ترس با جرم اند حتم شده و اند که عبد کبر از صالحه است غمهم سوار
 از صالحه است فاصله که بهم رسانده با یکدیگر نهاده و در عاده ترس و در میدان

و در روز جنگ مدینه پیشتر امّت الدلم بودند و بالدر پیشتر ستمه فارغ ابدال
 مغنیه تشار روز نگاه بودند بعد از آنکه دیدند سکت در لکر ایران افتاد و بسته
 و از کوه و مابین کتبه و بخان است معدود نمف با دغنه غلط بخوان روز سرد و در سکت
 در این حال مستقر شده این ترا حاصره نمف بعد از جنگ و تلافی از دمه بن تا م
 سده نقشه را ریخته با نمره سپرد و سکت سده و تلافی تغییر الغیر العلیم **و کرد و نایمان**
و روز بار لکر نامه در آن طرف آب کر بودند و اتع شد و حال لکر ایران و حین آن
 خانه سابق مرقوم ملک باین کر دیدن شیخ الملک با مریو که بقیه رفته قصه قویال
 و لکر در بارستان شیخ الملک تا نزدیک قویال رفته در وضع مرسم بوده علیه
 و قرب کیف سکت قصه قویال بدشته رسیده و لکر گاه حشر بود و صلح و صلح
 ریش بقیه آن حال قبه و سلطان احمد خان قبه و کار بودند که قصه قویال و
 حاصره نمایند و بعضی اسباب حاصره و ادخار مقامه اشتغال داشته و در حقیقت
 قریب به هزار لکر از نظام و غیر نظام و توکانه مستعد همراه این بود و حین
 حشر

با کوه نیز با حاصره قلعه با کوه کاجیب و بنف مغنیه و قریب به بیست هزار
 نفر از لکر و دهشت ناست و خوانین نامرده و کجا جمع آور کرده مغنیه و بنف در بند
 و انطوت شده و بعضی حین آن در مصطفی خان یزدانی و کش و یزدان بفرست هر چه
 تا مکر کتبه بر چار بفرست حکومت داده و مغنیه مکرانه شده و بعضی غاندرن انکه از روده غیب
 و بطور خواهر رسیده و ظاهر از انکه این سقتل و استبداد بر نور است از شاع و کجا
 بلکه هر یک خود را در امر خود مستقد و به خود اسباب و علت تمام مرند شده و خبر
 سکت در و کتبه و کتشی آن لکر از آب اسیر باین رسیده و ادخار الملک طیل
 و حشر کتبه مدجهت و سبب دست از حاصره قویال کشیده تا آن راکر و حشر
 حواد و در هیچ جا و در و آرام کتف و اکثر حاد بار و حشر و تحریر از اسباب حشر و حشر
 در راه و بنم راه و حشر خود را کجا حشر حواد رسانید و باین حال قبه نیز از بنف عمود و عمل
 حشر شده با حال دانه و همراه دهشت بنف اشتغال نمود و مصلحت بینان اردو
 شیخ الملک که اعظم این مصلحت فغان فرا کرد و در کتف بنف و حشر و حشر و حشر

معروض شیخ الملوك منو که بهر که نشی از آب کر بایه در کنار آب توقف کرده حقیقه
 بحضرت خاقان مغز علمم نفقا باذن و اجاره این حرکت شود و چهار نظام از ایشان
 با هر آب خان و سیاهان خان در کنار آب کرد و در مضامین سبب بهر کسی نشسته
 شیخ الملوك همراه هم اراد را نیز قریب باره رفو فرود آورده و در این ولایت
 نیز منحت حقیق خان با کرب و حینان شیخ با بغیر ایران و دینها که صراحت خیانت
 مردولت رو کرده بهر تاب توقف نیامده و باره شیخ الملوك یعنی میرزا مصطفی
 خان شیردانه چون منافستان نزدیک مال شیردان است و سهد الموده بدست قریب
 هزار خانوز از خانه باره خور از شهر و مال شیردان است کو چایینه با طوف آب
 ارس و در کنار میله در معروض مایه و در لب آب کرد و ارس واقع بود جای
 داده و توقف نمود و جمع ملک و سبب است آهه بعد از دولت رفت و در منافات
 و طاهر از مخالفات مغز فیه بود که بتوفیق با آن آهه بود و کما و دیگر بانه
 و درین بنی و بنارال قبه بتغایت اراد و آهه و حیرت و نیز بریر و سهره بود و در اول

بجست

از لشکر ایران در انطرف آب کر بود و غفتم در انطرف آب با لشکر خود میسرند
 و در هر ایرانی را که در کنار آب افتاده بودند میسر هر منوره دست بانه چینی و پ
 و تفنگ گونده و کلدر بهرین هراب خان سرتب حوزده و سیاهان خان با افواج نظام
 عیب آب رفته بهر افواج معترض شدند و شیخ الملوك حوزت که باره رفو کجای نایه بهر چند
 حاضر ترخان عرض کرد که خنده مشر و مغانه کر فیا بین واقع است و در سیاهان خان
 و افواج نظام در لب آب ایستاده بکشد و مال مغولنه مابین تجوید و حایند اراد
 صلح و دینی دولت غنایه بهر علیان وزیر که خان شایر میاید و اسباب کشتهای
 حاضر ترخان و احوال عیبت بیشتر از اندازه جمع کرده بود و بخواست این هوال است
 علیه بریرانه معروض میسر آهه ساده بود و است که چون حاضر ترخان نوکر ناب
 السلطه مرحوم پیشه و نائب السلطنه و کفجه سگت حوزده حاضر ترخان میخواست که مابین
 فتح و غیره و سر کاشی الملوك بحضرت خاقان مغز در سیه نفوق بر شال و اقران
 جویند شایه از این کلمه را اراد و آورده تغییر بسیار میسر ترخان که مرد و بریر و سهره

منوه جوب و کلف غلته آن پیر و پیر سفید را چندان جوب کار کردند که
از کار رفته و پیران افکند و پیر سفید را نیز بمقامی قدر بریدند و سرانجام پیران
و دهرا بجان را بچنان در میان جنگ که آنست که بجای نمودند و جان را در نیز نبرد
نزد و فات یافت چون سخن بدینا رسید و در این نوع کشته شد که در کثر کلام پیدا شد
بعد و ذکر کرده آمد و نیست که در این خوانندگان مله تر و محکم تر از این کلمه
در این مرقع نوع مله تر و منیا هم اگر چه در سابق تاریخ نه است و کتب تاریخی
ملال حکایت از راه روحانان و به عبارتی که حکایت میزانت است
بر وجود روح در پیران و در عاقلین و در پیران و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
تا نه اداکان و در پیران و در عاقلین و در پیران و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
بر زمین و این نوع مله عبارت راه و است و نیز مله را که یکدیگر کلمه است
نوع الملک رسیده بعد و تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
بر این کلمه جهت افزوده و در لفظ شکلات حیدر کرد تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین

سینه

سر کلمه و لفت پس خوانند که مذکور می شود تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
که آنست که بر وجود و کثرت مجله و اوقات توقف مله هر جا که یک از خود را نه اداکان
میدید یا کذب تا نه اداکان و بر سر زبان بر صفت حسن و ملاحت و دلبر و صحبت
تا نه اداکان و کثرت عبارات مختلف بر حضور از عفا تا نه اداکان و بر سر کلام مله
و چنان چشم جا و در کجاست و کما هر دست بهم مالیده و متعادل بر سر که چنان ابروی
کمانه نه اداکان و در مانا می رود و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
مجموعه دیگر با بر سر که عینا هم فاست رعناست و یا این هم صورت زیبا
آیا بقیه قدر بخون جان کشیده شده است بخت نیست از خیر بر سر است با همه
از این نوع سخنان و در محاسن و مله مله و در وقت که کذب تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
لوح می رسد و چشم خود را بر خاره تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
در هر مرقع به هم می خورد و با هم تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین
و چون حواس صدم از نیز را سرنگ کرد تا نه اداکان و در عاقلین و در پیران و در عاقلین

شکر

رسامینه بجز شاهزاده و مجلس که میرزا لغت الله بعد از عزت عینی و انشای رات ابر
 در باب آغاز تهنیت و تغییر در صورت و ثناء و در رفتار و ظاهر و کفار ظاهر و مخفی
 که نیاز در غرض و برانده دل میرزا را بر نذر از غایب برود علم کیمیا را که حاجان کیمیا بجز در راه
 محبت برادر و دیگر بنای نغمه ارادید کرد و در سه ماه این نغمه را بر نذر از غایب برادر
 در قوه و اهمه کیمیا و در غرض میرزا و در نذر از غایب الله بعد از مستند صاحبی ماده
 و در نذر از غایب شاهزاده کرده جان الله را میگرد و مرا ما مریه است از جانب که با
 او را نگه داشت شاهزاده عینایم و کثیر از پدر و برادران شاهزاده که سلطان ایران و حکام
 ممالک محروسه اندیم و در سه ماه و در اک از آنها نیز مطلق میوم سر است که الله
 آن خلقت را در جمیع اولاد و جمیع فداان حرم شاهزاده پیش از این نوع سخن
 در بدعات زمان از طرف میرزا را بر نذر از غایب شاهزاده پیش از این نوع سخن
 کویش و نقیب او را آنا ما را بر نذر از غایب شاهزاده پیش از این نوع سخن
 بعد از قدرت کاه و در نذر از غایب شاهزاده پیش از این نوع سخن که سر است به و درازی

بر شمع

ناکشیم و ما مریه از جابر بزرگ و درم بدیت مرا سر است از غایب که کریم
 زبان نوزد و کپهان کتم سرسم و نذر از غایب نوزد ما بر که بعد از طایان تمام
 از همه جهت چه از جان و چه از مال و چه از سر شاهزاده رسامینه شاهزاده بعد از عهدیم
 کلام الله قدیم را بیان آورده است بکلام مجید زنده او را چنانکه میخواست مطلق میخواست
 میرزا را نذر از غایب زبان به دعا و ناکشود کف بدیت از قبای
 بادشاه است بر بالدرق تاج شاه را فروغ از نور و لاله نور عجب افکار
 افکار بدیت ندیده ام بچشم نظر و صورت آدنی میگزینی شریستی تو
 از بری عینایم ملک فقیر در این صورت زیبا چه تصور کنم که آن گفته زبان
 و بر بار و بر آید از طایفه بریان که مستخرامند و کوه است و در راه
 پیکر و زرخش بادشاه این است عاشق حال جان آرای شده در راه است
 و از بر عشقت بریان و ازین درد بیدار و کران و ناله است مهر زنده بانی
 محضت و نذر از غایب شاهزاده را از طایفه بریان و در راه و در نذر از غایب شاهزاده

و تاتار و بار این خلعت مهت است که میخواستیم این مطلب و بجا مبارک انظار که
 اگر خاطر سعادت به دربار مبارک باین مصلحت قرار گیرد و بدین آن رخ
 انشراق و که احبه بونم استیاق نیز انظار که این در ضمن مصلحت قرار در امر مصلحت
 که است بهر در و دروغ و محاربه و دافع است که از این در اکتفا مال جنین
 افتاد و یقیناً در نوعی بر عاقبت نماند و کنگر بادنا داده نوعی در دافع است
 و بهر این مصلحت مملکت ایران و ملک سایر ممالک نیز ضمیمه این مملکت
 شده و درین در کارخانه سیمان نماند و بخت سلطنت کنیم و در خواست و در نماند
 با ولادت و در قیامت از اتفاق آدمیان و پریان این ملک و با و ما هر چه ام
 و برقرار خواهد ماند بخت و دولت آن است که بخون دل آید بکنار و در نه بای
 علم باین جان اینهم نیست بهر در ترتیب این مصلحت و تقوای این مصلحت
 شاهزاده از سلسله و قهر حسیع این معانی را کرده تغییر در لون و رنگ شاهزاده
 بهر آینه لرزه در عظم در اندیشه مصلحت از لحاظ عیون و در آن خفوش

خاتمه

ظاهر میسر که تیر تیر میرزا نعمت اله بهر دقت مراد کارگر آینه و درین بین مصلحت ظاهر
 شده میرزا نعمت اله بهر دقت شاهزاده رسانیده که این صفت معنوی است که درین مصلحت
 اینست و در اجتماع حکایت حال خود موفقی نیست میسر صبح زده و بهر دقت است
 تنی الملک نیز بر تثبیت امر و بدین مصلحت مصلحت انظار که در عین و در عین ظاهر
 و بهر دقت و غایب گردید و بچینی بقیای و در عین مصلحت مصلحت انظار که در دست بهر دقت
 نعمت اله در کار کرده تا بهر دقت که است طالب مصلحت معنوی است میرزا نعمت اله
 در عین که جنین با قیاد ویر دولت که کار بهر دقت و در عین مصلحت مصلحت انظار که
 از آن از و بدین مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
 خواندن ابیات عاقلانه که است و بهر دقت میرزا نعمت اله که فرستاده میرزا نعمت اله
 در منزل مصلحت و منزل را کشیده و مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
 فرستاده مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
 مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت

بعد از شنیدن جواب الهی را تا به دیو قرار داده اند و در این میان
 میرزا لغت الهی نشست و درین لایم الهی را به صبر و بقیار می نمود اگر اوقات این
 مسرع را میخواند یک نفوذ دیم در صبر تیر ملالت خوردم هر چند نما و خرافات که می کند
 در فراخ ما هزاره و نفر دهنده بطایف احدی استغفار از حقیقت حال میکرد جواب
 شانه غرض شنیدن ما لایم ازین لایم بر آنکه میرزا لغت الهی از منزل بدر آمد و در خانه خاص
 برسد و کذب ما هزاره و خفیه داشت از فادان مردم ما هزاره و غم آنها صبیحه
 میرزا محمد خان قاجار در محراب و لاد که بعد از زدن خاست احوال ما هزاره و در خانه بود این
 بیایا و بقیار از عشق و عاشق می شد و جای بود که اثر ازین خبر پیدا نماید و در جاره که
 ابواب اتهام را کشید و در وقت که خبر شد که ما هزاره را با میرزا لغت الهی خلوت
 خاص مهر است داشت که از آن با می یافت به جنبه استغفار خیر این مجلس با
 شدت عهدی که با او داشت و این آقا میرزا محمد حسینی را احضار کرده بود و وعده او
 بهم و هم داده بر سر اوراق سحر خوانده خلوت خاص ما هزاره و غم این خبر و خوشی

نقطه

لطیف و جای این نعم طایف و طایف بود سمع و طاعت کفر خوانده خبر کبریا و حق
 رسیده دید که صد ساله از مرگ و قتل کنان بدین میرزا لغت الهی حبسیده میگردید
 بمریت آفرین بود بهنم و دین معصومه رضا باین کار دادند یا مرا در تن فراق گذاشته
 آفریده می شد و درین هر شب نیران بر کبر بخوابم می کرد با هم نم یک سخن قیام کرد
 میرزا لغت الهی مکلف در نماز نامه کار باغبان را به میسر می کرد ازین نوع حکایت
 عهدی که شنیده محبت با نرحم زاب عالی امره که بر پیشانی زده است و زاب
 عالی مستقر احوال شده آنکه شنیده بود از عشق و مهر ما هزاره بیان کرده است و زاب
 عالی را مجبور کرد این و زاب عالی در خواهر صفت الدلم و صاحب قلم و خوش بود
 دین الملک در امر سلطنت خوشتر از رضای او را و ضمیمه است بهر زیندن این خبر
 با دیده کریان و سر برین لایم دین زنانه تا در بی خلوت حاضر و در و پنجهای
 ناگوار میرزا لغت الهی را بهر دین کشته و دین الملک خطاب می نمود بود در بر فادای
 به حیت به از آنکه سر ملالت در خانه ترک می توان را جبار و باز دین ابا و دین

حکایت
 حبس
 نفع
 سحر و جادو

و پسران ریشه برایت آورده ام حال مرا از نظر اندر چشم و با و خورشید پریاں نزد عشق
 و محبت با حبه با جبهه مشکوم نمنه و بخت شاد زینب و بتو را و دود بنم کرا و درج با جی
 باین قسم است که اگر دست از این کار بردارم بیک کمارت مانم که هیچ عقرب و عقور
 در تو نماند هیچ الملوك گفته بود خال مکن و عقرب و عقور در من مانده آنگاه عشق خیزد
 عقرب که بر دغا بود با دوشه اندر دلالت الفقه و ابی علیه که در کعبه نشوید
 و هر چه پسران بنا بر ملک خود بمان که نیست چون این مرصعت میگذرد و در هر
 در طریکی و خورشید پریاں را بقدر دگر خورشید در میان در و منیر باین مقداران منته شده
 شیخ الملوك را هر چند اعتقاد این بوده با دشا بر قضا اینقدر را نخواهد نمود و برای
 الحاکم و زینب علیه این شرط و عهد و طاهر منته عقده در اخراج محرم ملاوت دارد
 ما بر منبر یافت ام چون دشت که این کار از پرده خفا در آید و این حرف در میان
 مردم ظاهر شود ترسید که اگر امر بنا خیر افتد و بنا بر منته عقده که گفته اند
 در مصاحبان ساهاده این نقش کذب و وارسی فاطمه او بر داند نمیست ساهاده

رسیده عرض نمود و الله متوفی بعد از دیدن حاکمات نایبها و نایب علیه و دلالت
 شده رفته بود هر خورشید از منته عقده و خورشید منته عقده است که بغرض و عدالت نایب علیه
 و خورشید منته عقده در آرد و در شب منته آینه زفات و آینه منته عقده و عدالت
 حاکمات نایبها که با مدون منته عقده حاکمات نایبها که در منته عقده و عدالت
 و در هر روز هر روز میفتد و در طاقه منته عقده منته عقده و منته عقده و منته عقده
 حکم الم مجید منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده
 ایب سوار بر این دیراق طاهر منته عقده است و در چنان که هست که در مانع
 حبت و حاکمات نایبها است اطلاق معنی و مفرد منته عقده با فرقی منته عقده که گفته اند
 لا اله الا الله و در دینها بر روی منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده
 ایسا در آن اطلاق حیده و خشت قراب منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده منته عقده
 آدمیان چه از مرد و چه از زن در آن مکان و در مانع حبت نباشد و باید که عقده
 سر کای شیخ الملوك روز غنیمت بحام رفته و در خوش استمال منته عقده و نایبها غنیمت استمال

مانند دایره نهک و کله که آشته و گردن زر و سینه و جاق و سرخ پاکشیده
و نمکینه بکیت و قیفه نمکینه و بکیت و سیم کافور کرده بر بستر در آمدن نشین
ساعت از شب که شسته با ساز و دهر و نقاره و کزنا و مطربان خوش آهنگ با جمیع اعراد
اعیان تا در بانی جنبت آمده و در آنجا آدیان را مرضی کرده نه مکفاران بر سر نهاده
محدث خانه خاص خوانه رسانیده شاهزاده از راه در میان جمیع اینخانه را مقبل نموده
و ادعای دهبای را که خواسته بفرستد بر سر آغشته کرده و با نضره نان هم برسم نهاد
با و داده و بر سر این جمیع رجا صید نمیدارند کرده بکار طوطی و نهانانه پرچش
و مکرر بشت و دمانه تمام این مصر را میخواند عدد و نویسیب خیرا که خواهر میرزا عالم
در شب بر موعوبانی جنبت رفته اطاق موعوب و مغز و کعبه و حجت خواب و خوابگاه
و مکتفای بر سر در میان خواب که آشته و لی ف را از بادر متفکاشیده و در باران
میان اطاق بسته زار بر بانی آمده اهاب و ادعای را که کرده بعد بر دشته
باب نمکینه و در رسته و درانه بر جود شده و با نهاده در است میت باهاش مطربان

تمام با اعراد اعیان در خانه تا بدر بانی جنبت آمده از مردم و ادیان عذر خواسته و هفت بانی
شهر و در خانه شاهزاده و اب علیه با سایر فدا هم حرم مختار بشین و خوشتر بفرزاده و افغان
با جمیع آلمان برسانیده از این طوطی شاهزاده بتانای تمام جبابان با برانی را بموده ترمیم مجله خانه
بفرز و همه جابش را که گشته خاللات غریب و عجیب میخواند و مطربان و بانی که فوج بریان و فغان
در آن پشیر و آمده و اما در این منزل رسانیده جمیع آثار از این خاللات فخر نموده تا دم آخر
اطاق رفته باب تمام پشته هم سرفروها آوردند و نه تا پشته جمیع اثر از جمیع طرف ظاهر شده
راه پله را که با بدر رفته و در راسه ویره و از نو زدن در کفاه کرده و حجت خراب با کسترده
جسته و در ریزی فنی فزاد و در بقیان مغف و حشر شاه برانی است که بسبب دیر آمدن شاهزاده
نکر کرده و در راسه و در ریزی فنی فزاد و در بقیان مغف و حشر شاه برانی است که بسبب دیر آمدن شاهزاده
الحاج و اقامت کرده و به هم حرکت مانده تر شده شاهزاده و کلد شده و در راز با شسته
کنده با شتیاف نام خود را بر جواب رسانده گفت قربان تو هم ملک عادت و حشرانی بری
چنین میشد چون مکتفای هر فوج و لاف با بدر را کیده شده بعد با این قدرت که شاهزاده

خوار بود و حرف انداخت مکتفا با کفیه برین جسد شاهزاده چنان خیال کرد که دختر
 شاه بریان است و همچنان درین مزار بنابر حدیثی که آهسته دوست بر زیارت کرده
 بنزد مکتفایت شاهزاده آمده خیال کرد که بنده شود است بوقت تمام عاف بار داشته
 ملکیت که از بریدت شرا با فرزند نیشتر که با چشم شاهزاده بر مکتفایت انداخته
 بر سر از مجربات است پریده و در میان اطلاق در چشم او غایب است زبان با تبار بوقت
 استیانی کشوده چو دانه نخی ملکیت^۶ میرا محمد حسینیان^۷ آهنگار که بهر زدنش مردم از
 در باغ جنبت خوار باغ انداخته برار خیز گیر است از آب عالی در غایت سر شاهزاده
 آهسته بعد و هم راه ملاحظه احوالات مرصقا وید و کار شاهزاده با بنابر رسید
 و هنوز از ساد و فرستاده کار نیست طاقت و تاب ویران نامه و خبر اطلاق شده
 شاهزاده که او را وید بر سید و چرا آهسته معلوم است که بریان داشته اند و در غی
 از ما که میانه اند میرزا محمد حسینیان^۸ زبان به دلخواه می کشوده از غم بدین هباب و خواه
 و عباسیت در طاق مرعوبان شاهزاده و دیگر دین بر مرزا لغت اله اکام داده

در خلد اعجاز

محمد خیر

شاهزاده بهر زدن رنج و انگار بسیار از محله جمال بصیرت کفار میرزا محمد حسینیان
 ک ن به احتضار میرزا لغت اله فرستاده معلوم شد که مرزا لغت اله در میان اول
 سبب هباب بار داشته بود و در وقت است عجب آنکه شاهزاده جمال مدیر غنچه غنچه
 و این اخبار و روایات گفته شود و این حکایت را امیدوار است شاهزاده از کرامت علی
 و وزیر کان و اولاد شاهزاده هنگام کرده مخصوص میرزا محمد حسینیان^۹ ایچ آقا سهر
 القصر شاهزاده سر باز و سلیمان خان و تو بمانه نو که آهسته و حاضر همان را با کفورت
 انداخته بغیر ملکی شدن بار و خاقان منفذ روانه قراجه و ان سده در احوال حسینیان
 سرور با کسر ایراد آن که در قاهره کسر و در کسر نشسته بود بهر زدن خبر
 کتبه از قاهره کسر و بر فاسته مملکت ایراد ان عمو عمو آن سبب نیز مملکت
 ایراد ان را بر داند و حتمه و دیگر که آهسته هر یک لغت و معارف میان را سینه
 ذکر احتضار عمو خان^{۱۰} منفذ زان به طهر را بار و حاکم و دیگر بوقت منفذ و در غنچه غنچه
 چون واقعه کتبه و که حسینیان^{۱۱} به طهر از زور و کسر بطریق دیگر که سر برون خاقان^{۱۲} منفذ

رسید برادر دلدل و رفع خون از نام پهلپه موم و ادا حق بار و مبارک فرمود
 و قرار در امور و طر واده شده و حیرت فغانا که واقع شده حاضر ثواب پهلپه موم
 نیز متوفات گشت زیرا که فی الحکم مع شمره بعد با کله خان ایرضا و در لب رودخانه از
 که آشته و در همه معبر از معبر تیر ملک تا معبر جاد سور و قرار دل بغیر فرمود و شیخ
 الملوک و دیگر نظام همراه او بود حکم صادر شده و در معبر جادانه سقوط ملک مانا
 از او و فغان معفور بخت و غیر حسن خان طاهر نیز ملک شد که با کله خان طاهر و فغان
 محفوظ کنار رودخانه که از معبر جاد تا جاد رودخانه که بدو بار خیز میرز زور دار
 و خوانا پهلپه موم و میرزاده بهرام میرزا و این و عا کور است و همراه برداشته
 با کله خان و دلدل و روانه از او و فغان معفور شده و در جلف که در سر راه بود
 سزل و فهم بعد بابت فردا از کجا باره و فغان معفور ملحق شود و چند روز
 بعد با دنا موم و میرزا و کان رکاب که از کجنا اپنا بطور نامحسوف آمده بعد
 طعام بخورده و بعد از پهلپه موم نیز بنیان خشک که همراه بوقیافت کرده

نا موم باینه عا کور است و نموده بابت است بهر کوزه باینه طنج با حشره و معور
 و معفر که ایتم حاضر و انفرجه شده و اوجاق بسته شده این عا کور را بر کفیه و یک
 برنج روانه فرمود و این عا کور و فغان و ما و زور و دیده در کنار کوه اصفهان
 فی الحکم با نامین در سر کوه که آنها کشته و است بطریق بود یک و در بخ از آنها بخت
 کرده بخت با دنا موم رساند و این بنی سوار در نظر رسیده که در باقیات مرای
 چون نزدیک رسید معلوم شد که غاب عا مینا آگاه است و بدو پیشرو و زور دیده
 در بهمانا را بطور فشار کرده بر سر آب بسته است و یک ملقه را کیش باره شده و در
 از عرض رکاب که آشته و فخر است و نیز برده اند و کور و تاسیه مایه رسیده
 از او و فغان نیزه و بیاید که ز کربان این ملکه و حلا و فرجه میخوایم بار بار بیست
 رسیده و دو یک بار کرده و دید و باینه عا کور است کرده مستها بر نموده اگر حال
 مرخص ما از نام پهلپه موم و دیگر ترک خسته مکرر کرده از فغان بیرون خواهم آمد
 و سه روز است که ستم نام از این ملکه و بیاید که کشته نام را بکشد و نام از نام پهلپه

و در حال است نیز بعد از آن که قلم فرشته و حکم مقرر که قصه سالان و بیرون کشی
مقبوض نماید و مقصود در سالان در سرقه طاعت است در ملک صالحه است که در کمال
مستقیم سر سبزده هم بقدر آذوقه و از طاعت بکشتیها زیاده را در کمال
سالان فقر خواهد شد معتقد شود و خود عمو غم بغیر دست که نارسیدن لکه
و که شتی فرستان و در در ملک تقنین مانده در بهار هر چه مصلحت در است یا بهر
ناید ناب لطف نیز در ماه در آن را یک ابر بغیر بغیر نوقف فرقه چون رفته
رسیده و کثرت بسیار در دست رفته بقدر نیز از بود از بود قراول و معبر باشد
و سیف الهی که میرزا را حاکم قراول و معبر است آنها کاشته قراول
در لطف نیز شده **ذکر در عنوان ناب لطف بر لطف نیز در قراول**
چون ناب لطف در در در نیز شده و فرستان بیان که بخالی نیکه اردکان درین
فرستان را بر طاعتی خواهد بود نیکه کانیته درین اوقات طاعت را در دست
ساده مرحوم راه یافته و میرزا لطف را در دست با سکه مرحوم بود به بر بطنی

و در سر شکتی

و در سر شکتی از امر تعلیم در نظر ناب لطف عبود داده و ناب لطف طاعت را درین
دادند که هم یکدیگر بکشت با و نه مرحوم رسیده مقصود امر تعلیم این نیز شود
درین اوقات و در سر شکتی در زجاج با و نه مرحوم بهر سانه در زطینی عرفان و معرفت
و در شمس و زهر و در جان بر آن که در خدمت با و نه مرحوم محقق شریک از اولیای
در آنجا نیکه طاعت مبارک با و نه مرحوم مایه نافع حالات صورت در معنی معجای
نکته کرد و درین باب مصدق گفته و تخم محبت او را در خاطر شریف کاشته و
با و نه مرحوم نیز بنابر سلوک خود بر زهر و در کشته جان شده و در آنکه
انبات دید و نه رنسان بر سر که قلع در آن لایم قناعت می نمودند و در آنکه
و در میان او در ولایت فرنگ مراد در در محبت شده و در آن تاریخ ملام محیة
قند در سر میفرمود و در بدین زمان فرنگ را بدون شستی غم میسوزند
و در شسته این اخلاق را درین بظهور آنکه ناب لطف داشت که این
احوال است از آنرا سلوک طاعتی شده و بغیر امور را در بهر طاعت طاعتی شده

اردو بیرون عالم تیر ستره بعد از هر یک از تیر ستره مستطاف بر قلعه اردو بیرون
 مقارن ایحال که مدهوت از و آمد دایع عمو غم عیسی رفت خا مانده
 قلعه اردو بیرون مدهوت معلوم داشته بقدر نایب لفظ تیر که از بر کشی روز از و آمد
 و خبر بیرون آمدن اسکندر خان از قلعه اردو بیرون بقدر ستره بقدر کار اردو بیرون
 اینها که در دست نام را حاضر فرمهم در فوج شفا را که ابراج سلیمانان کیلک بقدر
 با سلیمانان ابراج اینها که در دست غم بقدر و هست قلعه اردو بیرون مدهوت
 دعا که تعجب هر چه نام در در و قصبه سراب ستره ستره چهار دسته سراب که حاضر بود به
 و هر ستره بر دسته حو را بقعه اردو بیرون است و سایر ستره باز و سوار را قرار داد
 به نجات و اردو اردو بیرون ستره از کفایت بنیال مدهوت در شین خا
 ماندن قلعه اردو بیرون آمدن اسکندر خان طبع در کرمی قلعه کرده بتعجب تمام
 روانه اردو بیرون و کبار و وفاته و اسو که در سخن اردو بیرون رسیده خبر محقق
 با و رسیده که اینها که در دست با هر از تیر ستره در دست که با ستره نظام و اردو قلعه

ستره است قطع طبع از تیر ستره اردو بیرون که در تیر ستره بنای بیان است
 و جمیع ارباب که در آن ولایت قتل میسر داشته روان ستره اینها که در دست ستره
 خان را با برادره شامون و شفا و عیال و حین بنای را با جمیع طاس نام و تعجب
 بنیال مدهوت مدهوت بنیال مدهوت بنیال مدهوت بنیال مدهوت بنیال مدهوت
 و کثر قاتل بر سریده است آخته و عیال مانده و هر چه نفوذ از صالوات و فراق
 و ستره که و نایب را در ستره اردو بیرون اینها که در دست ستره اردو بیرون
 بو انان رقه قرار گرفت و بعد از رسیدن این اخبار به اردو بیرون ستره ستره
 اسطه العیبه پیدائده ستره کار با ستره مدهوت میسر شده و درین لام
 که حین میرزا بوضو ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
 او بطور مایه از سر مدهوت و حکومت کرمانان عیال فاقان منفور مغول
 ستره امر از ولایت بطور ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
 مفروض ستره روانه آن مملکت گردید و سیف الملک میرزا نیز به کت ستره ستره

که در مقام مأموره سرقه چنانکه سابقا ذکر کرده بود از خدمت محوله منقول
و حضار بر اسطخبرت بر سر دیوار مرصع و عراوه قریب در فوج نظام قراجه داغ و در
سوارش اسکن در قراجه داغ و باقیه مقدم و عظمی که مأمور بر سر دیوار و حکومت قراجه داغ و
مسکین شده با وزارت میرزا نغزآلایه اردبیل و مابقی مأمور بود و در قراجه داغ
کردیدند و در قریه کلنگره مکان سخت و محکم بود قرار گرفته و در مکانها مناسب قرار دادن
نقیبی در قریه محفوظ و در است آنرا به دست مصروف داشتند و میرزا را کرایا نیز از قریه
مأمورین رکاب مأمور مرم بود چون ایرخان سردار چنانکه ذکر کرده بقدر آبرو
در سرقه خیز مشغول مأمور بود میرزا بهرام میرزا با وزارت میرزا محمد تقی شایان
محکوم است آنرا به دست مصوب و روانه داشتند و با نیز مأمور است مأمورین حکم رسید
و قلعه اردبیل را به سلطان سرتیپ سپرده روانه و اسطخبرت بر سر دیوار نیز مأمورین مایه
خوف و غصه و در و اسطخبرت بر سر دیوار مرم و خبر آمدن یارال مرده و وف
معاودت اردو مسکین و در کربلا بر قلعه اردبیل پیش رفتند و طریق و محله نیز مرم

خارج نیست

خاقان مغفور میرساند و از این حرکات مختلف که از یارال مرده و وف صادر شده بود
بدریان نام اسطخبرت این عرائین و اخبار مختلف را که از نام اسطخبرت رسید در خدمت
خاقان مغفور علی بن حنیف و اسطخبرت در آبرو خاقان مغفور مغفور این اخبار را
در نظر نام اسطخبرت حاله از آن خزینه مابقی است و از نظرات یارال بقیه حرکت
و از یارال مرده و وف خود اسطخبرت به دست سپندید و از اسطخبرت در و حکومت
قراجه داغ منقول معمر بر اسطخبرت نظر بر این فرستاد و اسطخبرت به دست اسطخبرت
بدان که از اول و صلیب خاقان مغفور به حکم خاقان با اسطخبرت و نظام عظمی تا نیم و سختی
در وید آمده بود به دست مرجعیت کسر و در وید در همان مریستان عظمی به دست
و ذکر آمدن کسر بر سر قلعه اردبیل و مابقی و حرکت در وید و اسطخبرت از یارال مرده و وف
در او هر یک از اینها را جز مریسته در خفیا مرم و اسطخبرت کسر و در وید که در وید و قرا
کلیب بودند عازم مملکت اردبیل میباشند و در قلعه نیز منتهیان خبر رسید و در مملکت
میان دولت و در خاقان مصلحت دیده اند که باید مملکت و مملکت وسیع الفقهی

ایردان و بخوان و از باد و قلع متین آنها از نفوذ و است ایران بیرون آمده و در غوغا
از سر قلع نزع و دوتین سده بر صفت نیما بین قرز کرد و باین عزم توها بر یک قلعه کرد
از در هفتم بطریق ما مر سده اند و در کار آمدن سده و نیازال بفتح نیز در رک
سایسته دیده در طرف ایردان عازم جنگ ایران میباشند و خبر رسیده که لشکر پیش جنگ
رو سیم حرکت از مکان خود کرده و در حال ایردان سده اند و چنین خان سرور حسن خان
برادر خود را با بعضی کسان از نزاران در فوج نظام ایردان و اما سده رتبه ایردان جاد داد
خود را بولود ایردان که قریب چهار هزار نفر میبود در فوج قلعه در جا مشایب مغول
نیز در و در حال است و درین حال قلعه متین غیر آید و دست معتمدان از راه نازان
و دو داند و بعضی کسان نیز بگویند اما معتمدان نیز بر مصیبت و محفوظ بود و بحیرت
تبریز و رتبه نگاره از باد و مستغف و حاکم از باد بود و در آن قریب نمان میانه
حیرت خان و حسن خان گفتند که سرتب نظام بخوان بود و گفته قریب جوار از باد
بخوان با هم مراد و سده در مجلس از مجلس میباشند که نیما بین نزدیک باب مشاغل است

کار نیز از سده بود و با هم بعد از است را میسر شده و از آنجا که جان نکر بود که بحیرت
تقریب در صفت نام هفتم به نام حسن خان از خدمت عداوت او اندر سیده بگذر
کار خود افتاده بود و با هم عزم خواجیه را در حقیقت نام هفتم طرح شناسا چیده و در اول
امر خود در خدمت نام هفتم ساخته بود و درین بین و لشکر روسیه از مقام خود حرکت میکردند
چنان که حاکم عزم را داد است که در خدمت نام هفتم معتمدان را میبرد
خان تبریز را مدد کار میداد و در همراهی سانی نیز در سیر در نازان کید و در این
واقع سده بود و معتمدان خان میان قلعه ایردان به هم باز در آن ایردان شور و همراست
خان قاجار چون در جنگ کجی خاکه نکر که سده نیز در رشتی نام هفتم برابر آوردن بود
بارش است و نقشه ده بود و باین جهت در خدمت نام هفتم صلح اقله به آمد بود
از معتمدان و در خدمت نام هفتم عزم را میبرد و در آن خان را با افواج لشکر را با هم
از معتمدان این خدمت را درین ساخته و پرده خوانند و قلعه تمام و در جنگ
سانی میباشند و در جنگ عزم درین لشکر و درین سده از نزاران خود بر ایران است

جنگ بر چشمه و خلد ایحال معلوم شود زیرا که بقول لعلند در هوای اردان چند روزی
عجیزه قلعه اردان پرده چشمه لعلند چند روز دست از غمره بر داشته کجی بر کجی و در
ممال نخوان شده و در دماغ کوهی مابین کجی و قرمان و نخوان و اردان واقع است
رنده و در آن نظام حال است بهتر نخوان فرستاده و در هر نخوان که در آن وقت از حلیه
اکبر عیار بدست نده است و ظاهر اجنبی موقوفه بخیر است از بنایال بقیع و
دست از غمره اردان کشیدن محبت نزدیک رسیده از هر جانب لعلند و دردی
ماتان مغفوز است که ز سر اردان بر خاسته و خوراک با کجی و قرمان و درشت
از در او واقع است کشیده و منفرجه مردم است بچک که از کمانا نه نخوان
کمتر از فرخ است و لیکن کجی که معلوم و واقع شده آن بعد از آن خان کنگر و
و در قلعه عیار لعلند و خفیة معین بن بنایال بقیع فرستاده و در او بهر فرخ و بعد از
خود ملکی نعم و خوی نیز از او ملکی شده بکشتی محمد امینی خان و در آن قلعه عیار اکبر
بهت کنگر در روم و بهر داده است بنایال بقیع با محبت عازم و در آن نخوان است
و بنایال

و بنایال رسیده و قریب بدو هزار نفر سواره قزاق و سه روز است که حیات کجی
نزدیک آمده از نیم فرسخ قلعه عیار اکبر از آب اردان و در آن قلعه اردان و بنایال
بعد از آنکه نقصان داشت مسیر پیدا کرده با بیوفت آب اردان و بنایال و در آن
غروب آفتاب و در بیوفت آب استاده و قریب به غروب عمو کرده با بیوفت آب میرند
و در آن وقت با نژده هزار سواره رنجه و در آن در خفا و مغفوز در درویش با بیوفت
حاضر بعد از آن سر باز نظام و نقشه با نژده هزار قریب به بیست هزار نفوس و خفا
مغفوز از شنیدن این خبر و سوار قزاق جرات کرده با بیوفت اردان و در آن با بیوفت
میکنند از امر و دستور داشته و نام لعلند با کجی و در آن عینقریبا و صف الدوم
در سایر سرگردان عازم و از در کمانا با نژده هزار سوار و چهارده عازم و در آن
کجی و در آن سر کمانا سوار با نژده هزار نفر و در آن عینقریبا و در آن قزاق در آن
که با بیوفت آب میکنند و فرستاده و سوار قزاق و بنایال و قزاق و در آن سر کمانا
نزدیک سوار کجی رستاده و در آن سواران از کجی در آمده این با نژده هزار

و همچنین آید از این بنیاد بر سازه چشم ز غریب بر بارال یقوی اینده اهل
و باعث دلگرمی و مستحقان نعم که در کفایت آب از در قلع بنیاد
و عیار آب و قیر نشسته اند و بعد از صد و این حکم و فرمان ناب سطر و رکن الدوله
و صف الدوله با سر کردگان مأموره از نه مت خاقان مقور حضرت مأموره ی
چو سر و قراضه الدین آید معتمد انعام ام ایوان و فرمان بدستار شده

در ردای قیر و حجب ناب سطر با کمر و در حال بکر واقع شده

با دانه مرم که در قیقه کلید مشغول حفظ و حرمت آن سر مدینه گاه کاران
سواران طایفه قراجه داغ و شاهسون را بر و سینه و کفایت آب از در یقویان
میفرستاده و هم روزه ببلده ضحیات مأموره سر مدینه بکمر و در کفایت
آب معتمد بحفظ قراجه برونه صدمات بزرگ زده این را متزلزل و مضطرب
میداشته و در ظرفت از در این عمارت با کمر و در کفایت نظام شقایق
مرتب داشته و عظیم تقطیعان عرب را با مأمور از در یقویان نظام بحفظ قلع از در

و

کاشته با چهار عمارت و در هزار باره ایوان در دریا و قلع و مصلحت
دشطان را بدوخته تا بادینه با بار طائر رفته و از این مریض خان را با باره
و باره طائر حصار غم قرار داده و در منزل گوشت نه و پخته و مویان باره
یعنی مویان و نیز با چهار بنجاره سوار و باره طائر در منزل گوشت نه و پخته و مویان
در سر از قیام این کمر محقق و بین شده و در سر نه و پخته و مویان از سر و باره
مویان خاں با کشته با بقعه سالیان آورده اند و در این با کمر چهار بزرگ از
مویان که کشته و مویان از سر و باره و در این با کمر و مویان
به سار و قیامت کشته که در این با کشته و مویان از سر و باره
با عمارت و باره کشته و باره بنارال یقوی و باره باره و مویان از سر و باره
که در در قیقه سالیان زنده از در بکمال صالوات و چهار بنجاره و در این با کمر
خویش طائر و در سر سفیدانه و در در باره و مویان از سر و باره
سخت فرود آمد و در کمر از قیقه مکران رب نقیچان طائر از کنار دیوار خیز

کشیه بقران غایع رسانند و در آنجا روز پنجاه ماهه شب یک بیان روحخانه
 کرده اند در کنار دکنه و در فرسخ از قصبه سالیان مایلی تر محمد صیدان مهر
 و مال که در آنجا بنیاده رسیده منظر رسیده این اره کنایه آب بینه
 و چون از منزل کردیم و دهیم روحخانه قصبه سالیان قریب به فرسنگ راه
 و هم به محراب منان کشیده شده است و آب درینج و فرسنگ راه پیدایش
 و در سیه هو از رسیدن این کفر جز بنیاد معصوم جان و میزد و یکدست است
 نفوذ یافته ازین منزل آب بدو است هم جانیانه قطع مسافت غنیمت فریب
 مگر چه دنا و دنا از قصبه لنگران میاورند رسیده سر باز و تو بانه و بوارو
 از آب کنایه بر قصبه سالیان رسیده سالیان را تقریب نموده
 و در سیه آگیا منسوب و منقول آینه و زودت خشن از دست لنگر رو کرده
 آیه چشم زقران رسیده تو بجهت تربیت این مقام عبور است
 سیفه ان سوره و نظام را بر دشته روانه کنایه که شبه روحخانه که

روحخانه

روحخانه برزگا است و روحخانه از او میریزد بسیار عظیم میشود و این روحخانه
 در موضع مرموم بقعه قائم است بهر سیه و در آنجا هم به محراب منان ماضی کرده
 نایع فرسخ بحر فریاد و در آنجا شقه شده از طرفت بحر فریاد و درین
 مابین جزیره سلسله پیداشده است که مرموم محال سالیان است که میطوت
 آنجا بحر فریاد و طرف آنرا آب که افاضه معفه است و قصبه سالیان و در نقطه
 اشتقاق آب دل است که از هر طرف برابر و روحان قصبه حیات شستی
 کثر نباشد القصد و مکرر است شمس از حرم منان رسیدن منان و معنی منان
 نور از او را بدشته و سبانه قطع مسافت کرده یکدست است بطلع صبح مانده
 کنایه آب رسیدیم و درینج منی صدر از آب بمع لنگران رسیده دست
 و بار حوض جامع کرده منظر شده در زکایا خبر انداخته منان اینجوب تحق نموده
 و معلوم شد در اینج کرچه دنا و دنا که مایه است بهین مکان آینه پشته زبده
 و درینج منی خیر رسیده دنا و دنا که مایه است بهین مکان آینه پشته زبده

از خسته شده و تقی جان طاهر کشید و رساندن آنها بجان سید مامور بوده بسبب
رسیدن هم فرزند که مرید عزیزه مادرش شده و محمد است هر یک یکدست خانه فخر صالحت
در هر که مرید و نوب میانه و محبت و طاقت پیوسته آمده اند تقی جان و سید جان هر دو
انجام خدمت مأمور عاقل آمده اند و عاقل در خدمت مأمور و عینت شمرده است
دسته سرباز و یکواحد قریب از کنار دیوانه که تقی جان طاهر در خدمت آوردن
از چهار روس روانه داشت و چهار صحرایی نیز تغییر روانه کرد که رقم از کوهها
گذشته عقب بر صالحت و در جبال کشته شده و اگر از پیش روی سرباز بگریزند
در عقب سربازان پادشاه ضرب کلوله می آید انچه غصه می رسد سرباز
و سید تقی و پادشاه فرزند از این کشته شده و سید تقی و سید جان فخر صالحت
رشته با تو بهار که یک کشته شده است که در چهار دیوانه از کنار مرید بکار
آب صحیح و سالار در سیه معلوم شده و صالحت و در مادرش و کما از فرار بجای
قرار است و در مقابل نقبه نگران روانه قزل آغاج است این فرزند که مرید

بکشف

با کشف کتبان که با سر بسته است بداند و مالت فرستاده بودند و ازین صدر قریب
و تقی مالکین حال سالیان خوشتر شده خبر بول گوشت رسیده که در نقبه سالیان
نشسته بود رسانه بودند و بول گوشت رسیده و صالحت و سوره سیر و انات
و در آن سرحد معتد نیست بودند منجم دفع کسرا را بر میوز و از بطرف دعا کرد و است
تا هر مرید خان و سوره و پادشاه طاهر را با کشف از سرباز و عراوه و تب با کوهها
و نا و آزار آب گذرانیده و کشف سرباز با عراوه و تب و مرید و در بطرف آب
کنده داشته بود که سواد کسرا در پیداست و دست مایه قریب کشته و از بطرف
که سیدان خان سرباز آب کشته بود و سرباز با عراوه و تب از میان نری
و بطرف کسرا در میوت و در آنوقت آب سیدان بطرفی کفنی بر داشته بودند
سوره و از طرف دیگر مرید خان با سوره و پادشاه طاهر در سوره سیر و انات
و سالیان و همراه کسرا در پیداست و دره منجم دفع آنها شده و از بطرف آب
انچه کسرا در خدمت مأمور نیز با عراوه و تب که داشت با سرباز و سوره و در آنوقت

کرده باز چنی قرب و گفت شهادت عفو بول گوشت بر حال عفو که کثر برای
 برادر آرد آب نگرفته و قرب در برابر و بر عفو آب سپاسند برادر عفو را مامور بقایه
 برادر بر حسن خان طاهر کرده و خوشنود بنوعی مخالفت از که شقی آب که بر طرف این
 دعا که را نه نایره قرب و گفت الهاب بیزش و جان کرم بر این دعا که در
 بادشاهان که سلیمان خان و توپخانه در بر طرف آب بودند و در عقب کثر روس
 ماندند سلیمان خان و وقت را از دست اندازد با بر باز و توپخانه عفو را حاضر حشم
 با بر قشایش قال و صواب است عفو و در می بینا کلوه قرب از بر طرف عفو
 قرب بر سر خورده عفو نگشته و قرب را کارمانه و شکایت گفتند در برابران
 سلیمان خان واقع شد حال دلت بسیار محزون و مقول آمدند و از بر طرف بر حسن خان
 نیز مورد سزا و انات را نگشته و در پیش بر دشته بغایت متعذر و در این
 اندک کار که در دست نایره بیهوده با باد و کبریا بنوعی دست بر باز نگشته شکایت بسیار
 نزد کوه حال دلت کرده بول گوشت بر از دهن این احوال دست بر این نه

فرد بر در جیار عفو قرب بگشت خوردند که گشته و همه باز غم خوردند و حال دلت
 ریخته در بر بقیه سالیان روانه شد و از بر طرف اندک کار که در دست نایره بر باز
 آب که نگشته بغایت کثر در بر دشت و سلیمان خان و بر حسن خان و بیشتر از این
 دعا که در آب نگشته و نزدیکتر بر دسیم بودند همه جا بول گوشت را بغایت کنان
 بقیه سالیان را مانده و این سالیان نیز با وجود اینکه سال نگشته آنها را کثر این
 مخالفت نموده بهزد و در دست دسیم که گشته کثر بقیه بقیه با بر حسیست و این سیدم کرده
 بنا رفت بر فاسد بول گوشت بر سر ماندن در بقیه سالمال دیده از که جهانبک
 بنحو خاص بهم نسبت و نخته بند کرده در سلیمان و فرقه که از بر طرف آب بخند
 رنگ کوبیده و بقیه کرده بودند که گشته و بقیه با آذوقه نایله در کنار آب کثر
 جمع شده بود که گشته و عفو بول گوشت با بقیه حال دلت و سر عفو در بر سر
 برده بود بر طرف حال دلت بر روانه شد و این دعا که در دست نایره بر باز
 سر باز با سلیمان خان سر شیب و جمع برادر و بیاورد طاهر را بغایت بقیه سالیان

که نشسته و خواب یک فرج و دیگر از سر باز با سایر سواره از آب بجاوت مان که نشسته
در حجاز رفته با این دره روزه نشست و قریب بعد و پناه نوحه اوقات روزه و در
سر بریده چینی قتل نامی چون نامی که ذکر کردیم خافان مغفور و ابو جبر اینها که
است بعد با عریضه اخبار واقعه که نیست خافان مغفور از سر و دست و کمر نیست
السلطه و کمر نیست بار شاه مرموز و غیره از آب بر دست و اموال بسیار از دست
و اطمینان نیست که این احوال و اینها که ذکر کردیم نامی در میان ما و اوقات آخر
مترصد احکام و چهار دره خافان مغفور و نامی که ذکر کردیم بود و در راه و جنب
گشته بود باخته باره رساند **و ذکر حبس نامی که در حال کجی با برادر قزاق**
در سیرین ما را الیقوی ما را در سواره قزاق که در میان ما و اوقات آخر
نامی که در کتب الدوله و حقیقه الدوله ما را در سواره و چهار دره و عراده و آب
معدی چون آوردن که نظام از راه و چرخ حرکت کرده و در میان ما و اوقات آخر
با کمر نظام و توپها بزرگ در راه و چرخ حرکت کرده و در میان ما و اوقات آخر
چینی

با کشتی و واقع شود و چرخ نمائیم و در راه و چرخ نمائیم و در راه و چرخ نمائیم
از راه و چرخ نمائیم و در راه و چرخ نمائیم و در راه و چرخ نمائیم
در میان ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر
و چنان خان که در قلمه غیر آب بودند کیفیت معلوم نمائیم و در میان ما و اوقات آخر
قزاق از جانب و ایران ایران حکم نمائیم و در میان ما و اوقات آخر
بعد از ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر
در میان ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر و در میان ما و اوقات آخر
مخبر خیال و ما را که ماده آن عادت نمائیم و در میان ما و اوقات آخر
بعین علم داده و ما را الیقوی این مسئله ما را که کس ایران به نظام و سواره
ما را در قمر و جنبی خیال ما را در دست برآمده اند و در میان ما و اوقات آخر
این کس که غنیمت کرده سرگردان و در قزاق را که در میان ما و اوقات آخر
از این حال که در راه و چرخ نمائیم و در میان ما و اوقات آخر

در وقت نهمه و مطهریه نیا را لبعیج بپند و حوضه القدر بار بار و نظام
و توپخانه و سوار و جبر و برابری بر آب در سیه و دهنت بار کعبه روانه شد و در
بصبح بنیم فرستاد آب در سیه و برابری جبر و فرار لکتر نظام و موقعه متهم روانه
نمونه و حوضه بکشتن طرسانت نموده و در مدت سه ساعت مهندسی و لکتر نظام و پیشتر
اکمه بعضی جبر را بسته نیا را لبعیج بکجا جبر با کتر با غور سیه و در ظرف کتر اریه
و نیک بکار صم با لقمه در بطور قدامت پیشتر نموده حوضه بود و قزاق روسیه نموده
و از لطافت سر که در سوره قزاق و نمبر از حقیقت کار بگذشت در سوره پیشتر فرستاده
بمکتب و بهال معتبر شده و سوار ایران بخیال بود حوضه سیه و سوار قزاق و
و به کتر و در کیفاه بود می کشید و سوار قزاق بخیال رسیدن نیا را لبعیج
و که سستی او از آب در سیه تندرانه و نزدیک سوره کیفاه رسیده و سواران
کین و به خبر از این مفهوم بعضی به نمبر از کین بودن اکمه و سواران قزاق
سرنه و آنها را از پیشتر برداشته بخیال اینکه این سواران در نیست و محرمانه

[illegible]

کشی در آن متفق مأمور کرده و خود با نظام و قزاقان بهیات اجتماع نماید
 بعد در سوره مابعدی کلمه؟ قریب میان حیات و شهادت را بر نفوس و روح
 همراه انفس نفوس و هم جانی را از تا بگوید بر نفس رسیده و در آن
 تا ب مقاومت مانده راه اندام بشر که قصد و دفع است که مقابله بر بار باز
 با قزاقان و حالات در جبهه مالکیت بنایر ناب لفظ قزاق را در راه هر که
 مسکن و حرکت می نهاده راه انداخته خود با جوی از سران خاص را از راه خود
 در فو لیه آن سرزنی بفرستاده و در آن راه بقای عملها را در راه
 سر ناب لفظ افرشته شده بود دست آورده و در آن جبهه مقابله ناب لفظ
 مأمور نمود و خزان کرم را نه ناب لفظ رسیده و ناب لفظ لایه سوره ترقف
 عنهم بر وجه رفیع عفاقه شده و در آن نفوس بگوید چنانکه از بدست
 خود مقصد غنیمت چون سران فزاق و متیقن شده بود که ناب لفظ در میان این
 سران است آسان است و دست از قزاق بر غنیمت شده و ناب لفظ با جا

با سران

با سران همراه از ناب بیاید سوره کشف عیون و در سوره کشف کلمه سوره
 بجای و طاقت متعده تا ناب بر بدست آمده ناب لفظ از آنجا که
 لفظ آن که هماد و با بعد از سران و از آن لفظ برودن برده بعد از بار
 حوسر رسیده و اگر بدست ناب لفظ خود در شب در میان مابعدی بقای آن
 جمع بدست کسر در سر که فارسی شده و ناب لفظ چون بار رسیده و در آن کسر
 نظام و قزاقان با لایه این خان میر نظام فیما بقیع در سوره بدست بقانون
 نظام استیتم و سران کشته و بار در راه نداده و سطر ناب لفظ میانه و بار
 رکبی اندام تا بخور رفته بار در خانان مقصد رسیده بودند و آن در راه ناب لفظ
 بهم را بزم ناب لفظ با کسر نظام بگوید فرج بشیر رفته از زنده و بقایان متعده
 احوال فو و عزم غنیمت اگر بشیر در کسر ظاهر شد و درین جنگ زخمه از سینه مقصد
 نظریت و سیکر شده نصف اندام در کبی اندام بار در خانان مقصد رسیده
 ذکر بدست آوردن مابعدی فو و غیر این را در کسر مابعدی خان و سینه مقصد

نیارال بقیع بعد از نیت کترایان بعد از علم عمه را که زناب بطلست
 آورده بود و آتش و باجه سر بریده زرای از کشته شد به دریا خاکست
 کترایان در کار زناب بطلست و صف اندام در کیم اندام و تقیعه عیار اندام
 که اینها خان و خان خان در سر کمان که در بروج قلعه یهتهم در دره تاشا
 موکله رزم را میروند ز کشت کترایان مسخره میزد خان خان و دست
 عنایت نموده هر روز سران کترایان و بوجو حاضریه سبانه حفظه
 و است بروج و در و بوجو زناب مسقطی خان که در ده قلعه و دست سران
 سلطنت نگاه داشت که در بین این نیارال بقیع با زنانه و صلوات و عیالی
 مطی و سر بریده بوجو سر قلعه رسید استید و بعد از این خان علم نمود که
 زخمی شد و کشته بماند و دست بجم و عیال خاصه را میسر اینان عملها بکشد
 سردار نعت نماست و خان خان و طبعه خان خان که این خان را که مردی
 کم جرأت بود یعنی احوال دل او در دست خان کرده او بوجو سران قلعه و خان

امان در هر قلعه خود از قلعه بیرون آمده نیت نیارال ستاده در امان و بوجو
 محمد و در هر قلعه خاکه رسم مردم در کار است امان و کترایان و در هر قلعه
 در سر کشته جان مسقطی قلعه و نیز عیال و خان امان کرده بوجو سران خان محمد این
 خان را بقیع خان خان ملک بوجو حاضریه کیم بکیم نیارال بقیع عیال بکیم
 و بوجو از امان قلعه کشته و در امان خان را در محله بوجو حاضریه و نیز از خان
 و است در سر بقیع آورده و در دست استید و صفی کفایت کرد و خان خان
 ضربه نیارال دارد نیارال با افعی و زنانه و نیز قلعه سده و اینها قلعه در
 هر از و دست و در دست افاق اند بقیع عیال مسقطی قلعه و بوجو حاضریه
 محمد سران و قلعه سده و نیز از سران کترایان که آنها را از سران افعی و بقیع
 افعی کرد و خان خان را مرد و زنانه سده قلعه و مسقطی خود سران
 باز روانه ادره و قلعه ذکر فرستادن نیارال بقیع ایمان را طلب
 مصالحه و قبل از مردن خان خان مقفول امر مصالحه را بلب اقلل حسین خان

که در وقت نیارال در در آن سکه یوز از نو زخم کلوله خورده بارین احوال بخانه
 بیتر اندیشه و آذوقه و عراده مار آذوقه را ریشه خوراجها در دیوار اوج کلیک
 رسیده متحقی شده و نایب سطر به زین قی با وج کلیک آمده و رضیق امراد کوشیده
 و نیارال بقیه که در نخوان در مقابل نایب سطر توقف داشت سینه و نایب سطر
 رو بتغییر رفته است از نیز از نخوان کویه و نیارال از طرف بالا نیز از تفصیلات
 دهر از تفویضه که بمقت قلمه عیار آید که شده براه تغیر از عقیدار و نایب
 اسطر روانه شده و چون نیارال بقیه در راه میرفته بعد ضرب نایب سطر رسیده
 نیارال بقیه از نخوان کویه سمیت تغیر روانه شده است نایب سطر مصحح
 و در آن دیدند دست زعفران اوج کلیک برداشته و هر از دیوان را مضطر کرده
 لطیف خرد نیز بر روانه شوند و اگر دست از این مهره نمکشته و افع است که نیارال
 بقیه را بر سر اسلحه محصورین کسر خوضت به رزم نایب سطر خوانده شد و در کف دست
 زبیده غیب معلوم نیست چه ظاهر تو نظایب مصحح دست از زعفران اوج کلیک

چندین

بردشته بایران آمده و در ایوان شش هزار نفر از سر با نظام تقوی میر در حین خان
 سار و صمدان برادرجینان سرور که شده از اردوان و کت زخم و زرد یک سرور آید
 حن فانی در در ایضا سرور آید و آنکه فوکنه شده و خوار از این غیر منهم بولایت بایزید
 و ملک و بند دوم است و هر سه هزاره قازا گول و آذوقه و مالک را ان شهر غیر شریف
 فرما شدند و چون بسیار از سر باخته و در کار با زمانه بعضی سر از دقون را در خصوص خانه
 و نعم و مضطر دیگر یا که تاب و قران داشته بایضا تفویضه قاجاریه و در کان در خانه
 برداشته روانه و در اسطر نیز شده و میرزاده بهرام میرزا را با فقه نظام خرد و فقه جاباز
 علی میرزاست نیز از تقوی قوام المردم با همه عراده و کتب در و کتب شده و با فیداره را
 و همراه بعد با توانا به فویم شنه اگر کثیر فرج تیز رسیده **و که آمدن نیارال از اسطر**
با سه هزار نفر صالح است و در عراده و کتب و اسطر نیز با عوار خوانین مرند و کوشین
از در اسطر نیز و در کار شهن صف المردم و سایر احوال است نیز
 نه نیز در سده هزار و دویست و هشتاد و پنج نفر است بهر از قازا و غیره و شهن از نفر

لنگر نظام و لشکر در قلعه تبریز حاضر مستعد بفرز دینار و بخت عار و توب
 مستعد در درگاه تبریز مرید بود و قورقانه داد و دهه چون سرس بود که نام بسمه روحی
 در آن شهر توقف داشتند و بقیه در لنگر نظام در آنکس و بپوشیدن از انداز جمع
 سوره بعد درین اوقات که خانان مغول در داورا بکام سوره بفرستاد و بسمه در سر
 نقابیه و مقامه اشتغال داشتند انقباط امر تبریز را خفا نگه نداشتند که خانان مغول بجهت
 الدائم درین مرجهت در بر بفرستاد و درین روز که بسمه در تبریز
 در آن حال که بسمه در تبریز در آن حال که بسمه در تبریز در آن حال که بسمه در تبریز
 داشت و میرزاده بهرام میرزا در قورقانه و انبیا کور و است تا هر یک بخت سرور در تبریز
 بعد از میرزاده حسن میرزا اقامت در آنجا و دوسه روز چنانکه بسمه در تبریز در آنجا
 امیر دلا در آنجا بخت بسمه در آنجا روانه فرمایند و میرزاده و میرزاده در آنجا
 تبریز در تبریز داشتند و بجهت صفر در آنجا بسمه در تبریز در آنجا
 کرد و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 رخصت

الفرد داشتند و بجهت صفر در آنجا بسمه در تبریز در آنجا
 به تبریز و بجهت صفر در آنجا بسمه در تبریز در آنجا
 و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 علی میرزا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 بعد و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 این بود که آقا میرزا قلی را از طرف دالیه با دانه مرصع در در بسمه در تبریز
 تبریز حیات و بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 بعد و بسمه در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 خود بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 داشتند و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت
 و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت

قریب بنیم فرسخ نرسیده رسیدند زیرا که همان دیربازان بکشتیهای خود را برده
 با بکشتیهای خود که هر روز میزدند و عرانی در بر داشتند همایون آمدند و گفتند
 «خداوند متعال بفرستاد که منم» اگر کشتیهای سر بر نهند آیند و بخانههای تهنیت
 میامده نمایند باید تو حکما عیال را بکشتیها برداشتی از زیر پرده آوردی و بکشتی
 زنجاران و غنای رسانیدی غنی مسلم نماند و چون ما مردم ذیاب بکشتی در اینمانیت حکما
 بامانیت خود میخاکم کرد و چون پیر مرد و پهلوانی که یوازی درون آمده بکشتی
 والدیه بادشاه رسید و عرض حال و خوف و در آن ساعت جمع اولیای
 ذیاب بکشتیها رفتند و راهها را گشادند و محققا بار گیر کردند روانه عراق شدند و درین
 طواف آقا میرفتند با همراهمان و در آن حق بفرستادند بکشتیهای خیرالارسلان
 بطرف دروازان کجی رفتند و در آن طواف اصفالدین سر توب بکشتی کشتیهای
 انداخت و کشتیهای سر از انداخته سر توب و پیران نیامدند و هر روز با کشتیهای
 بخوابان میزدند و بکشتیهای سر توب و پیران نیامدند و هر روز با کشتیهای

بدو دانه کجید رسیده و حکم بکشتی در دانه کرده از شهر برون رفت و نصف الدوله مستغنی
 بروج و بارو از برون رفتی عیال و اولاد با بسطه با بقیان عراق و حرکت لایق
 از حفظ بروج و بارو دست کشیده هر یک در کوشه پنهان شدند و نصف الدوله خوار از قله
 تبریز برون آمدند و در خانه یک از رعیای مملکت خدایان پنهان شدند و در حین غارت لایق
 خوانینی مرند را گرفته و در کارها و دولت بویستقیا پان نهاد و آثار فساد رسیده کیفیت
 شهر را معلوم نمودند بنابرال اسطوت از هماینها خوانینی مرند را با هزار نفر سواره و زان
 در همراه داشت و با جوار و تب بغایت میرزا محمد خان لاریکانا و عیال و اولاد را با
 اسلحه گردان کرده حفر و درو در بسطه تبریز شده برابر الدماره تنزل نمود و شهر را نفر
 حاله ات مبارک فرستاد و در خانه و انبار را مضبوط نمود و در عواید و تب با بسیارها
 بر مال و طاق شاه که از بنای مرند و کمال ارتفاع در در کشیده معول
 مضبوط و دولت مملکت تبریز شده و ضرورت حال را بنابرال سقیی معلوم نمود و نصف
 الدوله را که در خانه و عتبه پنهان شده بویستقیا پان فرستاد و در خانه نصف الدوله را گرفته

بمحض نزد **ذکر احوال نیارال بقیع و وزیر حسین خان سردار دقتی سردار آید**
و کرمی نیارال بقیع قلعه ایردان را و وزیر بقیع خان طالش در قلعه الحقی و وزیر
سده نیارال بقیع در تخریر نزد چون نیارال بقیع خاکمه نکر که متعاقب
 از روی ناب لطمه را به تقفیس روان شده در بیتی راه معلوم شده که ناب لطمه در
 آبانان بکسر رسیدیم رسیده خاکمه نکر که شمر عیار به واقع شده و کسر روی در این
 کلیت محض آمده اند نیارال بقیع از راه تقفیس لطیف از روی ناب لطمه روانه
 شده و خاکمه نکر که در همان چند روز ناب لطمه نیز لطیف خود حرکت فرستم
 بود و حسین خان سردار جمعیت ایردان در آنجا آمده بعد نیارال بقیع بمحض
 رسیدن به در راه حسین خان سردار با آنهم تعداد است در دقتی خان مقفوز
 کرده بعد ناب توقف یکروزه نیاورده و سرور آید را مستطین خاکمه کرده و مقام
 نیارال بقیع گذاره کشت و نیارال بقیع سردار آید رسیده قلعه سردار آید مقفوز
 شده و وزیر محنت که در قلعه سردار آید مقفوز ظاهر ملک ایردان و محظوظ

در تخریر

کرمی نامه در قلعه بردن برین شده هر یک بخواب و دایمهمه اندازد و نیارال
 بقیع از سردار آید حرکت کرده با یک کلیت آمده بقیع کسر روی را که در آنجا خروج
 داشته مانده بودند با توها بر یک برده شده بقیع نیز قلعه ایردان روانه شده و کلبه
 قلعه رسیده عیار به تقفیس محظوظ و قلعه بان ثابت را بسبب بایر قلعه کین از دور
 و حصدت این ماجرا بعد چون فرج خاصه تهر و فرج مراغه و فرج ایردان و
 هزار نفو لشکر مانده از آن و قریب به عیار عیاره و در سه چهار روز در بیتی در بیتی
 قلعه با توها بر یک کو بیده و در بیتی در سه روزه خبر تخریر تهر نیز بقیع کین
 رسیده یکی ول اردنست و داده دست از قلعه و در کسیره بقیع خان محظوظ
 و افرای مراغه و تهر و دست و دست خبر کرمی که شده نیارال بقیع نیز از افعال قلعه
 مستقر شده قلعه کین را با ما بان از جانب امیر داده و در دقتی ایردان گردید
 و جمع رؤسا را که محظوظ کرده مندر حسین خان سردار مقام خان سر مستب فی خاصه
 و عمیر دایان تهر و دیار کرمی که کین عیان را با تمام محظوظ جمع لکریان

براق چینی کرده بتفسیر فرزند و خود میرزا لکتر نظام مخیر تمام از آب ارک کشیده
 ارزاده مرند دارد و در لفظ نبرشته دنیا را ل اسطوف را با وجود جنی فخر معایت
 منعم ادرا بخند و خود بر مقعر و آتیر نم و منول کرده مجربا بدر لفظ بطور نوع فرستد
 و از لکتر نام که حکمت و فطرت فرایان و شیردان و کلمه و خزان را بر دلایات کشیده
 بدو سر نیز از فرود میر جفا فرم و از آب ارک کشیده لفظ مالک انعطاف آب
 در سر پر از زنده و محقق شده دنیا ده از رقت میرزا لکتر نظام و صده واد آب
 از آب ارک کشیده معنی بنشیند و حفظ از زبانان شده و جنینان سرور لفظ
 و در لفظ رقت و در قرین و موطی ص و بدو توقف معنی **ذکر احوال لکتر**
میرزا رسیده جز تخیل نیز در قریه شنیده و چگونگی که از آب ارک کشیده و طلب صیغ نمون
در نایزال بقول چون کیفیت تخیل نیز بر بنیاد معلوم نم و در از سر شنیده و بسبب
 ناب لفظ رسیده معنی از لکتر نام و عندمان که در نیز در حال نیز صاحب عدله
 و عبال معنی از زنده است ناب لفظ فرار کرده و معنی از حقوق یک فرار کشیده

روفا دار

روفا دار در میان نایز ثابت قدم مانده و آنروز روزی بعد و بعضی از غیر بعضی تخیل
 میسر و میرزا ده حشر و میرزا در همان روز که کذب ناب لفظ رسیده بود با کجده ارد
 بهم برآمده و نفو کجده حشر سرور تخیل نظام و سرور قاجار و زرگان و نیز
 لفظ نایز با ده نظام که روزی از بهار صالوات رسیده و سینه بود کسر در کاب
 مانده و زر جان ارک که خان میر نظام و ابراهیم خان قاجار و لکتر جان و یوسف
 خان قوج و لکتر کاب و لکتر کسر در کاب و لکتر کاب لفظ بهر زینین
 این معنی و در این ابن ارضاع و تخیل نظام و با قاجار و سرور و بدو سرور و لفظ
 رفتی نیز فخر و غنیمت فرم و معنی بود و در دلایت خزان نیز اقامت مقصد
 معنی رفتی و عیال رسیده لفظ حال سراسر معنی فرم و با میرزا ده لکتر میرزا
 نیز حکم در معنی و بعد معنی در زنده و خزان و در راه و فاشا ثابت قدم میرزا
 برده شده در حال سراسر و در لفظ کاب کشیده و میرزا ده لکتر میرزا با نیز و لفظ
 رتب از خزان حرکت داده با نظام فخر از خزان سرور آمده و کذب ناب لفظ

رسیدند و ناب لعل از سحر نیز حرکت کرده و در دهنش در می آید و عیال و عیال
باز نشسته و ملکیت و ملکوت نیز از ارباب بقیع که خبر درو او به نیز معلوم شده
مبوفتنه طالب صلح و صفائش و در درو او به خبر از توقف نمائید
و حارب نیز از ارباب بقیع معلوم شود اما از درو به بقیع اهلش پیش آمده متعین
بمانند و در دهنش نشسته و در دهنش ملکوت نیز نشسته و نیز در دهنش
و ملکوت و سراب و کرم و قوت میانی و بقیع از مال مغال و مراغه بهم همراه کرده
از اطلعت است علیه ایران خارج شده و در ملکیت از درو به و سابق بلدی و صافی
تلقه و مرصع آید و از مال مراغه و کینه از نفوس سرورده که مانده و از ارباب بقیع
و ملکوت از درو به و کس و صفای در نفوس است ارباب مانده و از ارباب بقیع
و ملکوت متعین و ملکوت حکام و صالحه است و در دهنش ملکوت از درو به
و در دهنش و در دهنش ارباب بقیع و در دهنش و در دهنش و در دهنش
و در دهنش و در دهنش و در دهنش و در دهنش و در دهنش و در دهنش

رعیا و مروت و غیره و دیگر نام مقلدان مملکت و قوادان عیسی با اهل
نظام رومی در زبان ایشان مرادوده کرده بحسب خویش آن بقواد و بعد از آن در حفظ
عصمت بسیار مقیدند و بعضی از ایشان نیز در این باب آقا میراثا در جز
تفکر کرده بودند بر این ترساکفته بود حال دست بکار فرزندان منند مکنند
بادنیت عزوبت ایشان در شهر شرم ایضا ذابیم **در احوال بادنا، مرحوم**
و در زاهدان و شریف دهنه و حکایت احوال ایشان و عمارت
سأمر و در اوید بادنا، مرحوم بعد از شنیدن نغمه تیر از احوال اهل
فرات و دغ و ساهمان مکی را بطور دیگر دیده و بهم برآمد که در میان آنها دغ
نیز اهل عدل را که همراه دهنه در راه اردبیل و طفال اردلان عراق فرستاده
و خود جنه روز دیگر بانه عاده و توبه بر کسان غم خان بهار و رسیده نرسیدند
و فرات و دغ با میرزا قزاق و میرزا علی کریم اردلان مکی در اردبیل خانم عراق
و اندک از **سأمر** بعد از شنیدن نغمه تیر بهت برنگشته و غله اردلان

الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً

شیع برادر در بدین سوره بقدر برادران مرند و سوره قزاق تا که در شیع قنای میرزا
 محمد قزاق را کرده و خبر در میگوید که و پیشتر میرزا قنای را دیده از سه چهارم هزار نفر سواره و
 قنای میخواست و میرزا نیز در دنبال او رفتی به فایده است و خبر در میگوید که مال و اسباب
 این کار در دست بطوت اردو بدین است خوانین مرند و سوره قزاق برادر اردو بدین
 در قریه ارشتیاب به بنه این کار که رسیده مال و اموال این کار که تا راجع که
 عفو می نمایند و عیال و اولاد و ناب لطمه سعادت در دو غنمه سوره حکم قنای مقفوز
 ببلده ۱۵۸۵ رفته در آنجا صد اقامت انداخته **ذکر که در شاه که در درگاه**
طهران بدو رسیده و تخریر و واقع شده قنای مقفوز نیز در کشیده
 تخریر نیز با جفا که از آن زمان در عراق و عمان داده و شیع میرزا
 با کثرت ملایر و وزیران مجسمه فرستاده و هر غنمه از سوره سلوک عمال میرزا اهلکار
 کفایت کرده قنای مقفوز منزل او فرمان داده و بر رکنند و جفا که در
 سرور نیز با سوره ایلات قزوین ما سر مجسمه سوره با هم از نور مجسمه رسیده
 و در نهایت

و در خدمت قنای مقفوز به کایان ناب لطمه ریان به کویان و به بخندای
 زشت و عرصه ها را لایق قنای قنای مقفوز را نا اهل رز ناب لطمه آورده
 صاحب و میخواستند قنای قنای مقفوز را ما میرزا شیع جنت میرزا غنای و
 روز در سطر آمدن جنت میرزا از سوره مقفوز میرزا و میرزا خوانان ناب لطمه در کمال
 و کثرت و برین تا روز کار میگذرانیدند و روز بروز به در آنکندم از اطراف و دیار
 جمعیت آمده و چون در جمع ممالک سوار اولاد و قنای مقفوز حاکم و شرف
 بقدر باین سبب در جمع ولایت عراق و فارس و در هر روز و حکم بر سعادت
 قانون و کثرت از هیچ جا در نمیخورد و حکایت در برید و کرمان واقع شده سبب
 غیبت شاهزاده محمد و ما میرزا از برید و بهجت اختیار در رعبه الرضا خان یزدی
 در آن ملک واقع شده و بقصد رسته تخریر کشیده و از هر شهر **ذکر مرجهت**
بیچن خان از زوز نیا رال بقی و قبول کردن نیا رال بقی مصالحه البیچن خان و میرزا
 چون بیچن خان با فو کثرت ناب لطمه نیز و نیا رال بقی آمد و نیا رال بقی

از کیفیت نوشته جات اکابر بهرسانه خبر در تغییرات بسیار و حکم نهادهای بسیار
 به یحیی خان امارت عظمی در دولت ماهر که با بن جنگ و غوغای روضه نوین و دهشم
 طالب صلح با دولت ایران بدینسانه حال که عمره جنگ وصال نه حکم معلوم امنای
 دولت ایران شد و در صلح و صلح عظمی اند دولت علیه در کس نیز با وجوه غلبه و
 استظهار باز از مصالح و مداخله سرایز خواننده زو منوط بر آنکه ناب اسلم و کات
 دولت خود ارکان مصالح را مقبول فرمید و گاه در قبول کردن ارکان مصالح را
 منع نفرستد پس زان جا تا رسیدن خواهم کرده در آن مکان هر یک را مملکت
 کرده با بنام امر مصالح استغال نمایند و فریاد امر مصالح را در مجلس مملکت
 گفتند کرده قرار خواهیم داد و لابد باید این ارکان مصالح از طرف دولت ایران
 مقبول شود **درین اول** ایران و نجران و اردکان و در میان قزوین و کربلا است
 بدولت علیه روس و آنکه از روضه و روضه نامه در سر بهر بیت الله دینی مقرر کرد
درین دوم طایفه دشمنان که حین مصالح در تصرف دولت علیه ایران است بدولت

در سر و تصرف **درین سوم** سبب کرد در غرض یکم قاعده که در خارج این جنگ است
 در سیه منفرد شده اند دولت علیه ایران نسیم نمایند **درین چهارم** خواند بطل
 با پا و نه در معرکه از طرف دولت علیه ایران خبر در انجام صلح بهر اسلم بطور روح
 رفته عذر خواهر نقض عهد سابق را نمایند و نوشته جات با منع مقبول نوشته
 هر دو یحیی خان که نسبت به اسلم و نجران و سبب مقبول و نجران دولت ایران
 مصالح را آن یزد و مابقی دولت علیه دوم با دولت روس چهار ماه بود که بنفای
 کاکسیده یزد و مابقی نجران و مابقی این مستقر شده و بنفای در همان اوقات
 جنگها عظیم واقع شد و نیاز ال بقیه که در مصالح با دولت ایران تعلیق مبادرت
 نموده با کسنامه در اردکان همراه دولت خاک دولت دوم رفته جنگ
 وصال مقبول مابقی یحیی خان با نوشته جات نموده و در اردکان مقبول است
 اسلم رسیده و ناب اسلم نقض دولت و در اردکان قطع نظر از کس به آن
 و در خواندن که در وقت خافان مقبول میگردند و فرمید قبول مصالح سر رضا

دولت ایران و جود شریف این بود و در این میان آنچنان دشمنی و حسنه
 و در برابر حفظ بنیادهای مردم و دولت ایران از وجود مبارک خود که شسته و ریخته شده
 در درون پهلوانان سرکش و معجز در هم و میایند و هر چه میگویند و هر چه میگویند
 طرف نیز نارال بقیه با سه هزار ساله است و هر روز با همه نفوس و دود عراده
 قرب با دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 شده یعنی همان در و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 بقیه و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 اسطوره بیان کرد و در این کتاب مصاحف چون این نوشته است هر روز پهلوانان
 رسیده و کیفیتها را میگوید و بعضی مافان معجز را میگوید و بعضی مافان معجز را میگوید
 میگویند و در ملک و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 منتهی از دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 دولت و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان

کرد و البته در عراق خوانده شد و در طرف دیگر ملاحظه میفرمود که اگر آن استعداد و عرق
 و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه و دافعه
 هر روز و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 اما بعضی خوش آمد است و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 چگونه میتوان این فاعل را که از دشمن بسیار است و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 خزینه چگونه توان گذشت و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 با وجود ظهور این غلبه از طرف دشمن یکبار اگر مصالحه نمود بماند آنچه در دست است از
 دست رفته و کار بماند که تدارک آن حاصل نگردد و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 با وجود اینکه در ملک و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان
 که در از عیال و طایف میزنند و بارها و بارها و بارها و بارها و بارها و بارها و بارها و بارها
 معجز را در دفع آنها برآید و کار بهای نفع نام رسیده و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 چگونه میسر است که چنین دشمنی و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان و دزدان

بین خبر رسید که عبدالرضا خان میرزا در زیر سایه نهاده محمد و امیرزا که در زیر نیابت ایشان
مستقر بودند نهاده را که در دارالملکته دیده و ختم قوروس و بر رایتی رسید و سینه
سردار استقلال در دماغ خونبار و جمع عیال و اولاد نهاده را از زیر پیر کشته
و با بزدیان مفتی شمره سیاه هزار تان زرد شکوک و دلبست از زندگان آتش و آهسته از
مال سانه نهاده تصرف کرده بیدل و خشن در قتل و کشتن مشغول و باز خبر رسید که
عبدالقادر میرزا عالم کرمان دله و ابراهیم خان قاجار که نواده و ضربه خاقان مغفور بود
کرمان با غورق قنمان نام و بنود جوانان قریب بیست هزار نفر از طایفه بلخ و طایفه
عطرا و آلکمر جمع کرده در زیر کرمان در کار حرکت کردن بحمت میرزا و کاجان است
خانان مغفور باین جهت در موزیک و لیس و صاحبان دولت و سلطان از آن آگاهانه
جواب نامه ای را بطور خوشتر نوشته و صراحت سر رکن مصالحه بوقت فریاد و در باب
رکن دیگر که دادن بیت کرد و هرگز تا به نام فریاد بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
داود بفرستد و طاعت کند تا به **و کشتن میرزا را بقایای باب ایست و بفرستد و بفرستد**

در قتل و کشتن میرزا را بقایای باب ایست و بفرستد و بفرستد
خان و وزیر و ل فایده از در در ملکته چون نامه ایست و میرزا را بقایای باب ایست
و است و رسید و میرزا را در قفسه و محرابان جمع آمد و در ملکته است و رسید و کشتن
و لیس و آوردن از آنجا که کاغذ و کالت و لیس و در دست و کالت و لیس و در دست
تا سنان و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
نامه ایست و از طرف دولت ایران خوانسته و نوشته و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت
محمد اکران و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت
و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت
تا رسیدن کاغذ و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت
در دفتر مصالحه نوشته و بفرستد و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت و کالت
صورت فرزند و او و طایفه محمد و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته
قانون است مصالحه تا به نام و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته

و بخوارقان آورده قریب بمد ماه است که بامروز دزد امیر صاحب از کافران
 بازگشته اند و در مدت این اقامت خایان کار را بر سر عظیم که همراه است کشیده
 شده حال فرزندان و قسم برین نیست یا با دولت در سر مقام مکرر حمله میکنند
 ایران سخنان ترا و قدر میکند و این افتاد این مجلس زیاده از این صلح و دولت
 بخانه سنان و روز دیگر در امان است و در سر میباشند و عودا بطور کشیده مانده تیر
 میریم و از آنجا بهر مصلحت است و در سر باشد اقدام خواهیم کرد تا بهر خط از شد
 این سخن برین شده با رجوعا خوشتر باشد و هشتم منزل نیارال بقعی رفته بر
 منفرد زیاده از پنج روز نمانند و گنج فخر هم کرده و نیارال بقعی و عده و در
 و اگر این عواید مقرر در اطراف قاجان که بقوادلان کثر در سر نیارال
 بقعی حکم دهد و کثر در سر از عواید رسیده قدم بشمارند و در قریه و باز
 مجلس صلح منعقد و قرار بنیادین همین قرار باشد و بقو نیارال بقعی در جواب
 گفته بگویند این عهد را منتهی نمود و ما را قرار میگذارد و عواید معصوم تا دم در دراز و در

طهران و در سر جادو سر مکان بقوادلان کثر در سر و در سر و در سر و در سر
 اگر در اطراف قاجان که هر قدر بطلان نزدیکی بخواند رسم از غنیمت و ولایت
 در یاد و کم عواید کثرت دیگر خواهیم کرد و میراث نیارال بقعی رفته بود و بنی
 کرد در رضا بصلح و در آن عیب نداشت و در عرض سه کرد که در غنیمت از آنجا میگیرید
 ما هم از آنجا که در و در هر چهار کرد و هر چهار عظم میبایست هم ایفای نام بهر خط
 و بعد نیارال بقعی خبر نماند و بتدریج رفتی منفرد و در غنیمت از آنجا
 بهر خط فرستاده خا طافان معفو زوار کثرت مجلس مستقر حاضر و جهت
 الدوله را بهر خبر است تا بهر خط نیارال بقعی بقصه و خبر قاجان آورده بود
 و در این زمانه باز از موسیقی و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 عواید و تا بهر خط مردم و جهت آمد تشریف فرما شدند **و کما مرشده**
نیارال قاجان که از سر ختن بکشتن قله در سر و در اولت با دنا مردم
از ایام ترقف تا بهر خط در و بخوارقان تا رسیدن خبر صلح که در کافران و از آنجا

خاکمه سابق ذکر یافت بادشاه مرحوم در قلعه اردبیل از غنای قرام دان توقف
 زنده چون از قلعه ناپله و افقد علی صبح در بخارا قان مطلع شد با شاه مرحوم
 قرار گرفت که از قلعه اردبیل بحال و کلیه محال است اولدیت طائر شریف برده و کسر
 طائر شاهسون و آن نوزاد مستقیم نمایند و اینها کور است و نام هر دو قلعه اردبیل
 که در نزد دار کسر در محاصره قلعه اردبیل اند بادشاه مرحوم از خارج با قلعه کبان
 بردارند باین غرض درست با محلیست لغز را کارگاه و چهار عراده توپ بتقریب ثانی
 هر چهار برج داشت از محال و کلیه شریف برده بعد از چند روز توقف در همان مکان
 بخیا لاسر با حاکم شهر اردبیل و اردبیل و باید جمع کرد غنای محال و کلیه رفته و چون به
 اذن و اجازه بادشاه مرحوم آن اجتماع سوخته بغیر بادشاه مرحوم نخسته که برده
 از نزدیک کار آنها برداشته و از تقریب غنی توپخانه و در اردبیل و اینها کور است
 نام هر نیز از حقیقت مال غیر غنای روانه قلعه اردبیل و اینها کور است و لغز
 استیصال باشد و دست جانبا عراده و عراده توپ از قلعه بیرون رفته و در کار بادشاه

صحیح و سال و در قلعه شیم و سامهوان که با از در سیاه منظر بقدری زیب و سبز و یک
 میانه نمایم نیز سنگ شکر در اردبیل بخیا لاسان آمده و مرصع گردیده و درین بین نصیر خان
 طائر با قدر نفیسه از قلعه الفی مخوان و زار کرده بعد بقلعه اردبیل و در دشت چون هر روز
 با طائر جد و گاه برابر میادند که در قلعه بغیر و اینها کور است و جمال که میرفته اگر
 مصالح منفعت لغز کور و سیاه عراده قلعه اردبیل و اینها کور است و اینها کور است و اینها کور است
 آب در قلعه اردبیل مانده و در قدر مال و فطر را بر اینها کور است و اینها کور است
 در بغیر از معتد ان سروده شده روانه محال که ان روضه طائر لغز و هم توپ و فقا و
 در اینها کور است و هم در دست و دشمن و در نزد یک شقیق شکر و برابر قلعه کبان از اردبیل
 را از سوار قلعه در اردبیل و قال نیست بادشاه مرحوم نصیر خان را با جمع مال و در
 روانه که کبان روضه منفعت و درین بین از فغان منفعت حکام و وزارت بادشاه مرحوم
 رسیده و دست هر از قان از قلعه مد و فخری مرصع رفته بغیر و در طر و نام لسطه نیز
 قانم خان مقدم نفیسه بهر با جانبا لغز و کور است و اینها کور است و اینها کور است

نزدیکت بسیار بادشاه معروف و اهلها را شگفت باینه عا کر است ز نعم بوی خوش
 از غنای مملکت در و جانشینان ازین و ماکر است شاه نیست بادشاه و مردم واقع
 میشد حکم خاصتر نعم بفرستاده اند و در قتل اردبیل و کمر و در هیچ باب ازین
 نعمه در راه نمانده بود و در مقام برابر تحریک مملکت گشته کان چند که عرض میشود شیراز
 شبها اینه عا کر است بقدره در میان قتل قتل یا از خوانی عمره بوی پشید
 و در دشت شاهان خود خان صاحب منزل به نبرد یک دله حاتم خان جبه دار خان
 معذور و حاتم یک سر کرده بختی نانی بوی میگوید که آخر تلک حرکت این جوان
 کوشش بایر کرد و خود در پنج چهار دیوار بکشت باید داد تا میانه این جوان
 اشفاق است ما را ازین مملکت غنای نیست و بایشان ملک و شاه و کز خانان
 معفوری و ازین پیغمبری ترش را میماند شاه فرزند در خدمت بادشاه غلوت
 کرده بعضی را سینه و جاکتیر میزدند و در غلوت میگویند و مرغ بادشاه بوی بایر این
 درین قتل مملکت است ام در این راه قتل بوی حره کرده که بهمت کلوت خوتبار

ب. بهر جز و اول و دوم ب. بهر بخش غنای میانه و بجز حن خان نام سر کرده بختی
 خلیفان نیز لعل بهر سر و شمع تا که در و این جوان راه میرود کار بفرستاد
 فرزند و خلیفان بوی تمام کرده بهر شاهر از کور سیر و نماند و در این بختی است
 بر و در از نعم بگزین تا قدر و هم در دل این راه بایستد مانیر ازین مملکت معذور
 و این خان صاحب منزل کمر بوی مملکت شهید در او بکشت تا جاریه کج از
 اقامت در انصهرل ساحه بوی بوی حن بختی بختی بختی این عا کر از این بختی
 آینه که نیست با و نا. مردم رسیده فخر اول را بخت کشته و شگفت بختی
 کند و با جال بر وجه و فخر نماند بختی عا کر و ازین حاکم که فرستاد
 مذهب امر قرا و دل و فخر و از این مملکت نماند بهر این بختی بختی بختی
 بادشاه مردم ازین و حاکم از نعم این عا کر است مانیر ازین مملکت غلوت
 و بعضی از معتقدان بیک سبب بیدار مانده و در این بختی که شسته بوی که صدرای
 و بوی از طرف در و زده اند بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی

جواب از طرف قلعہ جمع کرات رختن رسید که گیتی نام که در آن تر جان بویا
 علم سفید و عدالت امان و بهشتی آورنده است تا در بقلعه و رسته علم تو که
 بر سالت بیایم اورا تنها از دیکم و دیگر که بقعه آوردند و در روز جمعه با او
 با مرد و فرزند که رانید به نیز مقصود حقیر دادند و در آن روز باز کرات
 رختن کسر بر لب قلعه فرستادند و بپایان نمیدادند و در روز پنجشنبه
 داده بقعه و ساکنان و خوانند و او معاد است کرده بقعه و عترت آنه باز
 این جواب را شنیده باریسم آمده باز بهین عنده مسموع شده معاد است کرده
 بوی این دعا که در است نام در بهین و فقه کنیز شیخ صفی است است
 و نام میگوید که در روز شنبه در رستم است و در وقت و شک بزرگ روی
 بقعه خان شده و یک روز شنبه به یور و قرغانه که زیاده از ضم خود را با و است
 رسید و قریب به روزی که برابر یکدیگر که است بقعه حوزة نزد یک دیده چشم
 زعفران بزرگ رسم و در میان انعطاف خواننده و مقام بر افتد بر آید و در تر جان

نمود که با علم بقعه با کثرت نزدیک در دوزخ آمده در دوزخ مانان پرسید که کرات رختن
 عرض نماید که ما هزاره بیدارند و در خوانند از کرات رختن با و نه مرحوم کشف
 شده و تر جان مرز بر با حصار نموده و در میان و مستطاب قلعه ملک فرستاد که بجا و در مقام آن
 نمایند تا در تر جان بیایند و در روز جمعه در تر جان تریز از رسته نامی است رسید
 خبر رسید که منبر خان معتمد الدوله را باج کش کرد و خواه و در تر جان معتمد صبح را در تر جان
 تر جان حاضر رسانید و از این خبر است که در تر جان تریز با این خبر روانه تریز
 کرات رختن نمودند و در لب قلعه را مستطاب فرستاد که بجا و در مقام آن
 و در تر جان تریز نیز خبر صبح از طرف تر جان باقی بنیاد کرات رختن رسید و این
 بودیم جیسر و در تر جان معتمد و صلیان و صلیان با هم و با هم بقعه و در تر جان
 و همچنین از این طرف نیز آمده و در تر جان نامی است که در تر جان نامی است
 که در تر جان با این معتمد و در تر جان معتمد الدوله حوزة نزد یک و در تر جان
 تا بدان که بخواهد در تر جان معتمد و در تر جان معتمد الدوله حوزة نزد یک و در تر جان

چون ناب لطمه زده خوارقان رودانه شده بر حرکت ایدر سیه صفت و نقایص و طبع
ایشان بهر سیه و بانی نا توان از او را حرکت داده و حقیقت سرگردان کار خود بغیر
و امر در نظر او سرسبز و خضر در کف دست نهشته و باین با سامان تا بدست کرد
رشته و در آنجا چهار روز در کف دست رسیده معلوم شده و فاقان مغفول بهر این ابرام
خورد و کامیاب و خوارقان و محقق شدن حرکت نیارال بقیع از تیر تیر مینم عروق خوش آه
لایان ملبس و این سیه به عسل از آب در فم و شش گرد و عسل همراه معتدله در دهان
داشته اند و فرامین القات آینه در بر ناب لطمه فرستاده اند ناب لطمه را بهر زریه
و بن احیاء ریح حزن و عدل شده در رطوبت قایلین کوه و حال کرم رفته است
و با بر نیز نیارال بقیع زنده حقیقت را اعلام داشته و نیارال بقیع فیه زده
تیر ز خضر در ریح و وقت نفع با کبر سکنی در آن نشان گفت از بر بردن آینه
بنیم عروق رودانه شده بود در منزل او جان و صومعه خبر شیه ناخواه رسیده از آنجا
بقیعه ترک آن جا آمده و ناب لطمه مرهم نوشته بهر مار و ملق این را بقیعه ترک آنجا

منهم و در هم مکان کثر ما حق و از حرکت سخت عواقب باز داشته معمار و مل
ناب لطمه کرده و ناب لطمه نیز با و بعد ز غمت ناخوشتر بهر زرع و بو تر طمان جان
نزل و فم و بهر زاده بهرام نیز با باله و حکم ترقف و حال کرد و بهر زاده
نیز از زریه نیارال کاب کرد و ایند منوچه مان معتدله در نه ناخواه رسیده و صفت الدله
نیز از تیر تیر چهار شده و ملبس کف دست منفذ کرده در رطوبت و ارگانها و در و خوارقان
خبر رسیده بهر سیه و نیر شده و هانا عظیم منفذ شده و سوزا ریح است بکف خاتمه
در و خوارقان حاضر بقیع و را بخا نیز چهار شده صورتها مصالحه نامه در رطوبت است
ایران بهر ناب لطمه فرینج شده در رطوبت است و نکا بهر نیارال بقیع رسیده
در ملبس هانا با عسل و صرام تمام ندید صورت مصالحه نامه را منعم بهمنی و نیارال
بقیع صورت صحنه مهور بهر ناب لطمه را کوه زرد ملبس است نیم ایران کرده
ناب لطمه نیز صورت صحنه مهور بهر نیارال بقیع سوار و عدل آن است و است باقی
منه زریان ببار کاید کوه و رسد و زرد رسد با نه حق و تب و است از عسل و شیه

نمونه از انعامات آنکه در آن نیمه در همان روز که سفر نرسیده رانیده و مرده
کردن و یک بدن است و مرده این بزه را بر تاشا کفبر ناسب است و بعضی آورده
و نیا را لایقی گفته بود و مطابقت در دو احوال این بزه با احوال این قریه و هر دو
در یک جامع کرده است و پس از آنکه امر مسلم در مجلس و در آن نفع نیا را لایقی بنام
اسطه گفته بود و خبر آن نامست گفته بود و ناسب است اسطه و دفع و قیاس است
که رنج بسیار و کدورت بسیار در جنگ سانی و در جنگ لاجی از دولت ما
بسیار رسیده و چون ناسب است اسطه ایران هسته اگر بقایه در روزگار مقرر است
نما برکت سلف و در کینه سینه باین کفر و ایمان بود و بقدر این غصه و کدورت
انعام نماند و لیکن فرخ در عالم ضرر و محبت بنمایید که همیشه صبح امرا و ارباب
برابر است و نفع تر از آنهم کار دارند و جنگ او را با ضرر تر از آنهم خبر نماند
و توقع داریم که در رتبه خود مصلحت دید این محبت باها و همیشه و صیبت روزگار
نام است اسطه و در توقف نیز زهلت کرده و کفر از خود را به بقاء بدن که توقف داشته

احضار غنیمت روانه و اسطه نیز نشسته و چون کرات بر خفتن از باد شاه مرحوم چهار عراده
توب که در نغمه اردو به از تو بهار است و در میان باد شاه و در محو و جو خنجر غنیمت
و داکه در نغمه و در غنیمت آن مهت عراده توب از تو بهار است ایران در نغمه و کدورت
نماند و این خنجر اسطه باد شاه مرحوم مقود بقبول شده و بعد از نیا را لایقی
باین جهت مهت عراده توب در نغمه که هسته و سایر تو کانه و قورقانه را کدورت داشته
از اسطه نیز بر وزن دست و کرات بر خفتن نیز در نغمه اردو بهار باد شاه
و دای که با کبر از خود را نه کشی بفرمانی رسته و دولت هدم و باره از کفر
حالا شده و دولت ایران را از نو قوام حاصل کرده و در دیمه و خور و در زمین مانده
و کرا حواله آنکه در در اندک طراوت درین اوقات در مرغی چون خنجر
که کرده و ناسب است اسطه به در نغمه و فرستادن مقود حنیع میرزا را از قریه
احضار و نغمه و چون از خراتی سر کشی و نمان عریفه امیر سیه و طالب سماع
اسطه حنیع میرزا نبوده و حاقان مقود و دولت و از آن نو نواب احمد میرزا

ملقب بجام السعده حاکم برود و بعضی محو میز را بنهادن در نه مکتب در است
منوب کرده و حدود بیت هزار تا یک پکنر و ده حکومت ارستان و ارستان و
کلم خانان مغول را از او متفرع نموده بلکه از حکومت نهادن نیز موزل شده در آن
چهار شهر و هم چنین است از او عبدالمعز یکصد و بیست هزار تا یک پکنر و ده
خانان مغول که از اینده و مابین منصوب مکتوب شده **در ده نایب السعده**
در السعده نیز در دین آن که در آن اوقات در داد نایب السعده نیز در دین
نه نایب الیقین اعمال نیست و در ترقی برده و از اینان است بعد روانه
در السعده نیز در دین و امیر ولایت آذربایجان خاتمه عادت امیران است
در اوقات توقفت رویه در در السعده نیز در ولایت آن در ولایت آذربایجان
مغولان اندیشه کرده بعضی در کرد و در میان اینان چهار شهره یقین السعده
مرغم قتل از روضه السعده نیز در رزاه و تعداد در بر برتر ارقام است
یکس امیران آذربایجان نوشته و در آن احکام مرقوم از نعمت بعضی بایر رعیت

و خوانین و کشیشان آذربایجان بعفو است امید داریم و بعضی را بداند که در مهال
این قرات حرکات از زیر و ستان صادر می شود آن حربه حرکات را در میزان علم
وزن و خورده بود و بنا بر آن اعمال از در خطر و عدم چهار است و در صورت
تکلیف برار که نیست پس باید با لطافت امید داریم و در صورت ما جمع که شده
مغول و مغول سارده مغول از اما آذربایجان و خوف شده بودند و میخواستند که
از مملکت آذربایجان ولایت رویه روز طاعتی و امید داریم حاکم و غیر حاکم
منصب آنان و بر سر نه و جمعیت عظیم در در السعده نیز در داده نایب السعده
در ساعت معین دارد در السعده نیز در سر نه و رعایا و برایا فنی و فنی و دسته دسته
ماستان و بر سر نه نه الهات خود را در باره عدم حاکم میزدل میفرمودند
و خانان مغول که بیت اینکه مملکت ارومیه و خزن در این در کرد و رمانه بود و
مغول و هند که این خواهد بود نایب السعده خود از عهد براید از بر لب تا اوج
نایب السعده متفرع شده کرد و هم نیز از راه الهات مرمت از نعمت باشد از

ملک قاسم میرزا و محمد طاهر خان قزوین زاده و هشتاد و نه ساله و بخارا و رودسر و تیسر
 مملکت اردبیل از پنج پسر آنکه در کار ناب لطف و تدبیر و خرد که از کثر رود
 سدر شده بود میگویند و تقصیر خواجه و نقصان کسری در از قورق سلطان اول
 جمع توپخانه و قورخانه آذربایجان را برده بودند و در پیرامون عاده و تب که در قلم
 اردبیل مانده بود و هم عاده و تب و بعضی را امیران و پادشاهان از خود پسر
 آورده بود و بعضی دیگر در راه و رشتن آید و بود و ثانیاً آنکه جمع تفنگها و سرباز
 از دست کثر نظام گرفته شده بود و حقیقتاً قریب به بیست و چهار تفنگ تیره
 دار از دست کثران آذربایجان گرفته شده بود ثالثاً جمع رعیت ارامنه آذربایجان
 و قریب بیست هزار خانوار میباشند و حکیم آن در مملکت اردبیل و حاکم بود و چنان
 مابین و آب از سر برده و قلع و خندق در راه و در شهر و در قورخانه
 راجعاً آنکه مال المقاطعه و دیار و ولایت را موافق تقصیر و بر است تا آنکه
 از رعیت گرفته بودند و جمع قریب با شصت رود و در کار ناب لطف و تدبیر و خرد

آورده

آورده رعیت رستم و ولایت خراب کثران با کثرت و قوت و قوت
 از دشت و قورق و جسر و خرد و ملل و بر کار ناب لطف و تدبیر و خرد
 بر بستر تا زمانه نهادند و در این پسران مملکت خرد از زمین و دست رود
 و خاقان معزز و رفیع و جمع آنها در عهد نام لطف که است بعضی را کار ناب لطف
 از جمع اولاد و در مملکتان و کثران و خرد و جسر و قورق و ششاه و در آن
 است قناعت منعم ششاه و دیگر و در راه و رشتن آید و بود و ثانیاً آنکه جمع تفنگها و سرباز
 مانده و آنکه اسباب و ادوات از مملکت در میان اولاد و عیال این
 بعد با تمام جمع و منعم و خرد و در آن است و در مملکت کرده و دادند و با وجود این
 احوال و است هر آن از کرد و رستم باقی مانده و بعد از تمام آن افتادند
 و چون در سواد سابقه و نامیون و پادشاه و رستم و ولایت و در مملکت
 یانه و بعضی رستم و در آن است آنکه در دست ایران و چنان و رستم بود که
 و است و بعضی رستم و در آن است آنکه در دست خاقان معزز و رفیع و جسر و خرد و ششاه و در آن

بعد از مدتی که در وقت از قتل در بدین اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب
بعد از مدتی که در وقت از قتل در بدین اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب
مرحوم نیز کمال العاقبت و طمان را از قتل مکرر از اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب
حاصلان مقتدان و هم در مکرر که در وقت نماز و در وقت خواب
خود را تصور می نماید این لیس در وقت نماز و در وقت خواب
نقشه ایست حکم دشمنان بنویسند بسیار و در خانه بیمار است و چنانکه هنوز
در جنبای ام و در قیام است در وقت نماز و در وقت خواب
این ولایت را از نابینایی غیبت غیبت حکومت قرام دان و مکتبی فرزند
داکر این تمام نماید از حکومت مکتبی و قرام دان که نشسته حکومت
انولایت را بر حکومت آنها راجع نماید این و مکتبی حکومت این کفکها
و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
فدا این طلب با عرض نابینایی را از قتل مکرر از اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب

پادشاه مرحوم در این است و نابینایی که در وقت نماز و در وقت خواب
مرحوم نیز کمال العاقبت و طمان را از قتل مکرر از اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب
مرحوم نیز کمال العاقبت و طمان را از قتل مکرر از اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب
حاصلان مقتدان و هم در مکرر که در وقت نماز و در وقت خواب
خود را تصور می نماید این لیس در وقت نماز و در وقت خواب
نقشه ایست حکم دشمنان بنویسند بسیار و در خانه بیمار است و چنانکه هنوز
در جنبای ام و در قیام است در وقت نماز و در وقت خواب
این ولایت را از نابینایی غیبت غیبت حکومت قرام دان و مکتبی فرزند
داکر این تمام نماید از حکومت مکتبی و قرام دان که نشسته حکومت
انولایت را بر حکومت آنها راجع نماید این و مکتبی حکومت این کفکها
و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
فدا این طلب با عرض نابینایی را از قتل مکرر از اندیشه که در وقت نماز و در وقت خواب

[illegible]

ازین باب

آن بود هر طریقی خلقی العان شوند و در دولت ایران از عهد نواب کریمان زنند
از عهد محمد شاه سید هرار حجتان محض از بیغ اناست بسیار و بفره و کفاح مردم در آمده
بفره آغا یعقوب نام از خواجہ سرا یان خاقان منفرد که از حجتان امیر بود بسبب باقی
در دولت ایران و است خود از رعیت رویه نامیده نزد یارال کر مبارزت رفته بود
و خاقان منفرد عشاء درین باب با مراد فرختم از دولت ایران در باب خواه بماند
با بفره نکرد یکدیگر و غیر سز نباشد گفتگو که بفره و آغا یعقوب نکرد با بفره از زننه که در
نزد یارال کر مبارزت راه یافته بفره سیاه اسرار فریاد و بفره حجتان را یارال
کر مبارزت داده اکثر آنها مکتوم مسلمانان و صاحبان اولاد بودند و یکدیگر نفوذ از اسم
بود بفره در حرم خانه خاقان منفرد در ملک تہ نگه داران و ترس طمع بفره و یک نفوذ
نیز در خانه آله یار خان صف الدوله و مکتوم او بود در سیاه رفته بفره کر مبارزت
بلند و رفتار و سکوها را بر آید از فرج و خاقان که با امارت از ترس و یکدیگر در یک
در مشرف حضور خاقان منفرد و تہ کفایت آداب حرکت میکرد و ناگه است و با تبار

در غلظت بهانه اینکه در خانه شاست برقرار نماید و بدین اذن و تهمید
 امارت ایران کن خوار از اراده در وسیع خانه اسبانی میفرستد و خود نیز
 خانه اسبانی مردم سده الهامیه باشد که باید نمایندگان مابین آن خانه را دیده
 اگر زن را از این حیثان باشد بنامه میبرد تا با عجز باشد نه تحقیق را و هم رضا
 ماندن و ماندن او در مملکت ایران نماید و اگر این دولت از کربا بر حق صدر شد
 و زن انشیه اسبانی باین خانه خورده بهیچانها در ملک و این اعمال ازاد
 در نظر اسبانی ناپسند آمده بود و از این دولت ایران میرسانند و این دولت
 خانه اسبانی را مختلف در مملکت مسلمانان سر منفره و یکدیگر بار در مقام بعضی از
 دولت آمده و مصلحت غیر از آن خانه معذور محبت و یکسان بهر طرف را و اگر این
 مملکتها و درون کردن را با بیعه و محال فرم هم بفرستند و بهیچ سبب غرضی
 در میان پیدا شود و نیازال کربا بر حق نیز از این جهت در خانه اسبانی معذور و مصلحت
 مازن مندر عینید و بنور در دولت روز بروز است و در از آنکه تا کبر این

دست در از این خانه آید و این نصف الدوله رسیده بواسطه آنما بعضی خواب میبردند
 و از آن سو خانه نصف الدوله که در میان ارک ملک در آن خانه بعضی ستمه و ضعیف و کم در خانه
 نصف الدوله بود و بعد از آن وقت است بیرون آورد نصف الدوله هر چه از این مملکت
 خواست معذور شد و میداشت که نظر بصلح و قس خانه معذور و این باب عسائ خواتم
 و معذور ستمه ضعیف را با بعضی از ستمه ان خانه اسبانی عجز فرستد و در کربا نیازال کربا
 و در ضعیف و ستمه در رضا و عدم رضا و در ماندن و ماندن بر ستمه باز در آن
 خانه نصف الدوله نماید بعد از این ضعیف و معذوران نصف الدوله را جواب داده
 و ضعیف و کفایت داشته بود باین بهانه و خود باید بدین حضور شما ازاد سوال تمام نصف
 الدوله از ستمه این خبر اکثر کبان و بنایب و دکان ستمه بفرستد و خواستند
 بسیار اسبانی که در در غلظت بعد از آن نظم خود و معذور و سایر ستمه ان معذور کمال
 و کس از این اعمال داشته بود بتمام عجز و نظم در آورده در دست سران حضرت الفضل
 مجتهد العصر و الزمان حاج میرزا یحیی رحمة الله علیه و بنان بتمام و کس که در از عدم عسائی

خاقان مغول نیز در نیاب الله رویش نمودند و مبارز را بیع روم الله نظر سقیف مسلمان
 کس نیز از این خبر برید فرستاده طلب نامه ایست که ایسلام را بگوید و بگوید که در جواب سخنان
 درشت گفته معتمدان مجتهد العصر الزمانا خائفا و خاسرا معاودت داده ام ایسلام
 از دیدن این اوضاع برین ستم مملکت و محال است را خبر کرده و جمع کسبه در میان
 نه زوزن و مرد و اسلم پوشیده و اکثر ذکا ب و قتر نیز بحیثیت اسلام ترک آمدن
 ارک مبارکه را کرده بدست لرا بر خسته العصر الزمانا جمع آمده و مرد را بر خسته را از دست
 سراسر خود سیمه جامع برده دروب اوراق و نامات را ایست سیمه جامع جمع گشته
 و کثرت و غوغا عظیم ارقام و خاسی در سیمه پیدا آید و بارش از نشین این اخبار
 ابواب ارک مبارکه را بسته و متعطل گشته از غوغا عوام محترز آمده و مجتهد العصر
 و الزمانا کن نیز بنیادال کربا بر دست فرستاده اراده باریه خویش است و ادانایسته
 ایسلام را مغول و کربا بر دست نیز کن و عوام در زیر بدست نفوذ جمع
 آورده بحفظ خانه خود مغول شده کن و میرا بر خسته را بغیرا بر دست و خطا به است

مما جلب سخته معاودت و در ایام اسلام از نشین این خبر بدست مجتهد العصر الزمانا و خاقان
 مغول کس فرستاده ایسلام را از این حرکت منع نموده و عوام ان سر فرستاده خاقان و عو
 نه ای که سر زنی کرده معاودت داده و بار دیگر میرا بر خسته روم الله کن نیز از این فرستاده
 خواست بانی را که در ساحته و درین نوبت آغا یعقوب ناما پاک با یکدیگر نواز کن
 ایچ و حضرت کربا بر دست سخنان مرتدانه گفته و دست بانه حق تعالی گرفته و در
 نواز ایسلام را که خاب میرا بر خسته بود مقتول ساحته ساریه سفکاتان ایچ نیز
 از بام و دیوار خانه سباز تعالی اندر کن گشته مجبور از ایسلام را مجروح و مقتول
 ساحته چون عوام الناس که در سیمه جامع جمع آمده بغیرا کار را بدین منزل دیدند و ستم
 دست و فوج و فوج از سیمه جامع دور نباشد ایچ که آتش به استقبال و جو بنیادال کربا بر دست
 و عوام او جازم شدند و خاقان مغول نیز از نشین این خبر نظر سلطان را با جمعی
 از ارک بیرون فرستاده خویش که بمالعت عوام محترز شده عوام الناس از دیدن این
 احوال کن و نظر سلطان مادی که چه؟ بحسب و دست گرفته هجوم بر سر خانه ایچ آورده

وکن ایچ نیز مقرر شده نوزده سال را بجز یک کوه مقتول ساخته با بچه ها
 بخانه ایچ ریخته کریماروت را با جمع کن او را بر یک نفر با ایچ ریخته مسلمان
 بنده برده و محفوظ مانده بود جمیع مقتول شده و اسباب و اوضاع خانه ایچ را با
 تاراج دادند و پسران این اعیال بمسجد جامع رفته میرزا محمد را بدو نفر از خود
 او را بجا دشت خود و صورت قرض و است ایران باین املکن ساخته متوق
 شده و فاقان مغول از ظهور این اقامه و منافات تمام با بگانه است بعد روست
 دشت و لکن شده بفرجه کاره نمکنند **در رسیدن حضرت قزاق ایچ در اسطه**
نیزه و نامر شده در زمان حضرت میرزا بعد از آمدن این علم بدست روسته درون
 چون نامب اسطه از زمانه در درون کلدن عمو فرهم و در درون اسطه نیز شده و بعد
 در انعام در رکات سفور اسطه بطور رون منور شده و ایند ناگردد است تا بی
 در از او بدید حضرت فرهم بفرز را بر آن بود و در پهلوی رحمت خود در درون اسطه
 بهم از مریخی رکاب تا و دایره تقبیل باشد و حکم فرهم بفرجه بنده نوزده از جوانان

ع هوله و کله از اداکان آن طایفه با اسباب قیمتی و راق و رشتها طایفه اسباب
 اوضاع جدول را بر آنها تدرک دیر از جمله مریخی رکاب بنده و منظور شده که در
 سفید نوزده بار نموده است تقبیل و شاه قطره و سایر اسباب تحریک است
 مقتول طله در هر روز معروف شده بهم در رکاب بنده نظریات مقتول ایند ناگردد
 و است شهر را مخصی از بدین فرهم ایند و ناگردد و در بدین و بدین رکات نوزده
 دشت و در همان چند روز بنا بر حرکت نامب اسطه روز در اسطه نیز بر در اسطه
 بطور بیخ بعد از خبر شده نینا را کریماروت را بنور شده و ناگردد فاقان
 مقتول بنامب اسطه را نمکنند و نامب اسطه از نشین ایند حکایت مخوف شده
 بفرجه و در از اداکان در چنین وقت در درون اسطه ایچ ایچکنه شده و
 متی بنوع و بنیته چینی ها و عظیم و ایند شده عقده عقده در درون ایند کار تحریک
 حمود و ناگردد ایچکنه از مصمت بیان را مصمت بنامب یال و است بنظر
 غیر سید سرکار نامب اسطه را با اهام ملهان غیبی خان بنامر رسیده مصمت است

آنکه است در چنین احوال و این دولت روم و در میان غنایم و ریاست آن بزرگوار
عزیز و امیر است و بخت و امیر الطور عزیز و بزرگوار ما غنایم دولت ایران و مقام بزرگوار
سربار ما غنایم دولت روم نماید و نماید و در دارالملک و سادت مانه بعد از حضور
ادرا امیر و در دست نصرتی کیفیت دارالملک و در بدیع و در دست علی ایران
در این امر از او که با بار و در نه تقصیر نیز و نیازال و مشرب و دست از و
خویش عزیز را از دولت امیر الطور باین محلی مصلحت دید و میرزاده خسرو میرزا را با
اعظم امارت در بخت و در اطمینان بر ملک تقصیر نیز و نیازال و مشرب
و دست و در بر کار و کفایت نیازال و در مصلحت و در دست و در دست علی اقدام
نماید و مصلحت دید و در دست امیر و در دست و در دست و در دست و در دست
کرده و در دست کردن میرزاده خسرو میرزا اعظم شده و از امارت و در دست و در دست
امیر نظام و میرزا که در بخت و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
از پادشاه جهان علیه السلام بر او فرزند و در دست و در دست و در دست و در دست

۵۰۰
۵۰۰
۵۰۰

و مکه حینان ایک انار بھر را مقبر فرمودند و بدار کشتی مغز شد و تسخیر
هر چه تا مرید آراکات میراد و خسرو میرا را دید و از راه قریان و کعبه روانه و بقفس در
و مقبر رسیدن نوشته است و در غلظت نشد و رساندن نوشته است و در غلظت
جایان که است و بنیال بقفس نوشته است و دوستانه نوشته و بقفس نوشته
صدا ب معذرت شد و حکم فرمودند و مصلحت دید بنیال بقفس بیرون نباشند
و میراد خسرو میرا با هم آن آداب از کشته روانه نقیض کرد و دید

ذکر واقعه طائر در کت مرصع فغان که در میان واقع شده و رفع آن بقدر یک کت

چنانکه مطهر آید مملکت طاهره و قصبه گنجان با بایت بیولت روبرو و اکثر از توابع
و در آن مملکت فیما بین دره یقین در رتبه ای آن ولایت مطهر و کاشانه بهوز قضا
انحصار آن مدت معین در وقت سر در نام به خط و در در کلاسه ترفیع شده
سفر و بر بیع کرد و نیارال ما بورال بضبط مملکت طاهره و مرسته و نیارال
نزد کرد آمدن خوارا میانه کور و است با و سایر علم نعم خسته غنچه بود این

دعا کرد و گفت کسر زنده می رسد جان را بخیر از محال آید و باید دانست که در حق قطع الیه
 ماحیه متوقف است در داد و ستد و این دعا کرد و گفت نام من نیز بخیر است
 عمل کرده بر حسن جان را بهر خیر می رسد از دلایت منبره بیرون آورده
 در محال است از در قریه موسوم بکلین متوقف نموده و در این وقت در خبر قریه ای
 از در کلین شایع شد می رسد جان مقبور اینکه مانع نباشد از حرکت کرد و از
 خواهد شد و این سابقه را در راه در ایام سابق برابر صادر شده بود از
 و الله اعلم و جان ندرت داده این احکام بتازگار رسیده اند و گفتند که
 مسوقت فی غوراجع آورده که قریه نیست معیت هر روز جمعیت کرده بر قلعه
 لکزان رفته و کثرت در آن قلعه مهره نموده نشست و میرزا ابوالقاسم قائم مقام
 و دهان روزگار کار کرد از امداد آذربایجان بود در چند اقله ایچو باین
 دعا کرد و گفت در آید که بعد از این راه را مقصد باین بیت تمام بود **بیت**
 هزار نفس بر آرد زمانه و بنو یک خانه در آینه لثور ماست و این چنین چنان

رسیده چنان حرکت می رسد جان نیز در آید و بهر واقع شده این دعا کرد و گفت
 در جواب این اخبار نامه این نقش قاره راه غریب تر از خطایت در کلین بود
 بقصد خطایت روانه داشت با راه حرکت تیز در کار نایب به نظر از نشین
 این خطایت تازه دلکش با انداز نموده این دعا کرد و گفت نام من را ماحیه و حیا
 بر حق این خطایت مأمور و معذور این دعا کرد و گفت بخیر از معیت خورا از راه
 قزل آغاج روانه نموده کشته نشسته قلعه لکزان رود و نوشته جات بنیاد
 لکزان نوشته به خبر حرکت عیله ایران را در این خطایت و خور می رسد جان را
 در میزاقه اعلام داده نوشت در صدق این گفتگو آن است که ناده روزی
 نشر ایران بر بر می رسد جان میرسد با معیت دو باقلیه از سر او متوقف خواهد
 و خواهد نموده بعد از این نوشته جات را بهر راه ملک نقیض نوشته حرکت می رسد
 جان را در ظرف است نه انده و خواننده دعا کرد و گفت نیز عمال و کلین رفته
 بر و بر نقیضان محال عالم در کمان رود استار و او جاز نوشته جات

مؤکده نوشته ملک تفریح آنها از کار میر حسن خان نمود و بمالدت تفریح فی
روستای نیز نوشته حیات به جزیره است ایران را از حاکمات میر حسن خان الهاد
و است و میر حسن خان را نیز عیال هم مؤکده به جهت غور اعرار است نیز هم از
تلقه کنعان بر فاسته ناک ایران عمو نایر و عمو ایند کا کر است با و نای
بلد فاصله از کار تلقه شنان گذشته بقصه استاراد اردو و تفریح دریا
جمعیت میر حسن خان افتم میر حسن خان از سر کنعان بر فاسته از راه دیگر ناک
ایران و تفریح بقویم کان رود مکان صعب الملک بود و و الهاد
از آمدن عمو ایند کا کر است از نایرال کنعان کیفیت نامه آن لایم
گرفته و وضع به جزیره است ایران را نایرال از سر بقویم نم به پیر کنعان
نایب است و ز نایب بقویم فرستاده نمود و فاطمه نایب است و از این
و عده غم و تفریح و نایب است و نایب است و نایب است و نایب است و نایب است
مکان خوشه ایند کا کر است با و نایب است و نایب است و نایب است و نایب است

و فریختن خان را با جبار و کراه مهره بر و با چند نفر از خویشان فقیه استنار بقویم کازرو
رفته و اراطینان تمام داده بقلعه اردبیل آورده و صفاست و جوار او در صفت نام سلطه
منهم و در همین زمان میر کاظم خان و له او را در سابق نیز بنوید مصاهر است امید است
امید و در بعد از در در صدها سلطه را از تبریز باز دیده آورده و طویر بزرگ داد
میر حسن خان را استمال منهم باز روانه محال استنار حادث و در پیش سر قردان رسته
مذکور است میر حسن خان بخامن خواسته که **ذکر رسیدن امیرزاده خسرو میر تقی**
دروانه سرن از آغا میر سلطه بطور روح نامر حجت میر سلطه بنیر چون خبر
ما مریت امیرزاده خسرو میرزا بدار الملک تقی رسیم نیرال یقی لکرا و از کبر خورا
حکایت نزع و جدال که با ولایت روم و شش در دانه سرحدات و دلیات روم حشر
خو شط امیرزاده خسرو میرزا و تقی رسیم نیر از در دانه خسرو میرزا امیرزاده و ملا
منهم و دستور الهی او را داده و امیرزاده خسرو میرزا هم خبر اذن صریح از ولایت ایران
داشت و در تقی رسیم نیر نایب و کین تقی با مویر و نوشته شده باب است از اصلاح

نیارال مرشد بقیع کلفت نماینده لایحه اعزام در سلطه بطور منسوخ شده و چنانچه
 و میرزا محمد تقی خان و میرزا معصوم بهر نفر از هم امان را در خدمت میرزا ده روانه
 در سلطه بطور منسوخ شده و محمد حسین است که امر شریک اجازت و کد زراعت
 با سایر هم امان به نیز مرشد دودنه و نیارال بقیع میرزا در عظمی میرزا از کس
 عوام در کلدنه طران بنای سلطه مرسته و ده نیارال بعزم رزم و دم روانه شد
 و میرزا ده خرد میرزا در سلطه بطور منسوخ رسیده و مرشد ملاقات میرزا مرشد
 میرزا در عظمی میرزا عزرا در کس علی ابراهیم شده و میرزا ده خرد میرزا با میرزا
 به زنده ماه توقف در در سلطه بطور منسوخ و زراعت و جمع و شها و محبت کرده
 یک کردار از کردار بانی و به مصالح را نیز دولت ایران گذشت و عفو و وعده
 آمدن اعمیر زربک بر این مقام بجز و ده میرزا ده خرد و چهارم تمام معاودت
 دادند و چون کیفیت سفر میرزا ده خرد میرزا امیرزا مصطفی خان را از جمله تیرین
 خدمت ایشان بود بطور منسوخ و در نامه تفصیل نوشته و جمله شده است آن نامه را که در کس

نیز

زبان قلم را از تحریر کیفیات و تفصیل آن سؤگانه منتهی خود سعدان مطلقین آن خبر را
 بمطالعہ معول آن روزنامه جمعه رجب منتهی چون میرزا در عظمی خود منتهی بجز و میرزا
 مجتهد باید از در کلدنه اخراج شوند با سبب فغان منور نیز در مقام عزرا خواهر ایشان
 از در کلدنه برآیند و جمع اما در کلدنه از جماعت انانیه منتهی و چاق بدست گرفته
 بدو تسریر میرزا مجتهد جمع آمده و در مقام عدم جوانی ملک فغان منور نیز در مقام
 روز این گفتگو طول کشیده با بدختر میرزا مجتهد بعزم زیارت عبات عالیت از
 در کلدنه بیرون آمده و روانه کردید متذکره **ذکر و کس نام سلطه از نیز**
با وجان و اجتماع کس از زبانان تا زمان معاودت به سلطه تبرود و قیام و آقام
 چون نام سلطه میرزا ده خرد میرزا را نیز خواهر روانه در سلطه بطور منسوخ
 و ایام چهارشنبه آنکه مصطفی خان را نیز عازم شده که کس از زبانان را در کس است
 ما بر آنها رسیده و در چمن اوجان جمع منتهی بجز و نقصان امورات آنها در از
 نظراین مصلحت بدو روانه منتهی اوجان شده با جماعت کس لغام و غیر لغام فغان و از

و پس از یکماه توقف بنجاه عراوه ترب با توجیهان نظام و چهارده فرج کسر نظام
 در پنج اوجان حاضر شده تعین کنان آنها را که سرانجام سوره یوبان ن داده
 آب رفته بجز بیا زاده و بجز بکسیر و مصلحت که در روز دست کسر در تریب و بار
 احضار شده و حضرت آقاها سان کسر و میثم در زمانه کسران را بار بر سر داده
 حضرت میرزا در بهشت بطور بیخ میفرستاده و در همین اوقات بعضی است آخوند ملا شریف
 سیردان در راه اهدا به سید سید نهت برایت خانه کعبه سرکشت خود نوشته فاجات ستان
 بخانه کار در دم سلطان محمود نوشته فرستاده و سلطان محمود بدو وصول آخوند ملا شریف
 او را در زیر محراب دولت ایران نامیده و در غار از حرام او بسیار نعمت چنان و او
 معفو کرده و دولت علیه ایران کسر خود را و همین اوجان جمع آورده بعد از دست
 دولت علیه دوم اتمام خوانده معفو و بهر احوال عظم از میرزا که مندی
 فرستادن آخوند ملا شریف را به بدو صل و در پنج مرتبه کرده میرزا که خرد میرزا حقیقه
 امر آخوند را مودون بهر احوال نعمت رنج غایب خاطر این را انصاف هم در اوقات

توقف

توقف از در اوجان فرج اله خان شامون اردو بیع مایه سرایم قنایم را از
 نوسالان طایفه شامون بفرستادن عرض در دست خود مقصد ساجده اندک و کوی
 دولت او را گرفته محبیر نموده و حقیقت بنایب لطف عرض نموده فرج اله خان قبل از
 رسیدن جاپار از محبیر فرار و جاپار حکم احضار او را از طرف نائب لطف رسانیده
 ایند کار در دولت ثانیاً حقیقت مودون دولت و از این کیفیت میرزا انظر اله در این
 کار که در فراموشی و انگیختن و در خدمت پادشاه مرحوم بوسه گرفته و در آتش
 مایه سرایم قنایم را اعدام نموده و فرج اله خان را از محبیر در خدمت نائب لطف رسانیده
 باید کار نمایند نظر بوضع این نائب لطف این دعا که در دولت از راه بدید
 با وجان حضا و رفعت میرزا شتان بر سر ایند کار را نظر بهای عرض که فرار
 فرج اله خان بهشت را ایند کار در دولت است بقا و اول در بیخ فانی مبارکه سپردن
 و قریب به چهار ساعت در قراول مانده صفای شفا و شفقت نمودن بر خضر غزل
 دادند و بعد از سه روز حضا و رفعت صفا و صفای فرج اله خان را از ایند کار خوشه

و این دعا که نیز از آنجا روانه شد غنچه بر سر فرج آنکه خان رحیمه او را از خجندی
 طاهر و مختار گیرانیده و باره حوادث که نسبت ناب لفظ منظم در حال میان آقا
 و مریمت آید باره در سر فرج آنکه خان محسن سره و این دعا که در دست نذر شد از آن
 اتمام بیرون آنکه در خدمت ناب لفظ مرضی و روانه اردبیل شد و در همین اوقات
 محمد حسن میرزا حجت الدوله از طرف خاقان معزز باره در خدمت آید سره چون
 خاقان معزز حکم فرمود معزز ناب لفظ اردو مالیت کرمانشاهان تا مرز فاری
 باین سبب ناب لفظ همسایه میرزا برادر او را از کرمانشاهان منوال و محمد حسن
 مالیت کرمانشاهان منصب فرمود و او در آن ولایت تا ایام وفات خاقان
 معزز متصرف بگذشت بعد از درین اوقات میرزا محمد تقی شاهی را که از طرف
 ناب لفظ وزیر بهمان در خدمت شاهزاده فرج میرزا معتبر بخدمت شاهی
 بعد میرزا ابوالقاسم قائم مقام کلبت عداوت سابقه در باد و دست و او را مقل
 منصب خود میداشت و چنانکه یکسال هم در ایام عزل میرزا ابوالقاسم کار کرد

مصدق بنیر الدوله

خواجه

از آنجا که بعد در خدمت ناب لفظ مرحوم متهم ساخته او را به بی فکرم و هوا خواهر و برادر
 منسوب و دست ناب لفظ کبر خان وزیر بهمان با صد نفوذ و علم بکوشی او روانه شد
 و حکم فرمود اگر از بهمان که رحیمه بخیر و از نسله نبرد ولایت رفته باشد او را قاتل
 کرده دست بسته باره در میان رسانند و سنان میرزا محمد تقی او را از کیفیت مأموریت
 کبر خان مستقر ساخته و او یکروز قهر از درو کبر خان بهمان بر وجود کریمه کبر خان
 بر وجود رفته از آنکه هر چه محمد تقی میرزا او را دست بسته کرده باره در خدمت آید رسانید
 و محمد تقی بهمنه در ستمه چون محمد یک میر روان و در که از احوال او بعد ازین
 گفته خواهد شد بسبب برینا اوضاع ایران در دادن خواهر و از بابت ولایت
 کور و حیر و در بدین قبیل از منازعه است و سر از کرمان ناب لفظ قبضه نمود
 و سال و هزار آنکه بر ایران ناب لفظ سار و تهاون میوریند و درین اوقات
 از او مطالبه خواهد شد سه ساله سه و قدر از اقبال نظام نیز بولایت باک و
 صدک مأمور فرموده از سرکنان بهر حواص فرستاده محاسبه خود با منار و است

نام لفظ بر وجه نمود نام لفظ بجز تمیست اینهم دارد در لفظ تریز
 نه و بهر از راه توقف هر داده خرد میرزا از در لفظ بطور بیخ رسیده فغان
 مستقر نام لفظ را میرزا ده خرد میرزا و وزیر عمارت است و در هر چند روز بگذرد
 میرزا ده خرد میرزا در دهه بعد بهمان جفا فرمودند **ذکر حرکت فغان مستقر**
از در کلمه بطول فارس و در دهه بهمان و برین نام لفظ مرکب بهمان بعضی
او اوست مستقر چون حسین میرزا و فغان فارس بحال اینکه فغان مستقر
 در امور در آن خندان عشاء نیست قریب یک روز از مال و دیوانه فارس را درین
 سه چهار ماه بهمان از سائیده بعد مصلحت و دیوانه را عرض بخواه نقد است
 و لغت و اموز و فدا و حقیر مع او لفظ نظر بصدع و هر روز چشمی و غیب و تلو
 اما ایران بجز مستقر بهر فغان مستقر جفا لیکر آن فغان داده و دانه
 فارس شده و در هر ولایت و در هر ملک نظر بهر داده تا ملک فارس رسید
 و فغان است محاسبه فغان فغان بقا برین حساب گرفته و باقی ما خود آمده از راه

مستقر

عربان در استان در هر سال ناهوگست کرده و در و ملک بر وجه و از کابل
 طبع بهمان آمده نام لفظ و میرزا ده خرد میرزا با وزیر عمارت است و در هر چند
 مرتب بهر برین است و در آن اوقات فغان مستقر و صفات فارس برین است
 اما غم بهمان دهه عبدالمیرزا حاکم آن ملک بود بنا برین لغت که ششده چنانکه سابق
 نیز میبین این گفتگو بویا بیا که فغان که ششده و اما غم بهمان لفظ تریز آمده
 عرض و در دهه بهمان نام لفظ رسانیده نام لفظ بهمان دهه میرزا ده خرد میرزا
 با مقرب فغان میرزا اند عبدالمیرزا تحقیق این را تبخیر فرستاده و مقور شده بود که
 مابقی عبدالمیرزا را با هر غصه صفاء داده و رفع کرد و در سائیده بهر از دهه میرزا ده
 فریدون میرزا بخشه شده عبدالمیرزا از فریدون میرزا متهم شده و در آنکه که از زبانهای
 فغانی بود و برین میخواند ششده و اما و در هر دو سائیده و بهر داده
 با هر چشم قریب و گفتگو غزل میرزا ده خرد میرزا استمال نمود و میرزا ده خرد میرزا
 حقیقت امر را در نام لفظ علم کرد و نام لفظ چون ملک فغان مستقر با سبب بهمان

سرفراز می دارند از راه غم سرفراز کرده ساهار و عیال میرزا و فرزندین میرزا را از پیشانی
 رکاب جوشانده در بهمان در در در رخ فغان معجز شده و در بهمان اوقات
 اندیشه کار است ناهار از در بهمان حال اسامی رفته و از انجا بنیم تا شاربند از نزع
 در از صحبت رقت است بطور خفیه و نه بر روی آینه آن قصه شد و در روز تباری
 آنجا هر دخت در زنجارم دهنده از قضا است که در آنجا در بهمان اندیشه کار
 در است راستی که در اجازات معجزه هر نفس هر قدر این دعا که تبار نفع بجا نرسید
 بگوید و نوزد نکرار معتمد الدوله در دعای بجز از حقیقت مستقر شده از حرام بیرون آمده
 معتمد بهر فغان معتمد الدوله که در رشت نشسته بود این معتمد معتمد الدوله بحال اندر که
 مبادا احکامات رشت نیز مثل حکایت زبانی خواهد بود بجهت کس فرشته تبار عفت
 حکم معتمد بود که اما از نزع راجع معتمد بنیم و بدین نازل اندیشه کار است آمده حقیقت
 حال مستقر نوزد اندیشه کار است ناهار نیز از حرام بیرون آمده و است و در محضر آنجا
 سوار شده باز با سالم رفت و فردا از آن در زنجار نزع معتمد را این دعا که بگوید آمده

سجده

کسر اندیشه و این اجازات را معتمد فغان معتمد الدوله باین حالت نشسته و در زنجار سبط
 کلمه منزه آید القضا نام سبط بهر زنجار بنیمت فغان در بهمان مرد و زاریات
 بیکرانه شده و در زنجار حالت عیال در زنجار عیال با و ناهار سرفراز شده معتمد بنیم
 گفتار را که در بگذرد و تا شاربند عیال در بگذرد و در باب است در سیم و چهار
 در در در سبط تبار ناهار با سبط و ناهار سبط بهمت حکایت از نزع و حکایت غم
 و ناهار انعام غم را بدست آورده بمان الله انعمهم در باب حکایت غم از فغان
 معتمد خرم شکر کردند و فغان معتمد نیز حکایت غم را باین سبط و اگر در معتمد آیم
 وفات فغان در زنجار معتمد حکایت بعد حسن فغان سرفراز الدوله را که بقلب
 بگذرد و نوزد و در فغان معتمد بعد در بهمان حکایت که در در و کار که زنجار ساهار
 فرج میرزا مضرب نهم از در فغان بنیم در بگذرد و در ان حرکت کرده ناهار سبط
 نیز در حوض شده با و زنجار در در در در سبط تبار ناهار فغان معتمد بهر در بگذرد
 نازل اجلد فرمهم ان مستان موسی و هارمان که زنجارند **در احادیث ناهار**

عراق و خراسان و مهابین این واقع شده محمد بن بزرگ که رزبان خاتون
 حکمت الدوله ملقب شده در طرقت نائب سبط رزنیان که بکران آن که بحال
 انصاف ملکت رستان و عربستان بکران آن آمده و وجه و وجه مرغ و در دست
 داشت آن بعد از این ولایت جزو ملک است گاه تا نه لقمه مرموم و الذی بهام
 بعد از هر بنایست در قدر ولایت او نعم حقن برادر را فراموش نماند حال که
 این بطایف احدی ملکت را از دست غریبه انداخته و انصاف خاتون
 آن است که نفع این قدر را از اولادش لقمه مرموم نمایند و این نوع نظرات بنای
 دولت خاتون معقود زشته و شمع بزرگ و همایون بزرگ که حاکم ملایر و نهادند بعضی
 باین صریح نظرات و مال ناماء با خود مسوقا حقه از خاتون معقود نیز اگر لقمه
 صریح نشیند و یک منع صریح نیز در هر دو ولایت بدید مابین همه قور دل شده چنان
 که بکران آن معقود بدید و شاهزاده محمد بن بزرگ نیزه حاکم بر وجود و منفرد ملکت
 رستان و عربستان بعد از رسیدن این اخبار با جمیع متحده خود را حاضر بکمال خاده

سپه

که سرکرمان آن درستان است رفته نشست از انطرف حمت الدوله با بر بار و
 و توانا که قریب به هزار نفر سواره و باید به بفرود و عراده و سینه و غیره
 ملکت رستان و عربستان بدون آنکه بحال هر سینه رسیده توقف نموده بفرمان
 امورات خواص که شاهزاده شیخ الملوک را حاکم ملایر و وزیران و سقوت و طبعیات
 و ملقات از راه برده سرکاشی الملوک ببلجه و سبب لقمه و ولایت ملقه خود
 و قریب بیست و شش هزار نفر بفرجه جمع آورده با سه عراده و سینه از ملایر بر وجود
 و قریب بیست و شش هزار نفر بفرجه جمع آورده با سه عراده و سینه از ملایر بر وجود
 در همایون محضر بفرجه و اصله بسط و در هر نموده در وب شهر و بسته و دفع مدخله
 شیخ الملوک سره حکام بسط محمد بن بزرگ کیفیت را اخبار بفرجه از اتفاقات روز
 و در شیخ الملوک بکتاب بر وجود سینه حرم بعد از هر سینه بکتاب و غیره که بسته
 معقود بنویسد و در حضرت سید محمد علیهم بفرجه سرکاشی الملوک و در چنان
 محترم آب و نان برود و اما سینه و مابین نیز کفایت کرده توپها را بر بلندیا

آنکه است اندر اقلند حین خان سپهدار را حاکم ولایت عراق سپهدار را از ده نبرد
 جان باز نظام عراق بموحد فرستاد بگو جانین از رحمت الدوله از برود و در آن
 ساحله و مغر فرستاد که الترام از شاهزادگان گرفته و فرستاد به باین خان و امر الترام
 ننمایند و در حین تلفت خوار از حکومت گاه خود معزول دانند و سپهدار برود
 رسیده حمت الدوله را کجی داده و الترام گرفته و منیت برابر ولایت صادر آید
 در خط آذربایجان نیز سرکار ناب سپهر با بنیام فیا بنی شاهزادگان عراق
 و بنیعت که در این سیف الملک میرزا را با میرزا ایمنی فرای از خط
 خواند و فرستاد ایشان نیز عراق آید فیا بنی شاهزادگان بنیام داده و
 کردند و در حین و از ناب سپهر در هزار دین بگو یعنی باره شده

ذکر وقوع و با در در سپهر نیز حرکت ناب سپهر و حکایت مناسب
 آنزمان است تا زمان و در زمان ناب سپهر بهر اردیبهشت هزار و سیصد و پنجاه
 درها باین راه تا خواست و با در در سپهر نیز تا به سره و در اگر ولایت آید

نست

آتش اینج بیدار کرد و خلق نامموقف شدند و جان اتفاق مرا اندر صفی
 روزی و در در سپهر نیز چهار صم با لقمه نعلب می شدند و در میان ولایت
 آذربایجان بهین نق و با شیخ و است ناب سپهر و سایر بزرگان و عیان
 و اعظم از در سپهر نیز بریدن آید بحال سهند و بزرگش و سبدن منفوق
 کردید و در کار ناب سپهر از شهر نیز بیانی صفا شریف فراموش در بن بین
 و نیز محاربه و در خواست و ترغیب و میر حسن فانی باید در سرقه طالش نشین
 به بودن او در آن سرقه باعث عدم امنیت طالش و قلع و واد است
 ناب سپهر از بن و کار و در است با و سایر صاف و در بگو بر حسن فانی شده
 بگو میر حسن فانی را خواسته و ایند کار حصار فرستاده و ایند کار و است
 میر حسن فانی را اطمینان داده و بهر او خود را در سپهر نیز آورده و بیانی صفا
 کجاست ناب سپهر رسید و میر حسن فانی بدون در منزل قایم مقام ماکور
 و عبال و اولاد ناب سپهر بعضی بهار است او یان و بعضی بگو شود و بعضی بگو سهند

رفتند و ناب سبط نیز کجاست سهند مرتفعی بوده اند تا گور است را خض و غوره با وج
رفته عیال و اولاد در در او جان می شنید امر آنها را نظم داده از این سهند بجز مکتوب
رفتند و ناب سبط نیز کجاست سهند مرتفعی بوده اند تا گور است را خض و غوره با وج
رفته عیال و اولاد در در او جان می شنید امر آنها را نظم داده از این سهند بجز مکتوب
رفتند و ناب سبط نیز کجاست سهند مرتفعی بوده اند تا گور است را خض و غوره با وج
رفته عیال و اولاد در در او جان می شنید امر آنها را نظم داده از این سهند بجز مکتوب

و چون اول لب بعد و ناب لطف در بار برود تا ترفیع داشته از غوغا مستقر شده
حقیقت را معروض داشته ناب لطف محقق بر سر ایندی که کاشته مایه محض را حکما
خوانسته اند عاقلان است نیز کس فرستاده مایه را مساودت دادند و مایه را مستحق
کبریت ناب لطف برود مستحقین ناب لطف شسته و نعمه دیگر را هم دوست بریده
و مایه محض را نوازش و نعمه انچه مکمل بر این چهار عدالت ناب لطف مرحوم نوشته
ذکر رسیدن نوشته خاتم طهر السلطان و جناب آمل حنیف میرزا بر سر نیزه و می صوفی
آن مبدء در ایام توقف در راه ارواحیان اجزا متواتره از طهر السلطان و صف الدوله
میر سید رحیم لطف حنیف میرزا با کسر ایوبه بر سر نیزه آمده و صف الدوله میرزا عبد
خان را حاضر نموده است ناب لطف از اینا یاد عبره الرضا خان خانت و تکراره
بعد از این بعد که کار او بالکلیه تمامه شده بجز او را رخ فرستاده به و اینها خبر کار
رسیده ناب لطف در مقام تحقیق عرض طهر السلطان و صف الدوله بر آنکه معلوم
عرض این آن است که ناب لطف در مدتی غایب بودند و رفع و زرع عباد از غایب

مستقر شده و در شهر نشیند و سیف الدوله میرزا را که طایفه از طوایف سلطان عالم نیز است
 محصور بجای اهل طایفه بهم و در نزد عوام خان طایفه کند که بجای اهل طایفه نیز در اردو است
 سلطان کرده است و اینست نقص است بر اینست که اهل طایفه القعه خندان ازین حربه
 فرشته جایت فرشته و ناب اهل طایفه را رضامین کفکد نموده و چون درین این
 حرکت ب امور که در پرده عین مستور بود بایست طایفه را ناب اهل طایفه را نیز تقویت
 می آید و رضامین غرض غرض در خدمت خاقان مغفور مستقر نفوذ و ایجاب می شود
 بهیچگاه که در آن آورده بکام شده و خاقان مغفور فرمایند و در حین حین
 در بعضی عبد الرضا خان بر سر بریز آمده است اگر ناب اهل طایفه دفع عبد الرضا خان را
 مستقیم شود بدون حین میرزا در آنجا به صورت خواهد بود خاقان مغفور جوابی
 باین اجمال می نماید فرمایند و چون امانت است ناب اهل طایفه مصلحت در حرکت
 اینجاست که از آنجا که بکام می رسد و دیده بودند و بایست بر اینست که از آنجا که
 سر راه در جایی توقف نمایند تا بگذارند که درین اوقات که از آنجا که

توقف

متوقف شده از غده ویران چیریز در دست نمانده بعد از است بقدر تعیین مکان
 مناسب بر این توقف در سه ماه اقله و بعضی ملکیده براغه باید رفت نفس ملکیده
 در کردی باید نشست نفس ملکیده بتر نیز رفته معجزند که بیوم ایندنا کور است
 تا هر میرزا و اوقاس قایم مقام و در خاقان این نظام الهم را کرده اگر ناب اهل طایفه
 بار و بدید می رفت و نماند و عا کور است مستقر است و جمع سیرات سگرا
 تا چهار ماه از غده بر آید و در آنجا که در اردو می رسد ملکیت عراق است مصلحت
 آن است که در برابر توقف آنجا معین شود قایم مقام و در این نظام مصلحت دید
 که نیست ناب اهل طایفه موضوع در دست و ناب اهل طایفه ایندنا کور است تا هر روزه
 گرم سراب حضا در جمع مرخص و در دست و بار و بدید رفته در در رک اوقات
 ندرت بهر و در حسن خان طایفه در همین منزل از اردو جدا شده به اذن و اجازت
 و در آنجا که حور رفت و ایندنا کور است نیز بار و بدید رفته مطر در دونا ناب اهل طایفه
 که دید و ناب اهل طایفه نیز بیا و داده مردم و جمع امیرزادگان و در اردو بدید شده

ذکر وقایع در مدار و مدار واقع شده و مرکب از سی و هفت بیت و غرض از آن

میرزا ابوالقاسم نایب مقام بنجاب هزار تان بار معارف و اجیه کثر ملاحظه نمف
بجو دیکه یار خا نکره را ایدار است ناب لطف بهین متوال است کج لب
در صند آفانه عامه بنف و نیز بدن اینج و هم کلن بنف و در و کت نایب نظر این
بغزل حکام حکم صدر سته و کشک بار ملکوت هر و دیت عین سته هر کس از
چاران دفتر سته زان آن سینه رانقه نسیم نایب ملک آن ولایت شهر و عمره درین
نقیم بیکتر مراغه در و در یو هر یک به هزار تان مغر سته و بنجر تان
و دیت خن و بنجر تان و تاج و ان و بنجر تان در و بدید و بازده هزار تان
در شهر کشک ملکوت مرند سراب و ساج جلیق و اشال این ولایت خن صین
سره یو ابراهیم خان سردار و متع خان قاجار و له میرزا محمد خان صفت اردیه
در اغر را اردن گرفته رفته و ناب لطف مرحوم اردید و کشکین رابّه مرحوم
داده و بگوشت فراغ و ان میرزاده ابراهیم میرزا انجینی زعمه و نیز کا کور است

مقرر داشته و بنیاد ماسه مرحوم در او بدست یافتی حکمران متغیر کرد و دیار برادر
قدحان نیز از او با محبت عکس خواهر از دهان سرتب ایراد او و ماه بود بضبط سلیمان
و نه در دوام و نه مقرر داشته و قدحان سرتب در سلیمان مانده و پسران قدحان میرزا
با کثران او ابراجع او میوه متعاقب از او زار با طهر روانه عراق نمود ماسه مرحوم
مقرر نموده چنانچه با چهار هزار نفر از کشتی نظام و توپخانه و هزار و پانصد نفر از
فرقه و خوارکاران با طهر چهارم میرزا و پسران و خدمت میرزا و سیف الملک میرزا با پسر
کشتیان از کربلا با کثرت میرزا ابوالقاسم فایم مقام از شهر و بدید که جمیع از راه خفای روانه
عراق شدند و در پهنی آفات توقف از بدید و نیز مختار دولت در سر حین فانی
مطالبه نمود و سرکار با طهر نوشته از وزیر مختار گرفته و اگر میر حین فانی بدست
رساند و او را دست بسته بدست ایران بپارند و جبر را بر سر او بکنند و او حرکت
نبرد و کرده بکشدان فرار کرده و پنهان دولت در او را گرفته است انسان را با طهر
سرور و در منزل خفای بکشد است با طهر رسانده و در کعبه از خفای مختار شده

بعد از سه ماه از آنجا فرستاد که خود را بطهران رساند و بعد از آنکه
ایران در طرفت رسید بر سر آبروه او طاعت میاورده باز از آن کرکیت و طاعت
مغفور او را به در کلمات آورده در در کلمات یافت **دگر رسیدن ناب سبط**
بکرمیت طاعت مغفور در در کلمات و روانه شدن سر سبز و امورات دهم
چون سرکار ناب سبط بجهت رسیدن پادشاه مرحوم را با سایر کتیران از راه قم روانه شد
و مغفور پیشتر در قم توقف نمود و روانه ناب سبط پیشتر در سرکار ناب سبط در آنجا
رفته بفرستادن بفرستادن طاعت مغفور شد و طاعت مغفور نیز در آنجا سبط
گوشیده ناب سبط را با سبط صالح عبد الرضا خان که فاس و تبر بکوشه ساخته و در
فرج نیز در وقت در وقت در سرکار ناب سبط به از در حضور از در کلمات بر نایب تم مشرت
شده با بکتر از آنجا که از راه کاشان روانه میزد شده و حسن میرزا و در بر
نشسته بعد از رسیدن رسیدن کتیر از آنجا که در از حدوت عله و قتل در در در در
او واقع شده بعد از رسیدن بر فاسته بکرمیت و ناب سبط نیز در رسیده به عبد الرضا

ناب توقف میاورده با کتیر و قرائن و کفن به استقبال آمده چون قتل عظیم در نزد واقع
بعد از آن از آنجا که زیاده در روز ناب توقف میاورده ناب سبط به عبد الرضا
همراه بر داشته و سبط عبد الرضا را در نزد مستقر نموده روانه کرمان شده **دگر حواله**
آوردن ناب سبط در وقت ناب سبط و روانه شدن قرائن میرزا با بکتر و نایب عراق
چنانکه مقدم مقام کتیران شده محمد خان میر نظام محمد طینان ناب سبط شده بنیابت
محمد از آنجا که حقیقت یافت و میرزا و فریدون میرزا را بر داشته بنیز رفت و میرزا که
و حکام جدید هر یک بر بر ولایت ملوکه خود و مستقر شد و در آن ایام شده
و میرزا و قرائن میرزا نیز از سیما نیه خود و محمد خان میر نظام متارکات رفتی
یوانی مستقر که چون فرج حذر و فرج مرغی از جمله ابو بکر بن بوا میرزا که در است
سایر فرج خور را با چهار عراده زب روانه ساخت و چهار صنف نور در از طایفه اگراد
سره متعال نموده با اینکه تا آنروز از آن طایفه ده نفر بر بهیج خدمت از خدمات است
و است ایران اقدام غرض نموده و مستقر در ناب سبط صاحب ایمراده قرائن میرزا

نیز از آنکه در هر سر سبز و هست عراده قریب با عاریع عسکر خواجه میرا از آنه نموده
 باصفهان رفته و از آنجا که در دوفنا بیهوش بکمان روانه گردان شده **ذکر در دوفنا بیهوش**
بکمان و ذکر حاجت میرزا سرکارنا بیهوش خاتم که در نشسته بسبب غلط و غلط در نزد نشسته
 اقامت فرمایند بکمان را بر دوشته روانه و لایت کران شده و بجا بیهوش حنیف میرزا
 از نشستن این حکایت به حکام ارک از فتنه کران کوشیده و بهار است فغان
 معذور نیزه باناب بیهوش صفای نه نشسته و لیدر اینها باور داده و در سوختن لغت بیهوش
 تحریر نفی و نام بیهوش ببال کران در دوشته از خال است این مستقر کرده و در آن
 مذمتی نوشته عایت و فرستادن اینها و نفی اینها بر جوع و افق است و در کس
 مایل کران از راه ظهور و الجا و افق شده چرا که در نزد وقت کفایت و نیزه بجز گذران
 رفتن تا عیبه نوز و دایم با برادریم و دافع است و در این اوقات اگر ایم بشیم
 ماسه ان و فغان است و است مکتوب مغذول خوانند که و العیاذ بالله اگر طریقی
 دیگر باشد بجز خسته دشمنان چه صحت و نه سر و با این گفتگو که اگر آذربایجان را نمیکنند

کرمان رسانیده و بنا بر آنه حنیف میرزا ارک را که مسعود است بجا نظر مضبوط حنیف
 و خواب فرستگان نام بیهوش بیهوش آید و نام بیهوش باره و معمر را بیهوش
 فرستاده و در با عزاز تمام و در داره کردانید و بنا بر آنه حنیف میرزا که در دوشته باره
 در جلد نام بیهوش منزل کریمه و در بکمان شب و خج از زبانان آذربایجان با مکر شده
 و کرمانم بدون اینکه تغیر بجهت معمر شود روانه ارک شده و افواج قاهره بزرگ
 رفته ارک را که در نزد شیر سرج و باره بنا بر آنه حنیف میرزا را که نام بیهوش بیهوش
 در فتنه او را با و است و در بدست لیدر فغان قاهره سر و مکتوب فغان معذور
 رفته و فغان معذور نیزه بنا بر آنه حنیف میرزا را نام حیات نام بیهوش بطور مجری
 کند از معذور به این مقدمات نام بیهوش و در کران سوره بکمان را با بجا
 نفی آن زستان تا ایام بهار بخسته و دفرمایان ریم **ذکر ششم از احوال ملک**
حسان و کیفیت آن در او دوشته فغان معذور لیدر مرصبت و
 فاجعه از طاعت با دناه سعید شهید بیهوش از نفوذ میهنه معذور بطور مستحق

خوایان ملک فرخان از احوال ارغقان منفرد اطلاع دادند که از قضاة آن ملک
در عرض خود فرخان را منفرد عرض داشت که عرض نموده بود که قلم سلطان در ملک
فرخان خالی از دیده آمده خانان منفرد باز از دست فرخان را ملک فرخان ثانیاً
فرستاد و قلم سلطان را از این منصب معزل و از آن لقب بهتر فرموده و این اسبق
حسب میرزا خجستان رفته باز عدالت سابق را پیش کشید و بر عینه حاکم و سر مدبر
از خوانین فرخان و ترتیب فرستاده و از تون و طبرستان رسیدن قایلان فرستاد
و قایلان قاضی و درین دگر سال که در قاضان حاکم تر شیز را یکسانی خان شریک قاضی
فرستاده از خون میرزا بر خود در ولایت سبز در مطلق العنان ساخته مکنه استیلا
فرخانان به مکه در ریه برست و درین جبهه استعداد ارک و دیگران در راه رسید
نشیند از این جبهه خوشحال شده و ملک شیشا بر راس بر آراپانی برضا قاضی
فرخانان و اکثر فرقه و ازین صاحب قلعه شیشا امیر اکبر افغانی مشهور و فرخان
نیز با داده و هم این جود فعال را مردم در در و دهالت که ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم

نیز با داده

تا کنار هرات رفته و با صدها هزار نفر هرات شریف هزاره کامران که صاحب چهار ملک هرات
بوده اند شریف به قضا خود تاج بخشنه فرستاده و مشهور و معروف و هزاره و اسیران و فرستاده و در شهر
یکم هرات با هم خانان منفرد ساخته و این عدالت هرات نامیده و خواه که در کرامت خانان
منفرد فرستاده و از این ولایت آوردن بایان بقرب هرات رسید که از این اسبق اسبق با این
به آمل در ملک فرخان معنوا داشته در لایم معالجه و این خانان منفرد چنانکه منظور که
از راه از قلعه چهار در فرستاد که بکرمات فرستاده پس ازین حوادث تا هزاره جمع میرزا
چنانکه فرستاده با ایشان میرزا امیر نایب ولایت فرخانان امور فرستاده و تا هزاره که فرستاده
مقدس رسید از خوانین با غیر و طاعت فرخانان و غیر از آنکه اعظم و اقوام خوانین با غیر
خانان عموماً میسر شده مقدس راه داده و جمع امورات حکومت حتر لقب داد و مکنه
مقدس و تعیین که مکنه امایان ملالت و ضابطین ملالت نیز مکنه و ضابطان خان و از آن
در این هزاره که نران و از عاقبت بریه مکنه و تقویان سعادت کرد و در خون میرزا که
در سبز و بچکات نالین اندام منفرد کلیم خانان منفرد از این اسبقان آمده و در قضا و در

خاقان مغفور در در سلطه صفهان بود و مملکت فرغانه با بکلیه از نظم و نظام
 افتاده و این غرض که در شهر بکلیه از این شهر به نظم و نظام تمام شده و در نظر من است خاقان مغفور
 جان منور و نظام اینک بخت و در راه است و این که با شما در نظر خاقان مغفور و من
 میباشند و فرغانه سرحد و دلبستگی است و در گستران است و خاقان مغفور
 اگر بقیه آنکس که در شهر و برابر مالیت فرغانه باید در خارج سرحد و اینک صرف شود
 در ضرورت هر بهتر از آن که خاقان مغفور مملکت فرغانه را بهین احوال گذشته غشای
 آنجا نماند و خوانین یا غیر آنکه با هر خود را در و خواهر و دست نزدیک غش میباید در
 امتحان کند و این نیز در میان این خوف و با مانده بکلیت خود در سرحد و در
 خوانه خود و خاقان مغفور نیز چون کسر در میان و در میدان عین میرد بهین و این
 در حفظ نام و سلطه میگوید تا آنکه برون از تمامه بسیار در سلطه سلطه ام
 مملکت و از آن خاک که است نظم و خاندان است و منقذ آمده و بقیه شهر رسته و خیر خواه
 ذکر حرکت خاقان مغفور در در سلطه صفهان در در سلطه صفهان در در سلطه صفهان

آستان و بر خاقان چون لایم نرسان هر رسته و اوقات بهار بهار رست و تقار
 بهین آمد خاقان مغفور به در انقضا و حین نوروز و نوروز فرغانه با جمیع کس و عراق و
 مازندران داده و بهار است و به خاقان و نصیب از صف و و او نام و سلطه بکلیه
 از شهر و خواهر و در خدمت خاقان مغفور بخت و خاندان خاقان رسته کرده و میرود و
 که باید از او را با صفهان کشید و در حفظ مملکت فارس که رسته مازندران و سلطه و در بهار
 و بهر رسته و حین میرا و فرغانه را چون حین میرا رست و به خاقان و حین میرا رست و به خاقان
 و در حین رسته و خاقان و در رضا و خاقان بود و حین رسته و خاقان و این خاندان و خود
 در است صرف و در حین رسته و خاقان و در رضا و خاقان بود و حین رسته و خاقان و این خاندان و خود
 و در حین رسته و خاقان و در رضا و خاقان بود و حین رسته و خاقان و این خاندان و خود
 با حین رسته و خاقان و در رضا و خاقان بود و حین رسته و خاقان و این خاندان و خود
 طین و بهار و حین رسته و خاقان و در رضا و خاقان بود و حین رسته و خاقان و این خاندان و خود
 بهین و بهین بکلیه خاقان مغفور به در انقضا و حین نوروز و نوروز فرغانه با جمیع کس و عراق و

در خونی و زان و طول زمان طیان این الهام غبار ملال خاطر غمزه در نعم لغز
 و تک این است و این کار با بی نظری و استوار پدید آورده باشد و این که از کار است
 ملک یزد و غیر از تو امیر بهجیک از فرزندان و کاران مانده سرکار ناب الهام جان غمزه
 وقف رضا خاطر خاتون مغفور غمزه بدین این زلفت بزرگ و خدمت ترک را متعجب شو
 و بعد ز خدمت لکن این آذر با کال که کشیده بودند باز و ایراد ضعیف از سر کشیده
 خاتون مغفور را معتمد انعام این خدمت نیز بقبضه آید و تمام از خود خرسند مغفور خاتون
 مغفور برادر طیان در نعمه است ناب الهام در سلام عام و محض سازد کمال عظام و
 خواتین در انصاف الهام مانع الضمیر خود را و نعمه در ملکات نامبار خواتین و فرمای
 قصه مشیع بر زبان مبارک رانده و ناب الهام را از نو یک طبعه و مادیه مملکت را که از
 شربت شیرین اشقات بویاوست مبارک برده است ناب الهام و از ناب الهام
 نیز یاد آید در جهان مجلس مغفور سر او است قیام و اقامه مغفور از خضر خنده مبارک
 و تمام در زلفت غمزه بادشاه است و است غمزه در مغفور اکابر و اعظم ایران متعجب آید

نیت

خدمت فرمایان شمرده و خاتون مغفور بلفظ مبارک فرموده و بادشاه مرحوم را در خدمت ما
 که است بر این خدمت توقفت این را با ضرورت و در ملکات مغفور فرمایان بار و شرف
 حوایم رساند و ناب الهام در خدمت خاتون محض گردیده و بادشاه مرحوم را که انسته
 بار و شرف صریح فرمایان نمود و در راه این سیف الملوک میرزا احکام کرمان را در دفع
 بهران بواجب و عداوت زب ابوسرور و میرزا و خیر میرزا را با بیعت خاتون و خیر میرزا و قهای
 بزرگ مغفور و شسته که از راه پایان سمیت فرمایان و کشتن نماند و در تون طیس و فانیات
 بیرون آمده از آنجا عبیده مغفور شتاند و خود کار ناب الهام با کسر کباب و بونجان و کت
 و نعم بهادر و سر در زرق و برق و صفهان بقع صریح فرمایان و بعد از زیارت حضرت مغفور
 میباید آید با اسلیم استوار است مغفور بزم زیارت امام شافع ضامین را بدست گرفته
 از راه سیاه کون تم رود و مقصد شمرده و خاتون مغفور نیز بادشاه مرحوم را بنوازیات بادشاه
 و ضعیف ملکانه و دشمنان و مشرک سلطنت این بود و نعم و در ملکات مغفور فرمایان را خدمت
 مغفور محض و روانه و شسته و بادشاه مرحوم در آنها طریق بار و رسید و خاتون مغفور

این عهد چند و این حکایات بیضا نب پس رسیه ضبط و نظم ملک اردو میرا از
 این نظام خوشتر و در همین اوقات طوایف اکراد جلایا و سپیک در طرق قازا کول
 و دیارین تاخت و تاراج و قتل و دین و دلا بایست استغفار می نمودند و نیز طایفه اکراد
 فانی محمود بحال قیصر و زری دلت ملک قزاق است آنگاه او عار آن حال و قلمه
 می کردند و چینی از طرف ولایت حکار سیمان بیک میرا از طرف نزاله خان حاکم
 اکولا آنگاه در قلمه با بقتلن نشسته محلات الباقی و در یک دروایان را در اقله نم
 از او در حقوق قلمه خوف و بایست بریان آذر باکان و نه باز می است و دافع بک
 تا استعدا در در سر جمع غرض و دفع این نوح حکایات بنوشته بایست و نه بایست
 ملکی بنو و در آن اوقات دولت عید دوم از عادیله ریز بران نیست و هفت کرد
 سواد نفقه و اکراد قزاقی ملک بسیار از طرف ایران دولت کشیدن از ملک قاز
 و ختم و آخر ملک از طرف ملک مقصد بک چنانکه منفریانه و بیک حکایت
 باشد بر سر و بر این باشد و له او کمار بغیر از ملک حلب و نیز یک از زنه از ارم

تصرف معین و آنگاه بعد از آنکه بنو به بقاعه و لیس و زنی نوشته بایست این اکراد
 به نذر که متعلق بآن دولت بعد از این حرکات و انجبار مانع آیند نظر بر این مقلات
 اینها در حالت حاضر به نذر بر تغییر سکر عاده قزاق و نه از و اینها قزاق بر سر و حال
 در سر و نه از نفوذ سوره اکراد زنیان و میلان و شمس و کتور جمع اکراد قزاق و نه از
 رفته با تالت قزاق با شریع حاکم و ان و به دل با شریع سلیمان حاکم ولایت بازید
 و خان محمود شریع اکراد بر دشت این تدبیر موافق تغییر آنگاه قزاق با شریع
 غزل خود از دولت مردم قزاق سوره با چهار هزار سوره عاده قزاق با جمع عیان
 در شیر سفیان ملک دال و خان محمود و نه از آنگاه بقتل اینها کز دولت
 ساهر رسیدن و ان و به دل با شریع حاکم و نه از خان حاکم حکار نیز با بر و نه از آنگاه
 از شهر در سر و است کردستان سوار سر و دال و نه از سوره و قزاق با شریع از اینها کز
 است حاکم قزاق و نه از بر و نه از خان حاکم و نه از آن قلمه را سقوت
 است علیه ایران و نه از اینها کز دولت و نه از دال و نه از دولت کز دولت و نه از

موردن را بنام پهلوه که در آن اقات در کرمان بجز نایب اگر اذن و ترصحه می آید
 نزقت با بنام خود می آید و اقامت نمود و لهذا بر این پهلوه از این جابر جاپار
 بکرمان و سمرقند و سمرقند از رسته ارام از استماع این اجتماع برین سوره محمد یک در
 مأمور ساخته بود و مابود محمد و در محمد و سمرقند و سمرقند و سمرقند و سمرقند
 سمرقند این جمعیت را از سرحد نایب و سمرقند را که حاکم دان رستم بود و ملک
 سمرقند فرستاده این پهلوه حاکم ملک سمرقند را با طایفه و عیال و نفوس مأمور بود
 باید در این پهلوه بود و در ملک و ان مستقر نماید و بخایل آنکه مابار سمر
 ایران باید در سمرقند باشد اندام نماید حکم حرکت این پهلوه در سمرقند محمد یک در
 او بفرستاد رسید در رطوبت که خان میر نظام طینان یافت که سمرقند ایران عبادت
 بفرستاد پهلوه بخانه سمرقند میر نظام صراحت این و ماکر و است را نیز از اندام و سمرقند
 منع نمود که از طینان سرعکرا این پهلوه از ملک سمرقند با هزاره هزار و سمرقند
 این پهلوه سمرقند ملک و ان و است کرد و سمرقند را نیز با سمرقند هزاره که در سمرقند

از عتیرا کرد ایران بود و سمرقند و سمرقند از این ماکر و است و در این پهلوه سمرقند
 بر دخت این ماکر و است و سمرقند را نیز از خود ماباق کینه و سمرقند از این پهلوه
 از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 ولایت و در سمرقند و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 در سمرقند و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 و در سمرقند اقات جاپار از کرمان رسید حکم رسانید و سمرقند را ماباق و ان را عرض ایران
 گرفت و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 در سمرقند ملک و ان را بوقوف اولایه است ایران که در سمرقند و انالاجیک و عدال آن
 ملک را از رطوبت و است و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 مختصر سمرقند و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه
 این ماکر و است و سمرقند از این پهلوه سمرقند و سمرقند از این پهلوه

نعم بوی این دکار است بمیرزا و در این خستایان که بسیار از مرشدان در آن
نیز بر کرده و در آنکس فوج هابردان در سر دیه شده بطور نشانیست بهشت عرواده و در آن
سر و دیه و در آن توغور در اول هابرا این ملک روانه ولایت خوان شده و در آن
سر امیرزاده هابرام میرزا از حکومت قراجه دایر دکن شده و بهر میرزای که از تبریز آمده
منتهی مقصد گردیده و مالیت قراجه دایر با میرزاده سلطان مراد میرزا فرزند دهم در این
مال و خانه مال که هزار دویست و هشتاد و شش سوار و پانصد و شصت و نه
اسلحه و ده دینار سلطان بن سلطان ناصر الدین شاه قاجار که هم قدم بوضع و جوی
جهان و جهانان را نامی افزایان که **دگر بیرون آمدن پیرزاده خسرو میرزا و پسران**
و توپخانه در حصار طبرستان و کشتن قلعه ترشیز در سربین در مرشدان و کشتن سارنگ
خانکه نیکو در سر میرزاده خسرو میرزا از راه محاصره بخت توپخانه و سپاه را از گریه
بیرون کشیده و در ولایت طبرستان قایم گردیده و بهر هابرا که در آن و بهر عتیق خان
حاکم طبرستان میاسته اندام نعمت میرزا که در آن آذربایجان با بختیاریان از آنکه بمنم

رسیدن که بهشت ناب به طهر روانه شدند و میرزاده خسرو میرزا و بیست و پنج نفر از طبرستان
قایمات که کشته ملک ترشیز رسیدند و در آنوقت خان حاکم اقلیدیت بهر میرزاده آمده که فرار
نکرد و برادرش جعفر خان در و ب قلعه را چون گفت برادر خوشبختی و چون و قدر بگو و نحو
متین از آغاز هزار و میرزاده خسرو میرزا با اخراج قاهره و همراه آن قلعه اشتغال نمودند
و محمد خان قراجه حاکم ولایت تربت با هزار سوار بکنار ترشیز آمده منافقانه از در زده
نشست و قریب به ماه محرمه طول کشیده و مابعد فوج جعفر علیان بآبان بیرون آمده
قلعه ترشیز منتهی در آن است قاهره گردیده و قریب به هزار و دویست و شصت در آنجا
قلعه ترشیز موجود بود و در سربازان آذربایجان خستایان شده و همه اخراج و در آن
بعضی از آن غله حواله شده و از آن و فرزندان و جوانان که از آنجا بپیدا شده و پس از
ضبط و تعیین حاکم در آنکه میرزاده خسرو میرزا محمد تقی خان و جعفر خان را برده بخت با
و توپخانه روانه مرشدان و بهر سارنگ ناب به طهر رسید و محمد خان قراجه از آن ترشیز با
نیز مراد روانه تربت شد **دگر رفتی ناب به طهر بر قلعه امیر آقا و توپخانه و تخیر**

آن دو قلعه باریق و دانه خان و کافر و رضایتی و جوقی و خان و کلبه و تفرقه

خاست آنرا چون رشتان آن لایه و بهار فرخنده فال رخ متو

سرکاتب بهلکه معلوم خط ملک و خان و داران و دین و رضایت خان را که اعظم

و اوقار و خانی و خان و صاحب قلعه و تین و کبریت و جمعیت در آنست از این

منازلست قلعه و قلع و در پیشه و مهت و الله و ت ساحه کار و در بر همه کار و

مقدم دارند و باین را صاحب بخیر و کسر نظام و رسته و معتبر و خان و دانه و دانه

مرحوم را مقور و دشته و در خارج و نه نشسته با نظام کار و کسان نظام و دانه و دانه

و در هم جا و اجتماع کسر و خان و معتبر و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و در آنست ببارک حضرت رضایه بهلکه و مهت و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

مست و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

بجای و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

مرده فرسخ مشهور بطور قلعه و نیکه ساخته و خاکریز و خندق و بستیون بطور
 قلعه و نظام فرنگ با آله آورده و مهت مال تمام در ساختن او زحمتهای گشته و
 خرجهای آنها و دیفت خان نام تاتار را که در دستهای و غیره پیش بود با هزار نفوس
 و هزار نفوس و در میان قلعه که گشته بود و در خانه و در همه جهت مستعد
 ساخته و در آن بلاد چنان مشهور شده بود که یک برج آبی را در دست نعلنی
 خوانند و بنام کشت به حاکم آنکه چنین قلعه در دست رضای خان و کان او گرفته
 شود و خود رضای خان نیز در قلعه قومان که قریب به هزاره فرسخ قلعه امیر آقا
 با او اردو هزار نفوس و پیاوخته گشته بود و سرکار نام به نام در همه جهت
 در وقت و در وقت به امیر آقا بنده از دست هزار نفوس نظام و پیاوخته عاده قریب
 هزاره همراهند گشته سرکار نام به نام مستعد و امیر آقا در قلعه
 و قلعه را در همه طرف و در همه جهت و رضای خان را جان خوف و در هر دو
 قرار گرفته بود و با وجود هزاره هزاره از دیوار است قلعه قومان قدم تر است

بیرون که اردو سرکار نام به نام همراه هزاره و بیست خان و در هر جهت
 فرستاده و در کشتی قلعه امیر آقا را در این ن خفته و در میان از طرف سوارا پیش برده
 و در میان آن طرف و بغیر کلعه اگر آن بودی آن کردن برج و باره هر چند و نقابان
 جایک و دست نیز نقبها را پیش برده و در هر دو برج رسانده و قلعه کیان از همه طرف
 محفوظ و در جهت برج و باره و پستان نام شب و در معتمد خود در قلعه و جهت نقب را
 که نزدیک برج رسیده بود و نعلنی قلعه را از اردو و بهر ساخته و چنان کجیب و مصالح
 بعه و در میان سوارا اگر از سر باز را بغیر کلعه مقول ساخته و جهت نفوذ در پستان
 و نیکه راه در میان کشت نظام بود بغیر کلعه که نقب براده عدم فرستاده سرکار نام به نام
 اکثر غریب برافروخته با توپها و بزرگ حکم به نام میان قلعه و در همه در نصف و در یک طرف
 قلعه را با یک بستیون که نقب نیز در سامینه و بار و پیاوخته نقب نش رده از راه
 ریخته خندق را با طعنه و در ساخته و در میان جان فاع سوارا را بلب خندق
 رسانیده و در در روشن حکم بر پیش مدرسه و از همه طرف جلها که سیده و پیشور گشته

و معهما برافروخته اوله و غنله در کلبه کردن از چشمه و از غرض لب آتش نان و صله
تغذیه از رویان و بیرونیان و در دو کرد و غبار غنله امیر آید بر طمکت و در کوفت و در زبان
جافقان دست از خاب شیرین بسته دست و دست و دفع و دفع از سنگ امیر و در
خود را با بدس بر و در بار و در سائید و بخت علمای فری کوشیده و در یقین از کجاست
و درین اثنا بفریب طوطی که در یقین سیده و در کار با به طوطی نام خان و در سبب
فاصله را با دفع خاصه بکار یقین عهد امیر از ده بهرام میرزا فرستاده و غنله کای و
رئیس از این احوال دست از کار و بار از کارانده جاریه بخیر امان و استیذان نایضه
و تغذیه را ریخته خود را از بر و در بار و میرزا از چشمه صدر امان امان بارج آسمان
رسانیده و در زبان جافقان در نه طوط و در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی
بوقوت و در آورده و در یقین نام از با بقیه تغذیه در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی
و در سبب غنله که در سبب نام به طوطی رسانیده و در یقین در در کار با به طوطی
رئیس از در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی و در نه طوطی

۵۴۰

خراسان ترسان در آستان شد این واقعه در ماه صفر سنه هزار و سیصد و هشتاد و هشت
واقع گردید در جمعه سبت پنجم ماه صفر غلط ما را بسپارد ماه معلوم ملا فطره شهر رتبه
حرکت سمیت قوچان واقع گردید و رتبه قوچان در رتبه قوچان قریب به دوازده هزار نفر از
طایفه بختیوار که در کساحه قوچان و در طایفه قوچان و در طایفه قوچان و در طایفه قوچان
و بغیر از اینها که در خراسان و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان
و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان
در در آستان و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان
کنند است با محبت بارگاه عارفین بر دهنده و بقید کردن مایه و دودن
میخواست خود از این و طایفه غلبه بر کار نامیده صراحت در جواب او و در شهر قوچان
و بنیر از نسیم شدن و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان
رسیدن کسرا آید و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان
حاکم کسرا آید و در شهر قوچان و در شهر قوچان و در شهر قوچان

کذب فاما من شغل غفرت و جاب بنام مقام در نوشته ملک که در کفله نوشته بقیه
بناسبت آفران دان اقات کف و خسته بوانی در بیت از مطلع آن قصه است **نظم**
موت و حیاته و خیر خلق زین است زنده که جفت و مرگ اینهاست وین دو
برق بگویم یک ببارت بر در عالمی زمان درینهاست الفقه بعد از تخریر
قلعه قویان بدهم بنیان آن قلعه بهر اسم کعبه ناب الهی حدر سره قلعه را با خاک یکسان
غفرت و در لایم توقف از در مارک در کن رقصان یا رقصان در زیر اهرت از طوت
سازاده کامران با سیم بر دریم رسالت و بعزم ملک از احوال گریان آفران با کان
قرب میباید بعد خبر داده و این در اذن ریشی مدست ناب الهی داده
و بر از غنی قویان و مرجهت او میباید غفرت از ابراهیم خرد و میرزا و میرزا مصطفی
و قهرمان در آن دیده اند و در ابراهیم که در رتبه لهذا فراداد و احترام بر سر و تعجب
بهان احوال تا زمان وفات ناب الهی و مرجهت مادره مرحوم با در میان و در آن
بوسه که ناب الهی بعد از خواب کردن قلعه قویان عالم و ضابط بر آن ولایت گشته

تجرب

بخرم و خوشه با ابراهیم و در مشهد غفرت بهستان و بر نام خانم عبد القیوم
والثنا صرف شده نظم سایر امورات ملک و فرمان اشتغال و غفرت **ذکر احوال**
کرمان و حکایات و در آن صفحات در لایم توقف ناب الهی و قویان و قیوم
تا انام و وفات ناب الهی مرحوم چنانکه سابقا ذکر آمد سیف الملک میرزا بهر سلطان
دولت ناب الهی مرحوم بود از طوت ناب الهی ملکوت کرمان را از سر سره میباید
رفت در میرزاده فرمان برانتر از طوت ناب الهی با قدر کسب بر در قیوم و با بایت
در آنجا بخرمان و دو سبب امور آن در کرمان واقع شد خبر و نظم بر در غفرت سره
بر از آن بخرمان رفت چون حسن میرزا فرمانروا را از سر از زنی کرمان ناب الهی
بخرمان آموخت از امورات ملک تا بر بیدار غفرت ایام تا تا بر سبب اقلید
کسب ناب الهی در مقام ایذا و اذیت برآمده ایام تا نیز با اکثر طوائف فاشقه
کرمان پس سیف الملک میرزا رفت حسن میرزا ایام تا با جعفر میرزا سیف
الملک میرزا ایام تا بعد سیف الملک میرزا مرجهت و آن در آنکه غفرت فرمانروا غفرت

باذن و اجازه ناب اسطوخودوس فرما تو سبب دلش که از زحار کار گذران
 سرکار ناب اسطوخودوس با تمام اسطوخودوس میرزا و برادر عیانه او بود و دست حکایت ایستاد
 نیز سران و دلش با تمام تنجده ملکات کار بر از طرقات و جوابت جمع آور کرده با اولاد
 خود و اولاد و اسطوخودوس در در علم سیررز با بازنده هزار جمعیت از نواره و پاد و دهان
 پنج عراد و زب برون آید بغیر که می ایستاد و تنجده در ملک کرمان روانه شد چون
 در قلعه شهر یک سه دسته بر باز از فوج فراگز در بهمان از طرقات ناب اسطوخودوس
 محفوظ آن قلعه بعضی قلعه شهر یک را محاصره کرده صاحب بستان فوج فراگز در این
 مال و منصب رفیع و زیاده از چهار هزار آن قلعه با شش هزار ساق طلعه بقیه و ستاه
 و قلعه کرمان را متعالی نم از قلعه برون آید و قلعه را بقوت فرما تو دادند و
 فرما تو صاحبان منصب از قلعه بغیر فرستاد و سران را باری جانی نموده
 متوق صاحب سیف الملک میرزا و مرد در چون در از به باب خام و خام کار
 و در کرمان به زرتشتیان این اجازه ببرد و این حفظ و حفظ ملک لای نف

سوار استقبال نمودن و کینست فرما تو مارشی چیز دیگر با طرقت سبب هر چه عتیق خان
 فراگز از سرتیب لک نظام و میرزا ابراهیم خان تبریز او را ازین خیال مانع آمدند
 معینه نقیضه صبیح ناب اسطوخودوس همیشه عیانه بارنا معروف بود در لک کرمان حبیب
 که آهسته با ده سبت نور تو غم استقبال فرما تو مار روانه شدند و به زرتشتیان کینست
 فرما تو و تعلق و جابلو بسیار فرما تو به جمع ازاد دست باز کشیده و در با بهر
 کیرانیه از فرزند و سمیع شمر با بد غر نو کرده مجبوراً بغیر فرستاد و او را از آن
 در ولایت ابرقوه مسخ طیفی خود را نامزد کرده و سه ایب از چهار هزار آن است
 آورده و از زخم میرز رفت و فرما تو با لک کرمان فارس کرمان رسید و صبیح ناب اسطوخودوس
 و در قلعه مانع نظر لرغوت و آهسته با فوج فراگز از عتیق خان و میرزا ابراهیم خان
 محاصره نم نشست و این اخبارت بجزنهای رسید چون سرکار ناب اسطوخودوس بر قریب
 مستقر بعضی و امه او در معرزه نشسته لک کرمان را که در زرتشتیان میرزا
 بودند سیف الملک میرزا و این جمع کرده اذن در سر و طرقت نمودن و در امر کرمان دادند

و از نیلوت فراتون و راه قلعه کمان ارک کرمان را محاصره نمودند از آن جهت قوی
 و کندن نقب و پیروی کردن سگ و گاو سگ و کندن و قلعه کمان نیز سعیها و قلعه شاهرودانه
 میکردند و در غون میرزا بهر شجاع استقامت بسیار بنایا در کشته شدن قلعه مرغوب و خوف
 مبادی اکثر اموات قلعه کمر برنج خاکه روز غوغایان نقب و بسیار نزدیک بقلعه بود
 رفته و چون از اطراف قلعه کمان آن نقب ظاهر شده و حواله در دانه نقب
 نشانه بغیر و اولان مریدینند و از میان نقب عبور می نمودند و بقلعه در آید غافل
 از آنکه از غون میرزا در میان ابن جمعیت است مابین قلع نقب متوجه چون
 از تفریق الکهر به امنیت کوه با غون میرزا رسید و مقتول می شود و بنه ازین قلعه
 و مانع با سایر اولاد خود را بر اولاد شجاع استقامت در کشته شدن قلعه تر شده و کوه
 قلعه و زنده و فرزندان مادر بقدر مصلحت در صومعه و میره چون حبس
 ناب استقامت در قلعه بود از خوف ایستاد مباردا اگر قلعه بقدر کرده و فرزندان صاحب
 سفید مقتدر شده و از عیب دولت نایب استقامت و اولاد و نایب است بر دین

مانع بین جهت با فراتون سپردن شهر و قلعه مع قلعه سپردن سرباز و توپخانه صحیح و سال
 قرار که است و سپردن از حاکمان قلعه کمان با حبس نایب استقامت و توپخانه و سربازان که بقوات
 سپردن آنکه در دانه می زدند و فراتون امر کرمان را مطلق ساخته و نصبت داد و
 اینها را استعمال کرده حکومت کرمان را با ابوسعید میرزا بهر شجاع استقامت بفرست
 الله الله داد و دانه نایب شد و سپردن از دانه و مانع با سایر سفید الملک میرزا
 از یزد با میرزا با صومعه توپخانه که از آن ولایت بهم بسته بود بر کرمان آنکه دراز
 کاظم خان قراخیز در آن وقت همراه او بود و سمیع اینها کرد و دست شام شد
 و ابوسعید میرزا با صومعه و بنه بود از کرمان بقایم سفید الملک میرزا سپردن آنکه
 و سفید الملک میرزا از غایت جفا و دینست خوف و هر هر بر خود راه داده و کشته
 در شیر زعفران شده و دست و پایش میزدند و آنکه سوار فرار بهیچ امر خاطرش آرد
 گرفت و ابوسعید میرزا بکرمان به نزد و سفید الملک میرزا رفت و از استقامت
 نایب استقامت بکند استقامت و فات خان فغان طه کمان در قوت فراتون مانع

میگرد و جملها هر یک بهر از اصول اینها گردانست با رویم خوانین از زاراجت
 مستحق در ضبط استغنیه نعم بود و تبیین معقول نعم و نیز معروف نام از این استغنیه
 در خود را میرودان در خواه نامیده و در تسلط میرودان در دوران محالست سر داشت
 در دست آورده کسب این که نام آید و چون خوانین این را هر یک محال از محالست اگر اد
 و در این سینه ان آن محالست را بخوبی میسر است و خود در دیوان اردو می و کالت آنها را
 میسر نموده و هر کدام باین جهت حاکم اردو می را هم از محالست اگر اد و هم از دیانت قرار
 به تسلط کرده بودند با تبیین هر وقت حاکم ولایت بر مملکت را در خوانین قرار جری
 میرد با مطالبه بخوانه دیوان را در مملکت خوانین این محالست را نورانیده بلکه
 اگر اد به نادر را حاجت و باز نهد محالست و بقطع طرق حقیق میگرد و با این سبب
 قریب به ده سال امر از ولایت معظم مختارانه بعد از آن قدر خوانین این را شکر که
 اندر لشکر محالست اگر اد را نماید و در باز و نظام بر سر قلعه برادوست و در شکر
 شتر و قلعه کان مش از برادوست در دست آمده و از آنجا سر باز محالست و شتر و قلعه

بر سر

برده و در نیز بقرت آمده اگر اد به نادر با نده یک و شتر بقلعه کله که کجاست و در دست
 استغنیه در مقام اطاعت آمده استقامت تمام در امر مملکت اردو می پدید شده و افواج
 بر سر تبیین عقیدان این را در عینقتان برادر بر سر مملکت روانه شده و پس از
 الحاق مملکتان سر متب بر سر قلعه سر داشت و شتر و قراچم آقا با تقیجان روان در از قلعه
 سر داشت که کجاست و مملکتان سر متب از راهها صعب و نادر را کشته بر سر قلعه در بند
 و قنچاق از قلعه میرودان در زنت رفته قلعه است را بغیر قریب کوبیده و در دست
 مدیر دیوان طایفه شجاع در آید و در طرف بعد از نیز شکر نموده بسبب با آنها می
 در از میرودان در نسبت بدولت روم سر نیز بر سر اد آمده و از طرف عادی نیز
 در سر با شجاعیت عادی و مکتوبت بر سر میرودان در زارانه چون میر از آنها طرف
 خود را غنچه در میار بله دیده اولاد هر از آنان نیز بر سر داده و شکر میار بعد از ادرا
 از سر خود منقح نمود و در هر از آنان مملکتان سر متب و اد و عقیقه اطاعت و بند کا
 با رویم و تبریز فرستاده شکر از نادر جان را از خود منفعت ساخت پس از آنکه در نظر

و پس از این مقدمات و انضباط تمام تمام در امر خراسان وارد شدند و بعد از شش ماه
آذربایجان را که سه سال یحیی بن یحیی و در غایت اعلیّه بفرموده بود و در رفع نظام صفات
و رفع بهادران و بر سر و قدر و زور و چنان نظام کلی را وضع داده است آذربایجان را حمله علیه
خان یزدن و در دولت سیستان و اکثر آنها سرگردان میگشت بمقتضای حاج القضا
صالح القضا بخيال آمدن شهید مقتدر رسیدن دولت ناب علیه الله و در مشهد مقدس که
و بعضی و بعضی رسیده شده و بعضی احوال است کردار آن خوانین یا غیره هر سال بودم از
طغیان میرزا که بدست خانان مقتدر و دولت شده و ظاهر ما آن مقتدر را از وقوع اکنون
خواب قیام خوانند و فرمود مقتدر و آن رستگان را در ریاست آستانه مبارک امام رضا علیه
التحیة و آستانه بیابان رسانیدند و کرامت و شرفین هر زیاده حضرت میرزا آذربایجان و خوا
شهرت و آستانه و دیگر احوال است آذربایجان چون رستگان نزدیک بیابان رسید
در کمال آذربایجان خانه و نشسته شده از مملکت خراسان حضرت شده تا آذربایجان رفته مقتدر
و در مملکت خراسان که در و در بهار از غنمه کار بایده نموده بود و جمال کمال داشت

م. ب. ب.

[illegible]

و از آن شکست یغین شده بود و منور شد و این سبب برضای خان قوچان
 رسیده بود و از خان هرگز چنان مرغوبه اگر ترشیده بود از سکمانان و منور خاوری بود
 که از خان منفرد از سره راناب اسطه سنگ و جبر از کرنا رر خا قیطان خواسته بعد از نظیرین
 سرکار راناب اسطه آنان سنگ بود با سبکته ها و دیگر میرزاده خرد میرزا سرده بود و در آن
 بنظر خان منفرد رسیده میرزاده خرد میرزا در در آن کانه که نیست خانان صرف شده و دیگر
 که از آنیزه خان منفرد از امر خردان قرین آگاه بر صاحب مرضی از آنان شده و
 در ماه در منته هر زرد و است هر وقت دارد و در اسطه تیر سرده احکام راناب اسطه را
 عجز خان میر نظام داند که در دست رسانیده این دعا کرد و است برابر را و اندر چش خرمات
 و لیس و قرار در سکریان نظام و غیر نظام از ملک اردو میم دارد و در اسطه تیر سرده
 بعد از قرار در اسطه و است که در این نظام معمول بود میم نمف و از آنان ملک خور رفته
 در او اسطه ماه در قبح و در قبح قبله افواج خا ردفوج بهر خور و چهار صه نفع صال است و در
 و هزار نفر نوار مفضل فوق را فی از سواره قرام داغ با دولت نوز و نظام سان دید

و در آن

و در آنک داد و جمع طلال دنی زن افواج را بهر خور رسانیده و در باز را جمیع کلمه را است
 تازه و کله ها هر است سیاه یک اندازه و او در سینه خور میرزاده احمد میرزا نموده
 روانه و در اسطه تیر ساحت و از در اسطه تیر ساحت میر نظام بهر زده هم عا نور با
 میرزاده فریدون میرزا بخت و این رفته و ستم در آنان افات نمف میرزاده خرد میرزا را
 با تبارک نمایان روانه عراق و در خان نمودند و این دعا کرد و است ما هر بهر زده شده
 این کسر و خلا نه سر صمد با وجود میرزا و در سیه و حتر از از او در مهم احوال
 لازم بود چرا که او مرد و وضعت طلب و زردمانند و آنرا بکنیز معصیت و است را
 منزه که سر صمد است با بکفیه خلا مانده و در این بین لطف معصیت سلطان برانند و در ساحت
 نواز میرزا و صاحبان فرج خا و متفق و است سره از او و میرزاده خرد
 میرزا و قریب بخیمه رسیده بود از راه انکوران صایخ متفق فرار کرده خورا و دولت اردو
 رسانیده و در نیم که از آنان دولت اردو میم خورا بجا برانند و در مرکز کشته
 با طایف روانه و هر کاه هر خوش بهر تان سده آتوبه در ملک اردو در آن خفته

[illegible]

فرمانی را با نام قضا و محمد خان لنگرود و سردار ابو محمد بروجردی به دلشیران فرستاد
و بعد از رسیدن این سردار محمد خان بکلمه گفت افعلم و قریب به سیست نفر را نیز سران
باغ بقدر سائیدن با جویان تاب توقف نیاموده بطرف ولایت رودان روانه گردید
و از آنکه هشت نفر از نظام و سرداران این رانجا بکمره لطفعلی سلطان خود را ازین
سوی کشته و بقیه را بکمره رودان فرستاد و سران را با جمعیان بکمره کشته
شد و بکمره بارور آورد و ازین سر نفر از صاحب صفایان این را بکلمه گفت سیاست
منهم از آن حال بحال دشت رفته به بنیه کمره یک و شش در قلعه کله کاه نشسته مقصد
جونی میکرد و مقصد و قلعه کله کاه را کما وقت ازادر کرده با سایر نفر بزرگان آن
حال خواب دهند و صاحب رود از این حال بحال بارور حرکت کرده در این سره
تا بجزایر محمدیه رفته بجزایر عوف و درین اوقات هشتصد نفر از رانجا بفرستاد
و سرداران آنها را در این ایلات و رفته بفرستاد و آنرا بفرستاد و در سره
خود فرستاده بکلمه گفت و اینها که در دست پادشاه از این سطوت تاب بکلمه

و بیت نغز بر بدوخته و مهر و دلیت درم ستره از شمال بیکر و دند با هر دکن رودی
وان و قلعه از خنجر گشته در شمال عادل جواز و دلیت خلد و جگر کرده در چهار
از زنه از دم باید و طایفه وزیر کر سیه آنها را ستال نمه با جگر و مایه به بیدیت
و دلیت خور ساینه و زرا با و دلیت اردیه آینه و خنجر گشته و جگر و دلیت
و حفظ ستره است ستره ذکر احضار نمودن خاقان معقود ناب لفظه باز ستره
مقدور رسیدن میرا در خنجر زرا با لفظه و حکایات و در شمال و ستره
بحر ستره و دفع ستره چون بهار بر مدال این سال با ط از مخفی غم ستره و ستره
در ستره که به خور و آینه بیدیت و غم خنجر ستره و خنجر بر خوان غم خنجر ستره
با و داندیده از گشته با هر ستره آورد و دین و ستره را مانده و دیر و الهان
مخبرانه با هر ستره از توده خاک بیرون کشیده و نغمه را جاشه مانده و ستره چون
سزاران ستره و در میان لفظه را جاشه جلوه که نمود و میفرماید با ستره خنجر
نیست حاجت تا نظاره کسان کفش جهان را عبرت از ستره و دین و ستره را با هر ستره و آید و دلیت

سیر

سرور حاضر ناب **بیت** در آن سر و آید این کاغذ و دلیت که چون با کرم کرد و کبریت خنجر
سرکار ناب لفظه و در ستره مقدور ستره صدقات الم و دلیت علیه بیکر زرا و جش و دلیت
اندر ام نمه خاقان معقود به از انقضا را ام عید ستره ستره سرکار ناب لفظه را با خنجر
با خنجر خنجر و عید ارضا خاقان جفا و در لفظه طران و معقود ستره از دکان و دلیت
عراق و دانه زرا را نیز بر در لفظه خنجر ستره سرکار ناب لفظه ملک خنجر را با لفظه
و در آن دلیت بود و ستره با و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت
و ستره با ستره ابر القاسم خنجر و خنجر خنجر و دانه و در لفظه طران ستره
و چون بیک ستره و در لفظه رسید و حکم خاقان معقود ستره خنجر و این است که ستره
السطر رسید و باید خنجر خنجر و عید ارضا خاقان با خنجر و خنجر خنجر و ستره
و خنجر خنجر این را بطور معقودین بنوعها و ستره و دلیت است از میان چهار ستره
و در لفظه خنجر و ستره کشیده و در ستره عام ستره و دلیت جهان رساند و خاقان معقود
بیک ستره و هر دلیت ستره و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت و دلیت

بتو برده و خدایم سر زنجیر او را در کمرش زنجیر سلام بجا نهاده بود و به کینه اسرار و تواتر ام
 نایم القه سرکار بایسته بر دوشی ملک هادی خواجه و ابی کثیر خان سروده و کثیر خان بیابان
 بخوار آرام علیه السلام عام رسانیده و فغان مقور عبد الفغان را بی هزاره قتل و تیرا کرد
 و خونین و کیرا عجب فرستاد و سرکار بایسته را در برج نوش منزل داد و روز بروز
 در تراز ایستاد و رحمت نسبت بایسته کوشیده به خزان و به صفیان بایسته
 در کانون طاهر صدر افرشته نه مقصد به عجب کهنه در برابر خیا فغان مقور
 نسبت بر کار بایسته طاهر غریب ریخته نفیض اجل اینکه در آن ایام عمر را کوشید
 کردند که از شربت خانه با و تا هر و مطن اندرون به زبان در در وقت آمده خبر پریم
 طوفان طرد و نفوذ در دنیا بردند در همان بین و در هر اندیشه غمنا بر با نمودند و
 بطور اتم مختلف و در دست فغان موز و شیشه که کاکان سرکار بایسته بایسته
 و بخاندت دیگر باین جرات و هر کار خانه مبارکه اندرون شده اند فغان مقور
 بر رحمت رب مقور دل در با شال را با و جواب این سخنها کمال گویند به هم میفرمود وجود عیاشا

بهشتی

این سخنان نغمه هم بکینه سرکار بایسته را بر سر از این سخنان یکدیگر در منزل فاضل
 با و تا هر از این مازن و خرابیدن داده و در مقور است فاضل مکتون فاضل مبارک بایسته
 در میان میگذرانند و چون فرایه شریف بایسته بر تیرا بود از جاده صحت و نهفت
 مقور شده اکثر اوقات اطراف حادق مقور عالم بودند و ایام و در کلفت و مرض شربت غم
 فغان مقور و نغمه بکینه به بیلیات اهلان رفته در کعبه خوار
 و به کینه مقور فغان سرکار بایسته موز و شیشه مال از و بیرون نیست یا این
 مرض سالم و ظاهر شربت با بقوت و موت خواهر کشیده و هر دست فغان به بهتره در شربت و حق
 مقور در صورت صحت هم خوشتر و در دست مقور است فغان در هر زمان مقور است آید
 و در این اوقات میراده خسرو میرا و احمد میرا با کینه از زبانان به در کلفت رسیده
 مقور بکینه ایند کینه از سان و نظر مادران جهان شده و به زرد و دود سان بایسته
 میراده خسرو میرا و احمد میرا را با و در از زبانان روانه شده مقور ساعتی کینه مقور در جهان
 سوار و فغان در در بایسته موز و شیشه و میراده خسرو میرا از در کلفت کینه با و

خسرو میرزا از کمال با قوه مضمره بار و بیش به آمده و میرزاده احمد میرزا را که کلمه باشد
 مرحوم مامد بفرمایا با حضور بوردان حضرت شمع باده و مروج امیرزاده احمد میرزا را بنیاد
 مشهوره مقدمه سرافراز بنحشیده و بجهت خلعت و تاج و تاج و کمر و اندام حشمه و میرزاده خسرو
 میرزا از پیش به در و در حرکت داده و در بند زبایان یعنی بار و بار باد شاه مرحوم شمره و با ثبات
 کثر از میان و در فرمان در حرکت آمده از راه قلعه کوستان روانه هرات و خبر نشی
 خوار بکشد تا به سطره مود و در شمره و چون قلعه گهستان را که در سر راه کثیریان و
 در دست افغانه هرات بود گذشتی و گذشتی معلوم می شود این سبب باد که مرحوم
 امیرزاده خسرو میرزا را بنحشیر آن قلعه مامد و بفرموده امیرزاده چهار روز قلعه را همراهی و بفرموده
 قاسم سلطان صوبه در و زبانه مبارکه بفریب طرکه قلعه کین مقصد آمد و بجمع و بار و قلعه
 بکودنه با مرتب می نمودند که در قلعه کین بابان آمده و قلعه مستخر شده و در محبت هرات
 روانه شد چون از غوریان رسید اما قلعه غوریان که در آنکه متوهم در اول کثر شد
 بفرموده مامد و مرحوم خوشتر و قلعه کلمه معلوم کثر کثر قلعه غوریان را نیز مستخر کرده و بر هرات

روند بجمع خان بخند در صحرای کین سال و ده تا بود که در ملک خوار بکشد و نیز در خوار
 و ملک خوار کفاه و ششم مقامان خوار بر این دینه بود که از شرط کثر از راه
 بکودنه و کین کردید و باینجهات در جاسر کفایش را در صواب را بکلیه و بفرموده
 کیش برده و نیز می نمودند و بکشد و در پنج نوام هرات متوق ماند از جمله کیش خوار
 در قوف باینجهات و اگر فتح هرات تیسر کرد و غوریان غور بجمع خوار بود بکشد
 در کثیریان را در غوریان معلوم می نمودند تا خیزد و در هرات واقع می شود که مستور
 غوریان شمره از هر چهارین مازم هرات شمره و عرض راه میرزا فرستاده هرات
 با با باریه شبیان حضرت باد شاه مرحوم آمده و بفرموده کثر از راه شمره تا هرات که در
 از خبر وصول از و متوهم شمره از خلافت متوهم نیست خود و طریقت افغان در راه
 در در خوار و نیز از در زبانی داد و بفرموده است و بکشد و در بکشد و قلعه هرات را بسته
 متوجه خود در شمره در در اول در و در هرات قریب هرات و بفرموده مامد و در هرات
 از شهر بیرون آمده با امیرزاده خسرو میرزا و امیرزاده احمد میرزا در همان شهر و در کلمه معلوم

در قریب جبهه از نفوذ بغیر و بر جمع سرکار ناب سبط فرم از در اندک در مضی در دانه مشهور
 ناحیه ناب سبط از راه فیروز که و کابویش عازم مملکت فرغانه شد به نظر منزل دارد
 مشنه مقدس و باستان شهر امام ششم عید و آباءه السلام سرف شرف و شیر از در اندک حکم
 فرم بود که نواب امیرزاده احمد میرزا در طرف باوراه معلوم نیابت مشنه تقدیر سرافراز
 بود مملکت و زمان العات را در از فغان سفیر کعبیت باوراه مرحوم حجت شده با زبانها از که
 قلعه کرب و دختر باره و در شهر مقدس سرحد بود با قورخانه مشنه باوراه مرحوم ران میرزا
 احمد میرزا صاحب الفغان خبر از در فغان ناب سبط با مررت فو عهده در بین راه و در کوهستان
 باره و در مارک رسیده با میرزاده قهرمان میرزا نیز کم شده از خط میرزا بر طبع حرکت کرد میر
 عینق فغان را با بعضی از طبیبان بدو شته باره و در هرات ملحق گوجون و قایم هرات خانکمه طور
 شد به بین سرکار ناب سبط رسیده و شته و کارهای قیام دارد و با فخر از راه در و در
 موجود است تجر هرات سهولت لکن نیست با وجود شته و فویش و مرایا مبارک است
 دشت خسته و بعضی از این طوایف هرات حرکت فرایند میرزا ابراهیم قایم مقام

با وجود استبداد ضعف و ناخوشی که می کند مصلحت نمید که سرکار ناب سبط محقق حرکت فرغانه
 فرایند و دختر و در از فغان سرکار ناب سبط را مصلحت کار خود نمید سرکار ناب سبط حکم
 و حتماً به کج این کار عازم و جازم شده و یا خود بر جویش رفیع رخ سوار و مقدر شتر با قایم
 مقام لکن را بر دشته روانه نمود گفت روان حاضر در فغان سبب اهل قایم مقام در روش
 هرات سوار شده تا بیرون نهد که متوار در حال این بود مریت برودن قایم مقام بقین
 دانست که عازم فر حرکت سمیت هرات نیست خدمت ناب سبط رسیده و مقبره مشنه
 برودن از راه سرکار ناب سبط بهتر معاد است و معنی قایم مقام با شته بر از فغان شته
 عازم نوب روانه هرات شد و در منزل ترتیب عام میرزاده قهرمان میرزا با بعضی از طبیبان
 مار و بر میرزا ابراهیم قایم مقام رسیده کج بر کج حرکت که در در فغان در و در باوراه
 در هرات جریب توقف دشت و در در راه که رسید میرزا ابراهیم قایم مقام بقین کار هرات
 افتاده میرزاده خرد میرزا با شته در از فغان و در از راه عازم نوب و با فخر بر راه
 فرساده که میر محمد فغان میرزاده را که در بیرون نهد شته بقین دانه از راه شته

از مقهوران ساجده گشتا بنزد دهر و میرزاده احمد زار با محمد رضا خان فرامانگار
 جمعیت فرمانده و عزت و شرف مراد و تربت عاصمه و تخریر غریبان که در اول امر به خواهی
 منفعیان منسوب آنجا نشسته بفرز دانه داشت و مقامان سرب را با هم بطریق مینیم
 در و بکسب حصول اطمینان از دستبرد و اجابت افغان مامور محمود در چهار فرسخ از دوشنول
 حفظ و حرمت بنهر و جمعیتان سرب را که را نیز با هم بهین معلوم بمیداد و در دست
 در برابر مالدت اطمینان و استقامت داده بود و قیاس و قان به تقاضای افرینش
 هرات سیررعات مالدت حواله داده و امنیت در فار و در راه پیداست و بفرز تخریر قله افغان
بیت خوشتر گشته و لغیان سر زلف ساقی که گلشن بگذارد و در قرار گیرند فریب
 به ماه بچه در و در و است ایران در هرات توقف بکنند و خبر نمانیزد فانات موم
 ناب لعل به بار و رسیده و محبت واقع شده **ذکر فانات ناب لعل و شکر سر ضریح**
 فریب به در زده به بار و فریب ناب لعل علیه و افرینش شده و رحمت اعدا ال شده بود
 دهر قیاس ازین تا این خان را بغیر و افرینش شده و فریب بکسب رسیده و بشمار تمام در دست

نیز

ناتوانه خواهریده و بطابت مسترگار یک بطنی و طبع عارف بود بفرز فخر انصاف
 بفرز اکثر اوقات طبع مسطر و در دست ناب لعل و معتمد بهای بود و افرینش از تهر نادر
 سر و کبر مسطر و در افرینش اوقات که روز در در کله در دانه شکر مسطر و طبع نکر برای
 آوردن ادویه عادت و در کلات عالم مرض شکر بهار لعل و تهر شکر بود و مقرر شده بود که
 با در عید عید در مسطر و در کلات ناب لعل رسیده به طبع مسطر و در تهر عید عید
 در منزل فریمان و فانات مایت و در فوات ادب ناب لعل رسیده و میرزا با طبع تهر
 نیز در دانه در و دلت و فانات و در طابت خوانده و طبع عارف بود که هر روز در دست ناب لعل
 بنیابت طبع نکر و معتمد بهای میسر و در فوات ادب ناب لعل رسیده و میرزا با طبع تهر
 خاصه تر تهر نیز و در دلت عالم طبع اکر اوقات فخر اندک سر رشته از فانات
 بهر ساندید بود و نیز در فخر کله بهار لعل و تهر شکر بود و مسترگار یک در اوقات
 عالم ناب لعل کله بود و در دانه و در دانه بود و مرض مملکت نیست و فخر انصاف
 خواهر بود که در با ما درم ظاهر شده و شروع به پیغمبر رسد و در وقت و خبر فانات

ما جزان ضعیفان گشتن که گشتن مستدام در برتر دردد و در زاد و امجا و تامل و تامل و تامل و تامل
آل محمد در مملکت ایران سلطان و فرمانروا ساز و عهده آله و هم چنین مانند پادشاه مرحوم پادشاهی
اربابین مانند اکثر بزرگان جهان در گشتن زمان در ایام سلطنت کردن بر ترقی احوال
در آورده در حقیقت مملکت ایران را که قریب بآن شده بود و شایه سلف ملوک طاعت
کرد و کلمه و احوال و نعمه در چهارده سال ایام سلطنت جمع رعایا در ایام ایران در احوال و احوال
خواهید نزد رحمة الهی و مع اسلحه در حین وفات پادشاه مرحوم سیت و مع افراد در
دگر و سیت و کثرت افراد و اربابین مانند پادشاهان و سیت و کثرت و سیت و کثرت
بودند و اسرار و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت
میرزا اسکندر میرزا خسرو میرزا قزاق میرزا ارکس میرزا احمد میرزا سلطان میرزا خورشید
جعفر میرزا منوچهر میرزا مصطفی میرزا محمد میرزا فخر میرزا
مهدی میرزا المیرا میرزا محمد رحیم میرزا محمد کریم میرزا بهادر میرزا جعفران میرزا
وزیران بنیه و عمارت و معمر و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت و سیت و کثرت

ساحه قلعه است که اگر نظیر باراد به در ملک فرنگستان بذرست شهر ادایت
بگو و جان تعمیر شده که بر روفخانه ارکس جبرسته در دانه در لب جبر دایق شده کای
روفخانه ارکس خندت است و جبر تخمه پا است که براد بسته اند و بیک کرد و رفع
قلعه و دراکات آن بر حفظ بیضمه اهدام و تعمیر امن و امان را بر رعیت ایران غم اند
و بار شانه بنا بر قلعه اردو به است که هر چهار دیوار از دوازده دوقه تا ساخته بودند و لیکن
قلعه منوکه نکر کرده و تانده شهر را ناب است قلعه قدیمه را تا نصف خراب کرده و
قلعه دیگر بر کرد و کشته و خندق و خاکریز بطول فرنگ ساخته چون که بیشتر از قلعه عباس
معتبر و است بر تان خارج شده و کتیبه در مانت و استقام از قلعه عباس اند و کتیبه در است
و تان کشته قلعه تان در بر قلعه و در است و کتیبه در خندق و در تان خاکریز است که
تا بنین و رختان کار کشته و در بنین و کتیبه در خندق و در تان خاکریز است که
رسان کتیبه و در است و کتیبه در تان از حوادک لایم در بنین و تان که را کتیبه و کتیبه در
خندق است که قلعه اردو و در است و کتیبه در خندق و در تان خاکریز است که

صاحب حق سابق از تو کباب نظام و غیر نظام میزند است این بود که با این کنگر نظام
 قید کار بازرگانی میزدند با هر از آنکه کمتر و کمتر چون افساد و از یک یک
 نژاد و بغیر سلطان روح و وزیر عتق میزدند و در آن نامه بجز صحت و صلح مملکت
 میزدند و خواهش و دیگر ماضی نوبتانه و قدر فائز تنظیم و تنسیق آن کارخانه است که
 تا آن زمان باستان ایران را این نوع اوضاع مقدور نکرده بود اگر فرضاً ما در آن اوقات
 ده عراده رتبه بجای میزدند بر سر رعیت و دینداران راه با لیت که کار و قرا
 وطنها و زنجیر را بر داشته بر سر راه نوبتانه آمده با تنه و نوش و کمر و نیزه از دست
 و صفت روزی که بگویند یا در فرسنگ تو بماند بگویند مال خانه که سهویست اگر فرضاً
 در لیت عراده رتبه از قریه بگیرد و در راه از رعایا و برایا یا جبر بخواهد بخواهد اعدا
 قرین رحمت خود کردند و در روز قیامت شفاعت بنده نصیب از باره الله اعلم
 در همه عهد و احوال لطیف این ذکر رسیدن خبر فائز نامیده با در هر احوال رحمت
 با در همه مردم و بگویند آن کیفیات نامقام در خود نموده در حق نامیده در کتب

بسم الله

ما که حضرت رضا صلوات الله علیه و آله چون از راه برادناه مرجم در هزاره
 معقن شده و تخییر هرات بود و همه تحت ماحضه و ماطراف و جوابت خانه نکرده آمد
 نکرده از راه و نامی است که رسید که نکرده نهایان هراتیان در نکرده تفرقه و خرافات
 نامیده با در نایاب رسانیده در نکرده اثر را دانه و نکرده ماطر سوره باراجیف این
 خبر در راه برادناه مرجم منتظر شده بفاصله یک روز جا بار بار نکرده است از نکرده
 مقدس نکرده با در راه مرجم رسیده این خبر و حجت اثر را رسانیده با در راه مرجم نکرده
 شنیدن این واقعه عظمه جا بر هزار گشته تا صفت و تخییر بگویند عقوبت عقوبت با در راه مرجم
 دفعه بار حفظ نکرده مملکت و نکرده اصل با نکرده است از روز مقرر در بغیرش بگویند نکرده
 و بجز میرزا ابوالقاسم قائم مقام ماضی این راه سر بسته را نکرده و چون در خارج از راه
 خانه نکرده مکرر نکرده بجا طرف نکرده تخییر شده بگویند با در راه مرجم نکرده بر سر غریبان
 میرفت حکم توقف و مکان مقرر نشده و میرزا ده جند میرزا را از راه مالدن مصفا
 و مجمع خان سر تیب و از نهمین و نهمین بار و طبعیده و ماضی این ابی نکرده نکرده نکرده

بهرات پیر شایسته کاهران فرستاده داشت پس آن فرزند تار که معالجه داده شد
 و از کثیران برده بغیر از پسر که مقدر شربت آنکه در در کفله دافعه واقع شده
 و نایب بعضی از مشهوره تقدیر او را احضار فرمودند طبعی که بیده را به مشهوره تقدیر
 اقله دیک نزل از بهرات و کت کرده بغیر از معاد تقی میرا پسر شایسته کاهران
 با بغیر از امیر افغان از طرف شایسته کت کرده پسر که مرهم آکره عریفه و شکس
 آورده که زانید و کاغذ تار که و و داد طرفین بهم داده و حق بهرات شربت در آنجا
 کج کرده پادشاه مرهم نعل طینت پاک خود و صدق فیه مکتور میرزا دکان را کاب
 خواسته و میرزا ده خرد میرزا را با عریفه برادر کفله کت شربت خاقان مغور فرستاده
 و در امور آذربایجان و تقوین مقصد بعد پادشاه مرهم کفله میرزا ابوالقاسم
 قایم مقام بخانه که بعد از این تفصیل ذکر خواهد شد پادشاه مرهم کت پادشاه
 مرهم اراده که شربت فرستادن میرزا ده خرد میرزا را موقوف ساخت و میرزا ده خرد
 نعمت و طاعت کفله از بهین یا میرزا ابوالقاسم قایم مقام پادشاه این عاقل و است و معنی

سعدی پسر که کت شربت خاقان کفله مبارک پادشاه مرهم در سنه هزار و سیست و شصت
 با میرزا ده خرد میرزا مرهم کفله پادشاه عاقل که ضلالت کت جناب قایم مقام
 که او باعث شربت معلوم و مستغنی میسر و دوزخ پاک پادشاه مرهم که دجوسان خیر محض
 خیر بود ازین حوزة احوال و شربت شاهی غم و باعث قطع صلح اراکام است پاک و میرزا
 و نیز از مرهم پادشاه مرهم که پسر و دفع و دفع میرزا ابوالقاسم از موضع پیریت و کاه
 از نایب پادشاه را حتما دیده پس آنکه و خواهم دید معلوم شربت مرهم پادشاه
 درین مراد وضع بنفهم خاقان در مقام خود و فحاش کفله خواهر شربت العقیقه پادشاه مرهم
 با پسر عاقل و در در و مشهوره تقدیر شربت و صبح نظام نعلها را سیاه کرده و در نوبت
 و عاقل را سیاه کشیده و طلال طلبها را و آورده زده در غایت قرن و مدال دارد و شربت
 مقدس و در بهرام ماه رجب الحریب سنه هزار و سیست و شصت و پسر از لازم
 تقویت در در و پادشاه مبارک که امام نامی خانج کلان و بهر از جنت عدن و بو تعین
 لغیر مقلد نایب لطیفه میرزا دکان در پسر تقیر کرده بجان قیر رسانیده پس از

طواف برضیج مبارک امام ابن دلدل در آن آستانه مبارکه بهر نفع آن حضرت
 نیاک سپردند و پادشاه مرم چند روز پس از آن نیز ببلندیم لغزیت کوشیدند **و کراوات**
در آن کلمه بعد از رسیدن خبر وفات پادشاه و بگفتند و آمدن سائر اهل کاه چون خبر
 این واقعه جا نزد مسمع خان مغول گردید و چون دلال بر فاطمه شریفی ن سهند عایشه
 حکم بستی گفتا و پنهان مردم در آن کلمه ببلندیم عزاداری فرمودند و در ایام کفایت
 بسته در هر کوشه مجلس غزیه پادشاه خان خلد کسان سه روز در شب خود را در تنه
 و نمود در پیشی عبارت غم بر خواره مبارک و نیز دگر در اشتغال و پنهان و این مبارک
 داشت و غمناک میسر چه سال که پادشاه بر سر فرزند حادش زمان نیاکمان زار پادشاه
 خانان مغول بر ایام بر و نوبت و قطع بر مردم نایب مدد و دلال دلدل در حضور
 بگرفت و جو پادشاه مرم و یار کار از او جان فرزند سارا که از دست رفته تواند بود و بفرست
 و دیر و بر رسید و را بگفت و بفرست و پادشاه مرم بهر علی بن خیر دادند
 و غم ملوکانه فرمودند و بفرست و پادشاه مرم و غمناک و غمناک و غمناک

و مرا و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
 خود و بگویم و پادشاه مرم و دلدل در آن کلمه ببلندیم عزاداری فرمودند و در ایام کفایت
 خود نیاک سپردند و پادشاه مرم و دلدل در آن کلمه ببلندیم عزاداری فرمودند و در ایام کفایت
 این واقعه جا نزد مسمع خان مغول گردید و چون دلال بر فاطمه شریفی ن سهند عایشه
 حکم بستی گفتا و پنهان مردم در آن کلمه ببلندیم عزاداری فرمودند و در ایام کفایت
 بسته در هر کوشه مجلس غزیه پادشاه خان خلد کسان سه روز در شب خود را در تنه
 و نمود در پیشی عبارت غم بر خواره مبارک و نیز دگر در اشتغال و پنهان و این مبارک
 داشت و غمناک میسر چه سال که پادشاه بر سر فرزند حادش زمان نیاکمان زار پادشاه
 خانان مغول بر ایام بر و نوبت و قطع بر مردم نایب مدد و دلال دلدل در حضور
 بگرفت و جو پادشاه مرم و یار کار از او جان فرزند سارا که از دست رفته تواند بود و بفرست
 و دیر و بر رسید و را بگفت و بفرست و پادشاه مرم بهر علی بن خیر دادند
 و غم ملوکانه فرمودند و بفرست و پادشاه مرم و غمناک و غمناک و غمناک

اولددر کاسین غریبانه و هم به سینه بفرزندان غنچه در برترین ن رفیع لایق
 بکشد و در آمو خونگشک اینج منضیب نه است و خیال ابن اناکه با هم برستی
 اولددر ناب لفظ روانه از زبان سوره اوزر با کمال راه مایه اقدر در درکت ناب
 اسطعمه مرموم یوسف سوره ارمادنا مرموم و مختار مایه مقه مایه مزایع الکبریا
 معتمده خونگشک نام مایه با فرمایان سیر اولددر ناب لفظ مرموم در مرموم نام
 بیام و طبع برکتون خاطر این از این دعا کور و است نام از آن آمدن بفری
 در دریم نیام و در امیر اداکان برتر محمدان امیر نظام جواب بگو کور که بی
 نیز حرام بر دانه در اقله طراش و اما قان مغفور اینج رعیتات را که ز سر
 خوف بر لفظ یاب و واسطه مرصنه سخنان حکمت آینه در جواب این فرهم به اکر
 امر امیکند اینده و ساهرا دکان عراق مصری لفظ سلطان و بعضی با فرما راه
 و داد و اکر گویند و کمر حینی میرزا حمت الدوله کالم کرمان مان بداند لفظ فر
 لفظ سلطان بسبب شین جواب خلعت معصوم و از اولددر ناب لفظ با در سیه

بیب

برابر انقطاع نیامین خود اولددر ناب لفظ صیه خونور و در مینی نوا آفر ناب لفظ
 را بر اریاده خضر میرزا نام و ز غنچه لفظ حمت الدوله داده و در مینی بنی عزابا مینی
 عزابا لفظ غنچه خیال فرغند و از این راه است و است خونگشک صاحب غنچه
 نیز با لفظ در حمت برمان کانت الهاز بکلیه و اکر لفظ سلطان سلیمان
 کور لفظ را و ز غنچه ناب لفظ یو کیر اینده جنم جهان بین او را بشتر کند این
 حرکت نرم را مایه قوام و است غنچه است و چون در هر کشته خاکه مرموم به بیج
 از انان نیز اناکم اسرا و به بر ملک کدا بورد محاصره قویان کد نبست ناب لفظ سیه
 بورد بقرغان مار نر زان و ز سر کرد کاه کمر مار نر زان و کانی غنچه بورد
 نواز نر ناب لفظ آمد بورد زان و ناست ناب لفظ ملک آرا نیز او را از دیدن عاب
 ساخت خاقان مغفور اینج اهلالت از اولددر حوت همه و غنچه غنچه اینج حربه
 حکایات غنچه در مینی سیه و واقعه و ناست ناب لفظ اتفاق اندر سیه
 کوف و خوف واقع سیه یکا آغاب و در بار ماه کور نه و در کهم ماه مهر اکر

مغایان زخته بجز در ادعای ملک و مال است بر دانات فقیر بزرگ در خراسان و برهم
خود که آذربایجان **ذکر احوالات آذربایجان که در رسیدن خبر این قضیه جان نواز آمد**
خانان مغول قاضی الکبر را در آقا که حسن پخته است خاصه شریف بود مادر زنده که
خبر این واقعه را که بر او در ادب و نیز با میرزا و میرزا و میرزا و فرزند میرزا
رسانید و بخبر آید اینها که در است سوزن از این خبر مستغفر سازد آقا که اکثر نیز
رسیده چه فریسم که جان با هر آذربایجان گذشت و بکینه و ضرر و اضطراب
در میان اود و ناراحتی و رعیت و کثرت بدید که هفت شبانه روز بیکسوی است
اختیار و دستور مغول بر آن گذشتی حالته و لازم این خبر و فایده است تقویا
بر جو بادشاه مرحوم تسبیح داده و محبوب یک پسر از رافع ابن نقیصان و جبران این
سکنت دانسته به قتل میگیرد چه در اردو می نیز و اینها که در است بگویند
رسیدن این خبر جان نواز بخوارم فوت کویسه در همان درسه از یکسوی یک
پشته است محو بواجب و عیضه شکر بر خفته در آن و جان نواز بر جان نواز نیست بادشاه مرحوم

روانه است

روانه است و عیضه شکر بر خفته در آن و جان نواز بر جان نواز نیست بادشاه مرحوم
در صحنه است بعد از این عیضه شکر بر خفته در آن و جان نواز بر جان نواز نیست بادشاه مرحوم
مغول عرضه است کرده همراه آقا که اکثر پشته است روانه نمایند و جواب نوشته است
ملک سلطان را نیز بطریق و مژگین صبح با کراه از شریف آوردن این آذربایجان
مغول پشته است و میرزا و میرزا و فرزند میرزا نیز با میرزا و اود و ناراحتی
دو آذربایجان عرضه است و پشته شکر حرام اودمانه را و نسبت بادشاه مرحوم
و نعم لیفر با آورده همراه آقا که اکثر پشته است روانه ساحه و بر از وصول خبر
این واقعه اگر که سره سر از کربان غول بگردن آورده کثرت این میرزا و در دست
نبارت حمایت سره کثرت حال دره و طایفه روانه را جا پیره و فغانه کرم خان
روانه در سه فرسخ اردو می رحیم اود و دست پشته بر دند و اگر اود و در سره قوی
و ما که قطع طریقی و قدر منور و در کثرت اموال جان نواز امم نموده و بکینه و دلالت سره
هم بر آمد و طایفه اگر که در آن اوقات مطیع و مکتوم است روح نموده و بر بارگاه

اما از سره معرفت سوره بختی و ولایت همایه در کفایم فرصت یکو سینه
 کفایم میرودان در عظیم و قور سوره بود و در پهنی اقات که فغان ایرفایم از این
 دعا کرد و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 در راه فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 از رعبت که فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 مردانه در زمانه سوره فغان ایرفایم فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 ساحت فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 با دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 محال کنی آیه این دعا کرد و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 خوربا دست متوفیان عظام بدجه مفاح کرم و چهار بخور از آن که باغ کینه
 سوره بود حواله برات داران نعم جمع برات داران تائب عیم خواه داده سوره از کینه
 سوره بود ملک قائم میرا بود در زمانه از هزار تان برات داران نعم جمع برات داران تائب عیم خواه داده سوره از کینه

دست متوفیان عظام بدجه مفاح کرم و چهار بخور از آن که باغ کینه
 مرجعه در آن متوفیان دست و تائب عیم فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 به عجاای مبادرت نمایند که ولایت از زبان با و جویان فرغ صدمه در آن مهتاب باغ امان
 که از اینده **در خیال قائم مقام دهی که بران حال است هر چند** میرا ابراهیم قائم مقام
 لبرز شیدن خبر فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 در سالها بود که عقد حوض و عوام ایرایان بر این سوره بود که کینه فغان سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 بر کثمت سلطنت خواهد نشست و میرا ابراهیم رانیز لبرز بود میرا که نام کند بجان این
 اند که سایه این امر بزرگ به برادر مفاد و بنا بر این خیال محال لغز باب المعتمد جمع
 حوسر طاهر دایم خوربا بران معرفت منو که بالتسبیح و شیشه با و سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 و او دارد که اقا و سلسله خوربا منقطع است صدمه سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست
 سوره بر از آن بر این عقد راسخ بود که در کفایت امارت خفیت و کثرت بخاری
 خوربا سهرولت و کانه میواند منو و کار به با و خواهر انامیه و سوره در و دست سلسله هزار تان خواه برادر اراکات فغان خواست این دعا کرد و دست

و تقسیم انجام اینج افکار در خدمت بادشاه مرحوم که همه اهل ایران نصیری فخر شریف
 کرده و دیگر کارش بر میان بسته بغیر نایب خاست در این خبر خواهر گشته و دیگر گشته
 افراد این مسلم اقدام نمود در ابتداء حال قریب تر از همه بوضع این خیال ایند عاکی
 و است را بهر شسته مرض اتهام نموده اظهار و نحو این خود را در خدمت بادشاه مرحوم بهر از
 و جناب از این دعا کرد و است و متعلق این دعا گشته است از منزل تربت جام اتهام
 در متوقف ساختن الثقات بادشاه مرحوم نسبت باین دعا کرد و است و متعلق این دعا
 نموده هر خدمت و صداقت که از این دعا که هر پیشه آنرا منع دیگر جلوه میداد و چون
 ابتداء استقلال بادشاه مرحوم بود هنوز در امر سیران در عایا جندان استقامت و استقلال
 نداشتند و میرزا ابوالقاسم را در سفر فرود به خیال میباشند تا جاکه استقامت
 و است خود بغیر عارضین ارا که ابرام و هزار در آن مرمت و بکینه است و است در این خبر
 میدیدند تا در مرقع خود دفع ادرجا گشته و دیگر خواهر شمر فرمید همایان از مکیه او
 مقرر یافته **در احوال فرمایان و کیفیت تمام میرزاده خرد میرزاده و از آن را جازا باد**

ختم

مرحوم میرزا محمد رفیق چون در منزل تربت جام مانوریت میرزاده خرد میرزاده از نیکو
 سبب بهر گشته میرزا ابوالقاسم بر خود و میرزا ابوالقاسم به میرزاده خرد میرزا سبب برام
 خوردن این مانوریت را در خیفه از راه مناسبت کیفیت بیان نمود که علت دفع
 این غریبت عدم اعتماد بادشاه بر خدمتگذار و نحو این شاست و نیز چون قهر از
 در دو سنده مقدم میرزا ابوالقاسم شکر از نمایان شود در ایام حیات نام سلفه
 ابرایم میرزاده خرد میرزا بر او متفرق نموده و بدایست محقق روانه ساخته بود میرزاده
 خرد میرزا را هرگز در غیله نگرفته بود که با وجود ظهور و نحو این شرط این دعا کرد و است
 و سایر برادران بادشاه مرحوم در خدمتگذار و است و همچون نصیری میرزا ابوالقاسم
 در غیاب غر نمود و مقام آنان تقویت ساختن سیران ابرایم در ادب و صرف و عا
 خواسته مله و بر این سیران سیر بر بکنجست و میرزاده خرد میرزا را بسبب این
 خبر از ترکمانان بچاپول با سه فرج نظام در سنده مقدم با سه جلوه گیر آگاه سبب است
 رستم و حکم متوقف سیران ادر آن رستان در همان مکان بهر از رست او

روانه کرد و بجهت سر از طرف امیرزاده احمد میرزا نیرتهه ما در حضور آذربایجان زنده است
 بادشاه مرحوم غمخواران از منتهی تقدیر روانه آذربایجان صاحب امیرزاده خسرو میرزا ازین
 حوالات که از میرزا ابراهیم به غایت سریر و کشتن از بادشاه مرحوم اذن جنت
 خود را بمنتهی تقدیر خواست بادشاه مرحوم اذن شایسته داده در منتهی تقدیر کینه است
 مرگ شده و بکلمه مبدی کبر خدایت نام مقام را سینق تا در بین بنیها بکنند و بک
 فرستاده اند تا اگر سرج است با عرض دایست اندک کینه است بادشاه مرحوم رسیده و خبر است
 اطاعت و فرمانبرداری امیرزادگان و محرم سیران در عایر آذربایجان را بقرارداد
 جبار محمد خان این نظام بود روز راسا بنده قلب بادشاه مرحوم را که میرزا از انعام از طرف
 امورات آذربایجان خصوصاً از طرف ایندک مکتوب ساخته بود درین طمان منف
 پس ازین مقامات میرزا ابوالقاسم در تخریب ایندک طرقت تازه تخریب نوشته بخط
 رفر از طرف بادشاه مرحوم بآلکه با رخان جف الدلم نوشته پس از کتبات بسیار
 در امیرزاده خسرو میرزا نوشته بود و میخواهم او را که در نفع در موجود بنام دادیم

مع

مع هر نام خواند و معتمد او بکلمه بود که در این خبر خواهر این مطلب را با میرزا خسرو
 میرزا احاطه غمخواران و تن جبار این نوشته را بگوید و با نیرتهه سر کرده بود که
 در وقت روانه شدن پشیر امیرزاده خسرو میرزا رفته از او هم نوشته به در کلمه بخوار
 تا امیرزاده مستحق از رخصتی این جبار که در نیرتهه سر جبار کرده بود که اگر امیرزاده خسرو
 میرزا نوشته عابت را بخوار بمیثاق تسلیم نماید که بخواند بنا بر علم نوشته عابت و کلمه
 در دست امیرزاده آمده کانه رفر جبار جف الدلم نوشته شده با الف با تا که از آن
 رفر در پشیر امیرزاده موجود بود خوانده متیقن از کلمات میرزا ابوالقاسم بر به الف
 بادشاه سده و سیب ضوین و کم تحریر و غفلت از مقام مردم روز کار کمال انعام
 بر وجود استیلا یافته به اذن دایره بادشاه رفر برقرار جبار نمود و ز غایت
 قدام در یکشنبه روز از منتهی تقدیر خواهر بنی بر راسا بنده از انجا راه دار کلمه
 پشیر کشته میرزا ابوالقاسم نام مقام که منظر ظهور این نوع حکایت بود در نیرتهه
 بادشاه مرحوم زبان بصیرت مقلات خود که به غایت عرض کرده بود کرده این حرکت را

مصطفی جمع مدعیات خود و همان ساعت جای پسر در نزد پسر میرزاده تهران میرزا
فرشته حکم شد و میرزاده را از زنی دار بگذشت و آن سینه بگذشت که بجای فرار گشته
چون میرزاده خبر میرزا بقویم فریاد رسیده منزل کو میرزاده تهران میرزا با خبر فریاد
در آن منزل باد رسیده آن شب در آن منزل ماند و صبح اتفاق بطرف مشهد متوجه
روان شد و میرزاده خبر و میرزا را میرزا ابوالقاسم خان متوجه کرده بود که به هم
خاطر غمزه باز هم و خیال بر او غلبه کرده از میان سواران همراه بپایان آید راه
فرار پیش گرفت سواران تا منزل میامی او را تعقیب کرده و با دزد سینه و غنای
و دهن و غیره منزل شاهزاده بهیم میرزا فاکم ساهو و بطام رسانیده از آنجا روانه شدند
شهر سمرقند و در بیدار بگذشت خاقان مغول از این حرکت را از او شنیده معاذیرا
و تعقیب گشته مقر داشتند که در خانه ملک سلطان بهیم تا در بیدار شاه مرحوم در بیدار
باشند و در محوطه قتل بجهت کوفت میر نظام دیر افرار از این بکار و دست مشرب
عتنا با نیکو است خبر میرزا که در بیدار و واقعه شده بود صحرایه ترغیب و تحریص

بسیار در غم و شکر از در جان بسیار بدو شاه مرحوم قریب بگذشت و **فکر احوال است آذربایجان**
در شب عید نوروز ما در بیدار ما مرحوم بقیه میمانی چون لام نستان در آذربایجان
ماند و همان که تحت خاقان مغول بر قتلغات شاهانه کابل با خبر ما کابل ناب بگذشت
اندیشه حاج میرزا خان را که بجهت خاقان مغول در کوفت الهه با خاقان صفت الدوله بود برای
شع و الهه با دانه مرحوم داد و انانیه ناب بگذشت ما کابل با خبر ما کابل با خبر ما کابل
بر اصف الدوله را با بخلع فخره و فرامین و محبت آئین برابر از آنجا که از آنجا
از نزدیک در کابل فرشته از راه چشمه و قتلغات میر نظام میرزای شستن در بیدار
مخمسه و فاجعه که با غزل و هنرم آید و در لایم استقبال کوشیده باینه بکاری
ولت با دانه سرخ اعلام نفوذ و قتل از عید در در بیدار بگذشت و در بیدار
در بیدار میرین در استقبال و محبت با دانه میرزا با دانه میرزا با دانه میرزا با دانه
ولت نیز دارد و نیز بگذشت و در منزل کوفت میر نظام منزل بگذشت و قتلغات
خبر بگذشت از آن که بگذشت و الهه با دانه مرحوم رسیده و از آنجا بگذشت که آنجا بگذشت

جهان و مائیه افروختن سلطان بن سلطان در انگاهان بن انگاهان حاضر العیام بادشاه عالم
ملک که در حضورش بگذشت شرف و بر از ایشان بر سر و حاضر بصفان میرزاده بهرام میرزا
و میرزاده فریدون میرزاده نامکانه و سرزمین بخت و نشان است و عمارت محقر از بنا
نائب اعظم مرصم در انگاهان بایستقبال مأمورین رفته بپوشان و آداب بندگی کوشید و
در درگاه اعظم تبریز و منزل میرزاده بهرام میرزا هم میرزا انگاهان جمع شده و شاهزاده ملک عالم میرزا
نیز تشریف فرما شده و بر از انگاهان مرافق و حاضر و خلع بادشاهانه را در انگاهان هر یک جدا
جدا رسانیده و ملک جهان سکر که در سلسله و جوق حاکمان کبودینه محکم آداب مناسب
با انجام رسیده و شب عیم نوروز در درگاه اعظم تبریز مانده و میرزا انگاهان عید سعید نوروز را
در روز در درگاهان مبارکه نائب اعظم و حضور میرزاده فریدون میرزا انگاهان میرزا
و دستورالعملانیت حوز در درویش و سلسله را از جمع و قریح و دیگر بایستخفا مستحقان تبریز
نوشته بقانون هم ساله هر عظمیست اینکار در دست داده اینکار را در دانه و دانه
خون خود و میرزا انگاهان و داله و هر حاجیم مرصم عالم نیز عارض خلد و عیوبت از طرف

۱۰

[illegible]

مکونه میفرد و مفردان صفات و تر صفه مکتد از آن راه ماذن و آهزار هاست میمانند
 در این خاست با دانه معلوم جبهه توانند داد و انداز غایت و دانه از همه جهات بخیر راه
 صفه مکتد از آن سپار و راه دیگر غریب و مستخرج کردن افواج نظام و دوازه آن سرشته
 بقدر چهار هزار نفر نظام و دوازه در فریه مارگان حاضر آمدند و در جمع راهها سرزد و اگر اولاد
 گذشت و مطلق از حقیقت حال نشوند و چون طایفه جلد در فتدق و یلیدن امله بسیار صعب
 در دست آورده اند چنانکه اولاد را حال است که بیان چادر را بر آنها در آید و نظام پیاده نیز
 در آن سطلای عظیم و عبارت آنرا که میگویند مکتد است یا گمانا ترزد و کند و در میان
 فتدق و یلیدن این سه منزل راه فاصه است اگر کسی بخواهد با طایفه با گمانا تسط
 پیدا کند باید در مسیر حرکت از فتدق به یلیدن میمانند و چند روز در آن مابین وقت
 در نزد در آن منازل بایشان برخورد به تنیه ایشان اقدام نماید اینها را که در دست با دانه
 بدین اشیاء ایشان را در آن منازل مضاف خواهد کرد و آن سه یوه و فریه مارگان خبر رسیده
 و طایفه مکتد از فتدق حرکت که ما را میمانند که از تبعید برانند و بود را برشته و یلیدن

ماکو

ماکو را نیز خبر نمفرد با جمعیست خود با این جمعیست ملحق توانند کرد و دست و قدم بنیم
 ماکو رسیده خانباخان بهر مکتدان سر متب ایر و لاف را دید و از ماکو دختر را بر این
 احمد خان ایر و لاف میبرد و در این خبر خوشتر نمفرد و در این چند روز در میان این جمعیست باشد
 دکتد خان این نظام نیز از دست دیگر خوشتر نمفرد و طایفه جلد را در دست علیه ایران
 در مقام تنیه ایشان است بنا که خوراه ندانند سر مدد از آن آمده است نیز بر سر نه نشین
 خود حکم نمفرد و طایفه جلد مانع از ورود و طایفه جلد بنا که در دست در بر داشته الققه اندازد
 در دست بقدر و فرستاد از قبه ماکو که گشته و نا نصف شب بیدار باران در قریه
 مسطر شده و بهر از نصف شب لکریان سوز داشته همه جا در دانه که اکثر حرکت
 کرده و دست طلوع صبح بطرافت مکتد رسیده و طایفه فرزند به خبر از حوادث در دنا
 و کردش بیدار نهان نشسته بفرموده ناگاه لشکر ایران را چون در بار مکتد محاط خود دیده
 بغیر از آنکه دست عیال را گرفته و از نمایان چاره نمیدند و میگذاشته و دست بانه حاشی
 نعت کشته خانباخان با جمعیست ماکو و جواد خان بهر آخر همان کجه میاوران

در مجموع خونی را به ضرب کلاه بر تفتش موب و دقیقه ساخته اند عا کروت
 فامه در جانب خاسب با باغضه نوسر باز و باغضه نوسر بسته با یک گران دست
 دست و جوق جوق مغفارت و نایع آمده در یک گران عظم که در وقت حال
 و اسر نوان خود در نایع قریب بسته اند که سفید و بخار کا و کاسه که در دست
 معصه است خسته و دما در دست گران اند در هر امانت البیت که در دست
 تبارج دست و سه شانه ریز اند عا کروت در آنجا اقامت عظم جنب از آنجا
 تا نه با نیند رانده در هر سنگ است راه پیوند و خبر هر یک که بر صفت شرط
 معالجه کولین ایران در دم سرعه داران دست در دم بعضی از طوایف و غایران
 در دولت خود عا بر داده بجهت در از راه معایت با نایع سرعه در عکس از دست
 فامه مترتیب غرض از جمله این عا کروت است مگر با شام و روز نوشته است درین
 باب نوشته و گن فرستاده بعد و با شام دولت تر بر بغیر از هر کار تا خیر دانه
 در رد طوایف قرار میگیرد که در دست در طوایف قرار در از لایست بعد و دست

ستف

مستعد نیز در سرعه حاضر بود این عا کروت است غایم طایفه معلی را بمقتضای هر ده از راه
 حال ماکو و قراقیون بودیت جز روانه کرد و غایب باغضه نوسر که فامه ایراد از این
 مرضی از روان غم و غم این عا کروت است با دما هر یک از نوسر باز و نایع هزار نوسر
 بغرض کوچانیدن طایفه که در دست حیدر المور روانه شد و چون راه منحصر بود با یک گران
 نه با نیند که در دست بود قریب نصف است بیان قله رنگ ندر و در دولت
 نه با نیند است رسیدم خان باریان عظیم گران را کروت و صلا و کت معصه
 نشانه و دنا چار از زباید و سوار بنظر مرصقه بسته اند در زبانه گران است
 در میان قلعه با نیند خبر در ستره استخوان با فزونی کاسه هر یک در دست و در دست
 و نه نه معصه در مالدیش با نیند است اندام معصه و در معصه را چون روز روشن است
 و در نواز گن این عا کروت است راه بخت از جهات پیش پای فرستاده شد بعد
 از قه مجبور معصه و درین بین باریان عظیم انقطاع پذیرفته این عا کروت است از گذر
 که در دست هر سر طایفه که در دست رانده و در دست با هر یک سوار و درین سبب با نیند پیش

باع میآید است و وقت از زب و صول شیرایان و چته است در بین راه بقا و الله
 شیرایان بر خورده و زر بر قرار چیار نمیشیران اول تعاقب کرده ادخوار بادیه
 خور ساینده و همان قدر صحت نموده و نواز عیال خود را لوکار کرده و کثرت دیوار
 و سر باز و وقت طلوع آفتاب بمیان اوده رسیده اندیکاکر است پادشاه نصف سبزه
 دیوار را پیشتر خفته گشته و نصف دیگر دست تجارت و تالیع بر آورده و درین
 بین بقدر چهار صاع نفوس را دیاده از خط با زیند نمایان شده و بگویند که میمانند
 و این مکان مکان است و در بار گردنه قازنا کول میباشند اندیکاکر است پادشاهی
 سر باز و دیوار حاضر بقیوم است بمقابل سواره دیاده که مراکز مختلف و معلوم
 نموده سایر شیران امثال غنچه برداشته از گردنه قازنا کول بالدر رفته و اردو محل
 اداجی شده و در قریه فرا کلیه منزل نمایند اندیکاکر است خدای و بمقابل سواره
 دیاده که آمده بغیر سیدنا جمع شیران از گردنه عبور نموده پس از آن اندیکاکر است
 نیز با سرباز و دیوار بقیوم فرا کلیه رفته از آنجا دارد خور شده و اموال غنایم را جمع نموده

در میان شیر نظام و دیواران مواجب خوار و تر تقسیم نموده و بعد از وضع اتمام جان
 نه هزار تان از بابت موجب فوج و دم نیز در دهن در تان از بابت موجب نظام
 خور مغیره و تر کرشمه با جبار داقعه و بر اسطه نیز نزد لک خان امیر نظام و تر شد و عقد
 دما کور و است که بهت خط سمره اردیه زر تقبیل و تسلط میروان دز بار دیمه رشم
 با جبار فوج نظام کرد اعلام نامه بکاهت و تر شمه مغیره در در آن سالان شده
 طایفه جبار و زر امثال و غنایم عار و خفا آمده بودیت فارص رفته و درین بین
 کاروان عظیم را از مال تبار ایران و از همدیول مراکز و در ولایت و بادین جو کوی
 کرده بر سر آن کاروان رخصت و دیاده از نصیب هزار تان مال تبار را تجارت بردند
 به از رسیدن این خبر به اسطه نیز بموکلان امیر نظام میر عکرم از رفته مردم نوشته باشد
 اکیده نوشته مطایه امال تبار انهم و با ندیکاکر است نیز اعلام نموده و تارک
 شیران که رفته را دیده بقازنا کول رفته با جمیع شیران پرورد و بمطایه اموال تبار
 از سر عکرم از رفته مردم اقدام نماید اندیکاکر است و در فکر انعام این فتنه است بگویند خبر

رسیدن امیرزاده خسرو میرزا خاندان نیکو شکر به در قلعه رسید اندک اندک در دست ابراهیم خاندان
 با شکر رسیدن و عریضه جات به بند مقدم رسد روانه غنم و نوشته جات با میرزاده خسرو میرزا
 نوشت که روز در قلعه مشبه مقدم رسد رفته بعد از مافات قیام نماید ابراهیم خاندان به در
 القلم رسید به یو که با دنا مرم نیز وارد در قلعه شد بعد از مافات ابراهیم خاندان نیز کشته
 استقبال با دنا مرم با میرزاده خسرو میرزا با دین رفته افواج ولایت آذربایجان
 با استقبال طلبدند و قهرمان ابراهیم خاندان آمدن با دنا مرم را با بند کار در دست
 غنم اندک اندک نیز اموات سرحدیه را که پیشتر آمده بودند به آن نگو که آمده است از راه مرغه
 و با جلیق مازم استقبال مرکب هارون و در قفیه میانی تربت بارش با دنا مرم
 مرفور کرده **دگر در دست با دنا مرم از سرحد مقدم رسد در رسیدن کشته خاقان**
مستقر در راه از سرحد بمقصد و به در دست علیه ایران و بعضی از حکامات مناسب
آن زمان چون با دنا مرم از لوزم غار در فرست یافتند و توهم امیرزاده
 خسرو میرزا با باجه نیکو شکر به در قلعه خاقان معفو شد که با قهرمان برادر صفت

و علی

و معتمدی در قلعه را با خدیج خافه بخیرسان روانه غنم مقور و شکر که بعد از لفظ
 امروختان مازم در قلعه شکر با دنا مرم بعد از لوزم جلیق نوروز بر رسیدن
 مصلحت با دنا مرم با حکام امروختان استقبال و غنم او را با دنا مرم خدیج هرات را
 در محبوس و مقید به جلیق و اوقات خود میرد در غنم از خیر مخرج و دانه و با دست
 اطمینان از طرف هرات پیدا کرده او را با مصلحت در قم اوقات روانه هرات
 و شکر و دنا مرم با شکرمان آذربایجان را که در قهرمان بعد از مافات خدیج را که
 بیب و زار امیرزاده خسرو میرزا با دنا مرم قطب و برین بعد از مافات با دنا مرم میرد
 ساخته و در بعضی ازین و ماکر در دست برانکار عمر امیرزاده خسرو میرزا و تبر از آن
 کار عرضه شد به یو که با دنا مرم از سرحد هرات به دین را دل کم خدیج
 ساخته و مقصد الیکر و سازا با میرزاده قهرمان میرزا غایت غنم که در مافات
 فرات را که مدر کاروان به یو که با دنا مرم کار نفعین غنم و غیر هارون بعد از خدیج
 زده است امام نامخ مخرج با نظام بهادران در دست از دانه عاده و تب و دنا مرم خوز

مرحوم رفته زبان بجا کرد این منصب عظام ویند دیچان دل غریبه نیز اعلام اینغوش
 بجا کرد دست مندر سر و در دار کلامه طراش وضع در تیف در کلامه بعینه در سر برد
 روزی بر زبان الهام بایان خاقان مغفور در حین مخاطبه با نیز ابوالقاسم که شسته فرمهم بعد
 و نیز ابوالقاسم در تقییر فرموده از کلامه شسته است که تو دلد تو در ایران بادشاه سید
 باید بهین صفت در دست قانع رسا کشته با از انرازه خوبه بدین کلامه در القصه
 خاقان مغفور بادشاه را شکر در صورت ظاهر طلب فرمود و قریب بهشت ساعت باشت
 کلمات خالصه در بیان که شسته انچه در امر و روز و لیدار با میردش
 فرمایند فرمهم بعد بر از محققان کنان میراده خرد میرا را جفا خرد بار که فرمهم
 بجای بادشاه معترض ساخته و نشان منقش بر صورت خاقان مغفور بود
 ایراده خرد میرا داده و انصورت هاین را وسیله عفو جرم خواسته که دست بکشد
 مرحوم رساند دعا بهرام جانی را که از مویان خاقان مغفور بود فرموده شسته و باشت
 ایراده خرد میرا صفت بادشاه مرحوم رفته از طرف خاقان طلب عفو شد او

نمایر ایراده خرد میرا با اینج و سایر حضرت بادشاه مرحوم شرفت شمره در مقام عذر
 توهمات خرد بر آید مررد الثقات و نور زین بادشاه مرحوم که میر خاقان مغفور زیاده
 از کلامه بادشاه مرحوم را در دلد کلامه توفیق فرمهم مرضی او را بمان صاحبه بادشاه
 مرحوم میرا ابوالقاسم فایم مقام را بهشت تمام و کلامه بفراموش در دلد کلامه که شسته
 خواب ایراده خرد میرا دمایر توفیق رکاب از دلد کلامه بیرون آید عازم آذربایجان
 شمره و در فرزند رکن الدین عقیق میرا بگذرد فرمودند که سیه در دلدت فیه شاع
 اسطوخ امیرا از اخلاص و فیه متعارف خرد در بینه اتقان که شسته صاف و خاص
 بیرون آید مررد الثقات بادشاه مرحوم شمره و از کلامه بادشاه مرحوم که فرمهم از توفیق
 قزل اوزن که شسته نزدیک قبضه میانی مغرب فایم بادشاه هر که دید **ذکر در حواله دی**
بادشاه مرحوم عقیقه میانی نادر میرا در اسطوخ و کوشار وین دعا که در حواله میرا
 چون از دلد بادشاه مرحوم عقیقه میانی رسیده اما آذربایجان باطله در دست تمام
 دلد میرا بر جاید آوردند و لبرفت آستان کبر شرفت میدند و بگزارند و جویا بادشاه

مرحوم غمناک نشسته را از خاطر میزد و ندانید تا که در حالت باده هر قدر از این امر آگاه
آورد باین در منزل میان بخت بخت آهنگان بر سر میفت نه و بداند در وقت از طوت باده
مرحوم سرافراز شده و چون از منزل تربت جام تا این منزل میرزا ابراهیم قائم مقام که کار کرد
بعد در خدمت باده و در سبب اخراج ناسه خود موضع و نحو این قرار گرفته که این
دعاگر میخواست غم بعد از آن در خاطر باده و در وقت قرار داده و متین ساخته بود که
این دعاگر در وقت در آذربایجان آهسته بخت آهنگان بر سر میفت و خواهی شد بلکه با مردانی که
باعث تخریب و تزلزل میباشند قیام و اقدام میفرمود و جمع ضحایات سر میزد و بخت آهنگان را که
از کوفان این نظام غم بود بسیار تزلزل و در خدمت باده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
بعد از هر صحن و کذب و مرائی خورا با وفات در وقت از بایان و تحلیف این دعاگر
در وقت از بخت آهنگان بر سر میزد و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
بعده از اوست تمام مقدم از هم امیرا و گمان با وجود اینکه از غرض در وقت از منزل میان
و در مرحله راه است و از همه دلایست که از بایان با بخت آهنگان بر سر میفت و در وقت قرار داده

فنا و بعضی میرزا ابراهیم قائم مقام در خدمت باده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
مرحوم بمقتضای طبعیت بلورم و رعیت و انکسار اقدام میفرمود و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
خبر در وقت از بخت آهنگان بر سر میزد و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
شیتن این خبر داشت که اگر بکلیه این دعاگر در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
خبر مکتور در قیام و اقدام نماید و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
در وقت بحسن فکرت در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
باب این و معتقد در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
نحو از منزل ابر قریب بی با بر سر میزد و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
رسید حیات طاهر را که در مشهد مقدس بایر قرار میفرموده و خبر میرزا رنجیه بود بر این
دعاگر نیز رنجیه بشهر در همان منزل صومعه بی در این دعاگر آمده و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده
الهام غم و شایم طنین باین آیه آمده ای که با طنین فریاد است غم نشانه شده بود
از مابین خود حرکت نماییه و سخن مرا هم صاحب کار میفرمود و در وقت قرار داده و در وقت قرار داده

که مغرب خاتم کثر نظام در استقبال آمده بغیر مومکب هاین منزل اجدل و نحو میرزا
 محمد میرزا ابوالقاسم خاتم مقام که جوانان از خود بگویند که هاین میر نظام نه بکلمه بر خاشاک کرده
 و در منزل اوجان رفت درو اینها کور است که نیست باو شاه مرحوم برابر صفت نهاد آقا محمد
 صند و قدر که از نوکران قریب نام است و معتقد این بود میان درب ماند عمارت بنزدیک
 اینها کور است آمده سیاه در ترتیب استایل اینرا دکان در خدمت باو شاه مرحوم همین
 دعا کور است و اینها که بر از ملاحظه دید که در صفت اینها که که کس مقدم تر کس این
 زمان در آن صف مقدم و نه کس مقدم تر از اینها که غیر استیلا نهاده ملک قاسم میرزا
 و کلاه سیب میرزا و میرزا ده بهرام میرزا هم اینها که را در مرتبه چهارم زشته است اینها که
 دولت جلالت که سیاه را از دست آقا محمد حسن گرفته در دست ملاحظه نماید که خط کیمیت
 آقا محمد حسن سیاه را نهاده بجا بر خور داشت اینها کور است و در حضور باو شاه مرحوم سنده
 در آن وقت میرزا دکان استیلا و بر از صفت نهاد عریضه که نیست باو شاه مرحوم در تکیاب
 حوضه کرده در جواب مرقوم زعم بغیر که هاین میر نظام شمار دیده از مرثیه استغفار بهم

خداوند

خاطر رسانیده از آن قرار در سلام عام باید رجاء نماید و در آن روز سلام عام منعقد بود
 و هاین و بعد از خواندن اینها کور است بجا در حوضه مطهر آمدن میر نظام نشست
 و نفر مستحضره سلام عام با تمام رسیده و هاین میر نظام نیامده باو شاه مرحوم از سر بر
 و عمارت سعادت برده است اینها کور است و عمارت که نیست باو شاه مرحوم رسیده
 اثبات و تشریف بطور عادت و مقرر در حضور در منزل اوجان بدو کوچ بدو سیاه تشریف
 رسیده باو شاه مرحوم بسبب بغین ساعت در وقت که ده هزاره روز تا خیر داشت در محله
 با عقیقه در منازل مباح صاف که ضرا سرف تزل از آنجا داشته و در آن یک در محله
 و در پشت باغ شمال است افتاده کسیر از عین بنا بستر منزل گرفته اینها کور است
 نیز در عمارت باغ صفا که ملک دعا کور است منزل گرفته چون میرزا ابوالقاسم از منزل
 صومعه که در تعلقگاه اینها که غنچه و بایست نشسته و در وقت تزل باغ میشه طرح دیگر
 ریخته و حاضر عجیب تر آنکه بعد از قرار در به معلوم اینها که کشته که نیست باو شاه
 مرحوم عرض کرده بود که سبب آمدن هاین میرزا بر آن است که خورای عیان جمعیت

آنکه باین اندیشه بپایند و بکنند در سر آید و فرصت نگاه هر چه است آنرا العباد با که بر وجهی که
رساند و الله ز سر حکومت و مملکت بر خاستی و بهیست سرور و بدر بخت باورند آمدن بدون حیل
و نیریز نیست و چه کرده بود که اگر نشاء در مقام قید و حبس او بر نیاید مخفیست خود را نمی دانم که
مخبرات او را باین قیام نایم باورند و معجزه در آن اوقات استقامت در است خورا و حفظ شای
میرزا ابوالقاسم معیند ما و زعم بعضی که ما چنان در امور است خود را در و تقوی صلح و فساد امر را
برابر و در است او علیهم السلام آن ملک بجا نیز نظر بعضی را حدیث خوانند و اعدام اینها را که در است
اول در این اعتبار و آینه در خود داشته در بهیمه هم ربح الله از در است و بخواه عیسی را از علم و علم
فریب نمیزد که اینها را که در است در وقت در خود بر بختان مبارک در آن منزل است
که داشته و فیه را باز و فرامی در آن مضروبان سر بک آن فیه بود در در بختان و فیه در این
و عاقل در است وقت در در بر بختان فرام از قضا امر و بای منزل از نشاء میسر بعد باورند و معجز
رفت و زنده است باورند و معجزه در بختان میسر که همیشه که بکلی در از فریض آمده بود
رفت و زنده است باورند و معجزه در بختان میسر که همیشه که بکلی در از فریض آمده بود

و مصطفی در وقت در آنجا که در آنجا بود و کایان بنو و شب در آن یالخانه بیایان سیم
 و صبح آن شب و نیز کار با هم را ده خندیدند و بهنج میرا و میرا نصرالم و چهارم لغو بود
 و چهارم لغو بود و در عرواق قیام کرده و به باب تخت روان حاضر گشتند اینکایان را در آن
 نعمت اردو بهر دشت در آن شب اینکایان عریفه در باب سفارش عیال و اولاد خود با پادشاه
 مرحوم موضوع داشت و چهارم و پنجم میرا که در خور مشغولیات و دیوانه بود میرا
 مصطفی میرا در اردو مشغولیات انقباض بود که تیرز آورنده و در آن وقت
 در سن پانزده سالگی و شانزده سالگی بعد از آنکه را نیز روانه اردو بهر ساحه و بارگاه مرحوم
 در ساعت سینه و خمر در سلطه تیرز شده در عمارت سرکار نام سلطنت تیرز از آنجا
 ذکر احوال در آنکه طهران، هنگام وفات خان طاهران در وقت آن
 در در آن دیان قم چون خان مغفور پادشاه مرحوم را در سلطه نعمت روانه اردو کایان فرمودند
 اولاد و خان مغفور که در دولت است بفرمان بکلیه تبار کی نام در مقامات و دیوان که آشنه
 خان مغفور کسر عرواق و مار تیران را حضور و در آنکه نام را بر جو معتمدان مغفور فرمودند

محمد سلطان

و خدیو سلطان را حکم و نایب در آنکه بعد در در آنکه که آشنه با کمر با نعمت نظم
 اصفهان و فارس روانه شدند و کئی الدوله عقیق میرا و امام و در میرا را که سر کشیده است بعد
 با عقیق از شاهان و کمر از مغزین را کایب ساخته و در وقت حرکت اردو خبر گرفتار این
 و کایان کفایتان مغفور رسید و در آنکه که آشنه با کمر میرا بهنم آرزو که آدم را
 از اردو کایان خفیف کرد و میرا ستاد است این روز را را بر خود مدغم نماید و نایم مقام
 ماین را بهر نصف الدوله فرستاد که چون اردو بهر خود ملک و بیع بعد از هاکیر میرا را
 بار و بهر ملک و ملک را پیش بعد ما و فرمودیم القصد خان مغفور رجوع این امر را بطلت
 ملک را که آسن اولاد خان مغفور بعد و نعمت هاکیر میرا سر بزرگ ملک را که
 و در در آنکه طهران بود و نعمت بعد و کسر مار تیران را و فیکه همچنان را نیز در سلطه
 اصفهان را که یار خان حقت الدوله هاکیر میرا را با عیال گرفته باز تیرال مغفور سیم
 القصد خان مغفور از در آنکه که حرکت فرمودند بهر در آن دیان قم رسیدند چون در
 در آن دیان قم که مدتی بقصد سر بن صفی صوات اله و سلام عیال با آنها است

مبارکه را سیاه کرده بدون قوت کشتن آداب و آئینی هر چه تا سر روانه دارالدیان قم
 ستره و عیبه الم خان امین الدوله در صفهان مانده بدو قیامت محبتی بهر دو الزام ملذذ اسلیم
 و هلد میان عاجز سیر که باقر رحمة الله رفته نشست و ما براده کدر ضایع را و لغز خاقان مغفور نیز
 از در اسطر صفهان بجا بر روانه دار اسطر نیز بر بار رساندن خبر واقعه که نبی باو شاه
 مروح ستره و ما براده کن الدوله عشق میرزا رشتن سفید از کشته اردو بر بزرگ راقیان
 و ادای که نوشته شده به دارالدیان قم رسانیده اما دارالدیان قم میوانم تعزیت در ری
 و نه مکتور که سیه و غم مظهر خاقان مغفور را به در طواف آستانه منیر که حضرت مصطفی
 صلوات الله علیه و علیها و علی آبائهما در محن مقدس در محراب که ایام حیات خاقان مغفور حق
 معینی و مقرر و فهم فخر بهزار هید در شرفعت صاحب آن آستانه مبارکه نایک
 تربت حیثیت صلوات الله علیه که در ایام حیات خاقان مغفور بقبر سیرت فرار که
 سینه آورده بجا سپرده شده بر از آقام ابن امیر الله یار خان صفت الله و محن مقدس
 نشسته در در آستانه زینت و سایر کثرتان فیض فرخ و جفی حق در در آستانه حکمران نهاده

در ذکر آثار که از خاقان مغفور در صفهان مانده اولاد و دیوانی است
 در برابر هیچ سلطان از عهد کورس تا این زمان اتفاق نیفتاده است و حقیقت و غایت نباهت
 سه نفر اولاد ذکر صلیب داشته و قریب بیست نفر اولاد اما که که از وفات خاقان مانده
 بودند نیز و پنجم تا نیا کشیدن قلعه مبارکه بخت محبت است که بعد از ظهور طایفه و تبار اقلعه
 در آنجا کشیده و ما بهمان کاف در راه ضاراعه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین در حجت عظم
 مسکین در آنزین فیض و فخر و دیگر تغییر قلعه که بعد از صلوات است که در آن نیز بسبب ظهور و تبار
 و دست در از این آستانه صاحب دیگر تغییر آستانه مبارکه تم است که قریب به هزاران
 در آنجا فیض و فهم تغییر و تنقیح آنجا قریب اما الله سبحانه و تبار دیگر تغییر مسجد جامع است
 در در آستانه و مشهور است عیبه شاه و کعبه آن مسجد را بختها و طاهرین صاحب اند و دیگر خانی
 مسجد و مرسم همان است که در حقیقت مسجد است و شش و در رسته است خوش وضع و بی
 از هم متروکین صفت آن مسجد و آن در رسته سینه و بیست و دیگر ساحل در طاهرین صفت است با
 فیض روحیه رضویه و دیگر تغییر عمارات ارک در آستانه و طبع باغات مفصله است که بخون میبار

عالمه و زر و مصف و توفیق خارجه مشعرات مرسوم بقصر خجندیان کفارتان و بانغ
لاله زار و نایع عارت علا در سلیمانیه و فتح سلطانیه و فتح اوجان که هر یک ازین عارت کمال
امتیاز دارند **ذکر وقایع دارالملک و دارعالم سلطان و حکایات و اوضاع**
چون خبر وفات خاقان مغفور عباس مع اذانه اقامت رسید در مالک ایران منتظر گردید
در هر سر سودا می آمد و در هر خاطر خیا پیدا شده از آنکه طهر سلطان که حاکم دارالملک
طهران بود با نوازگان طراف که در عراق حاکم و سلطان بعد از عقد خود متفق و تخته تیره بغیر از
خوکران نمیداد و خود را صاحب قیام و کفالت داشت و در دارالملک طهر غنیمت و دست بزدل و
بخشنش ده ارز بود و او پیش دارالملک کثیر ترتیب داده و قباله و قضایان و دیگران
نام نویس غنیمت و کثیران از حاکمان را با کین الدوله علی نقیر مرزا احضار کرد و کین الدوله نیز
از در و سی را با اسباب و اثاثه سلطنت همراه برداشته در دارالملک رسانید و قضایان و دیگران
طهر سلطان قیام و اقامت نمود و باز دین خاقان مغفور را به یکباره سنگ الماس داشت
مقتال در آن و تخریب بر مایه در دست و موقمان از قیمت آن عافیه بفرستاد سلطان تسلیم

اساس سلطنت را در دارالملک جدید و بطراف و ولایات فرنی نوشته خبر بخوبی دادند
و بعضی ولایات نیز حکام و قوای فرستاده و تهر جوقان کاشتر را در عهد صیر تا ایام الحاق
ترتیب شده و دست بر آورده طهر سلطان و زر بهم رموز و غرض آگاه داشت و منصب
وزارت و دیان اع بر داشته در کین الدوله علی نقیر مرزا را با نوشته جات برادر سلطان نیز
روایه غنیمت و کثیران نوشته جات اخبار مکتوب و حواله شده اند و در هر مصلحت این مکتوب با
غنیمت و کثیران طهر سلطان نیز مالک آذربایجان را با نوشته و مرسوم و انکه اردو و ولایت
عمده و ولایت علیه ایران را که خاقان مغفور اینان رعیت و غنیمت اند طهر سلطان نیز رضا
غایه و ایچیان و حل خارجه را با این امور و شروط هر چه مملکت ایران را که مشی
استانیر پیدا آید چون طهر سلطان برادر عیانه ناب سلطان بعد و کثیران مشی و عیانه
نیز داشته در کین اوقات در آذربایجان در حال کفالت میرزا ابوالقاسم قائم مقام بود
از فرار یکدیگر مع غنیمت سرکار طهر سلطان کفالت خود با پدر و مرسوم در تبرجیات قبول نمودن
این حواله شده که سه بعد نوشته بعد از شش مکتوب از غنیمت خجالت غنیمت در ادراک این

رونده شده و درین اوقات با وزیران رسید به سبب فوت خاقان مغول از دست سطر نیز
 عمو کرده بگذرید رسید به ملک که در درون و ولایت ترسیرای و طایر را قبل از رسیدن
 و از خانه مادرش و است و در این عمر را باید استقامت حکومت خود نباشته است که حال و
 فارغ ابل نشست **و در قایم ماند به قبر از رسیدن خاقان و مادرش**
واقع شد چنانکه سابقا است که پیش از مات مادرش مریم که در دروغه در دست سطر نیز فرستاد
 اندک از دست است مستقام بقصد از دیدن مادر خود که صاحب دجور را بر سر و ولایت
 مردم را در و واجب نموده که در باب غنای سر و دمال نادر ایران با پاشایان سر و
 در سر عکس از زنده مردم که کفوفه فرار است که در و سر زود احوال نادر را از قطع بطریق طایفه
 جدا نماید که از خاقان میر نظام را با کسر نامه این کار را بر سرین خدایت سند است که ساحت
 به ما که بنظم امورات آن سر و غنم که خاقان میر نظام جمعیت در مردم به سر و سر و در قایم
 نصب خاقان است نمود و در اسد با سر عکس از زنده مردم نیز سر و آمده با خاقان میر نظام
 مدد است غنم و در دست به مردم که بعد از آن حاضرت نادر ایران را قطع غنم متعبد و در خوا

شده و مستعد شده و طایفه جدا و سایر طایفه ایران را موافق مصالح نامه و در ولایت خاقان
 نگه دارند و راه ندهند و درین این کفوفه با بدنه و ساحت در دروغه در دست سطر نیز فرستاد
 چند واقعه و فوات خاقان مغول را برین مادرش مریم را سینه و در خاقان میر نظام با سرین
 مر حبت غنم نیز آمده و در دست مادرش را هر تبار که تخیر مالک ایران در دانه ندر و در دانه
 همان اماند **و در مجلس مادرش مریم در دست سطر نیز و کسر نشسته بران و در خاقان**
میرزا ابوالقاسم قاسم مقام با خرد و دانی چون مادرش را که در خاقان میرزا و در دست سطر نیز
 در ز کیفیت و فوات خاقان طاهره پاشایان مادرش مریم را که در دست سطر نیز و کسر نشسته بران
 خدایت طاعت خود کرده در ادل بدست عصمت عرض کرده بود و این نیز و در متعبد و متعبد این
 امورات بزرگ عظمی که جمع عراض این نیز و در خواست مسیح آید و باید که بارش قطع نظر
 از جمع ارقام و عارضه غنم با غنم این نیز و حققت و صلحت است و اندک حکم و ساحت فرایند
 و اندک نیز صلاح خدایت نماید و این امورات به دروغه در خانه خود نشسته به ما که در سوال
 خواهد بود مادرش مریم غنم این احوال را سوال نماید و در واقع شده و به ما که در خواست

از عقیق بسیار ترشتر و خور با بکلیه باخته ترصد بلکه شست نصف فن نزدیک آمده
 جویب عرقه و عا کران خط بادنه مرهم با بنده کور و است رایانه شعر برادر در و نواز و طبلان
 از طوت اهر و عیال و صورت زعفران است برادر جان عزیز فرخ کانه تر و نشسته بود رسیه
 از وضع آذرب و دان آن برادر خج و شمال کشته صافتر آگاه است که آن برادر را چگونه از
 دل و است درم هرگز به نسبت بآن برادر از آن کشته نشسته و خواهر کشته خالد کم کسر مال عیال
 آن برادر رجوع ندارد هر نظام و مرید هم را با کمال اعزاز و احترام روانه میکند امیدم به رحمت
 از جهت بآن برادر و عیال و اطفال خوشتر میکند و وعده میدهد که چون از جویب میرد و نهاده این
 و عا کران است نه از کله کمال آمده از آنجا منزل منزل روانه از بدین شهر و در میان قلع و بکریه
 بنزد او داند و قرار دل سر باز و مقدم در میان اطاق و حیاط و پشت بام استاده پس از نسبت
 روز پنج از دهقان مانده با میرزا و احمد میرزا و مصطفی میرزا بقعه از بدین سیه از طوت
 میرزا ابوالقاسم رفته با بنده کور و است رایانه و بنشینان زشت در زمانه سراج ساخته بودیم
 خانی بعد از و روه سوراخها را از آنرا گرفته و در پاره پاره حاط را مرتفع ساخته و کشیکان را در است

خواب نزدیک است نیده بطریق کتار است و از آنرا که شسته تا صبح با این طریق
 مرشسته با یکدیگر اقامت در خدمت مرجع خود بعد آوردند حکایت و بیعت نام بخیار و بطریق
 و نشان غلبه کج کردن جواب و در نایند و حوت اندکایان مامور شده بود در زیر این غاوی
 و است از قلم پرونی آمده در سر عام نشسته بود و بیعت دو با بنده کور کرده کفش سارا پنج
 به کینه و عفت و انصاف نیست امیدوار است با آن برادر از بدین راه این سخن چیست
 و چه با بر کردن و حاضر خاطر شما است امید و جواب کفش و در نرسه قان از نایند و مرهم و غلات
 نام و نهاده است سر است مزین از شایسته میگویم در روز ما روزی که شب قناعت نایند
 تا بر این راه مدافع پیرانده بلکه از انصاف و محبت صاحب یک لقمه نان بفرماید غاوی
 و است در جواب کفش و مراد و جویب و حوت است در راه رضا نایند در راه و حاتما
 روزه میگیرم و برادران دیگر توقع شایه عینا عینا غزل رقص چهار روز روزه گرفتن میراد
 احمد میرزا در سن شانزده سالگی بود طاقت این صدمه را نداده با بنده کور و است اظهار
 نموده یا جاره این کار را بکنم ما میخوایم خود را خواهم نموده اینها کور از رست و بیعت بخنداری

[illegible]

بعد از خبر وفات خان مغفور متعین نیز بجایگزین او اقامت و بعد از شش ماه و چهار
 میرزا را با تمام ترسانیه مصطفی است و از آذربایجان برون رویه ماربر فقیرانه در برابر
 در عالم قضا و قدر است هباب و ادخال عاجزان این باره راجع به اسم خان فرشته باریل
 رسیده بعد از این حکم بامیرزاده بهنج میرزا اخذ گشته غنیمت صفر رفته است امیرزاده بهنج میرزا
 از او رسیده بعد از این امر بهنج میرزا اخذ گشته غنیمت صفر رفته است امیرزاده بهنج میرزا
 روح جنین حکم غنیمت رسیده قایم مقام این رقم را بهنج داده و در ایام این روز است
 خود را خواندند و نام به خط می کشید مار بر شیب با نرودم رجب هر از دو است و پنجاه کج مهری
 بهر متعین خان آمده امیرزاده احمد میرزا و میرزاده مصطفی میرزا را از منزل اینه کایان غنیمت
 دیگر بردند و بعد از آن بعد از آن در مصطفی با شش اوقه در سر نه غنیمت اینه کایان رفته
 اینه کایان در میرزاده جنر میرزا را از زمین عافیه ساخته رفته و روز و شب این دعا کایان
 بیکدیگر و پستار مانده آفرودیم موقوف از فرشته مار در ب اندرون امیرزاده بهنج میرزا
 و در نقشه اردبیل بعد از آنکه قریب کمال مردن بودیم که در اکثر دفعه آراستار به پستاری

شهر و قهرمان بکرج در کنگره و لهریز و کمران فارسه و مرمو بود
بعد از ظهور این معجزات جبر از لهریزان در کنگره را بخوشتی تا به دیوانه ها
رفته اند که جعفران را به جیلا رنود و از آنجا به یونان رفته و در سلطان را که در مابدی
مخت سلطنت نشسته بود اخبار آمدن پادشاه را از یونان به نغمه نذر نشستی به جانشینان
و بدین اتفاق در بغداد از خان مغرور و جفا جانی نشسته بغیر خواسته و جفا جانی
را ستم فراداد و مستحقان بغیر کرده ارک را مقرب ستم این خبر را بارها در میان
اعلام نمود و کار فلک سلطان از او تسلط چند روز پیشان ستم و موعود است و کینه
سلطنت عیسا به نوروز بویای سلطنتش آمد و پادشاه مرمو در کمال استیلا به قتل
وارد کفارستان و در ساعت صبح وارد در کنگره ستم و در چهارده رمضان مبارک همان
سال در کنگره سلام عام و نغمه جوی بر آورد و سلطنت نغمه و جبار آباد و اهل
خود قرار گرفته **نظم** خوش بای خروشی بوی این نشست خسرو تا نشسته بکمران کنونی با خروشی
آنکه آنکه رسد الهی که تخت سلطنت بر وجه پادشاه جهان و عیب از دامن سایه بران

سرف و مزین آنکه از عجایب احکام بخیر آنکه میرزا جبار خراسانی و تربیت در توله ایسی
ملم کرده بود و کمران را به پادشاه ستم و در کنگره پادشاه و قافان از در و دره و در کنگره وارد
طمان خواهر شمس که کمران تربیت را خیال آنکه این کمران او خواهر بود بنا بر این اسم آن است
اب و است که شمس به اسم آنرا مور میسم از قضا و رونت که در کمران این است
سفر پادشاه مرمو در آنکه در روز در کنگره پادشاه این بوده و در کنگره
ستم به قضا آنکه امر آنکه مغرور میرزا اباقاسم قائم مقام را کمان آنکه ستم امور است
و در پسر سرده غیب ستم بود و در غرض طالع و خنده مطلع پادشاه جهان بگویم که همه از
تدبیرات و تصرفات ایشان بهم متعجب و در ساعت خواب بیدار میگردد و در آنکه در کنگره
و ابدان در غلج حضور مبارک حرکت و کون نالیدی اتمام در مفسر اکثر امور و رفت
را بر پادشاهان و عیانی تا رسیده این آنکه رسیده کمران را به معجزات جبارانه
ببر سره داران دل فایده زشته و ستم و در تفتیک جباران بخیر و ستم ستم
و احوال ستم را کمان ملک ایران آنکه پادشاه جهان کمران را به در کنگره طمان

باز میانند که مخفی فرستد و باز بندد و قاریان نامی به خط در آن صدق بهم است
 همه آن باب با بعضی اوصاف دیگر بدوخته بر روی صبح آن شیخی که عکس خواص نظر نیز
 در وقت بنام صحرای منتهی درون منظر میسر شده و آن سنگی که بر کایه لک کرده
 فردا فردا با هر صبح تکلیف میسر شود که یک دفعه آن قلم را بلیغ نمایند و هر که از بلیغ آن عاجز
 میماند او را در زمانه با دست او اندام میگردانند و آن قصه با ابر در دوازده سال برود و در وقت
 در بر باد فغانه که با کفایت بهاب میسر شود و در آنجا نهانی غنچه پیر از نه تا در مادر قیمت اهل
 در میان رفقا نزاع واقع شده و آنکه بر تبر از آنکه کفایت به خط رسیده و چنان که گفته شد
 عرض نمود با خط کفایت میسر و در دست میسر به خط که قلم نیز از این منظر را که عکس میسر
 احوال را متعجب تمام خط احوال را از جانان به خون میسور و برده طبع در الحاسهای
 و او نیز باز بند کرده الحاسها را در بدوخته باخ را خدایت نامی به خط احوال عکس میسر
 نامی به خط در مقام خط که او نیز با برآهه جوی بدوخته شده تا آنکه در نهان میسر که نشسته
 و در آن سرزمین با درنگ سلطنت قرار گرفته و قلم نیز از آنکه در آنکه آمده و با درنگ میسر

که با طبع در مال دوست که پس نیست این نیز با طبع در مال نامی در میان مبارک به خط احوال
 میرزا لعل به خط در آنکه محمد پسر و در وقت الحاسها را بنویسد با بعضی که از احوال میرزا لعل
 منظر که با خط منظر نمود و در آن خط که عکس میسر که در وقت که ذکر میسر میرزا لعل
 با قلم در دست بر خط نامی در خط میرزا لعل به خط احوال این
 چنانکه ذکر شد معتدله در آنکه میرزا لعل به خط در وقت به میرزا لعل به خط در آنکه
 تسخیر مملکت فارس در آنکه امر مملکت را سر راه را شد مملکت تمام و کمال آن مملکت حاکم و در
 مملکت مغان شده و در مملکت مغان نیز از آب و عقال که پسر روانه فارس کرده و در آنکه به خط
 حین میرزا از طرف مغان با پسران خود میسر و رسید و عازم مملکت مغان بود که در آن
 مریض بیکریان آذربایجان بر خود مستعد قال و حال آمد و در آنکه مریض مریضی از آنکه شده
 با در میدان مقابله و مقابل که نشسته و در آنکه به خط و آنکه پسران فارس از آنکه در آنکه
 عاقر آمده با خط به خط در آنکه پسران فارس از آنکه در آنکه به خط میرزا
 و حین امام قلی خان آنکه در آنکه مریض مریضی از آنکه به خط و در آنکه به خط میرزا

راه بنار فارس و دست کلین را پیش گرفته رفته و فراتقوا و شام بسطم در فارس توقف نموده
 اینها که در دست برب فرقت را در رفته ارد بهر از شام بسطم بر سر در جواب گفت که معتمد
 الدوله منبر فغان با دروغ گفت و ما را فریب داد گفتیم چه دروغ گفت در جواب گفت که فغان
 جنگ بر زو هست با دروغ که فریاد گریان آذربایکان را فریب داد و همراه خویشاوندان
 و با آنها ایان قرآن قسم است که سابقا بیان که نموده ایم هیچمانت نخواهیم کرد و ما بخاطر
 نام در درون هم سر از پیشه که بعد از رسیدن ما که رفته با سرخواهر سه نام اینهمه که از معتدله
 اعتدله هم نشینیم بقصد بعد از جنگ بر زو است سکریان آذربایکان تجدید آید و آمده دارد و از علم
 سر از سر نه فراتقوا و رفته و در خانه بطرف صحنه نشسته و شام بسطم پیشه که بر سر
 در خانه بطرف بسطم استهم در خیال هرگاه که فرزند میرزا معتدله الدوله مستر ندرت گریان
 آذربایکان آمده بطرفه سگاتان و فرایران معتدله نیست خوانند که بکند در این مجلس
 بعضی و یکی مدعی فراتقوا را خوانند نمود از این مجلس استعاره گفته اند و نه تاثیر
 خوانند که است این این خیال و این خیال بعضی همراه فرزند میرزا با ما مری و دارد

در خانه

در خانه فارس سه مسلم را نشنیده یک فرج سر از نیز دارد و دو خانه و سر از سر شام بسطم
 کسهم و معزز از فراتقوا خوانند و در آفتاب و نشسته که معتدله الدوله ایان را فریب داده است
 این و اینها را ز سیده هر هر را به حفظی روانه در خانه نشسته قایم مقام باز انگار بهر
 معتمد بعد از فغان بکند که را بکند که در ستمه حسن را بر شام بسطم را از جمعی با فرستاده
 و سر فرستاده و فراتقوا را بجهاد و ما که مدار بکند و بدین سر از سر و ماه و ماه و ماه
 و ما در خانه اقد بر میانه ایان نیز و با استیلا یافته بر حمت از این و هر ستمه **بیت**
 چنین است رسم را بر سنج که شادمانه و کاه و بنی انانته و انانته که چون فراتقوا
 بکشت مال و فرقت حال از یک برادران در میان اولاد فغان منفرد و ممتاز بود
 و یکی مرد در بدو امت است و غیر طلب هرگز رفته در لایم حیات کشیده بود و رقمه علم
ذکر احوال میرزا ابوالقاسم قایم مقام در سیران او بهر از در خانه که بر تقیه و کس و علم
 میرزا ابوالقاسم قایم مقام چون ملک ایران را از هم کوکب و خا و در و مع اولاد فغان
 در رقبه افتد از در حیات جوانی است با نام خیال محال و دوست اقد غاندران شام کس

میت لطف غنی بانو مارا آنگه چونکه از صحرای سواکنه بیادناه رستم که در آک
 روز و لطف کس بیادناه ایران و بر سر صحرای خداداده جهان بومنازل اظهار خاست آنگه
 خاسته تبار طایفه خداداده پنهان که در بیابان و نمناغان خود را جلوه مرقع در مرآت طالع پادشاهی
 بویسمه ظهور در بر آورد از آنکه خواست که نقش خدایه را که بر صفحه خاطر تمام بویسمه
 مرقع از کمال و خفا بریزد و ظهور سازد و پنج چنین است خداداد را که بفضله الهی
 بر جبهه پادشاه جهان حکم مسکون آمده بقیسمه کمر خیزد از پارس و آورد غنای از آنکه **میت**
 جو خواجه این رفیر در هر کس بقیسمه کمر خیزد و دوا را از آنکه لایحی المکمل السی
 الا ما هله ان خاله که خود در صفه طالع کسیه بعد بر سکنان و بجزان است
 میداد خدایه ای که خدایه است مفریه را از راه معلوم پادشاه جهان کرد این که هم
 این خدایه در صفه خاطر خود این بر خیال و خاسته کسیه و مشهور و کس
 نه خود خبر میر هر دست و پنجه خیزد خدایه پادشاه را که این دکان مرا که بقیسمه
 چون خراج خاصه سرفقه که بر تهر تمام خان عالم باغ و شرف از بزرگان تهر نام بقیسمه مرقع

در زمین

در زمینی آن پادشاه جهان بویسمه کس در خانه مبارکه مفریه و بقیسمه در این روز ماه طلعان و صحت
 میرزا ابراهیم با دلگشت خواست که بقیسمه در آید از آنکه بقیسمه اتمام نعمه در بخت خاسته اتمام
 بویسمه که از دست بروردگان و بقیسمه کان در بسیار و ایند ما که در دست پادشاه از پادشاه
 ساق میرزا و در خانان مفریه استماع نمود که چند روز قبل از ظهور خاست قائم مقام از آنکه
 که بقیسمه که بخان زند میر بویسمه ششم میرزا ابراهیم قائم مقام بویسمه از آنکه دادن نوشته
 بود و پیش طبعیه نزدیک خوفند و احوال خود بقیسمه را از رخ بر سید کفم خبر از آنکه
 در آن میرزا ابراهیم غم بقیسمه و جراحه در آن از پادشاه که باز میر پادشاه در و ساق
 میرزا بقیسمه و مفریه نامش را که در دهم و پسر مفریه بقیسمه کرده میرزا ابراهیم قائم مقام و است
 و مفریه خوف کردن مرا استادت داده بقیسمه مفریه بقیسمه بویسمه که در باره پادشاه
 چون از آنکه اندر در شتاب خوردن اسان است تا هزاره بقیسمه مفریه در زبان و در زبان
 در بقیسمه است و رستم چند روز دیگر بشنیدم که او را گرفته اند معلوم شد که این بقیسمه را
 از در خیانت خود بقیسمه است و او را سینه است ما بر قائم خان بقیسمه که در دست

و تجربه کار بدست بر این نوع تغییر را در زیر اوقات در زمان و در بیکی در بی خانه با که
 به اذن و اجازه شاه مرصع میخیزد به هر دو نفر سینه و در آن اوقات پادشاه مردم در میان
 گلستان شریف و آئینه و نیز اوقات در میان و در شهر علامه را در است منزل و است پادشاه
 مردم در روز و خات احوال نیز اوقات قایم مقام خط خانت را در تمام بخانه خوانده بعد
 و در تمام سطر طور و در زمان احوال است از اوقات از اوقات است و در تمام خان
 در تمام سطر سطر متفق بر آن وقت و در تمام خط خانت و در سیه است و اگر العباد با که متعلق
 با اهل کار در این تغییر و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 در تمام از اوقات خوانده و در تمام خط طاهر خواهد کرد و در آن آن ممکن و مقدر خواهد
 بعد و با چند نفر از سطر غیر خاص این را در آن و در آن نهادن و نیز آنکه از خارج و در آن
 معلوم کرده بعد و در آن سطر خط سطر خط و در آن معلوم و در آن که در آن
 اوقات را که در آن تغییر و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 جفا و در آن به چهار نفر تا به در آن تغییر و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه

آئینه و در آن سطر سطر و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 میخیزد که آن در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 با اهل سطر خط و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 همان که در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 خانه سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 که ممکن و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 ساکت میگردند و با آنکه قایم مقام از آن در آن و در آن سطر خط در بی خانه
 میرفت نامی که در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه
 بعد و در آن سطر خط در بی خانه همان که به اذن و اجازه شاه

با یکی آمده بحر خانه شریف بودند و میرزا ابوالقاسم خط نامه آمده احوال پناه را رسید
 اسیر خان فرستاد با او اعلام نمود که شایسته حاله قبله عالم شریف فرستاد میرزا
 ابوالقاسم بقدر متعارف نسبت خبر از آن پناه نامه شد سوال را مکرر کرده همان
 جواب یافته عذر دیگر میفرستاد سوال پرده شد اسیر خان فرستاد آنکه در در ملک
 بنشیند و باره مشکلمان از قاصم مقام بطریق بکنده خواهر کرد که بغیر از مطالبات
 این را در خدمت پناه صورت دهد و اسیر خان فرستاد از یک آمده نشست و در آن
 نیز بهین بی حرکت کردند میرزا ابوالقاسم دانست که حال چیست و جمع خاندانی بود
 و مرتباً بوی میبافت دید که مرتباً بوی میبافت است تعمیر در کردن از خوانده بخت
 و سایر متعظین او را از پناه نامه با یکی آورده اعمال بر او پانچ آورده در سر دانه از
 سرداها را با یک کارستان مجرب سر ساحت و قاصم خان سرتیب بهر مامور شده میرزا محمد
 بر سر پناه به لیر دیگر و بغیر از سینه شریف و قاصم و قاصم در بر سینه تیز صدر شده میرزا
 اسبق برادر زاده پناه را در در زیر مطلق الفان و کار که از آردن با آن مهم بود با ایشان سازند

میرزا

او را نیز در تبریز بر سر وصول ملک مبارک به جلدی ساخته و یک نیکو در دست با یکا برود
 آنرا میرزا ابوالقاسم بجهت متوفی شدند و در میان مردم و باب امر و مکنر خوانده شد شریف
 که با شرف قاصم مقام از پناه در آید بجهت خبر از سر روزگار و حالت ماندن او و مصلحت تهر
 بخیه مکنر کردند و شرف را بجهت خبر در آن همه عظیم مدون ساخته چه کرد در میان
 این زافات که در جبهه شرف طبعیت را مکافات به از این حکایت ابرم ملک ایران
 امید در آنم و بجهت شرف پناه جهان پدید آمدن خود را از مکرر کرد میرزا ابوالقاسم مکنر
 و بعین و شاد در کشید مطلق در آن چند روز که با هم مملکت سر نفع بیکدیگر مبارک بکشد
 و در بایع و دولت پناه سر نفع **ذکر بعضی از احداث متوفی که بطریق معلوم شده**
 میرزا ابوالقاسم قاصم مقام اله با خان هفت الموده را بر سر از در بوی در بخت و بدست فرستاد
 فرستاد بوی در در بخت خانه با هم بر این اسم و شرف ساخته و پناه ده قهرانی میرزا از بدست
 فرستاد بر در بخت آورده بود در بخت که هفت الموده کشتار در کشته شرف میرزا ابوالقاسم را
 سینه از سینه تقدیر کردن اذن و اجازه پناه به با بر خواهر بر در بخت انداخت و در خان

در بند

[illegible]

گشتن بکارستان و محققان ارک بار که معتمد کشیک بفرستد و صبح متحقق بنشیند و غدا
 مرده و او را در کفستان را حقیقت کند اگر غدا در ایام ظهور و یا بعد از آن و یا منتهی خواهد شد
 باین جهت بفرستد و برپا کردن این اسرار اندام فاعله **و ذکر که مآثر اینها در کتب**
در در کتب مطبوعه و در کتب دستنویس فی سائر احوال و در هر حال
 در در کفستان جمع آمده هر یک بفرستد و در کفستان و حکومت و باره افکار میرزا ابراهیم قائم
 مقام نیز این را باینکه معتمد و هر یک بفرستد که دیگر بفرستد افکار که نشانی امر او را بر حقیقت
 سرشتی نموده که خود را از افکار بگذرانند سرکای شیخ الملک که از همه بزرگواران این نعمت و شرف
 مایه هزار گونه خدمت داشته متفقد و ادان و هزاران ساله حکومت ملایم و تویرکان و باره
 خواهر معتمد و پادشاه در مقام سکوت فرستد شیخ الملک هم جواب را فرستد و انعام بطلب
 دانسته تبارک سرانجام خواهد افتاد و هزاران روز نقه ظاهر ساخته و در محرم و در حقیقت صبح
 آن شب که حکایت فوت غالی واقع شد و در روز بعد که میرزا ابراهیم کشته شد بعد
 بفرستد مبارک پادشاه میفرستد و شفاست نقه غفور در منزل شیخ الملک و عمارت حیره

نیمه

نشسته بوم در کاشی الملک محرم و نقه ظاهر نموده بفرستد انور ازین خواهد بود که کشته
 بشود و کشته شد بعد که خود با عرضی که نیست پادشاه مرحوم رساندند و هزار پادشاهان دیگر را بایل
 سطحه مجریه و ریخته در اطاق حیره بعد و میخواست که در ضمن مبارک پادشاه پیش خود بگذرانند سیه
 فقیر درین بنی عمیر آمده یکسال از کاشی الملک خواهر شوهر کاشی الملک هم در سلفه بفرستد
 و دیگر بفرستد و در این خواهد که مرستی را بفرستد ملایم و تویرکان میبیم و دمانا که ام
 ما بفرستد ام ملایم که آمدن یک قای عوض یک یال خواهد داد بقصد و در همان روز شیخ الملک
 با خواهر بفرستد روانه کاشی شده بفرستد پادشاه فرستد و پادشاهان دیگر که تویرکان
 و معتمد میرزا و امام و در میرزا و در حقیقت میرزا هر یک میرزا و معتمد میرزا و شیخ الملک آمده
 در برب خانه بفرستد بفرستد میرزا و در در برب خانه و این بفرستد شیخ الملک بفرستد که
 سنا غزل سنا کاشی رفته سنا در برب فرصت و بفرستد پادشاه خواهر بفرستد
 و واضح است که با وجود که از این بفرستد امر حکومت ملایم و تویرکان که کشته شد شیخ الملک
 نیز با لافانه سزا سنا کاشی بفرستد که درین بنی در زخان سرگردان و عمارت حیره

در معیت جمیع رفقاء معیت آئین به شلص ایندیا کایان صدر شده و مجروحان این نظام حکم فرمودند
و معلوم داشتند در آن دهب بود برادر ایندیا کایان احدی را از مصطفی میرزا فرستادند که از آنجا
لازم ایندیا کایان را دیده و در هم عدل و دالعه را که در آنجا کایان شهر مرغی بوده بعضی
از آنکه دیده بعضی نویسی کایان از دولت عراق روانه نمایند و عماران را که شیخ الملک در این مقام است
خو ساخته بود ایندیا کایان معیت و خضر و موجب بقدر اندازند هر یک معیت و خضر و خانی مطاع
درین باب صدر شده و حکم خان این نظام بر آن است این احکامات را در رفته اردو بدیندیا کایان
رسانیده خاطر پریشان ایندیا کایان را مورد مهر اگر کنه سرست و دشمنان ساخت و دروغ بگفته است
چنانکه ایندیا کایان که در اسرا ده حسن و میرزا، اسیر شده احدی را از مصطفی میرزا از قلع اردو بدیندیا
آنکه در آن ز قلع عماران را خو ایندیا کایان که در آن ساخته بقدر منزلت معیت مطاع آن تخت بود
و تمام آنرا کات نشستم **حکایت** ایندیا کایان را بطایفه بود از آنکه استیج و در آن دل گرفتاری
این دیا کایان، نظام و خضر از قلع اردو بدیندیا کایان فریب به به ماه بود از ایندیا کایان معیت
از بطایفه ایندیا کایان حاضر که معیت منست بود در این مقام در آنجا معیت در آنجا معیت در آنجا معیت

۱۰۰

[illegible]

اندر حقه با خوراک برشته جان ایند که این را در نشین کجاست تا مقولته فخر کرده بدینست
حکایت وقت در حوض عکایان بقلعه اردو بدیدیم و عکایان همراهِ دشته از قبر حجاب
 و بهر و قتلان مله و غیره دیوانیان سیاه نموده بدست کد مدر بر صف خان نور سیه درین آگاه
 و مضر حاضر شد و در برابر ابراهیم خان تیز تر از نظرات دیوانان است مامور بارید سیه کلمه آورده
 و موافق سیاه هم آنگه از اوضاع ایند عکایان بانه بشیر ردنا نیکه مدر در دله صف خان نوری
 عینان ملک را ازین عکایان گفته دشته نداد پس از طایفه گفته بود که باینکه از خوش
 در دیده است بر از نشین این جواب و بدان کن محبت سکوت را بر ایند عکایان حاضر شده
 محمد مدر در کا خورقت انقصم سیت روز در باغ اردو بهر توقف نموده رفت در آن کوه
 با حسی بیک نام ستم محمد خان میر نظام رسیده روانه دلالت تو لیرکان شرم و از مراغه نیز
 داله و داد لاد و عیال را مضر حاضر شده مال بیکتر و در ترک اردو دیوانان با ایشان داده
 این نیز از راه صاحبان نموده و کریم روانه دلالت تو لیرکان شرم چون و با در تو لیرکان
 در آن تابستان واقع شده بعد از آن قصه تیره به است متوفی شده تیره کز آن که در راه

در آن تابستان

در آن تابستان واقع است بفرز ایام تو لیرکان از ترس و بارقه بفرز از قضا میرا رضای نام
 که از به نفعان و هرگز از کولیت است در کز آن بهم سپاهی از به مرشد و میایند
 احوال از مرشدین میگیرد که اینها هم کس نه حقیقت احوال ایند عکایان را از جیسر ایدیل
 در حوض نشین و ماموریت توقف تو لیرکان مستقر متوفی بکانه و هر آنگه بفرز و تان مرشد
 رد کرده بش در دفتر تاج و نهما با هم زنده و برجه دفع اقله میگیرد حضرت عجب توفیق
 و شیرین برابر آمده است بهر زوال بفرز میرا و نظرات میراست که درین ایام فترت است
 آورده و خورده ایم و در آنجا سوره سیه بقبضه تو لیرکان میاید و از رقیه ریاست خدانه ی
 ابراهیم بیک قراغه و با بقا کفایت کلک میان شده و بسبب توفیق ایدیل در دلالت ایدیه
 در حوض محاسبه دیوانان ادباین دعا کز از اردیه فراز نموده درین آفات نایب کمال تو لیرکان
 از طوف دیوان شده آمده بود و ماده و شمن مستقر با ایند عکایان در دلالت شاهر و است
 رضای نام تو لیرکان که در کیفیت در ده ایند عکایان و در اجنه میره هر او نیز کله سکه سکه را
 کج که گفته از دفایات ساقه نمایان رضای را اجنه میره هر و خلدت به در باب ایند عکایان

شکر ولایت کرمان و جوارح طمان کشیده تنبیه اظهار راسخ نهادت سازند لهذا
درین رشتن مغویا بتدارک شکر کرمان نموده شکر ولایت را بتدارک این مغویا
و عظم دادند **و ذکر احوال ایند عیال که بعد از درویشی کرمان درین حال چنانکه اشاره شد**
ابراهم بیک ترانجیر بخت ملامت عداوت سابقی افتاد و نیز از خاق نیزاد و ابراهیم و طبع
انده چنت اما و انهم انکه مبادا پادشاه با ما نرین تو لیکان بر اشراف است رحمت
آمره حق تعالی تو لیکان را باین واکندارد بهتر انکه درین اول درویشی که نالدین
این را منتهی سازد و خاطر خود را برین برین نه خلد و در این طبع انکه تا به این
انهم پادشاه جهان سکون را باین این در فهم ما حکم فرماید و در صورت چنان مال
و جان این در دست تو خواهد آمد و واضح است که بر از آن نعمت نماند بر از سر نه گمان
این خوار و داد و بود و بنوعی این منو خواهد رسید ابراهیم بیک که ماده عم او است
مستعد بود از گفتار این با عاقبت به خواه شتر نماند عداوت او خورده نمانی
به خواهد که شسته بیت روز از درویش عیال تو لیکان گذشته بود که نه است

مکمل

مطالع بحسبیت پادشاه نوشته فرستد باین زبان عرض نموده بود که میرزا دکان دارد تو لیکان
سره اند این کار هر خواه را بر حفظ این در است تو لیکان از نه و دکان تو لیکان
نام تو لیکان کرده ام برابر هر یک از تو لیکان را در تو لیکان به بار که ملحق بهین سازند تو لیکان
بجفت و عداوت نموده و باز عرض نموده بود که میرزا دکان سرورانه آذربایجان و پادشاه
فریب بدایت تو لیکان کرده و یکا نیست میرزا دکان آمده اند از آذربایجان رسیده است
حکم مبارک حبیب و باز بنی اجمال عرض کنم بعد میرزا دکان بعضی زمان است غیغ می نمایند
شبنم مایه عرض این عرضی انکه پادشاه موعوم را متعین ساخته حکم بر این چنان را بر این
و عیال این ارمال و جان خود صادر کرده کیفیت و جزو تصرف نماید این نه است راه از آنکه
فرستد به پادشاه موعوم که خدا می آید او را غریق رحمت خواهد بود و پادشاه هر آنوقت
سرافراز فرماید در جواب موجب بختی و اگر شایسته خط باطله یک حق و غیر تمام
کشیده بعد در باب سرور آذربایجان که این با چنان در تو لیکان کرده و چنان
افترا تا باین بیگان بسته بود که مبارک موعوم از تو لیکان در دست مادر موجب

و گفته شد گفتار طبرستان طبرستان که عازم رحمت شد نه درین راه جبر را بخردان گفتگو
آغاز کرد و این که ما در خیر و برادران ما را از این سفر منع و مقارن این سفر است
آغاز نمود و در غایت به فرار این نوع مهلت را نوشته نظر پادشاه جهان رسانیدند
و بمقتضای حق و تقصیر را بر ما میرزا آقا سر نوشته و پادشاه جهان این مورد خیانت را
که ماخذ آن قضا و امور مرقومان را کاتب اعظم مفسد و ترسته سیاه آن روزگار
بمهلالت نوشته بعد ما میرزا آقا سر داده و جواب میرزا در تنبیه و تادیب آن خور
داده و سر این مختار و معتقد در اعتبار و ثبوت ما میرزا آقا سر روز بروز فراوان و زیاد
دادند ما میرزا آقا سر نیز بعد از آن که هرزه و زبان را که نصیحت ایشان مفید نبود و ثابت
ماندن در راه و راه این نه است از راه و راه این و در غم و بعضی دیگر اینصافی متفق
تنبیه و آگاه و در این راه و راه این و در دولت سمنان و میرانه فریدون میرزا
بجست فداست نایسته که در آن سفر این نه است به بعد و طایر حکومت فارس و در این
این ملک و سبب القضا و فرار از غم و در این و دولت سمنان و میرانه فریدون میرزا

انگاه دادند و غیر هاین در غرض سعد و مین از در آلهه بیرون آمدند و در دروازه مبارک
 نشسته و بنام از سر عرادت بکشند و بر سر از نظام و غیر نظام و هر ادیان در راه هر یک
 مجتمع آمدند و بین آنها بیست مبارک رسید که هر طور عظم عانم تا شام کجاست که از ملک
 ایران غنیمت ملک و غنیمت زیارت اوج ملک را بران زرد از سلطه بطور اوج بیرون آمده است
 بادشاه مرصم نظر بر عایت قوامه بهتر و حفظ مراتب انجا نوشته و حکایت و داستان
 تا تحف و ابرار سال در سلطه تیز فتنه و مجسمان هر نظام که در سنوات سابقه در
 در سلطه بطور اوج حکمت هر طور عظم رسیده بود حکم و غیره شده که تدارک است
 نایسته دیده و بعد هر است علیه را که در آن زمان در در سلطه تیز تر و تیز تر و تیز تر
 سخی انجا بنام بادشاه جهان بفرستد ملک و بر سر و در ولایت ابروان با هر طور
 اعظم ملالات دفع شده رشته انگاه در سراسر ملک ترسانند و در بین و کشت از راه هر یک
 لطافت هر است خبر رسیده که کله سلطان و غیره و اقامه در در سراسر از تحسین ارد بهر هزار
 که بود ولایت طاهر و کلان رفته و ولایت علیه و کله پناه برده اند چون نصیر این کار خدا

از تجربه و اعتبار بنوعی مآید از قلعه ارد بهر است ولایت و در شت فرستاده است
 و تا نزد کان که در قلعه ارد بهر مجتمع آمده بادشاه مرصم را نظر بجال این برادر و دست
 و اشاعت و خوش گذران امر و دیگر منظور بود از در از هم جبر این تدریش شده که از چهار
 و در قلعه ارد بهر مآخذ بخروج نموده و از فرزند و عیال هر یک از آنها کان کس را بیخته
 اقله ارد بهر حصا و گردنه و در آن قلعه بیرون و از در را بر سر و دست شده بود دفع و بیم
 در کمال دست و دست می شد و حاجت عکس خواهم بنام است خواهم بر آن که زغال از درون
 و بیرون هر هر فتنه بهر حاکم و کارگر از ملک ارد بهر از طرف ولایت علیه بفرستاده و عقی
 میرزا این مآخذ که راه قلعه را بر سر و جوی و نزل این مقصد بود قلعه بود بخروج با
 مآزل این مرد و در قلعه از در است چون ناهاده عقیق فرزند اقامه حکومت
 فرزند برادر از در و شسته مقنن و در اقامت مشق کیمیا از در اقامه بنام است کیمیا کاست
 برادر از در حق و غیر و بیست کینه هر زمان که میرزا طربان میکشید از در اقامه نزل
 است کیمیا تا تشریف می بردند در نیت بنام این رسیده که آن مقنن را حفا را بنام

سأهرا دکان رفته میداشتردن تا از دست هرادکان دراز میزد بجقوا آنها راه نقب میدادند
کیفیت را معلوم نمودند و در عقیقت این شتافت و در جنین حشرات هرادکان دراز بقا و دلان
روسیه رسیده بعد از آنکه رسید به جوی کاخ از طرف غربت که بنیت خوانندگان معروض میار
عمرش را به خود بسیار محید و میزد و درین حالت چشمه بخاطر سر رسیده از آب که شسته از آب پیاده
سره آباداب و قافون باقی که بنیت ساهرا دکان رفته زبان نصیحت و دلداریش کن که ده
از لغها را خود را دست گرفته میگفت است که از این لغت نصیحت میآید و در انقباض و سطوت
بودن که کار میکند میفرماید که هر چه است که برادر در هر راه نیت کرده ام اگر چه چیز سزا
در قلم اردو بدید که بعد از آن که استیته رخت استیته برنج عنبر در برسم جریه بشمار میآید و این
و با اینها کردید که بحسب اردو بدید تا دیدم بار هم دست کشیده و سر بجهان گذاشته استیته استیته دکان
سلوک کرده در جواب هیچ نفر گفته و معنی عکس را خیال آنکه این نصیحت پذیرفته و از
کرده بشماران در فرمودت سوره اذریان بیج و تازیان کن که در دست هر که کار است
کشیده ساهرا دکان را با تکلیف بود و عمو نعمت ساهرا دکان را از حرکات معجزه کرده

حاضر است که حلیه تزیین کار بسیار معاد است بار و بهر منفی اما بعد از احوالات تا هرگاه
 اکنون بهر از عیال بهر احوال در هر یک از این شهرها با عقید موجب رعایت و تراب
 نشین بر این شهر است و این شهر که بهر احوال بودیت ایران مرکز خدای
 اذن ملاقات بهر احوال را عقد بهر احوال در جواب فرموده و عرض این خوشتر خبر
 تواند بود غیر یا استه نقض عهد با دولت ایران یا استه در از دین موجب دلزدان
 با بعضی باشد و درین صورت یکدیگر اما فراری از محض عیال علت نقض عهد با دولت
 ایران نخواهد شد و اما زیاده موجب دلزدان زیاده از آن دادن خانه با آنکه و یکای
 ما و نه ایران است و اما محض ملاقات فرخ نیز خوشتر دارم که طر سلطان را به بنیم زیاده
 و سینه ام مرد نیست خوش اندام خوشتر نشینند که از نشین این جوابهای
 دندان کشی استه عارض خضر از دولت و در غم مردن ملاقات با هم زیاده مکه معظمه
 با رسته از دم رفقه از آن بهر مدبر نشیند و نه بهر از سلطان گرفته بهر از آن بهر رسته
 با جانت همه باشد و معر زیاده مکه شرف از راه جبر کربلا و خلیفه ای که همه در شرف

و بادشاه مرحوم که کام نفع سلطان بسبب آنکه برادر عیانی نام سلطان و مرد سرانگیزه و متوکل
 الثقات میفرموده و این بادشاه عالم جا که خداوند تبارک و تعالی بر عود و تشریف فرما و خوش
 تا ابد بماند و دارد نظر و محبت ارحام که غنیمت صریح صریح خیرالدنام باعث طول عمر و تادی
 ایام و زندگانی است مبلغ در هزار تان به ساله موجب برافراشتن قدر سلطان و دان ستان
 تبرکه و محبت و برقرار فرموده اند و به عاقل و ام و است بادشاه قیام و اتمام نایند بقصه
 پس از وصول این خبر بایر و راهون با و ده مرحوم کجایان را به اراد و در بزرگستهم
 صاحب عسکری بنیاد هزار تان جویم فرموده و مقرر داشته و تا نزد کان باقی مانده راه سلطه
 تبریز برده از خوف و هراس در درون قلعه اردبیل و از انرا غیظ مطمن سازد و در حق
 شاهزادگان فکر را با نرسش این که در حقیقت صادر و مصادق شده و در در جهان
 طر مسافت فرموده و در دستهای ستره نبوت زیارت امام المؤمنین و انکس معهود در ازاد
 آئینه و تبریز است و بر سر هر است بر ذوق مصطفی که از ان و خوشایمان است و به روح
 و صف له و له را به یگان و فغان از متربنی از و در مبارک ساخته و دانم مملکت به است نه در

و

و ذکر تشریف بردن بادشاه جهان در حالت و سیله و مملکت ایرودان را در مملکت
امیراطور و سر چون حکم حکم بادشاه را در بایان و مملکتان میر نظام رسیده و ارکات نیایسته
 دریده و حقیقت را با بنای است در مسدود و ششم و مکان و زمان مملکت را در خوشتر غنیمت که تعین
 نمایند با و است و در سلطه و ششم امیراطور از و مول این خبر حال این بادشاه قیام و اتمام
 در ان مملکت را در مملکت ایرودان تعین نموده و در مملکتان میر نظام بقایان و در ادب و لایقه
 و با تدارکات و تفرقات نیایسته و در خدمت بکم و بعد از در سلطه تبریز و انرا سره بادشاه
 رسیده و در ظرف و است و در از انرا کاب است و ایرودان و همان زمان استقبال این که چندی
 همانا و چنان هماد در سرانایه و سرز و تعین و فرموده با عاز و در تمام که مافوق آن حضور
 منیت ایرودان رسانیده و در انجا و سیله بادشاه مملکتان امیراطور رسیده امیراطور و سیله
 تا خوشتر و انان که در دعه و محبت و در بایان حضور و اتمام کجایات بلکه مادامیکه و است در سلطه
 اینان به بادشاه مرحوم و در سیله و در ان و در حاکم و ششم مملکتان که لایق
 و بعد و است ایران به از و در و داد و انرا و محبت فرموده و در سیله و در ان و در حاکم و ششم مملکتان

[illegible]

فرمان سپید از طرفین گردان و دلیران ب حقی دپردشتی آلات حرب پیش بردن
 سنگر و خط سرج و بار و بنا نهادن بسته و بار و بارگاه شده منظر اردو خان شده **ذکر محروقات**
و کیفیت که واقع شده تا هنگام مراجعت در اردو خان و در وقت که فریب
نهادند و ماه طول کشید چون کسریان در اردو خان قلعه هرات شدند و همدستان
 بنظر حقیقا همه اطراف قلعه را داخله غنم عابر سنگر و بسیم و حواله میان و مشخص شدند
 با و ساء و معص سرج و بار هرات را بکسریان قسمت فرمود کسریان با باره قوت و
 قدرت قنبر اندام و مغرب خنک سنگر را در تیرت دادن حواله شده و در اردو خان
 در نیم فرسخ نه بلکه نزدیکتر اندام حکم هایون بجمع غنم آذوقه و سیرات یک ساله
 صدر شده به کسریان بدو قسم شده و تیر و سنگر بسته مغرب قلعه گیر بودند و تیر و تیر
 در اردو خان هایون مانده بجمع آوردن سیرات و آذوقه کالیانه قیام داده ام و منفعت
 و هراتیان نیز دل از جان برکنده و باغزار و عمارت و دار و خانه خود گشته شدن را بجهت همت
 جاودان و ماندن را بجهت تقوی بزرگان و محفوظی بسته بجز و دید تمام مغرب خود را در غنم

پیشین

بیرونیان بودند و با و ساء هرات نیز بر کشتی غنم کسریان است اندام بجز اردو خان قلعه
 هرات و تیر و آذوقه امیر و دیگر قوم بغیر بودند و کسریان و بقیع محصورین و کسری
 از طرف سنگر و پیشین ربه و حواله بلند کرده و توپها را بزرگ بر حواله نصب کرده
 هر روز از کسریان بر دیوار قلعه کسریان را برین حال میکردند و کسریان نیز از در میان
 قلعه جمع امورات خود را مغرض بیاوردند و کرده خود را غنم نشسته بهیچ امر و در وقت
 غنم و بار و دهقان نیز بقتل و غنم و تیر و تیر و کسریان در وقت کسریان خان را رخ
 ثابت ساخته بود که این رخ و جمال را بر نصب نهاده است و علام و قهر و هر طاعت
 باین سبب ایستاد گفتند که چون اندام در وقت فرصت از کسریان رنجیده بهیچ سبب
 مغرب همه تا تیر و تیر و جمال اشتغال و منفعت و هم روز و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر
 بود و روز بروز سبب تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر و تیر
تنگ آمد و قیام که در عراق و سایر بلاد و در میان محروقات اردو خان
 امیران و بهرام نیز از کسریان بار و ساء کسریان را بجمع آوردن غنم و از کسریان

که نشسته اند و از خوراک سبزیجات و در برنج و باد و موعود نمک بفرستاده و کجای عظیم کرده
 از قرار در موعود نمک در طبعی ریاضه از چهار هزار نفوس متصرف چون مرد سبزیجات و در برنج
 و باد و موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 بنابر گفتگو که نشسته و شفاعت بر ایام در خدمت باد و موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 کفر فرستاده به ایام نیز گفتگو بنیاد نمک و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 باد و موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 علیه هر موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 باد و موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 بعد از آنکه سفیر دولت انگلیس و کنت ستره از راه هرات به کنت روانه شده بود و پادشاه
 موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 احضار و فرستادن هرات را وقت دیگر حواله که نشسته اند از راه هرات که حواله
 موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده

شایان که نشسته اند و از خوراک سبزیجات و در برنج و باد و موعود نمک بفرستاده و کجای عظیم کرده
 بر سر امام انجمن و اکثر ائمه یاران اصف الهه را در مملکت فرستادن و استقرار
 روانه دار کلمه شده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 بقوم کثرت این اسم به هم مقدمه شده بعد از دیده شدن این سال بفرستادن
 و قریب سلطان بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 برودیت را در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 بهنج میرا بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده
 میرا نقار که پیدار که کلبه نمایان این بحرب و قتال انجامیده بعد این سبب
 امیران و فرزندان میرا معزول شده و میرا بنی فغان و برابر آوردن امیران و فرستادن
 بنیاد انجام داده و امیران و امیران میرا معزول شده اما احوال امیران و فرستادن
 بهمان و فرستادن را چونست که ضمیمه علیه و در موعود نمک بفرستاده و در موعود نمک بفرستاده

مستول بر ولایت کرمانشاه بفرست دست دوازده سال که در آن ولایت بفرست غنیمت
 عام کرد بر من که حکم غنیمت بفرست از عیار دولت علیه ایران بقدر رسید و بدل
 ایشان بفرست و در آن دولت علیه ایران با دولت علیه مردم درین مراد کمال آید
 نهادند و درین سال از مملکت آستانه خود آید بصورت و هر دو دست از آن
 طایفه سرور و زیاده از هر ماه بانه بعد و بختان حکم کردند و هر دو دست خون برین
 ذکر و نایب ملک قهرمان را که در جهت از راه بر آید از ولایت
 هرات و آنرا که کن دل خان و مملکت او و در قمار کاران در دست یار محمد خان
 خاندان باقی مانده ملک بیان کرد و در دولت علیه بفرست و قهرمان فرستاده و
 کن دل خان باقی مانده و در دست محمد خان حکم کابری و بختان علیه ایران
 منسوب با حقه و محمد خان و که کن دل خان در راه هرات بستان و بر منوف
 سرور از طرف کن دل خان و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 و در راه هرات بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست

در آن

بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 دل خان از قهرمان فرست که باه دولت علیه ایران آورده و بفرست و بفرست
 با در آن مراد کمال آید و در آن دولت علیه ایران با دولت علیه مردم درین مراد کمال آید
 اقامت نمود و در آن دولت علیه ایران با دولت علیه مردم درین مراد کمال آید
 ولایت خود عازم و در آن دولت علیه ایران با دولت علیه مردم درین مراد کمال آید
 مراتب را که بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 رفت و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 در بستان و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 و در راه هرات بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 هرات آنکه بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست
 از آن دولت علیه ایران با دولت علیه مردم درین مراد کمال آید
 در آنم بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست و بفرست

صفهان در عمارات بارگاهان صفیه مرکب از این نزول و فهم به تنه و تاسیس کرد
حکم از معدوم و عدل صدر مشعر جبر کثیر از هر در و اراط که هر یک خوانده اند و خانه
خواب نم نم بفرز کنی رختن سیاست برون. جهانی سده بسزا و جفا کثیر رسیده در آن
وقت از روی بادناهر در صفهان حصار داشت سفیر است میزدوم در برابر رخ لشکر
و هائیه بر آن واقع شد در طوت و است علیه روم نامور شده بود شرف بار و شرف
سده گفتار و در در اندام نم مقبول بار است علیه نغمه به نیز رام جغتیش
دادند و در اینام توقف صفهان نظر افغان و له پیران سرور و مملکت
مملکت خاخر سرافراز و فهم و در بفا سر رفته نصف در ربط آنگاه در کمال خیر و در اثر انعام
مستوف اما از بهر آن یاقته زیاده در یکجا باقی مانده مرجم شهر بن از دانات و در میرانه
فرماند میرزا با بایست آن مملکت فرستاده و مرکب بادناهر پس از هفتاد و هشت
و صفهان از دار سلطه صفهان و کت فرهم از راه ملکایان سترل بنزل سرفقه فاشه
دارد مملکت بر وجود سده را میرزاده بهی میزاد کام آفریدت میزدوم نم کند از و در بهای

اتام نم نم بس از ^{را حفظ} و دیات بکند در درستان در و در میان زبرد و در حرکت
فرهم از راه نهادند و گفتا در دیات همان رسیده در بین راه بسیدان جبهه ای که سلم را
با و مظهر مرصعت آینه و طبع نافه با جلال بر ایندگان تیر لیرکان فرستادند
داینده ناک در نهادند با مریز آتاسر مدناست که همان آتاسر است علیه عیسی خان
خبر را حاکم تیر لیرکان بعد از مکتومت منزل نم و مکتومت را بقبر عثمان حلیه دند داده
بود چون احوالست قبر عثمان سلم ایندگان بعد از مریز آتاسر انهر نم و صفهان
بیعی بار نایند که احتدل در امنیت و رفعت ایندگان بن نایند و سیزدهن سخنان مغزو
جایان تیر لیرکان را سر بر مقتضای طبیعت خون رز و در آن بین ایندگان در است بسبب
امنیت و رفعت و در مکتومت بادناهر است بهی و در کتدم بحیره را حفظ نم و بهی
عالم سده بعد از تقصیر مریز آتاسر قنیر عاغان را حاکم دیات تیر لیرکان نمودار انعام
حکومت و مکتومت او که باعث برام خود را امنیت ایندگان سده مورخه خوانند
اتام دار و در میان دارد همان سده قریب یکجا در آن بده انامت نم و در

و دلت گروستان و گمان آن را علم زخم و زهر پهلون کج بر کج روانه دار فلک شنه و دلت
روستان و در دار فلک آقامت و زخم بکفکر را مد قصبه مخمره و در عذب است با است روم است
سوار است در در کفکس استقال زخم و حنرت احوال بخار مخمره و خون رعایا عجم را که
رخیم سه بوعطابه میفرستد **طایه** و دلت تر لیر کان و دلت تر است که یک شتر یک قصبه
و هزار ابریم ده و دلت ایام این دلت و دلت اندک دماغ و دلت در وضع بقع جان دلت
سه در در راز روح افغان اقمه تر و دلت ایام لیر کان دلت که تر دلت میفرستد
ایم یزید بسیار بد کتر سریده باین جهت بسیار از آداب و آداب انان در دلت
خ قصبه جان که راهیده اند خورا افلاطون در وسط میانه و دلت ایام و دلت ایام قصبه
و حال متوق بر فرقه اند جمع خورایسته و خوان اولد و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام
سابقه باین بد آفره و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام
سبته و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام
مات ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام و دلت ایام

001

و این خوار از طایفه ملک عبید سیتا مریدان و این طایفه هم با اولاد میرزا
محمد در غار غم و عداوت میباشند و چون از دیوان اعلا میرزا که منصب وزارت
ایزدیت سرافرازند و بران حشمت یک منصب کلانتر دارند همیشه در مقام حدود
عمارت الطایفه میباشند و در قبضه این ساع و جواهرند و این عداوت منصف و جاهی
در میان این طایفه مستمر و در وزارت دهر ملک دهر طایفه و دهر قریه درین حال واقع
در مرد زمان دو فرقه است هر یک خوار خوانان یک ازین طایفه کرده اند و در این
حکومت قنبر عثمان رئیس طایفه میرزا که میرزا یوسف و رئیس طایفه حشمت یک میرزا
بود و این میرزا خان و در خارج قنبر عثمان نفوذ کامل و قریه کرمان را که از قری
مسقط ایزدیت است برابر قنبر عثمان هر حلیه بعد از صاحبش انتزاع نموده ملکیت
قنبر عثمان در آورد پس از مالکیت قنبر عثمان با بر غیر بقعه برابر داده است و عمل ایزدیت
کرده و نیز از دوات اندیشه باین امورات خوار مقرب مالک ساخته و عداوت طایفه
میرزا که مستقیم در ابدات این در ملک از طایفه قرا که از اتریشیه بغير قبضه

این بانه در آن اوقات میرا صحنه دادند بانی در پیشگاه بزرگوار منتهی بود
 و برادرش در ولایت متوجه امور تشریف میرا صحنه اینجور خبرها را که در اوضاع خف
 دید برادر اندک رفته صادقان برادر خود را در توبانه ناکه بنور کرد و دستهای مرا بگام نمودن
 یکصد و بیست و پنج نفر بجز واد طلب در خدمت بودند و در محرم شهره و منصب سرکشی برای
 برادر خود کرده و در باب ولایت و قدرت و اولاد و زیر کمان و در دوشه و حکم و تیرا
 آورد که میرا رضایع پیشگاه حاکم بود و قلعه را که در قریه بر عواد و دهست و حکم خانان مغول
 در عهد پیش الملوک خراب شده بود تعمیر شد و در میان ولایت مشهور نموده بود و چون است
 علیه ایران را با ولایت علم روم تقارن واقع است حکم با حق این فلاح شده است و چون
 قنبر عثمان حاکم را با حق قلعه کرمان مغول ساخته بود که متوجه ساحل قلعه او نمیشد
 تا قلعه با بنام رسیده و از انظوت صدق خان نیز علم و تیرا مشغول بگریزی تیرا واد طلب
 سرحد نفوذ تیرا را با بنام داد میرا رضایع را پیش حقد و حسد در کارن سینه افزودند
 شری قنبر عثمان را بر آن واد است که هر که از اهل ولایت تیرا بگریزی واد را گرفته بنیاده

و بنام

و بنام از دین امر با تمام رسد قنبر عثمان نیز نظر بخواهش او سه چهار نفر از قریب آن قریه
 گرفته بنیاد و متواضعه خود صادق خان در پیش قنبر عثمان بگسلد و رانده قنبر عثمان اعتنا
 سخن دو مکرده رفته رفته صادق خان کمال بیایه را بهم رسانیده میرا رضایع ماده حاکم
 که پنجم و در عبادت آن طایفه مستعد دیدن شتر خود و اهر و خا در از قنبر عثمان نیز خبر دادند
 بآن ماده مستعد خان را ندان صادق خان را که شما از هر وقت به مقوله کنیز حکومت
 تو درین ولایت مستعد و کنیز بخانه بود نظر باین مقدمات قنبر عثمان را از تیرا کمان
 برداشته و قلعه کرمان برود و در قلعه کرمان بقبر میرا نفوذ یافته و سوره از دوات
 خود در طایفه جدید و در طایفه ناکه و غنیمت جمع آورده و در نظر قنبر عثمان اقدام باین
 نوع امورات را بسیار است و مودن نمونه بنا را صفا خود را در اقدام باین نوع
 و که زاینده در زراعت و در است و در دشت کوه دشتیه کار خود که حقیقه در آن
 من بر طایفه دارد که شش متعلقه اینجور بود که فارغ است علیه غریب و دین مراد
 بخانه کوه و بقبر عثمان خان و انمو کرد که با این جسیست بهر فرستاده صادق

باغ و زنجیر که بکران آوردند حکومت مستقیم کرد و قنبر عثمان باین سخنها
 و اهر از جبار قنبر را که در کران جمع آورده بود بپرسید بکرانی صادق خان
 ما که غم و سوز را حق نیز با ما بکشد خود چنانچه مقدم را نموده بزم کشتن جبار
 در کران جمعیت را بر داشته روانه شد و خود نیز از راضی فریب نبرد و مرز غم و مرگ
 بزم غم زگر است توقف جمعیت را بپندارد و آنکه خود صادق خان به خبر غم از خود
 زبان در خانه خود خوابیده بود این جمعیت بکشد این که مرگ بکشد با یکی است
 ریخته دانه بکشد مرز از راضی مرگ بکشد زمران است یعنی باین جمعیت سره
 دست ببارت و تاراج این ملک بر آورده در بنجانه مرز از صفی و صادق خان که نشسته
 صادق خان داشت که منظور بجز قتل او ندارد خود را بفرمان جامه شده
 از راه آیه بیرون انداخته بقیه از قتل خود شرم از آیه بیرون است آورده روانه
 دار بکشد شد و حضرت ما که بزم کشتن جبار کرد و بکشد با یکی و غارت کردن
 خانه بکر مرز از صفی و صادق خان در غم و در غم و مرز از صفی و صادق خان
 گفت

گفت داشتند که صادق خان فرار کرده و مقتول است و در دست رستم و مرز از صفی
 و بکر که از خود افتاده اند بکران که است با تمام حقه و زنجیر از صفی حکایت
 بسبب در دین که داشت بهمان رستم و مرز از صفی ملک را منزل غم و مرز از صفی
 و این اخبار است شنیده همان روز که عمو بکران بکران بکران بکران بکران بکران
 بکران بکران و مرز از صفی همان است که در آن نوشته است بکران بکران بکران
 فقرات در این باب هم این دانه نوشته و در این بکران بکران بکران بکران
 بود هم این بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران
 مطلع شده اند بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران
 شده است آقا ما را از بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران
 بکران بکران از بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران
 و عدالت مردم منافات دارد و عدالت بکران بکران بکران بکران بکران
 بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران بکران

اهلین از کسوت او نیز قنبر خان رفته مقدمات در نظر گرفته بود و میان که نشسته او را نیز
 با خود متفق کرده غنبرل مع ادمان و نیز از فضل و فستاده و مع ادمان و نیز از فضل و فستاده
 که واضح است که منظور است از ادمان کردن و هدایت پر کردن کسبه از طبع است بر تمام معلوم
 و یقین است که سیاه راه فرخ و نیز از فضل و فستاده و ادمان و فستاده و فستاده و فستاده
 بلکه یکبار آنرا در دهان زده ایم که دروغ و با است چنان نقصان بطریق رسیده است
 از اینها معاد است غایت و غنی و نیز از فضل و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 نان بنا میرساند این قدر که خلق ستم دشمنان و رشت ابدی و نیز از فضل و فستاده و فستاده
 جواب را اعاده نموده بود این از راه طبع ناچار شده بود که فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 چگونه میرساند که ادمان حرف ترا بشنود که فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 در روزی که در این موضع اتهام در نظر میتوان نمود پس از آنکه شتر شایسته را
 داشت زده است زده طارر نمایه و حکم خود را این را محبوس نموده بقلعه رسانیده
 که فریاد است در تویر کان و ملک مع است برده و مع از طرف است هرگز در نظر نگرفته

نکته

من که میرزا رضا قدیم مستقر میباشم در ده هزار لاق از جهان نیز میرزا و حسن میرزا و برادران و نیز
 در این و نکته از آنکه بشناسم مع ادمان و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 طبع ده هزار لاق مرصع و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 ادمان نمایا و نیز از فضل و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 بخیل خود آشتی نمودن یعنی تویر کان قرار داده بتدبیر است و فستاده و فستاده و فستاده
 ستم خانه از فضل و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 اهل ساکت ساحه و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 قرار داده از عرض سلطان روانه قم شده و پس از آنکه فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 دیده با فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 چونکه خانه از خیال این بود و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 بمقتوی و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده
 اگاه شد و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده و فستاده

آمره حقیقت صورت ماورین را در حوض سلطان با بندها که گفته اند عا که طبع غریب از
 مراقت حضرت غزوه غم توقفت در غم جانم آمده و هر چه از آن بجز خواست که نام
 خود را معلوم نماید اظهار نام و نعت خود را نمود و تقصیر چون صبح صادق طالع شیر از فضل
 و طبع ادب خان سرور متوجه آمد این عا که را کتف بر دانه تن خود نه این عا که را
 و هرگز در عزاب و خیال جنبی روز را اعتیاد خود را در میان جنبی ملاک قرار دیر
 که به راه کلوراکرم سکوت بود و حضرت دانسته که این عا که مراقت
 ابی ن خود را غم و غم از این عا که را که گفت که سنگ بر این قیام بنیاد
 و میرزا ابوالقاسم قائم مقام هم بنیاد چشم بهم و طبع ادب خان و شرف بر این خلق نمود
 و تیز کردن میرزا فضل را رو با بندها که کرد و بطریق سرزنش در کوب گفت ای
 مادران با وجاق میرزا احمد اله خیانت کن ازین حضرت شرم کن از خدا اندیشه نما
 و میرزا فضل را در دفع مکر با بر دیم و این میرزا احمد هم میرزا فضل را بعد از فضل
 از شیرین ابن کلمات که خلق و کلبه شده چون این بر سر آمده از روضه مطهر

بازن

و در دایق مبارک بیستم تعظیم آید گفت اسرار که در جهان را میگویند از سواد انجاء ماده آید
 خانه نام را در تو لیرکان خواب کرده و بر تان را از کرد در یکا درم سه چهار نفر و کرد که بملا
 این عا که بعد از ترس و خوف در زرد که اصرار در پیش این عا که نامند و دعا که با هم غم و
 تا قرنها و در آید در آن روضه مقه سهانه و میرزا فضل را و طبع ادب خان سرور و حیرت
 رخسار و طبع ادب خان سرور میرزا فضل را که هم جاکت تان و غیب کنان در
 آن لایم رستان و در شب در عرض راه که قریب به چهار فرسنگ است خوابیده حضرت با این
 تعجب بنده لیرکان رسانید و بعضی در تو لیرکان در در ب خانه این عا که کان فراد که آشته
 عا که را خود رفته از خفا با حشمت آمدند و میرزا احمد میرزا در مصلحت میرزا اول
 سینه در خارج لبه که بد نشین و دهان فرادل خود را به لیرکان رسانید و خانه میرزا که
 میرزا میردند و میرزا احمد و میرزا در کبر حضرت ماده و این تر متبر حق قلا سینه و رقص
 میرزا فضل را در دوشه نوبت ملاقات بنیاد میرزا فضل را به لیرکان لب و دندان ملاقات
 در این امر را به خبر میرزا چهار نفر فرادل فرادل طبع ادب خان و میرزا فضل را به لیرکان فضل

کج خلق بسیار باد کرده بهر زکلی خلقها باو میگوید و این مال دنیا را بر چه خردی است شنیدم
و یقین دارم که امیر اظهر در هر صد و پنجاه هزار با جعفر نیاید داده است امیر ازاده نادان
بنیاد هزار این را بهیچ فرساق برده و پنجاه هزار دیگر را با بر طبع زن خیمه برده که در دریب خانه
با رتبه در راه تو باین دکان بیدم و پنجاه هزار دیگر را حودت بایستاد و در آن کج در جهت کج
امیر ازاده خسرو میرا میبندد که این حرفها و گفتگو با او در خانه ازاده بهر ترس و درم سوال
میکنند که زادگاه دریب خانه ما که است ای چه سده است و کج گیت می آید خانه
و میرا فقیرانه بهر زیندن این کج که با میر ازاده خسرو میرا کج خلق زیاد کرده میگویند ما خوف
و مان ناخلاق علیهم بغضان در قلم چنانچه در میر ازاده خسرو میرا در کار رفت و میسر شده بهیچ
میگوید اگر منظور شما خواهد است هر کس بهیچ برادران میفرستد و قلم توقفت و بعضی
بهیچان که کج اند این رفتار شما را بهیچ برانند هرگز بایزید نخواهند آمد و بهیچ بگذرد
رفته بتفهم و کج مشغول میگردید بهتر آن است که شما را آذوقه را در درخت خانه با بر دراز
نامح این را لطیفی نموده بایزیدم بهر از آن هر طریق خوشتر شما معتمد میارم میرا فقیرانه

این سخن را پسندیده بخان نریم با خسرو میرا در میان میگذارد و خسرو میرا نیز با او چنانکه
عجز از عمو میباید و در آستان نیز از دریب خانه در رتبه خسرو میرا خود را با میرا با تو فانی
خو باین باغچه در رتبه خانه با رتبه است اندک از باغچه دور در رتبه سکنت فدی بعد
در آن نصف شب رتبه در رتبه حورا از آن سکنت دور بایک اندک و بایده توبه
توبه و دلت حورا سانه و در آنجا بگذرد تا سر رسیدن بایک بگذرد بایک که حورا بهیچ
خانه بهیچ میرا میرا ازاده میرا رتبه صبح از رتبه خبر شده حورا میرا فقیرانه می آید
خان سربانه و بایک میگوید امیر ازاده خسرو میرا باین طایفه خزل در رتبه و
از آنجا میخورد با بقعه و بر رتبه بایزیدم و در آن دیکم حورا از رتبه تا رتبه بگذرد و
در قلم این کیفیت را عریفه از طرف نهاد و بخت عریفه که ام و قاصد عریفه ام عریفه را
مهر کرده بر در رتبه نایم و با با کار خام تو باین نیز بگذرد تا سر رسیدن عریفه را مهر کرده و بگذرد
بسیار در آذوقه بهیچ بگذرد فرستاده و نوشته و ماصلاح چنین می آید که عیال
ای حضرات را ببقعه شاه زیاده برده در آن طایفه معتقدین بسیاریم در رتبه نیز ازاده

همچون بریا حقیقت احوال که نسبت بادشاه مرهم عرضه داشت کرده پیشتر معنی تفرخان
عالمش و دیگر غوغا فرست که بنظر بادشاه مرهم برساند از تفرخان صاحب انبار داده به هم میراد در
دروازه در راه که معنی تفرخان میرسم که در ظرف بادشاه مرهم ماکد هبلان هم
نوشته عات از رفاه کریم مجید خوانده شده روانه هبلان میبود از ریختن عریضه
میرزا فضل الله و شیخ اله خان بادشاه مرهم رسیده بادشاه مرهم از خواندن عریضه قهق
صوق داد و در آنکه میفرستد و خط حاضر میفرماید بحال حضرت را قراول گرفته
مکلف ازیر تا به پنجم حضرت در کجا میمانند که بدر رسیدن این خط حضرت که سراب
خوذه است بفرستد و خط میرزا رفاع صدق فرستاد دست طالب سلطان میرزا
رفاع را قراول آورده مادر پیر و عیال و طفل اینده کایان را قراول از حاشه
دینج حاشه کشید و یک قطعه کمر بقیع اعلم از زاده و بنجاب حله کتاب زرین پاشا
اینجا که با بعضی ظروف و چیز و بر سر هم هبلان گرفته بقیع قلعه شاه نیز را حاضر کرده
میرزا رفاع بر عهدشادمانا گرفته و خیال را که در یک سینه خوشبختی به پیش

مع

طبع میجوئد این بخته فرض کرده و سه قرینه را که ایند کلاں زر خرید و قبول داشته بجاورد
 برادر عفو میرزا اسکندر را بقیمت ملک و قبول ایند کار زستانه بقبضه انبار و ملک ایند کار
 اندام عفو و در پهلوان میرزا ده بهمن میرزا احمد میرزا را بقیمت زستانه با ایند کار و دستهای
 اعلام مغرور و دهن تار و تم صورتی در زر در بر نکلان برودید امر عفو احوال بر سر و میرزا
 خسرو میرزا مصطفی میرزا را از پهلوان برداشته در بر نکلان برودید و میرزا فضل و شیخ الهه
 از سینان این حکایت نقل کلاخو افکنده در بکله دست در زیاده در درگاه عفو و در
 اخبار در نکلان نشسته و میرزا ده بهمن میرزا خسرو میرزا مصطفی میرزا را تا منزل را با کیم
 برده و آن تفرک میرزا دکانرا و اینه که نصف بیدون خبر میرزا ده بهمن میرزا
 سر رشته بپایان میرزا ده بهمن میرزا و زنده با میرزا ده بهمن میرزا نوشته و از احوال عفو
 مخبر ساخته و میرزا ده بهمن میرزا را در میرزا ده بهمن میرزا عفو را تا دست می آورده عفو را قبل
 ماه میرزا آقا سرانده عفو و ایند کار که از تم اندام برقی در نکلان عفو با میرزا ده بهمن
 در تم مانده و در راه مرعوم و در مجلس اول که میرزا ده بهمن میرزا عفو است و آن سر رشته بعد

احوال تو لیرکان را بر سیده بغیر هیرزاده بهنج میرزا کیفیت را بتفصیل مرقوم داشته بود
 بادشاه مرعوم در غم بود میرزا فضل الله و فتح الله خان با صرافه عرض کرده اند که خیر میرزا
 میان قول و رسانات رفته است هیرزاده بهنج میرزا عرض کرده بود خیر میرزا اندک
 در راه زاده عبد العظیم مصطفی قی میرزا در خانه خراب میرزا آقاس و بهنج میرزا و احمد میرزا
 در غم می باشند بادشاه مرعوم تغیر زنده و سقط ما جفا میرزا فضل الله و فتح الله خان حاضر می باشد
 و هر چه در تو لیرکان از عیال و کن اینها گایان گفته اند رد کرده بدر کتلنه آیند کن
 میرزا فضل الله و فتح الله خان حقیقت احوال را در کتلنه بیان نوشته این را تا باب
 توقف در تو لیرکان مانده قیصر از رسیدن و کتله مارا هیرزاد را سیرین آید و دیگر فضل
 میرزا رضاق از جویش و فرزندانش فام و پنجه ماند و بادشاه مرعوم هیرزاده
 مصطفی قی میرزا را زاریش و مرعوم در غم دون توقف در کتلنه همه مارا اینها گایان
 دادند و هیرزاده خیر میرزا حضرت مرعوم و بنیاد است محض با جمیع اذن و اجازت
 انصراف تو لیرکان از زمانه داشته و اینها کور است ازین خبر و کات و کات نیز که از

میرزا رضاق

و میرزا رضاق شراکتی از بهر میر سید و کتله و علم توقف هم را جزم نمود میرزا و احمد میرزا
 روانه تو لیرکان ساخت و خود مختصیر معلوم و نیمه ستره بخواندن مقدمات و نقد و مراد
 از هر ستره قم شغال در زید و مضر از احوال و اسباب را از میرزا فضل الله و فتح الله خان
 ایرزاده مصطفی قی میرزا ایلم بادشاه بر گرفت و پس از طواری بن مفسر و الکا و سب
 قیصر عیال موزل و میرزا رضاق در طهران مامور توقف آمده تا سال وفات بادشاه
 مرعوم در آنجا مانده تا بعد بکند و بکونه از احوال است او رفته آید و متفق حقیق در دست
 یکس فتح الله خان را بنا خوشتر و کار کرده عقب و مقام غور ستند میرزا فضل الله بسبب
 اسباب غیره و تقصیر از انانایب زمان عیال هم بچوب کار و عدالت بادشاه را تا که
 ریخته ستره با برادران مجربا بکاشان و ستم ستره و تا ایام وفات شاه مرعوم در کتلنه
 و اینها کور است که در پنجبال توقف در غم و تقصیر مقدمات و اذن حصول از بهر
 خراب مجتهد العصر الزمانا اخذ ملاقه و مراد ب حاکم کار و نهرا را در در دست در زید
 معصوم است متغیر ستره حاکم دان ملکست حیدر برده بمباریم بر فاسته و حاکم و عدالت را

نفس آن جوان را بر دست برادران قم رسانید و در جنب مضجع حاکم متوفی
 مدفون ساختند و اولاد و عیال ایشان برادر بگذشتند و در طلب رافت و تربیت پسر شاه
 مرحوم آتشی از نیر و مکیه ماه قمر از وفات پسر شاه قهرمان میرزا محمد خان میر نظام که از
 امرا و اعظم وزرا و کاتبان دولت علیه ایران بود در در سلطه نیر وفات یافته جمیع امرا
 آذربایجان از وفات او متأثر شدند و چندان گنجینه اندک و نیک رفتار از او نسبت به خود
 در عیال و اولادیت ظاهر شده بود جمیع کسبه و عجم و اولادیت بدون علم و در پیر دون
 ای در دلب اسواق و خانها را بسته فوج فوج و دسته دسته بمقتضای تاجوت او حاضر
 شده گریه و زاری آغاز نمیدادند و چندین ماه بود که در آذربایجان کار که از حکمران بخواهد
 از او بگذرد سر و سر و رخسار و نارضا نداشت و همگی بر او طلب مغفرت و آمرزش نمودند
 و میبایستند ضعیف و در اغری رحمت خود دادند پس از وفات او وفات امیر راه
 قهرمان میرزا با شاه مرحوم نظر بقامت دادند و دستهای او را در قهرمان میرزا محمد خان میر نصیب
 وزارت نظام سرفراز ساختند و در نهایت رجوع میر نظام مرحوم را به پسر میرزا محمد خان

نصف

مغفرت و مکرال دست و میرزا محمد قهرمان میرزا با شاه مرحوم میر نظام نشست و در نهایت
 غمخیز بود و از رفتار و سلوک و آداب دانه او اخذ طرق سلوک غمخیز در خدمت مرجع
 بخود چنان کار دادند و حیرت و اظهار طعنه کرد این صحرای و شرق و هند و پادشاه مرحوم
 کردید و میرزا آقا میرزا این میرزا از پادشاه مرحوم ادراک غمخیز هم در آن اوقات میرزا
 محمد قهرمان را با سعادت دولت علیه دوم نامزد نموده اند که آن مرز و بوم صاحب بعضی
 از احوالات سلف ایشان در مقام خود برشته بخیر کشیده خواهد شد بنی و الله و چون
 امر نظام و کسریانی از تقویض ابن منصب بوزیر نظام ملحق و نظم آمد را بر پادشاه مرحوم
 بر آن قرار گرفت که امر حکومت آذربایجان را با میرزا ده بهنج میرزا اسفندی قهرمان
 لاهور میرزا محمد قهرمان طاهر را که دیگر امیر راه و در در بخت مبارکه بود بطلبید و به پسر
 فرستادند و بر عین قهرمان به پسران آمده امیر راه بهنج میرزا را از حکم پادشاه جهان مستحق
 ساخت و امیر راه بهنج میرزا را برادر بگذشتند و در نهایت حکومت آذربایجان سرفراز و صاحب
 غمخیز روانه آذربایجان شده بکلمات مرجع مخوفیم و اندک اندک خود در بن اوقات

اعیان بادشاه مرحوم را در محال کفاح داشته و خوف نداد و خضر خاقان منقرض بود و در
 از حکومت مملکت در دودان منزل فرمهم برادر بختیاری داشتند و در کابا تا ایام و قات
 شاه مرحوم محمد حسن نظر بعد بادشاه مرحوم پس از تقاضای رشتن و دهقانم استیجاده همام در باب
 با جمیع بعضی از کسریان و مان داده بکشت و جمع با که در دودان یک کادو شده بود
 و اطبا و روحانیان و عارفان و غل غول را تجویز نموده و مانع نموده بختیاری را در سبط
 فرزین تیرت فرستاده و در آنجا بختیاری کمره در محال آلودیت بکوشید برده
 نالستان را در آلودیت منقصر ساخته و در پهن اوقات امیرزاده بهمن میرزا را
 ماسکریانی نظام آلوده با کمان بکشت تقاضای نمایان دولت علیه ایران در دودان بکوشید
 مملکت عزیز و سراسر فرستاده و کسریان در سرحد ایران دولت علیه در دودان قریب به
 آمده نشستند و سواران دولت در دودان بکوشید و در آن طرفین را از محال و مقام بکوشید
 و سنان مانع آمدند و بختیاری منقرض و بختیاری سواران بکوشید و تقاضای نمایان را بکوشید
 نمایند و باین جهت از دودان از دودان بکوشید و بختیاری منقرض و بختیاری سواران بکوشید

نیز

نیز از سرحد بهار سبط تبریز معاد است بمعنی ذکر تعیین میرزا محمد تقی و وزیر نظام برادر
 کدرا این اموات دولت علیه ایران با دولت علیه روم و کدرا محال و بختیاری اکت
 در خدمت بادشاه مرحوم خان صحت دید که وزیر نظام دولت علیه ایران را برابر رفیع این
 تقاضای تمام اینها را به دولت علیه روم بیان کرده و بکوشید که دولت علیه نمایان نظر باین
 صحت دید که در خدمت بختیاری و بختیاری شده و وزیر نظام بکوشید و دولت علیه روم بکوشید
 وزیر نظام در دودان بکوشید و بختیاری بکوشید و دولت علیه ایران در دولت علیه روم
 رفته در مملکت از دودان بکوشید و بکوشید که بکوشید آغاز نهاده
 و بختیاری آقا سرحد بهار سبط صفا مانده است و دودان در ایران در خدمت بادشاه
 جهان محمد امیر خومه بکوشید و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید
 این را در میان بکوشید و بختیاری آقا سرحد بهار سبط و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید
 همچنان سرحد بکوشید و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید
 مردم مانده در آن اوقات و بختیاری آقا سرحد بهار سبط و بختیاری بکوشید و بختیاری بکوشید

خواجه شریف است علیه السلام بنو صفیون انکه دولت علیه مردم ما چون نمایند و سپهر در اسلام
 بنه از دولت علیه ایران بنا نهاده با داری شیع پشمار تعین نمود که سعیر نه میان ملک
 بنه از در آن سپهر بدون تقیه مابکی و آداب جعفر صلوات الله علیه و مع ابائیه اذن
 گفته ناز زلفیه ادا نمایند وزیر نظام در آنها را این خواهر تا نهم غم و بر سر آقا کسر نوشته
 بنه در واقع است که دولت علیه مردم این خواهر را خبر نموده و از آن گذشته برای ملت
 دولت ایران این خواهر چه فایده دارد و هر میرا آقا کسر خزل اینجاست نموده و باره
 اصرار وزیر نظام غم بنه در باید با آنها را این خواهر اقدام نماید و وزیر نظام ما چاره شایع
 گویند از خواص سر عسکر از زنده مردم که و کیر دولت علیه مردم بگویم بنه محض دریافت
 غمزدن دولت علیه مردم این خواهر را به سپهر دولت علیه ایران در نظر دارد و عیال بکیر را
 حرکت غم بنه که عوام آن سر آمدت با جمیع غم بنه بمنزل سپهر دولت ایران رجوع است
 بهره کار و زبان بهره در آن کسیند عوام آن سر از زنده مردم بگویم هر بهره از نفر
 اجتماع غم بنه منازل وزیر نظام را احاطه نموده و زبان بهره در آن کسیند و با نهم چنان کنند

و تصف

و تصف اقدام نموده و وزیر نظام جلد از وقوع این حادثه مضطرب و متزلزل نشود
 در دفاق خوشنیت سر سپهر نفر تجر نظام دولت ایران بمحضت و جبر نفس استنکاف
 و کار با نهم رسیده و در هر چنان منزل را که وزیر نظام نوشته بگویم آن سر از زنده مردم
 ناز کسیند که شسته در چنان به شیره بر نهم بدانند آنها بر دهنه و جمع حساب
 و ادعای منزل را عوام آن کس نراج و عارت غمزدن و دین غوغا فریب به پنج
 ساعت طول کشیده از طرف سر عسکر از زنده مردم ک ن و سر آقا کسر دفع غوغای
 عوام را نموده و محضت وزیر نظام رسیده زبان سپهر خواهر کسیند و با جمیع سپهر این
 حکایت نیز عهده نگذار بنه ای شمر وزیر نظام بقوت عقده صد ادا بهر خبر که
 معتقد بوسع دلتش نموده مجبور امضا کسیند و در زنده مردم دولت و شف دهم
 با تمام و انجام رسانیده با کمال سرافراز از دولت علیه مردم بمحاکم نامه صیریه معاد
 غم بنه محضت با دیناد مرحوم در در آن کسیند صرف نموده و ما میرا آقا کسر بنابر سلسله
 مابین آن که شسته دین نیز به در سر عیال بودن و سپهر دولت از زبان آن
 در در آن کسیند و در آن کسیند که و بهر ذرات دست ادا و خط حفر

در رمضان حرات بسیاران ظاهر شده چنانکه تقصیر نموده و هر هفته آن است
اگر چنین در حضرت دیوبند که در در اندک طهران واقع شد چون حضرت دیوبند
 بنی رسته و تمیز رسیده را در جهان گردان بادشاه بر آن قرار داشت که در اندک درباری
 حضرت سلطان با حرات دیوبند خطبه فرموده اند از جبهه ظاهره احمد میرزا لایق و
 سرورده است بعد از آنکه عیش و در حکم دینار و موزه جنبی عظیم در میان کفارستان
 مرتب شده و از اطراف و جوانب ایران اهل عیش و طرب در آن انجم حاضر شده
 هفت شبانه روز عیش و سرور گشته اند و مغول غنچه در ساعت سه قران سعید بن واقع شده
 ضایعلا مهم وقت عیش و سرور را با پنج خانه آن سر برادر دستام را به یحیی که در آن
ذکر خطایان در در اندک طهران واقع شد در ایام مرض پادشاه و شفا یافتی از درگاه اله
 بعد از انقضا رختن آن سال و که شش جشن روز دوازده ایامه مرض بر وجه پادشاه
 مرحوم استیلا یافته و وضع بار بار که سوره سوره بجز نصف نماند و آنرا که دید چون تا آنکه
 مرض جزان است و نمی نماند و هر وقت که عارض می شد بر دوش و معالجه میسر میگردید
 در وقت مرض را شفا میباشید هر سر را سودا می پدید آمده و هر غرضی را عاده
 از آنجا میباشید

الله فی میرزا که بر حسب حاج میرزا آقا میرزا و زاده و حضرت خاقان مغفور و نواده میرزا حسین
 خان برادر خاقان بود بسبب وزارت حاج میرزا آقا میرزا مستطاب اینها را که طایفه عظمی قاجار
 بود معوض سوره بود و در آنکات نزاع با زور و سبب استیفاء خود برین که استیفاء با کسر
 امورات و بر دهن و نفوذ می نمود امراء عیان نیز از ترس حاج میرزا آقا میرزا و بطریق
 دیگر ملوک می کردند و در آنکات مرض پادشاه روح جان خود که در خارج در اندک است
 رفته بکفر با برادر افتاده جمعیت جمع غنچه بطریقهای لایق و کس می نمود و با اذن
 و اجازه حرات عظیم از قورخانه خارج که سرب و بار و ط بسیار گرفته میان خود برده بود
 و مجرمات مجرمانه اقدام غنچه و بعضی سخنان نامائست لقم آغاز نهاد و همچنین از
 وزارت و از کسان معتبر میرزا نصر الله اردبیل سمیع اینها کرد و دست در ولایت نموده
 میرزا انظر علی حکیم شهر فرزند با یکا از آنان نظام فرزند سابقا کشت و در اسطه امورات
 او در خدمت پادشاه مرحوم سوره بود و آنکس را بمقتضی سیرت و فریب فریب رسانیده
 و شفا یابد و قرار داد بود در از آنکه محبت از خود میسر دارم هر وقت نوشته می
 بنویسم از احوال نظام فریب را به نام میرزا میرزا در اندک روانه نور در میان ماه و نهایی

حکیم بنی در سبب قریب بر زرار هم است در اوقات نشسته او مرض بادنه مروح
 حکیم بنی خود را از ارکان و استعیه می نه است چنان مصیبت می رسد که انواع قریب
 در بر آید چنانکه در کتب و منقول درک هایدن و نه ثمانه مبارکه را تغییر داده و این
 خدمات را با انواع و زین نوعین کند و اگر العیاذ بالله امر واقع شود که نیت بر خیزد
 اسیرانه بهج مرزا به بر آید و در مسند خلافت برقرار و متمسک سازد و این خیال
 حال عبرت را با حق معنی ساحت و نیز در میر انصاری صراحتا مالک نیز رفته این گفتگو را
 ما در بیان میگردارد و میر انصاری بعضی سخنان و در هم وقت که این جابجاء گفته
 او را در دانه می رود و می فرزند آنرا این گفتگو حکیم بنی را اعلام نماید چون مرض
 بادنه در حال شد بعد هم و نحو آن دست و پند را به فقر الله عز وجل از لطافت
 غیبی جمیع دانت ستر این امور را دانسته و در قرار یک مسمی شد در آن اوقات
 شاهانه ملک قائم میزاید و نحو هر کار و معینه و نه عمت بر گزیده بعد معترسی
 و متدبیر سر غنود بنانل در راز حل فارمیده که در وقت میگرد و این سخنان در در استخفا
 بر روز وینج پیدا که هم هم غلظت میگرد که از برده غیب چه ظاهر شود و بادنه هم

بگردد و میکشید بهیتر افتاده بعد که در نزقت از شفا مانده غیب در زعفران آناه صحت
 در وجود بادنه مروح پیدا شده چشم مبارک ما گوده لکتم زعفران در قرار یک مسمی شد عمت
 و سبب شفا به زعفران آن بود و مضر بر عیض در حالت بهیتر واقع شده آن
 فضا معینه افتاد و سبب صحت و تند تر بادنه مروح آمد و دیگر آنچه در دفع و دفع است
 سبب شفا گفته العیاذ بالله در آن اوقات این امر را بر پیش میانه غشش که
 در میان عباد الله پیدا شده استقامت و بر برده غیب در وجود و نحو بادنه جهان برای
 سر برتر ضفا و غیبه اما مملکت ایران منوط و مربوط بود و حکیم بنی را غیر سیه چون
 کارکنان عالم قفا بهاب جهان در دانه ساسر دین سایه ام و دین بادنه کرده
 عباد را در عالم غیب مرتب مر غفله آن سبب بادنه مروح را از آن مرض میزد صحت
 پیدا شده و در دانه کعبه را بهایت از سر این یاد برداشته و بر داشته
 القصه بعد از حصول صحت کامریم اما ایران بن و مانا و در اغان پر دانه نذر است
 و لغز فالت بار باب استحقاق در دانه و در نحو آن حفاظت دافعه آیام مرض را
 بمع بادنه جهان رسانیده و آنکه حکم توطی را که از جهان کرد و در دانه باین مرتبه

علی رسیده بوده و درین هنگام با وجود حضرت ولیعهد این نوع خیالات پدید
 اراد ظهور نمیشود از نظر الهیات و در حقیقت و حکم نیز نظریات بقدرت رفته در آگاهی
 قایم نمانده و در بنای بنای حضرت مصوم آورده در آگاهی میهمان و اما ساهزاده
 ملک فاسم میرزا را حجاب جابر میرزا آقا میرزا گوینا کرده و در شاه مردم بپراوده میام داد
 بعد از شهادت او ایام رضی من عیال خوار و دل خاریه تردد در سیمیه بهین مکمل
 این را نیز عزت خواسته از دارالملک رفته و در آنجا با کمالی ساحت و اما این را
 با درگاه مردم ملک است و در میان و در وجود مأمورین در دارالملک اول و اجازه نقیض
 نداده **حکایت** حکیم نظریات مردم و در اینجاست که در درویشی خیالات سودا و در
 ظاهر سوره خواب و خوراک با کفایت از او منقطع آمده و در خوردن قوه که مزید سودا
 افراط عفو و در کشیدن غلیان که قه خیالات است اکثر آغاز نهادند از این
 بر آن کشید که غفله سودا سوره مایه را این رفته بخت جابر میرزا آقا رسید عزت
 فقیر است خود را در خواهد و در عالم در پیش معنی مقرر نموده و در صدق و صفای بود برین
 این خیال سودا سوره تند تر از دم تیرنگ خود را در شمران مایه را با درگاه جهان

غفله

غفله و در در منزل جابر معصوم صاحب حکیم با دید خیال کرد که بنای رفته با درگاه مردم از قلم
 بیرون آمده است اندک غنا با درگاه مردم بعد از نقیض و احوال پیر از مردم جابر معصوم
 که حرکت او با ماضی بهیم در احوال بر زبان ترکان سران و در اول و در میان مستحقان و در
 روزه با رفیق میگذرد و میگوید و بگوید این کید و فریب و در خیال کشی من آمده
 و ازین حربه سخنان گفته و در با قیادان نوع ماضی سرفیه بسیار در احوال او را گفته
 با درگاه معلوم میاید با درگاه مردم حکم میفایند و در محبس اینار بر بند با جابر معصوم
 و در انهم از برون محبس اینار با درگاه ماضی معصوم و در دست و در قوه علم سرده حکم آید
 او در باره بهر سبب قیام میماند و در احوال در درگاه را ملاحظه کرده و در در منزل
 عرض سلطان بر نه و در غم حکیم با این صورت و در دنیا با خود را بقیم رسانید و در
 معتمد بخالات قوه و غلیان کرده و با بنای خیالات که بر در و درگاه مایه اما
 احوال اینان را گفته بعد از درویشی و در دست بر وجود باز با خود را و خود را را گفته
 دست بیدل و بخت کردن و بختی نکر و خیال که این منفر سوره بختی بر با
 غم مردم و رزل و در بختی سر و در دست و در این سخنان منتشر سوره محو خان کاشی

رفته رفته رفته که از غنا
 و در دست و در دست
 مایه را بر در دست

که نوکر و وزیر و کارکنان اینها به حقیقت احوال را پیاپی بر راع عرض داشت
نعمت و ستان اینها را در کماله با خوشه که تراغیر و کش قلم داده اند باید و خوا
بر در کماله رسانا تا در امر تو از برده عیب چه ظاهر شود و نیز بدون اذن و اجازه
سلطان با هزار سوار از بر وجود ارزاد جهالت و نادانی روانه دار کماله شده اینها کو
است در شهرتم در بادخانه عمارات شاه و مکتب بر وفاته و در ادب و در جود
نکسته بود که گریه اینها از راه ظاهر شده بطریق سلطین یا دلدن از طاعت و عبادت
و رهبر و رهبر و کجی کجی با دراز بنده میگذرد و در بار و دام و جلالت تمام و در کماله
مناجیح در روانه تم ستره و زینت که برقی در کماله و پشته در نه منزل نمود و یکبار زیارت
است آن حضرت آنکه با حکم بطرح ملاقات و نشانه نعم هر سه ساعت در منزل نشست
با دلعه بعد که جایز در زمین است بنشین این مصراع را چو آب خوانده بود مرا با
موسویه چه کاست آنکه از تم بگیرد و فی سلطان رفته در آن منزل و خط با و شاه
عجیب فراموش و فراموش با و رسید حکم منع آمدن او بر در کماله و در طبقات
عالی نشین چهار ستره بود و او از حرم سلطان معاد است نعم در دست موسویه تم نشست

و سران و هرزه در میان از سرش پاشیده نه ایمله بهوش آمده و حاکم که اذن
نرفت در بدهایم ماهر نایه پادشاه مرحوم رضی الله عنه ساکنان ابد الملک و العین
نموده که آمده اند و حکما در تم روانه عیبات مایه و اینها نیز در درون هزاره
ما چارچوب از ضمه سفار از غیر ملحقه و بر دهنه راه عیبات مایه را بشیر کش
و حال بخیر در آن ملک پیشتر **در احوال ملک خندان و دانیان بیکه در آن**
سامان واقع شده چون از ابتدا از سلطه پادشاه مرحوم آید بر فغان کشف الله له
مکرمات ملک خندان احتمال هر نوع و بنا بر غایت در اقلیت که با پادشاه مرحوم
در است خود اعظم ارکان دولت میسر نیست نظر به تمام مملکت و مملکت
و نهان و وسعت آنند است جلوه آنکه مایه آن مملکت را با بکلیه غنای خود
صرف نعم چیز به بر این مع غیره نه استقلال تمام مایه بحیال خود خواست و افتاد یعنی
مرحله و در بناطیات با بر آن ولایت آغاز نهاده با جعفر خان بخیر در کمال
خصوصیت بهر سینه و حشر و زهره در برابر سرخو حسن خان نیز به کرد و در حسن خان
بحیف قنای داد و پنهان خندان بر قیام است در دولت میسر نمود و از آن کسی

این نوع آتش زرد رنگ است و در ملک فرسان طلق صلیع است و نه در کرافه
 و اعتبار میگویند از نیر و زارست ظاهر نیز آفتاب و در فست باد شاه مرع سبب
 صفت و عارضه و فوتم داده سر از احکام و تیر از مرعجیه و رفته کار بجای سیه
 و ظاهر نیز آفتاب و حرکت که بنام جهت مرکب هم بر باد نام را طوط ملک فرسان
 حرکت در هر کدنیان بر حرکت الهی که در فست باد شاه مرع را درین جهت و درین
 کت حکایات مطلع شده بهر فو معلوم دارد چون دیر از نیک است برده اند در کار
 بر خیزد و طبعی غیر حقیقت الهی بلکه آواز نو حقیقت احوال و تفکر و نیر است
 بهر فو معلوم فست صلیع را در آن دیر در حقیقت الهی در نکلند آمد و در فست باد شاه
 مرع رنج اتهام از فو نامر حقیقت الهی نیز در ملک فرسان را سبب فو معلوم
 ساحه ربه بهر فو حسن فانی مشهور با در سر و دعوی بهر از سینه قدس بیرون آمده عانی
 در نکلند کردید و ظاهر نیز آفتاب از اراده آمدن او در نکلند واقف شده حکم از باد شاه
 صدر غم رود و نه بهر که زک را زده آمدن نماید و حقیقت الهی از آثار و شرف نیا
 حضور باد شاه را غم معشیه از فرغان و در در نکلند نه و در در نکلند نه مانده

حکایت

احترام که متوقع بهر معمول مدینه غم زاریت میت آنکه احکام را غم و همیشه فو که عالمه
 باد شاه مرع بود با فو درین غم متوقع ساحه اجازت زیارت میت الهی احکام را غم
 باد شاه مرع و حقیقت در اجازت مرع و فو حکم با نام تر کات آن نوز و فو باد شاه
 مرع سبب بهر فو حسن فانی و طوط باد شاه مرع کات ناشیسته از نیر از کد فانی و له
 احقیق الهی را با یالت فو نامر صوب فو رودانه فرغان ساحه و نیر از کد فانی مشهور
 مقدر بر رفته ارک و توانم را که در لفظ قویان آذربایجان بهر بهم انکه عالم و معتمد
 است بهر از لفظ فو نامر در آورده بقوت برادر فو حسن فانی داده و فو مستانه
 متبرکه امام شافع خان معینان است نشست و حقیقت الهی در فست باد شاه مرع
 فو از فو و طوط از حکایات از در نکلند رودانه نه از سر فو ایران که کشته دارد
 ملک روم نه بهر **در کشته از احوال سیر عالم مشهور بهر سیر عالم**
 از نکلند در علم شیراز و احوال است او از قرار در از عمار از نکلند احکام معتمد
 مخیر میو سیر عالم در او در حال جنه سال تحقیر معلوم دینی بهر فو و در نکلند
 معتمد بر ماضیات و بجا هرات لغت فو نامر از فو نامر فو نامر از نکلند فو نامر

آنحضرت امام جبه خرم صبح شد که او را در وقت که شار در منزل ایستاد و در میان ملاقات
کریم و از اندر آن محقق و صاحب آن استعلام نموده که خبر آن باید در حق و معلوم
ظان هر نه است بلکه در خلق نیز خبر آن کسی نموده بود چنانکه در مجلس ملاقات برادر
زاده حاضر بر آن حاضر بود و بعد از معرفت بحال او بفرموده که ای صاحب الفقه و دانا
پس از آنکه دانست برادر زاده حاضر بر آن حاضر و مجلس است با او گفت آنگاه که سخنان
مقدم کف خفض خراج بسیار نسبت با او نمود و باز حاضر آنحضرت میفرمود که چون مشغول بر این
شده است و در علم ریاضت مقام که مالیت و مالیت نرسیده و نیز خبر آن حضرت
نداشتم از احوالات که در علم ریاضت با او عرض شده در شناخت جو خوض خط
موقوف است و ادعای ما را که طاعت مقام و احوال او نیست بنابراین از خجاست
عند من تمام محقق و از زمانه میرزا که جو خوض تالیف کاغذ رعمه المسمی شد که در حین
زیارت عبات علایت جو زمره در آن ادرادیم که نقش کنی این کتب را این بود
که لا اله الا الله محمد رسول الله علیه و آله و سلم و محمد و هم میفرمود که در کلمات و عبارات
عربی کف دهم ادر قرآن نامیده غلطها را بخیر بسیار دارد و مریدان او عذر ازین غلطها را

خبر

چنان میفرمود که حق تعالی بسبب کنایه که از خودت خواهم در آید بر مملکت واقع
شده این را بنزد و از آن کنایه ان مقید و محصور یک عمر فرموده و چون سید علم
با بدایره رجوع نه است نفع کن آن عودت خواهم شده حق تعالی استعداده او را در باب
عودت خواهم فیدر زمره این را ازیند و حسب یک عمر طلاق داده حال بسبب
این نفع است عودت مطلق الفان شده اند و مقید به بنیاد شده و این چه کلمه را
از کلمات در موقوفه که آیه از آیات قرآن این میسر که در شان و ضرورتی
که قرآنی این میامیه کف است اینها الفتاة المفرقة بینک لا تمشی شرا
فان الملائكة یفتنونک ترجمه بخیر آنکه از موقوفه نیز کنایه
موسیت ما بدینتر و فرشتگان عاقل و مملو از الفقه مجتهد مکرر انکار بلیغ از طریقه
این من موقوفه و بخجاست از خجاست ما بر سید صدق که نه ان اخبارین دارند احوال
سید ما مکرر رسیده شد بسیار و کتب ادراد فرموده و موقوفه نفع است ادراد که مریدانش
قرآن میگویند میخوانند و در شان الحاد و زندقه با میادند و هم بخجاست از خجاست مجتهد
و از زمانه صدق قرسمه انکار بلیغ از طریقه او استماع ضم نفع و طریقه او بطریق

الحاد و ضلال سندی می نمودیم حتی از مظلوم الدنایم محمد بن اسلام حجاب مایل به اله
 برود و در استقامت موقوفه طایفه ایشان را بجز ضلال و الا بطریق اولی صلا متوجه غنی
 القصة سید معتمد که در مقامات بسیار عالم مدعیه جند و عراق عرب مابین
 دعواست بعد ضعیف از زمین این اد که ملقبه تقوی یعنی سوره یهود عراق عرب
 محبوس آمد پس از خبر رسیدت مصلحت که از دولت ایران از قید ملامت تقوی
 رفت سید شاد الیه از آنجا بدر اهل سیر از رفته حاکم مملکت فارس از کثرت میرزا
 داشت در مملکت فارس از رسیدن محبوس ها حقه پس از خبر داد مطلق العنان بخود
 سیر از آنجا با صفهان رفته باز سبب کثرت و غلوم و بدین منزه جان حاکم آن
 ولایت او را گرفته در آن مملکت فرستاد و پادشاه مرحوم او را بقلعه همدان که یک
 قلعه سرحدیه آذربایجان است فرستاد در آنجا ماند و در عهد پادشاه مرحوم فادی
 از زمین این او را بهر سوره بخیر انکه بخیر افره ایست که برادر زاده حجاب محمد
 و از آن مملکت محمد تقی فرزند مرحوم او بوفتی مجهول هلال حجاب محمد القدر الزمان را در
 هنگام ترفیع بودن عسکریه را بر باز صبح شهبه و مقول ساخت و پادشاه مرحوم فادر او را

سینه

که فقه فضا و نفوذ و اما آنچه بر این کار و دولت شاهنشاهی رجب اتفاق سه چهار
 نفر از مصلحت و کتب و ادواضع و محقق گردید آن است که جمیع ترعیات و مطالبات
 او در خدمت معارف اسلام امامیه واقع یعنی نشسته و در پیشتر در کتات ترعیات و
 تحریات از دیا باذن و یا بدون اذن او کوشیده اند و در نهایت تمام عقاید باطله
 خود را بر زبان تعصب و تسخط و غوغا و مربوط ساخته اند اللهم اخذهم جمیعاً بفضیل
 احوال انکه در کتاب او بنظر رسید که زیاد از سه چهار ساعت صاحب کتاب
 نگذاشت بسبب تشیعات که از این کار بر مطالب او ظهور یافت معتمد بود از جمله
 ملک کتاب را جمیعاً بر غیر مکتوب بفرستاد و نام او را بیان میامید و زیاد از چهار
 سوره بطور سوز و آتش نوشته شده و هم سوره مقرر به بسم الله الرحمن الرحیم بوسی از
 نسیم اکثر سوره بجهت بحدوث مقطعه بود مثل مقطعات قرآنیه به تقارن و بعضی
 با تفاوت مثل المصحح و بعضی از سوره بجهت المجد که یا سبحان الله رب العالمین
 اعطینک و بکذا اکثر کلمات آن کتاب از کلمات قرآن بود مضحکات و دیگر را
 که از خود منظم کرده بود چون حرفت در میان آلاء و افیج و پدید آمدن این کار و است

سوره از سوره آن کتاب بکسر که همراه بود کتاب را بر اینها که سوره اند مقدم دارد
که نسخ آن سوره را بعینه تحریر نموده در این تاریخ صورت آن سوره معروف با بعضی
از عفا و اوله در کتاب دیگر در آن قیدینان مطالعه نموده مستحضر گردید و برشته تحریر
نابردان و نیز استنباط در کف و خند صاحب این طریق باقی نماند ^{است} ^{است} ^{است}
بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي قد نزل الآيات بالحق الى عبده
لعل الناس بابايت ربك يؤمنون ان اتبع ما اوحينا اليك من عند الله
ليعلم الناس حكم ربك من قريب ذلك من انباء الغيب نوحيك
ليؤمن الناس بابايت ربك ولكونن في دين الله لمن المهتدين
وان هذا الكتاب قد نزلت من عند ربك في بدع الرضوان
لما نودون وان هذا صراط ربك في السموات والارض يسلوا
عليكم آيات اللوح لتكونن بقاء الله لمن الموقنين وان الله ربك
قد اعد للمتقين منكم جنات لا يحيط بعلمها نفس ذلك من فضل الله
عليك ليكون الناس في دين الله لمن الساجدين قل اذا وردوا

بابها قد وجد ما كل الالواح فيها وقد رقت باذن ربك ارضها كوجه
الما في المات واذا دخلوا بيت ربك قد وجدوا اسمائها من كل وجه
من فدا الله قد استقرت عليها شمس من جلال ذكوا اسم ربك حيوان لم تر عين
مبثلهما ثلثي من شجرة الطور لا اله الا هو واد اضرها عشرها ملحقن عليها
حوزيات من نور ربك قد رقت وجوهن كوجه الزجاجة في الزجاجه البيضاء
كأف كواكب عسرى وقد من شجرة الصفراء لا اله الا هو تبارك اسم ربك
لا اله الا هو لم تر عين مبثلهن واذا الخطون قد لحقت الابدان بطرف اعينهن
تبارك اسم ربك لا اله الا هو لم تر عين مبثلهن واذا نظروا لفت الساق من
احد عين قد وجدوا الحظا العين وشعرهن كأنهن حيوان من ماء
واحد تحرك فيها حيط الحمراء باذن ربك تلقى الوجه في شعراهن تبارك
اسم ربك لا اله الا هو لم تر عين مبثلهن واذا لحقت باذن ربك عين قد
لحقت الابدان فحين تبارك اسم ربك لا اله الا هو لم تر عين مبثلهن

واذا شربهن قد ولعت القوادح بالشعرات كأنها حيوان مثل الفئس
تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن واذا طاعت احدى شعرة
من طرفا عينهن قد اشرفت السموات والارض منها كان نور زيب قد
لحظ الخلق بوجههن تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن واذا
ارادوا شرب الماء الخمر منهن قد وجدوا ماء الخمر في كاس كصد رهن
كانهن بكل وجهه قد اشربن الخمر من ايديهن تبارك اسم زيب لا اله الا
هو لم ترعين بمثلهن واذا تلون ايات اللوح قد سمعوا نداء ورقاء
السمينا من كل شعراتهن الله لا اله الا هو قد انخدوا من لحنهن كان
جمال زيب قد جلى بغيرهن تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن
واذا حضر المؤمنين قرينهن قد قسمت الانفس في السر بادن الله بان
الله زيب ما اراد لنا في اللقاء بغيرهن تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم
ترعين بمثلهن واذا واقضهن ورا سبعين الف وجهه قد شهدوا

بات الخمر في كاس الزجاجية تلاحظهن تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم تر
عين بمثلهن واذا سئلا عن حكم زيب منهن قلما جبن من زيب
في الورقاء الخمر عن الشعرة البيضاء الله لا اله الا هو تبارك اسم زيب
لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن واذا خربا بادن زيب من عرشهن قد
وجدوا ما بها تجرى على الارض المياقوت من حيوان من ماء بيضاء
يد كرفشات الشجرة في السمينا الله لا اله الا هو ثم من لبن ثم من عسل
ثم من خمر كان كل واحدة منهن تقي بماء اجمعهن تبارك اسم زيب
لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن واذا ارادوا خمر الخمر قد وجدوا ماء
البيضاء في الكاس الخمر وعلى ايديهن كانهن قد حضرن من قبل
ذلك لامر الله الكريم تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن
واذا شربوا كاسا من ايديهن قد وجدوا كل الابهار تجرى في الكاس
بادن الله تبارك اسم زيب لا اله الا هو لم ترعين بمثلهن هنالك

قد فعلت الافئدة بذكر الله الكبري طبعتم فيها ذلك ما قد وعد الله
 لكم في القرآن من قبل فاذا كرم الله ربكم فان ذلك هو المفعول العظيم
 واما اعتقاد است او انتم سید مرتکز حق را بفرموده است و نزل و حرکت است
 جانب جناب اقدس الله تعالی و غیر هم است و چنانکه دین اسلام ناسخ اریان سابقه
 و قرآن ناسخ وراثت و بجهت این سید نیز دین خود را ناسخ دین اسلام و بیان خود را
 ناسخ قرآن میدانند و چنانکه در کتاب که بسیار در میان فارسی نوشته شده و مشتمل بر
 بر فضول و ابواب بطور خاص شش است نوشته شده الواحد الرابع من فوائد
 العاشر مطالعه شد و صریح نموده بود با اینکه در هر زمانیکه از نظیر اله ظاهر
 شود که عالم هر لحظه حق حق است و در هر چه در عالم است تا نسیم حکم از نظیر اله
 شود و حکم اسلام و لوازم آن خارج است و آنها صراحتی قائل بر اقامه دین ظاهر
 می نمایند بر این است که جمیع مایه الارض بقوت این در آید و تا این امر
 در عالم با تمام تر سید هدیه از طرف حق قیام بخاطر ظاهر و باطن و حکم آن نفس مطاع است

در سیمیه

تا زمانیکه دیگر طریقه بود و در عالم ثانی انقدر اول است و بلکه او باز در آن کتاب تصریح
 نموده بود که جائز نیست تدریس هیچ علم شرعی و اصول و فقه و غیر اینها مگر میان و از نحو
 بقدریکه فاعل از مقعد غیر داده شود و باز تصریح کرده بود و مفاد اینها و اولیا را باید بداند
 ظهور از نظیر اله مرتفع شود چنانکه فرموده و ابراهیم و سایر نبیها که از ظهور محمد بن عبد الله
 صلی الله علیه و آله مرتفع شده است و آثار آن آنها باقی نیست و این چنین باید بداند که نیز
 مرتفع شود چنانکه نسبت المقدر در ظهور از نظیر اله مرتفع شده المقسم سید مرتفع در سلسله
 نیز در ادوار و سه هزار و دویست و هفت و شش با یکدیگر از تا بعینش بقدر رسیده
 این نوع زرفناست از این باقی ماند و صدف صدف مودت که از اعداد آمده است
 اله عظیم امین صدر شده و در جرم شیخ اله در شرح زیارت آن صدف را نقد کرده است
 ظاهر بعد از مضمون صدف آن است که قائم آل محمد عبد الله فرموده ظهور خوانند و خوانند
 مشفق و تقوی ظهور قائم ادعای نبوت و رسالت بر پا دارد و کتب کنند در این مطالعه
 کشته گان از این مورد که از بیان او نقل شده واضح و میرزا میگوید که سید در مقام مدعی

دو جز است دوم دین خورشید و دین سید که سید بطور کلام
عرب از رد کلام او موافق لغت و قوامه کلام عرب عطف است که بقایه که میرزا جعفر
مرحم از اعتدال مریدان او در باب حدود عوام میگوید مرغور است **دکتر طغیان**
و عیسان حسن خان **سیرانه یارخان** **آصف الدوله** **و دیگران احوال** او حسن خان نواده دینی
خانان مغفور و دانا و کعبه سلطان است که از آنکه آله یارخان از غضب لکب آمار سبکی
ترقی غنیمت آصف الدوله که آصف خان صلیه کبایک بایر برادر مغفور فرزند سالک
نامیده است تبارک لدرایت چند در ولایت همدان جا که وفات میکرده اند از فرج سیر میرزا
بودن را این جوانا پر غرور و سرشار بهم نوبت شیخ الملوک عالم مدبر و توبیرگان بدین نشان داد
فرج سیر میرزا همدان میرد دور همدان خانه عادت انبار ملک است در عالم عیش و سرور
با جانی قار و دهانیدن نمود مغول میکرده و زرباب قار باس با جانی شهنشاه
وزر حلیه حریفان مجلس شیخ الملوک و فرج سیر میرزا نظریه میرزا سیر شیخ الملوک حسن خان
به هم کار ورق حسن خان سه شاه و ورق شیخ الملوک سه اسب بهم حسن خان میرزا
نویس

مانع مجلس سه شیخ الملوک نیز یعنی ادعا را بنمایید بعد از ابراز دالدار در قمار بازی شیخ
الملوک مسلمان بخوار مجلس را از خود داشته حسن خان باری که خلق که میگوید شاهزاده و غلامان
موقوف کن دست فرماله بر دست تو است و من چهار شام شیخ الملوک که نوبت دور کرده
در سه شاه ورق را سرانجام داده و از دهالت و غلامان و دیگر خود را نامیده شیخ الملوک
با بار غلام و بر فاش بر پنجیز آن جام نادان از مجلس برخاسته معتبر تمام بیرون
میرد و بعد از غلامان خود فرستاده شیخ الملوک و نظریه میرزا را و در همان مجلس خفت و برهنه
غنیمت مجرب حسن خان بنمایید عدل و بر این یک فرج از نظام همدان را ببط و ولایت
توبیرگان و مدبر میفرسته و فرج نظام تا قضیه توبیرگان آمده یکدور در زیر توخت
بنمایند الققه جوانان باین نادان و ملکت ریح الفضا فراسا استوار و مستقل
بعد از که نشانی آصف الدوله از سرحد ملکت ایران لکتر از خراسان را جمع غنیمت و جعفر
یقمان بجنود را مقدمه بخشیرا حه روانه طرف عراق نمود و جعفر یقمان از سر بزرگ
که نشسته فریب با هم بود نظام نشست و بهر ابد و بمان نوشته است نوشته

مضمون آنکه ضرابخانه سالدرد عازم عراق دینا دارند که ملک ایران را از بند فشاری
 ماکریان و وزارت مایه بر آن اسیر است و نه نوشته جانت از شهر آباد و سایر بلاد
 کینت بادشاه مرحوم فرستاده شد حقیقت احوال ایشان در آئینه خاطر بادشاه هرگاه
 و میداد آنکه بر سر زلفه این جوده جبارت و حماقت بادشاه مرحوم محمد خان پسر صف
 الله را که از مقربان حضور بود از نظر الفاظ و کلام فرهم و بدیت سرخه اس
 فرستادند و ابراهیم خلیل خان سرتیب خورشید با فخر از کفر نظام ماکر فرود
 که رفته در مقام جعفر قلیان نشسته مطر رسیدن کثر از طواف در آنکه به اید
 بتجیر تمام رفته در راه هر مقام جعفر قلیان در مکان مناسب نشست بادشاه مرحوم
 امیرزاده حمزه میرزا را منظور شفاق و الفاظ بادشاهانه فرهم و البکر و بدیت
 خورشید سرافراز تر دادند و فریب برده هزار از کثر نظام بادشاه را بجمع نم
 و مصمم خان را که از ذکر با سر نیم و تجریم آنکه در دستیه الله صبر بود با محمد خان
 ماکر و ملقب بنفوق الله بهر امیرزاده حمزه میرزا ماکر آن سفر فرموده و غور
 در

دستیه که امیرزاده در امور زرم از صلاح مصمم خان تجاوز ننماید و میرزاده حمزه
 میرزا با قوت بماند سر باز از در آنکه روانه مقصد شده باره ابراهیم خلیل خان رسیده
 و از آنطرف نیز حسن خان از مشهد برون آمده بجعفر قلیان ملحق شده از ترانکه مسیح
 زیاده از جمله هزار سوار جمعیت در نزد حسن خان و جعفر قلیان بوده است پس از
 حرکت در هر طرف میرزا از شاه بود و وصول بمرقه حسن خان خلعت در میان امان
 حسن خان بدینکه طبع فوج الکمار و خواهر غفر از اردو حسن خان بر سر رفته و بدیت
 امیرزاده حمزه میرزا میرسنده امیرزاده حمزه میرزا بجهت لغو مقام حاجی اردو حسن خان
 و طبع ماکر ایشان با تار مصمم خان که مقصد آنکه کثیر بود و نمایند و بر باز را کثر
 و در مصمم خان ملحق و با شفاق بر سر اردو حسن خان میردند حسن خان و جعفر قلیان
 نیز با هم در آنکه نثار غنیمت و هر از صولت کثر نظام بادشاه مراتب توقف یار
 و در بر فرزند بادشاه میگذاشتند و اما مشهده سر الله در دوا که کثیر بکلی در روی
 حسن خان غنیانیه حسن خان در بحر اترکمان که آئینه ملک فرمان بکلیه

حرقن کلاک بقول الدلائل و کمال استقلال و استبداد و استبداد
 مقدس گردید و بعد از آن در حضرت رضا علیه السلام و ائمه بقیه سلطنت فرمایان
 برد و همه جنابان اموال را غصب و نهت سریر و ارباب سرقت و دزدان و مردم نیز به سر
 هر و دلتیر و بعد از فرامین مطاعه اخبار و عهده این و قیامت را فرستادند و این بر جای
 ملاک و بعد از آن به مغرب شد **و کردا که بخیزد و گفته شد که محمد خان ماکو که بقیه**
سفر است که در بعد از ضبط ملک فرمایان و تخریب و تخریب محمد خان ماکو که در غیب
 نظام ایران بود تعیین و امان دادند و هر یازده نفر میرزا با چهار هزار سرباز ملک بخیزد
 رفته آن ملک را در دست کف جقوق خان بویکیم تفرق در آورده و متفق با نظام
 امروا آن مان شد حسن خان و جقوق خان که در بدو و ادرا و با بقیه با هزار و در کما
 صحابه سرداران میکشید با یقه ترکان و دست تارش و هم چهار پنج هزار در نظر تمام
 خود در غنچه و در فراری که مسیح شد با رعایا سر بخیزد و در خیمه آتش میهم چون رعایای
 آن شهر بسبب درو سربازان محمد تقی از فرار محمد خان و هر سینه بقیه جقوق خان و

حسن خان مایه شده و سایر با این کردند و عده الفقهی و راغبی و در شهر نمانند
 و این بقیه در فرج از سران آمدند و خان لغز و الم و نمیشد و از بخیزد بیرون
 میراند و یک فرج دیگر نیز در شهر و مال بقیه است و در آن متفق شد و محمد خان ماکو بقیه
 در شهر و در کما بخیزد و مانده و هر بخیزد فرصت از دست داده و جقوق خان خوشی را
 از این کیفیت متخفیه زد و این نیز طایفه ترکانیه را بطاعه عارت و تاراج با جقوق
 متفق ساخته سه هزار سرباز جمع نمود با عتبار رعایا بخیزد جقوق خان غنچه و در شهر بخیزد
 میباید در رعایا بخیزد و امان دادند و غنچه سرباز را که در شهر و در حال بقیه شده و سربازان
 و محمد خان را با سربازان در ارک بقیه صده میکشید و در بین و هر و طوله و عجم علی
 حوز و مقبول میوه سربازان ارک با وجود این احوال دست دل از دست داده و مطرود
 از طرف دلا و الدلائل و شهر و مقبره میبندید و دلا و الدلائل و شهر از شیدن این خبر
 جمعیت برداشته و در سربازان بخیزد از شهر مقدس بیرون مرا این جقوق خان
 بعد از شیدن سربازان و دلا و الدلائل و در دست از قاهره ارک بخیزد

دسا کنین مجوز را همراه برداشته فرارینیا به دوله و دانش عمومی شده معترضه
 احوالات و اقامه امور من در نخله میانه **در جمع از احوالات میرزا**
در شایسته نخله و وزیر محترم **در کمال کمال** **در احوالات**
 از نایمان به صلیت گذران دولت علیه روز در نخله نخله است شهر راه قطعه
 و شایسته نخله و به سر مردان قربانج و ارباب و دانش در حال خضوع و خشوع
 باز سرک که شسته خود را در نخله نخله است علیه روز نخله با وجود احوالات
 با و شایسته نخله با و که از مدیام خولیت تا آن زمان فرقه بفرقه مقدم انحرافات پسندید
 شسته مدین استغفار بار شایسته نخله نخله نخله و طایفه دولت روز کرده
 و رفت و در راه در کمال کمال نخله نخله نخله این جوره امورات را
 که در عالم سلطنت و بادشاه از نخله نخله نخله و لایق نیست مقدم آمده و
 بارشاه مرحوم این حرکات از نخله نخله نخله و طایفه نخله نخله نخله
 تا اینکه راس بادشاه بر آن قرار گرفت که خردگان را حکومت اردلان

نخله

سران و فرمانده خردگان معترضه حکومت اردلان شده روانه آن مملکت گردید
 معتد به این راه به نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله
 رفته احتمال که دارد که بر سر کشتی شایسته نخله نخله نخله نخله نخله نخله
 الحین خافت از خواندن این رشته حیات بهرسان شده با جمعی از معتدین خود در
 شسته از طریق غیر متعارف حرکت کرده خود را به نخله نخله نخله نخله نخله
 مرحوم رسیده مردود انواع مرحمت یافت گردید با وجود این به نخله نخله نخله نخله
 مانده باز دوام و بهر سر خود راه داده روز نخله نخله نخله نخله نخله نخله
 از کمال خندق آمده از دروازه دولت وارد ارک مبارک شایسته نخله نخله نخله نخله
 و خود را بخود نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله
 قرار گرفت پس از وقوع اینها به نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله
 در دنیا و آخرت برادر او با بدتر از این ندیده و تقیه عمر عفاست و فرزند در میان کف و
 خصل زندگان نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله نخله

سره از راه دارم ز رشت بنیدر انبلیج رسیده و از یک محبت نشسته و بدست رسول
رفت و در پیشش نیز از تیرنگ روبرو نشسته و فاعل بخیره و قریب چهار سال پیش
در تعلیم و ایران زندگان قیام از دریکه میسر است چند بار خواست ملاقات امیر اطوار
منعم و ادون ملاقات نیافته است **ذکر امور مشهور حضرت دیلمی پادشاه**
و تشریف بردن ایشان بآن مملکت هشت شان چون امیر پادشاه بفرمانی بفرستید
نکردند که در مملکت آذربایجان بگردن آمد و در همان ادان وزیر نظام نیز از از رشت
معاودت منعم بدار نهاده آمده بودند باین جهات امرش کرد و گوی آن مملکت
که در نظم امور دولت علیه ایران است معطر و معوق مانده بکفایت از نظام است
بهرار بیضا خیار پادشاه مجاهد بران قرار گرفت که حضرت دیلمی پادشاه از از رشت
فروانیه و بدار سلطه تیرنگه امورات آن مملکت را به طریق صلح و صواب است
دانند مفسوط و منظم فرمایند چون از کارخانه نقدیر سر رفته دولت هر دولت نشانی
بطریق کارکنان عالم غیب نگه دار بینایند که آن سر رشته در همه زمان دور میماند

رسید

در موقع حوکه برآمد اندر چون زمانه اسباب دولت حضرت تهر پادشاه دام آید
ایام اقامت را بر صفحه رودگار مرصع این نصب تعیین که اندر طبع نیز اقبال دولت
و اقبال دیلمی جهان بوسه مبارک میمون آمده در عتق غریب و زمانه مرغیب بر سر کار
ساعتی که است در زنده است پادشاه جهان حضرت منعم هم غنا نبخت و دولت
اقبال و شگرت در عین رختان است بر لب دلمان روانه دار الملک آذربایجان شمره
و ساکنان مملکت نیز از عالم غیب کی با هر دم این چنین بر سر آمده امیر **نظم** خط نیز
ختم ز روح سلطان میرسد جسم به جان ترا از تا زمانه جان میرسد حضرت دیلمی پادشاه
در دربار سلطه تیرنگه اما آذربایجان خاک بر فواید کار آن حضرت را کفر الجواهر
و میره امید دارم خلاصه مردم بداند و در خوار و راه منست و اطاعت خدا شمع و حقیق
انگرفتند حضرت دیلمی نیز عدم اما آن مملکت را با طاعت و امرام بگذاشت
خود جان هر روز منظم و مافوقه بر آن تصور نمود و در همان ادان وزیر نظام
نیز از از رشت در حوضه در دربار سلطه تیرنگه بر تیرنگه آن بزرگوار حضرت دیلمی شرف

زنده شد مغیر بطرف رخسار بیرون رفته بعد ضام و قال و کرم ایان و نیز سفیدان شده
 مغیر را در او در شب بیت چشمه رفان المبارک سه هزار و دویست و شصت و چهار در کشته
 جابر که مغول صاحب و عم خالفت و خود بر سر افروخته **ذکر رفق و امان دالستان**
امیرزاده حمزه میرا بطرف مرض و کلماته واقعه چون حسن خان و حجازی در کمان
 به سردمان میشت و آن اوقات خود را بولایت خراسان رفته با ترکانه آن یله
 بنا منظم و نیز کمر داشت و در کمانه رخسار نیز بسبب چشمه رخسار در عهد یارب پسند
 مرحوم باثبات رسیده بود و باین دولت عینه در مقام به افکار بفرجه حسن خان و در حاشه
 او را باین خواهر کرده بودند از بون او در رخسار میرزاده حمزه میرا مستقر شده و با جمعی
 از کتیران نظام و روز زنده شد مغیر بیرون آمده بغیر کشتن حسن خان و قتیبه ترکان
 رخسار روانه انظار شده بود و منزل زنده شد مغیر در رسته بود که قتیبه حاج میرزا علی
 خاکنه کمر کرده اتفاق افتاد و جمیع اماما مشه این عهد متهم شده بفره و حفظ مال جان
 حوفا و مصلحت خود را دمان دیدند که حسن خان را از رخسار آورده بجز بکار دارند و دست

از خانه

او را نماند و میرزاده حمزه میرا و کتیران و ولایت آذربایجان را از مملکت بیرون نموده
 تا جان و قوت و قدرت دارند و در این خیال بهشتی بر این عهد است هر که را از کتیران
 ترک در شهر و در باران دیده اند که رفته و راه نرود و با یک ن و اماما که در ارک منزل داشته
 بهشتی که بطلب حسن خان بر رخسار فرستادند و کتیران میرزاده حمزه میرا اخبارات و قتیبه و شهر
 با میرزاده نوشته افکار دانه میرزاده حمزه میرا رخسار غریب از رفق و خبر خنده و غم
 مغیر کرده از راه را در ارک رزده و خود در میان ارک منزل گرفته و در انظار حسن خان
 که از به سردمان باین آمده بجا جابت فرستادگان اماما مشه مغیر از حمزه
 روانه مشه مغیر شده و اماما مشه مغیر نفک و یراق بهشتی و کتیران بهشتی
 جادرت غوغا و حسن خان را در او شهر کرده که فرقه کتیران باین بهشتی میرزاده
 حمزه میرا با اهر شه باران و بهال که آهسته رزانه حسن و نب و نفک و قتیبه مهمل
 نامر مکنه داشت و اهر شه نیز از بیم جان بهانف کوشیده خود را در بهشتی **ذکر دستان**
مردم و شمه از اوصاف و احوال پسندیده چون بویان و بهشتی

فرغ از اجازت کسب طبیعت زمان دعادت دوران از ابتداء جهان بهیمن نشین
 دیاق کردان است **شوی** و در دار این باغ آراسته در دهن این هر چه برآید
 دراد از دین بگوشام زدیک در باغ برون فرام زمانه با کلام یک از سوزان با باد
 عهد بقا را برآورد واقع و متین است که هر در جات را از چنین ثروت مات
 چاره نیست حق با برت انبیا رسیده اند در کلام مجید و خطای میو را بر انداخت
 و انهم ستون قلب پاک پادشاه مرحوم طینت صفش ابد اقیقه باین عدنی بنمود
 هرگز خاطر مبارک را بعلت فساد و نیز متعلق بنفوس معصقان این تعال آنکه اگر چه
 شریف آن پادشاه امران را بر سایه است و هرگز ندیم دولت در دست از قطع صلح
 رحم خواه بستیصال و جو و خواه بکوش مال مرگد بهر حال از رفیخت میرا از اوقات
 در ستردن درت و جویش از لایع بقا مرزا از سر آمد روز در الامام کم نفوذ با جویبار
 از حجابان قطار در میان اولاد خاندان مشهور تا ملک بودند طبع نموده و قریب بر کرد
 از جواهر است خاندان مغفور در در محراب باج الله الله بعد در واقعه وفات خاندان در ضحان

نقص

مفقود شده که ام نفس بشر را بر این سرسلین و انکه معصومین ۱۲ این هم و حوصله مفقود در بکشت
 و صلا الله را این مطلب را بنای الله و لغوا نیند و نیکه ازین مقوله گفتند با آن ضعیف است
 و با بیان نیارند تا آنکه بعد از سه سال حق تم آن گشته را پادشاه جهان رسانید بنای
 الله و را که زنا ضعیف و بدیت و با بود ازین خجالت و شرار را برآید و نام یک
 بر صفر و در کنار برابر پادشاه یاد کارمانه ز سرخوای مراد که نام نیکو گشته است در میان جمیع
 پادشاهان اهل عالم با و شایسته است و نهاد جو و عطا بنهم و خوار بود کم فایده در ایران است که
 از رتبت و محبت پادشاهان چراغ در آن افزوده نشود و بهیچ زلفه در ولایت ایران نیست
 و برابر طلب مغفرت گفت که گشته شده است و او را و هلاکت او را محضت قبول لغت
 خیر المصلحت او را و ظاهرین او را که اندام عتبه و فتنه و کرم و جبهه اقصیه پادشاه مرحوم را برآید
 بود که مرمن بر براج هایدنش عارض و لحاظ در شمع بود اکثر اوقات و جع در برابرش
 ظاهر میشد و باین جهت که فرامی ما بین علیه دنیا توان بود بعد از مراجعت از اهرات دیگر
 معذور نشد که بفرمانهای کثرت کشیدن کس فرمایند همیشه چای عذوق از زلفه و ایران

آینه کریمه که شئی مالک اندر چه تن بخشیده مانده گمان در پیش و نه فاطمه
عمر یگان است بخیر خدا را که کسر این صفت تیسریت بر او نازل شد و کتب
بیت زنده است کینه در پیش مانده خلق بلاد کثیر اندک اندک و چون بخواهد
جهان جابر بکشد و فغان است خلق جهان ساینه این بادشاه عدالت کترا از حق مردم
۱۴۱ ایران کم نموده دولت او مدبلیت قائل مردم برساند و زبانه مرصم غریز
بادشاه جهان چهارم در دهر خزان مانده و زرس سرگشت بادشاه مرصم در ایام وفات
چهارم در شفق شمرده بعد **ذکر دیانت که در در تهنه در حق و نفق نفق نهی**
دست عید نشیمن و شاد مرصم را بیایند لاله زار در رسم امانت که شش لاله زار
فقیه بادشاه مرصم مایه زبانه آفرین بیکر آید آمده در این است علم
در سر و کفایت را خواست و با شاق این اجداد مانده در اسطه سبز زار شده کفایت
واقع عظیم را بعضی حضرت ولیعهد رسانیدند و مایه زبانه آفرین را خوف و سپهر مستور
سره حاکم که عیال فرا سر بادشاه مرصم را از تجریش بعبارت آورده بهر نامه در نظر

در

دولت بابر آن محمد شاه را که با تجریش فرستاده آوردن عیال مایه زبانه آفرین
نیز معصوم رحمت نعم خبر مایه زبانه آفرین رسانید و مایه زبانه آفرین نب در عیال آید
مانده و در بیهوشی در اسطه زار مانده و او را در سر جفای آورده روانه ارک ایلان
سره و در رک را تصرف نموده و در تجریش مایه زبانه آفرین صدر الکمالک خوانی و امرایا
و در آنجا بودند بر سر جفای نعم را بهایان قرار گرفت که مایه زبانه آفرین در مایه
دار تهنه را حاضر کرده و نشیمن مایه زبانه آفرین مرصم را بارست و مایه زبانه آفرین کفایت
تمام حق مبارکه را بر دوشه بهتر کرد و بعد از آن داله حضرت ولیعهد و سایر فادان و
روانه در تهنه شدند و نشیمن مایه زبانه آفرین لاله زار که شسته و در ارک مبارک کردند و کینه
مصلحت بعینه اندام نماند لهذا خاب مجتهد بعد از آنکه آقا محمد آقا محمد صالح که شش
چهار نعم و مایه زبانه آفرین در دهر مایه زبانه آفرین مایه زبانه آفرین در مایه زبانه آفرین
بدر تهنه کفایت بادشاه مرصم بکینه مایه زبانه آفرین مبارکه در ارک مبارکه واقع شود و کت دلال
نشر مایه زبانه آفرین در مایه زبانه آفرین در مایه زبانه آفرین در مایه زبانه آفرین در مایه زبانه آفرین

و در دارک مبارکه میزند و کیفیت در دریا میزند از کوه سبب تا هزاره ایلم خطه
نکاشته در بر لب خطه تریز هلمع تنایند امرا و اهل ایران در باطنع بخوسر میاید و در
فاریه زنده در آداب دولت در غایت اند و اکثر اوقات در هنگام فرصت ظهور
این عربه خود سرهای را می نمایند و در زیست جید از خود خوان بر سر می اندازند صدر الک
اجلی کرده گفتا شش می نمایند و باید دولت ایران را چهر خود و امورات و دست
منوط بعملت دید چسباید ساخت در زین جمع مراد و جو خوانی چو آن نیم ساز
این ترانه را ساز می نمایند همه یی و تر کبر بر این جمالت مستغفر میزند را حفظ
ارک مبارکه در تمانه چارون و خطه خزین دو فایه در در آرد و در قدرت و تخیل آن
خود خوان بود بقوت عقرب و رایش خود را بدین موافقت این ممبر ساخته بقیه
در آن خود خوان زبان گشتم مظهر در دیوار شاه ستره بفظ و ربط و سکین غوغای
عوام ان سر که در جهان اقات مانند کار ظاهر می شود کوشیده از نفس خود در
جنت مسامه بآرد و در کلان را در جمع طایفه دکره مختلف بود بقوت عقرب و امان

تاریخ

تا در دیوار شاه جهان در لایحه این دمان کند از فرموده در خاقان و امارستان
که محسوس نظر و در زبان مبارکه بعد درین هنگام فرصت جسته از طریق نا و انا و جانا زنجیرش
با فنج کریم در ساخته راه گردستان و اردلان پیوست و دمال عفدن و هفت ابد آیه
جست گردستان بر راجع ستره خرد خان حکم و دست را بخوسر زان ملک افواج نموده
کتبه بر جاربش حکومت زده بخوش خیال خود را حکم آرندیت نهفته نیست و چون
اخبار یکدیگر می خواند خواهی شد از فرغان و عراق عرب و در کلان رسیده همه یی و تر کبر بر آن کوه
مجهت کرامت انا را زارش در دست نموده و هزاران برسم انام با در هزاران اوقات
برایان آن روانه ساخته که این آن ملک مادر فایده مفوض و راد است کند از آن
و هم چنین بجانب میرزا عکرم انام فیه مشهده تقدس را مورد اوقات و زارش ساخته مسبق
در هزاران برسم انام در دست نموده روانه مشهده تقدس نموده و درین اوقات که
حین خان فلیج رددیت فلیجتان آمده و برادر کلان در سال را در کلان از آن
این جمیت مستغفر ستره چون کار با استغفار این واقع ستره بود و برادر برادر انظار فیه

فرستاده در قریه که نزدیک خرمشهر در نهندن ایشان را متوق باعه بران چینی نموده و ام
 درین اوقات سیف الملک میرزا از حبس فرزین بیرون آمده مراد بهی حاکمته شریعیال
 فرزین رفته قریب به صد نفر کوفه را بر سر ارج ستره و زاین در تمام بطول خود از حبس
 برون میراند و رسیده را بر دعوت مردم حاضر نموده قریب سیصد نفر را از میان خان قیاس که در خارج ملک
 از طوالت امداد در نهندن متعذر بخت و مرست بوده و فرستاده و در همین بی چهار هزار آن
 اشرف جابریان دست بردار و در شمار بده نهندن میرد سیف الملک میرزا اینم بخواه
 رسیده این رسیده را بایم اقبال و دولت دانسته بخواه را که در قریه سیصد نفر بایم مقبول
 و این حاکم در بخواه اسرار این بخواه را ارکان ایشان بعنوان قریه کرده غنه الوردو
 بده نهندن از خرمشهر و در خواهم حاجت و بقیه مردم بخیر در قریه خرمشهر بخیال
 سلفند تقوت در نهندن نشست اواز فرزین در بر سرش جمع آمده و بعد بطلب بخواه
 بر خاسته کار بفرموده و دعا میکرده و بین بی سیصد خان رسیه سیف الملک میرزا از
 بی که نباشد و در امر نینه قبض خوار از آدم و در شمار کرده خرمشهر بخواه را پیش از انداخته

توضیح

دقیق را بجمع بنمایند و درین ترتیب معین بقیه سیصد خان رسیه سیف الملک میرزا را در باره
 دست بسته و بدین ترتیب از بایخیر نگذارد بده نهندن میوسته و در در نهندن در ارکان بایک
 مجریست بنمایند و لکن اعجبه سمان آله متعینات نفس ایشان تا چه بایست و غرض چهار
 و نماند لاجل و لایق که بایست تا چه اندازده است در رعیت با پادشاه مرحوم بایست
 الملک میرزا مدت چهار ده سال در فرزین با وجود که مجری نظر بویست و تغیرات ملوکانه
 زندگان مرغوب و در صفات ملک با پادشاه مرحوم با وجود کارگاه که در در نهندن بقیه از آن
 خاقان و بقیه از وفات خاقان معذور از او سر زده بود باز در اوج و تمام بکند در فرزند
 بودند خوار و تسلیم پادشاه مرحوم را غرضی رعیت خود که اندام چینی با پادشاه جهان بیدرز
 صد در این حرکت ناپسندیده از او باز عفو ملوکانه را شاهد ملک او در نعم برون از دست
 جانان در در نهندن زندگان سکنه بایه اقتدر بخرید الکرم و غرض بیابان خاتم
 ذکر احوال عراق عرب و حکایات بده نهندن و قیاس این اقامه بکند و رسیده احوال دست
 مجمع خان حاکم کرمان آن چون بده نهندن و قیاس در قریه که حاکم کرمان آن

مجمع خان ماکو نشسته و فریبش سال در آن مملکت حکم کرد و صاحب چنان بود که بخت
 حرکتیکه در باب مایه خان از اهر آن ملک صادر شده بود هرگز نکرده حکم و تدریس از مجمع خان
 باین میرسد در صورتی که بای و توان محمد نعم و الله شوق میشدند و به هم می پیوستند
 و در آن روز است علیه رفع تمام مجمع خان را از این نماند و مایه خان نیز از این حکامات
 مجمع خان علم و طاعت داشت و در وقت که قیامه بایله باو شاه مرحوم در خیمه تشریف داشت
 مایه خان را آنکه حاضر در عیال آن خیمه تمام بکوشان آن فرستاده و در جنبی دست در حفظ
 سره کرمان آن از حفظ همه سعادت را بر مصلحت دولت علیه ایران آمده و الزم بود
 چشم از مقامات این مصلحت و تدریس میره اعلیت را با او منظر نعم باو نوشته بود که نعم
 چنین اتفاق افتاده خوار قبر از شین ابن خبر باید از میان شد کرمان آن بیرون
 آورد و مجمع خان بعد از رسیدن ابن جابر جهان از کرمان آن با تو نامه و سر باز
 نظام بیرون آمده تا بقویه هم رسوم بهمنه است آمده و در آنجا تو نامه را بطرف سنقر
 فرستاده و از میان نظام سر باز بیرون آمده با لاریار مستعد خود بطرف حمله رفت و در حمله

باید

با بر سر مایه خان علی شسته و در آن احوال مایه خان را آنکه در احوال میمان برادر شسته کرده
 حجت که حوزا از اهر مایه خان بیرون اندازد از آن رسلحت باو نامه شده و در حمله
 محسوس آمد و باین سبب مملکت کرمان آن بهم نگذاشته و انیه خان حجت الدوله در عراق
 عرب با نیا چنین ایام نشسته بود و نشسته قیامه بایله باو شاه مرحوم و خلا کردن
 مجمع خان کرمان آن را خیالات فاسده در خانه و عیال خود که در آن وقت که در خیمه تشریف
 بود بیدار شد آنکه و باو در طر سلطان مستعد شده و همیشه در عیال مملکت عراق سرور
 و باو کرب و شوم قیام و آمده ام نماند و آنکه مایه خان حجت الدوله نامه باو آمده و بایله
 آمدن عراق را آماده غم بویا شایر ملک بیدار و مصلحت که در دولت علیه بکفایت
 بانه مایه خان نداده از او پرسیده در سبب حرکت از بخت عزت و آنکه بعد از درین
 موقع اگر رفتی بخت بخت عراقی است از طرف دولت علیه دوم مایه خان باین حرکت
 نخواهد بود اگر امر در حقیقت است اظهار نامه مایه خان در جواب گفته بود بگویم زیادت
 ساسه آمده ام از در آنکه که بکلیه تحقیق شد و در بیدار سیمه نغور از سر مایه خان دست کشم

همراه آنرا با خان غنچه که در آن زمان است ساسانه و در آنجا رحبت بفرمودند و
مکدرند که در خاک است و در آن کمره باین جهت و یک مرد از خاندانش که با
ایمهم تربیت کرده از خدمت خود برشته و در خانه از خوش قری آه و توتی نشسته و
آن که در میان بزرگان آن رسیده و آنکه آن ملک را در شتر حاضر شده و پیرایه پذیرا
در ملک غنچه ملکوت کرمان آن نامزد شده و در آن مردی در حقش نه برمان
رفت و آن ملک است و آیت نام و مهر آید **در حکایت مازندران**
و راه بر مات بادشاه مرصم مازندران با میرایه اردشیر نیز حاکم آن
ملکت و در آن زمان با شتر ابرو که بر آن نظم آن در روزه نشسته بود با آنها
کرده و در آن استقلال غنچه باین جهت ایراده خانم میرایه و در آن مردی
بمازندران رسیده که از خدمت در آن وقت و در آن استقلال غنچه بادشاه مرصم واقع شده
مرحبت در آن ملک نموده و در آن اوقات ملل حین نامرز و در آن سید هم که بیک کشتی
سبه کار به میرایه آن او را که در ولایت بفرستاده و در آن سید غنچه و در آن ولایت

از مازندران نشسته و با شتر غنچه نفرزید بهر سار رسیده بود و باینست و بطرف قلم بهرین
رو که این غنچه با علم واقع شده و ملک مازندران نیز به حاکم و صاحب قرار مازند
عملا و مجتهدین و ولایت سار با ملل حین بکند آغاز کرده و در آن مردی را بکند و ملل
ملکوت ساحه و بقتل آن قدر داده و مازندرانان متوجه آن نشسته و این
چون ملک مازندران را به حاکم دیدند و بادشاه را مرصم داشتند خیال غنچه و مرصم ای
ای که بهت آمده و در آن شیع طبر سر غنچه و در آن چار دیواری که محط آن را در
مکن بن خندق در بنی خاک بریز آستان غنچه و در آن ستر را الفوت غنچه ملک بینه
نزد سار نیز سرب و بار و بعضی با نیای حواله کرده بقلب و تسلط از آن گرفته
و میرایه از طاعت رسیده و کار این غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه جمع
غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه
مازندران به بادشاه زمان رحمت ملک ایران زین بخش فرستاد و در آن سید غنچه
سره خانکه که در آن سید غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه و در آن سید غنچه

ذکر دفاع کرمان که در عهد و وفات پادشاه مرصوم واقع شده چون نصنع مان
 قرار گرفت پادشاه مرصوم بعد از ملک کرمان بعد و ده سال بعد که در آنوقت حکومت
 پادشاه استقلال منصف محمد و امامت آقازاده آب درسی و در خزان خبر سرانجام در کم مردی
 نازیده بمقصود و در تفریح عاصب عیلم سرافراز بنده لهذا خان به کربک و از امام قزاقان
 در این منصب عیلم سرافراز بنده بود امام آن ملک را بطریق کند در کرده بود درین
 مقام خبر این فقیه عالم با نزدیکت میر به جمع امام آن ملک در دفع و دفع او
 و کثیر تاثیر ایشان بنمایند خان به کربک در عهدی و مرل این خبر در دفاع شهر جهاد و
 دولت رفته نشست و در عینان بهر فوراً در سبب پنج فرامه دایع بود بهر دستمه
 امام کرمان جهت دفع تسلط در اجتناب منهم رابر بردن کردن او که در ارک نشسته
 بود و رفته که عینان در چنین وقت عیلم خان سر قیام فراتر از و ملایم که در ارک
 مستحق حاکم بود به خیال امام که کار نمایان این بجز نزاع شده و عفتیت
 عزانیت و ترکیت در این اوقات نظام ظاهر شده در کفر و شرع بر تیان و حجاب

مفید نشاده سرانجام طرفین دست و گریبان شده تا سرانجامی نداشت که شسته محمد عین
 فریاد بهر ارک کشیده با نه چندی قرب سرانجام ملایم و فراتر از و ملایم که در آنوقت
 گرفته سرانجام ملایم که عینان پسندیده میوه شده و در احصیای نه عیلم خان سرافراز
 ازین اراده مانع آمده و در اطلاق العنان و در دانه راحت و تا و در عینان که در
 کرمان به نظام بود بهر در در عهدی و در در طرف پادشاه جهان حکومت کرمان سرافراز بنده
 بعد از آنکه انعام بهر فقیه افخ در آن ظاهر آید **ذکر احوال فقیهان بعد از رسیدن خبر**
فقیه عالم پادشاه مرصوم تا زمان وفات پادشاه سلطان مراد در این شهر پیران
 چنانکه مذکور شد در ادوار و در خان امام کس این ملک حکومت عینان بهم برآمده و امام مشهور
 مقدس سرافراز اعانت دایم و الدلان هر یاده عیلم خان سرافراز با زنده و حسن قان مطیع و تقاضا شده
 امیر یاده عیلم خان سرافراز که مشهور مقدس بهر یان با زنده و دایم که نشسته این مقام کرم بود
 و خبر وفات پادشاه مرصوم پس چنان دایم مشهور این خبر فوت تمام بهر که عیلم خان
 و کثیران از یان که عیلم خان در حال و ملک و سایر شهرهای این نیز سرافراز طاعت

مفت سر پشته رعایا دریا را هر ایران را که در عالم غیبی حیات قضا با نزاره قامت
 آنوقت بریده بعد و بخیرتین بین پیر و تفسیر این همام چاره بنویسند که کارکن عالم
 غیبی متلبین سه طبع خلقت و جهان در را در در زینا بلند آدانه حشده و تشریفانی
 تاج جهان در و تشریف تخت زر نگار بر بار مویس هایدن حکم در آینه زلفه و در رعای
 سعد و هم سعادت ممتد در هم خوشای عار و تیرا بعد در در اسفند تیریز سعادت کاه
 مارت و تهاقی بر سینه صفای مویس زنده تو بهار تشریفان نفوس در و درش در آینه مدم
 مبدی که در آینه کبوتر معقان رساننده و کرنا و تقارن ساد در هر طوطی بلند آدانه
 کشته قمار کشته را در خاطر ابرین میگوایان در دست عیبه زده و ده اما آذربایکان را
 عمو و ساکنین در اسفند تیریز را حصص ازین جویو معنی مایوس سادر بر بار و در عیبه
 افزوده نواز ساز عیبه و فر را با بیک میرسانیده بعد از انعام حقیق جویو معنی مایوس
 خاتم بارش را این بیت منتظر و فهم **فرد** تا که دست ناظر که این خاتم نام کز دست
 صبت داد و عدالت از نمانا ماهر کز دست عالمان را بر زده داد و عدالت از نمانا ماهر کز دست

نه ایضا و عهد این پادشاه جمیع را با مینو دارد و سایه منیر را از رخسار حق اما ایران
 کم کم در اند عهد الله بر از تهنیت جویو مبارک که مردم آذربایکان در دست و دست و نفع نفع
 و حقیق این آینه تشریف بقیه تیریز استانه مبارک سرافراز یافته را بر آدانه تقصیر آن
 نه که کثیران آذربایکان را چار و زخم با جمعیت دارد عام نظام و توانانه زرد اسفند تیریز
 حرکت همارین لطافت در پندنه واقع کوهلند از و در و توانان و جان نازان که بدینی و
 نایسته درین خدمت عهده توانه بود پادشاه جهان بنظر و راه تیریز مدح و فهم درین نظام
 اعتقاد و احکام از نه جان نازان و جان نازان مشهور و فهم بر تو اوقات بار نمانه و حقیقت
 ملکانه را تا هر حال آن در زیر غیبه خصال و فهم و این را بنده تیریز در رحمت تیریز پادشاه
 امه در در نام در ده انعام تیریز کات اینج سو خیر اثر را کف کفایت این که نه آسته
 این را با این خدمت بزرگ مأمور ده آسته و آن در زیر بهال استغفر صفاست مرجوم
 نه در دست یکم فیه چهاردهم از نفوس کثرت نظام و سوار با توانانه مبارک سرانجام داده و با این
 میگویند تیریز همه خال و اقران پیش از الله در در همارین را در دست و درم توانان زرد اسفند

نیز حرکت در دماغ مانده در آن اوقات جهت دوازده مریز آفاس در دست
نیز بر اثر غوطه نریز در غوطه و دینیت هر دو دراز مریز آفاس در از کره ماکر
آورده در در اسفطه نیز غوطه درین اوقات که غوطه در در نهدن را نشیند و چهار در
سازاده عبدالمعظم در وقت در هر غوطه در در اسفطه نیز مایه نریز ماکر رفت و بارگاه
در در جاده سازاده ملک هم مریز مایه لیت ملک است از پان نامه در غوطه باروی
کیهان بر سعادت و کارانه در در ملک عراق در حرکت آمده از منزل اوجان و صوفی
استقبال چنان روز در نهدن ملک ایران فرج فرج و در سه برکت ماکر غوطه عینه
مرکت سه روز در نهدن در ساعت ساعت در در در ساعت جمعیت و از دماغ بر از دماغ
مرا فرغ **حکایت** نیز از غوطه حکیم در دهانه مصروفه تم تحقیق خیالت نام در در یک بودا
استمال مریز در نشین قیسه مایه سازاده مرحوم آتش بود در غوطه در آینه مایه نریز
دیک بود از آنکه است در غوطه مریز در دهستان و دهستان که در جهان احوال برای
ان ن پیدا می شود و در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه

دو شب در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
کا لافام را بعهده و امیر ماکر غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
بر در غوطه مریز استقبال مریز مایه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
عربک هادی رسیده و بقانون مستقبلی سواران پیش از هر در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
خویشکار از امر از غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
سیر نریز در در جاده که در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
حکیم ده غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
بر چار دانه سوار غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
ماد شاه جهان سازنده حکیم خیالت فاسد پسندید غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
ما غوطه اندازد و حکیم را بآن هیئت و هیئت به بند هر رات بمقتضای خواست غوطه
که سواران مایه رسیده بدون تکلم از در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه
در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه در غوطه

رسیده بدین مقام ما سر و کلاه دست بگریزید که در کار و دین و دنیا و دهر و دهر
برهم مگر بر و دانه استر به پیش کشید و حکیم در حیرت و تحیر افتاد به چنان روزگار و حیرت
ما حله و منزل منزل ادا بقیم رسانیده قبض و جوش را بکمال امور و نهایت از مویا بهر کف
سمان آله اوضاع در کار که دایم در تغییر و تبدیلیست چو باین نگرانی که چنان رفتی
بیشتر که فراموش نماید و تا عمر دارد بود در این خیال روزگار شیرین خود را تلخ سازد
انقضیه مرکب هاین زلفاک آذر باکان که شتر دارد غم و غم سلطان به شتر و دوسر روز
در آن غم توقف فرمود بآن کشید تا که از آذر باکان آدرده بگذر رسیده نهاده و هر روز
کشتن نظام خاک که نگرید شتر در آن مدت تغییر معبر و خوشتر و زیاده با نظیر سرانجام یافته بود
نظر باین نه است نایسته در آن غم و کشتن هاین صدر شتر منصب میر نظام دولت عیسی ایران
معه در اندر زنی فرزند در هر هاین اندک با حرکت غم جمع اولاد خاقان مغور و نایب
اسلطه مرم و در اسلطه فرزند تربت یاری رسیده کرد شتم نمند مبارک و قوتی از دین و دهر
خود ما حله و در هر هاین از در اسلطه فرزند و کشت که در آن منزل عیسی

۵۴
هاین زیاده از هر شتر و فرستاده بعد مرکب هاین با جاده و حیدل و شکر و قوت
به در هاین رسیده و سر روز در قریه یافت که در قوت و قوت شتر در ساعت سه در در در هاین
شتر و حیدل شانه بچینی بختان و دختر شانه و در در هاین و قوت شتر خبر بهیچ اثر این
جلوس هاین را با طراف و کائنات و دولت و شتر از هر دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
بهر نوعیت و دانه و دانه را از زمین کنده و بهر شتر و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
ذکر وقایع که در در هاین طهران قبل از آمدن شتر هاین از سلطان مراد میرزا
عکس فرجه و واقع شتر چون در آن ایام میرزا انزاله صدر انالک جبر با خوف
همه استان کرده منصب وزارت و حیدل و دولت عیسی ایران را با بختان از خود دانسته
تا آن مقام که نازل و بهر شتر آگاه که از دولت عیسی ایران را بر صدر و غم و دانه و دانه و دانه
دولت عیسی شمس و عیسی شتر است بر سر و غم و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
مستعد تقوین این منصب استیلا بعد حضرت میرزا از مدخله دین خود و اینها و دانه و دانه و دانه
سرهای و دولت در مسافره عظیم را بلیع است فقره فاطمه از میرزا انزاله صدر انالک

پیرا عظم روز بروز از نظرات جمعی صاحب نظر بطور مستعد و موافق
 قابلیت ضرا داد که در ناحیه هر نظام با حق تمام مساوی و جاهان بیشتر از منصب
 صدارت عظم و وزارت کافه اعم منصوب فرمهم در سط هارین صدر شده بکلیه آفات ناشی
 در بیان جمع اما ارایان متوزر فرمود و کفایت انایک عظم معضرات حمله و کیم هارین
 بکوت نفا و پیوست در درو در هارین از یافت آید در کلنده در منزل حاجی
 آقامر نزل نمایند و این نیز حکم ماموریت سکفر این فده مت بزرگ شده بوزنم بود
 منصب عظم حقوق و اقامه فخر و جلال در بین راه که از جوس هارین در برابر کلنده
 بفرستاد و از عفو هارین در کلنده که غایب از حقیقت کار بوده و فوراً بهم کار می
 بند شد بنظر هارین بارها هر رسیده بود از آنکه میرزا ابراهیم شکر نوری در وانی
 عریضه عرض کرده بود باین معنی که مرکب هارین بجهت سرعت فراموشه فخر و نرانی
 خان را با ذریایان مرحمت دهند بارها جمعه این فخر و ازان فخر و ان خود نشسته
 بفرمود در در کلنده میرزا ابراهیم را بجهت کار رسانست عیبه و دایرین بنیه فرمهم جویا

۵۲۷
 بقعه از بدین ستاره لاهور خدایت انجمن با بقعه از خا طران محوره بفرست
 نقیضات خواصا در دجانب انایک عظم و صدر کیم بقوت انفاست با و با سبقت
 آتم در جاربهر منصب وزارت ایران کتیه زده بفرستاد و ملک فرسان افشار
 اود که سیاهان هارین را را بر کفاز حقیقت از فرسان با و نشسته بایست پیش
 حسن خان فرستاده در در کلنده برادر آلم هارین را نیز از عقب او روانه شده
 با وجوایک نرستان خدایان نامه بود تدارک تهیه سفر کثرتان سمیت فرسان
 مستعد شده و حاضر را آقامر را که در آن نه نم غیر عظم سمیت نشسته بوجون مرد و
 مدد بود در احوال خا طران در آن نه نم غیر عظم مکرر بفرستاده و آنه کرده و نیز
 سده تر اغنیت شمرده روانه عیبت عیالت شمرده زنده ماه توقف در کلنده
 وفات یافت **و در حرکت کثر منصور با میرزاده سلطان مراد میرزا بر سر سفره**
اکتدرقان ناچار بملکت فرسان و شش ملک نرستان و بعضی از جلاله فرمود میرزا
تا آفرایم نرستان چون بفرستاد در در کلنده دایرین شمره فریب پناه روز بعد

که از میرزا و کثر فرغانه صلح خبر غیر رسیده گفت آن مان معلوم بنوعی بکار
 جهان بآن در گرفت که کثر را رسیده ما مرد دیت فرغانه فرایند بجا ب انامیک اعظم
 صدر کرم چهارده بنام اینخ را از فرغند در دست چهارده روز توقف در کهنه جاب
 انامیک اعظم نزدیک شست هزار نفر کثر نظام را دیده و بهم عداوت با هم بپای تو فرغانه
 هفتاد و نه باره جهان در روز چهارم ماه دهم که بازده روز بود از دروغ بایزن که نشسته
 بوعنای شهر شریف برده سان کثر قیامت اثر از نظر باره همان که زاینده میرزا
 سلطان مراد میرزا را صاحب چهار کثر نامزد فرغند و شیر سفید را که در آن کثر را
 با کثر فرغانه جابوده در خدمت بوده میرزا و سلطان مراد میرزا بملکت فرغانه در آن
 ساحه که به ز دروغ میرزا و سلطان مراد میرزا بآن ملک توفیق شرن بنزد در اصلاح
 دولت نهانست راه ترشیر و جین را پیش گرفت چرا که سبزه در قصبه کوچک دفرای
 بود در زمان بخت و زلف کثر بآن در آنده بطل مرانیا میزد و بسبب که کثر از دهم تنگ
 برار کثر بآن حاضر میشد مابین هیات از آنکه نشسته کثر را بطوت و دیت ترشیر بر

در کهنه جاب

و بر شیر بآن دم از مخالفت و عیان میزدند خوب و قالی معمر ترشیر را سفر ساخته و کونلا
 استیلا یافته ببارت این وقایع را با مایه وقایع فرغانه موصی در کهنه معمر احوال فرغانه
 در آن زمان آنکه میرزا و کثر در فرغانه سلطان مراد میرزا بکثر ترشیر و کثر
 شیر بقرقر و دل و منظم کشته آن زمان را در آن صفات بر برده و در در امرایه سلطان
 مراد میرزا و در دیت ترشیر و بصفیات فرغانه را که زاینده حسن خان و کثر نشسته هم روزه
 عنقه الفوصه متوض احوال بکیر میزند و مابین احوال بستان را با بنام رسانیده **در کهنه جاب**
متفرقه که در کهنه جاب واقع شده و بعضی کثر بمانند و واقع در کهنه جاب
 باره جهان به ز دروغ سلطان مراد میرزا و کثر بآن با کثر بایر هم ایران
 بر چشم حضرت شیر بکثر بکثر بر مانع لاله زار ترشیر قیامت نشسته و کثر بکثر بایر و موم را بکثر
 و حرام تمام معمر بخت بر عت رب غفر که است با میرزا و مهر ترشیر و کثر بکثر بکثر
 و کثر لاله جیه خاقان معفر در برابر ذر بکثر بکثر با بایر لاله جیه و کثر بکثر بکثر
 معصره تم صلوات الله علیها و علی آبائنا و آلهما و علی منشی طاهر بکثر بکثر بکثر بکثر

[illegible]

ساحه اند اسیر یارده بهرام بر زانند و در وفای سر همان سخت ز بار بگذرانند فرستاده و بادشاه
 جهان جان را به زانماش و در خط پستانه شاهزاده عظیم در ستم عتوبه آن پستان مبارک
 سپردند و سلطان مان ملقب بنان خان که نسبت خالیت با پادشاه جهان داشت بگرفت
 اصفهان سر بند شده و مانم آن ملک شد دقیقه دیگر آنکه صحرای مالک زار بگذرانند طرآن امور
 بخارج ستم بگرفت و در خانه سرداران اوقات کم فریب بعید سعید ملک فی بوسه فریاد
 لکیران آذربایجان در میدان ارک مبارک با غوغا و غوغا سر کمر کشیده بهانه خواستی بگرفت و جواب
 بداد و در بار بر خاسته و چون بپوشان بهیوده گشتی آغاز نهادند و ملک را به خلعت بخشید
 اعظم و صحرای مالک کرم غفر دجانب الماکب اعظم برادر دست و تبر بر صائب زار ارک
 مبارک بگردن رفته و زانماش آفاق و زار امر از مستبر بوفت زل گرفته و پادشاه جهان سر بایزان
 آذربایجان را ازین حرکت به نظر فانه منع ز فمهم و جمع لکیران آذربایجان و عراق و دیار
 و کسبه در آمدند و محلات اجماع غم با سره حضرت شهباز در فمهمت جاب نامیک
 اعظم مجتمع آمدند و فریب به نگاه هر جمعیت حاضر شده سر فوج آذربایجان که مصدر این

غوغا

غوغا ستم بگذرانند و درین این احوال با نامه و دستغاف کوشیده و عزت خواهر زانست و خورا
 از جاب نامیک اعظم غم دجانب نامیک اعظم این فتنه عظیم را بطریق ماکت فرمخته که
 بیک نفوس سیر زبیده و زانماش میرا آفاقان ملک و پادشاه جهان با عزت و جلیم
 نام مبارک مبارک عظمی کمال استغفار بشیر زبیده یافته صادم تارک بهر جوان دست
 علیه ستم بهر زانماش این در خواست و اخلاص کیش میرا آفاقان ملقب با عتوبه الله دلم ستم
 مورد زانماش و در محنت پستانه و در زانماش صحرای مالک را در تم کیرانیه و آقا بهرام حاکم
 و در آمدند با جبار ساحه بهر در را محبوس بکومانان فرستاده و بیکس زانماش و عیان
 و قتال انکیزین فتنه را بشیران بر فتنه از غایت عقرب و زانماش متوضی شده صلح و
 در زانماش عنوان این مسئله دانسته اند که رب الایمانی که پادشاه هر عدالت کتر سایه
 بهیچ فرق اما ایران اندر هم و وزیر جنی را بر نفع مالک و رفاه حال جهانیان
 یعنی و فمهم ضرر اند البغض و محبت خود این پادشاه را بر وزیر مستمع در و جهانیان
 از فیض و جوش بر خود دارا بگذرد که الامجاد **کتاب** در این ایام فترت که تغییر

در حال دولت بهر سیم در رستم دولت که شش از دست رفته هاسر دیگر با یک آه
تا نهاده سیف آله میرزا از طرف دولت علیه ماکم ملایر و تو لیرگان کشته میرزا ضحاک
ز لیرگان که در کوه چار سیر کردن و حیران در در نکلند طلال هشت سال بعد که سیر سال
میست بانه قش دهم نزدیک و حله و صحت یافته نمیدست تا نهاده سیف آله میرزا خورا
رساند برنگ و نخوان خورا حله و دادن آغاز نهاد تا نهاده به خبر از خفا میرزای
مع راییم مادی همت نم از در نکلند در برابر دهم رده ملایر و تو لیرگان شش نه
در بین راه اول زنده که در فست تا نهاده ساز نمود اول و نخوان در کاشان
بنیاد در آغاز نهاد آن بعد تا بهر باجهانگیر میرزا در برادرش و کتبی تا نخوانه کرد
به سلوک آغاز تا بهر و میرزا ضحاک می است که در ولایت و شش بسیار دارد و مردم
در رستم او ترسانه کتبی سقط او را نخوانه کرد این مقدمات ساز فست
تا نهاده حاکم مرجع که اگر از این ولایت صراحت برون آید برون این دعا که اندازد
تا آله ملایر رسیده چون مرد چار سیم و زینه است و در اول مدخله نور در نکلند صاحب

خورا چنان بنهید در راه حاجب کار خور که شش مال و جان و اولد و عیال
خورا مطابقه نازد و تا صرف و صرف فست تا نهاده را زینقه و طاعت وزارت
را نه تا نهاده را و مختار بوجو محض غم در کج افششت نند خور عیان اشک اولد
بنابر مقام کشید و از مردم ولایت که است بهر زسادات را با یک و سبیل بسته
جرب کار مع و زن بهر از خورا جریه غم بهانه است فرشت و در رفته داد تا نیا چو
از قواعه کلیه او این است و عند الفوصه کار خورا میکنه ارمال دیوانه ریخته و با شیه
اکتال قریب سیر هزار نانی بکیمهار طبعی و ریخته هزار تان قرض خورا دارد و قریه پیلدنگر
به در هزار تان قریه آن عیار مختار با درون و بر فاسته بجهانه سیف آله میرزا چنان
معه که مملکت ملایر و تو لیرگان چون کشته کردن فرست دهم تو لیرگان و ملایر
چون ابدار است بهر سخن طهار و میزند تا آنگه در در نکلند بنده است خباب
انامک اعظم مع و از دست او عارض شش نه و خباب انامک اعظم مکرر چار
فرستاده او را چهار در نکلند مع و دشمنان و دیگر او در وقت فرصت حبسته

از هر دو باد و باده مرتفع و منفع ساخت و در باب دفع و دفع به است بهار بهای
 رکفای رنگ و بیدار خوش آنک کشفی و کشفی آنرا نهاند غایت که در خزان که در ضعف
 انکاب صفی زان در هر طرف جلال منور و در اقیانوس را چون افشاده و بهار
 که را نه زان به ملاحظه نمود زان را بنه میر به چون نیر غم را و در در شهرت خوش مانده
 بارش آن قریب است که بر مندر در سلطان سعادت و کارانه فخر و حکیم فرایند
 و ظاهر میر دست از غارت و تقابل باز داشته و با ظلم و ستم را بجا آورده و داد
 که نه است قول و خوش آنکه بارشاه جهان که جهان را از فرزند خویش سرافراز و فغان
 زان که زان را از هایت سیاستش خوشتر از هر دست و از دست بریم بازماند
 و بقانون کین در در نهمه طراست مستند از ملک ایران گشته بیستاب ط
 جنت نور و زان را در سار و فرزند و سار و کاکان و میرزا کاکان و دراد و خویشی که از
 اطراف و اکاف مالک و در در نهمه جمع آمده بغیر هر یک را با شایسته
 در اعم از و انچه در چشمه در در هر یک صنعتها را فخر و فناء و زور و در کفایت

فرهم ز نیت بخش بر و سر افشار و کران و جان نمانان و است عید روز افزون شمرند
 بر اثر انقضا جنت نور و در شایسته با و انچه بنظم امورات ملک و ملت و تنیق
 همام ترک و دولت اندر چه حکم جهان غلط در باب کثرت و در فراسان در آن
 رستان افاست نعم بغیر صلا شمره و میراده خمر و میرا را با کثرت و در کثرت
 احضار و میراده سلطان مراد میرا را بنیخته نام ملک و فغان و قطع و قطع ماده
 فتنه حق فغان حکم و در سار و فتنه اما میراده و میرا به ز رسیدن حکم هایدن
 با با مله فغان فغان تلایق و سار است نعم و در عار و ب نیز با و داد و بار و ی
 و بهر حق و متوجه در نهمه شمره و میرا فغان و میرا فغان را بهر فتنه و فتنه
 و فتنه و زان را بنه و شاه جهان در هر نو میراده و میرا در و در دیت نیاید و میرا
 سلطان و میرا ملکات کهم روانه در نهمه شمره و در اد و خرها و برفت با ط و میرا
 صرف شمره و مرد و خشی و کفرین گشته و ما و شاه و کرون جابه و میراده و میرا
 ملقب بحسب است و در فرهم و حکومت و ایالت و در با بان سرافراز و نیز بخشید و در

سلطان مراد نیز است کفایت عینه بتدارک دهنه لشکر و چشم فرمانده و لشکر فداست
بعد میفرستاده و میرزا و سلطان مراد نیز در حواله ریح خاگر کل کار گرفته است خانه و حمام
و طایفه را بر کشتن مانده و بکشتن و جمع آوردن آذوقه بر سر لشکران قایم و اقامه نموده
بعضی در دست و اما ثبات متوجه نینج شده و بعضی در دست و بعضی در دست و بعضی در دست
و بعضی در دست و بعضی در دست و بعضی در دست و بعضی در دست و بعضی در دست
خان که در دولت اردلان خود سرزده بر خاطر امان است علیه حرکت تا انبار
رضای قیام در کفایت و فداست با و تا مردم اراده کرده و بسیار کران نامی را کرده و بکشد
و دفع دفع ادا شود و معجز از نظام و فرمانده را بر کشتن او بار و دران فرستاده و بکشد و فداست
برادر او را بکشد و دران نامزد و فرموده و رضای قیام را بار و بکشد و فداست
هرگز بسیار عیسه نه بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و دران نامزد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

فرستاده و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
اصفهان و ارجش سیاهان خان بنی که باقیه کرده شده با بایست اصفهان نامزد
شده و در ملک اصفهان در مال دیوان و وصول و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
علیه فریب بعضی از آن در دست و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
حکومت او را بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
او را بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
رسیده و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
نفر از آن اصفهان بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
رشته عارض شده و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
آمده و در وقت بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

فرد بنیادیه فدایان همی خدایا باده الدیان تم رسانیده در بست نشسته و برزاعه عینی در
 یک از دروازه گان متوار و متغیر شد و ملکت صفهان از در وجود خود پاک و صاف شده سپید
 با قدر آرم در صفهان نشست و درین فتنه قریب با پانصد نفر از طرفین مقتول شدند و کمال
 حال میرزا عیسی آنکه عالم از صفهان آید که در گان محقر و مستقر گشته غنچه بر سر او انداخته
 و برزاعه عینی خبر از آمدن عالم تم سوره فرزند صفهان رفت و در فرقه در خانه کین از
 اشیای خود متغیر شد و آن معنی صاحب خانه جمال در اینست سپید و سپید و سپید
 جو را فرستاده و در آنکه صفهان میرزا حقیقت حال او را بر عرض داده جهان میرساند
 حکم هارین از صدر جاده و جلال بسیار است و در سوره سپید و در ابطای غصیب با آبی
 انداخته بحدک بنیادینا عبرت دیگران و نصیحت یار خود را آن بهر و درین اوقات
 درین هارست عیسی را نیندازه میرزا و میرزا در ملک فارس جزای تسلط و
 استقلال میرزا و از وقت و در آن نمر آید و بطاعت آن ملک اقرار و توبه
 نمود و بیخ جهات آمد و در آن آن ملک معوق آمده و اما فارس را میرزا و میرزا

خبر

و هم در هر سوره هارست عیسی میرزا و میرزا را در کار و در درین دوان
 مهارت و صداقت تمام و تمام داشت از کلمات آن حقا و قیام بکویت ملک فارس
 روانه شد و میرزا و میرزا میرزا حقا و قیام بکویت ملک فارس
 سر در صفهان و بهر سوره و در صفهان حقا و قیام بکویت ملک فارس
 نامزد فرمودم و درین اوقات که نامر دالان دارد و خطم نیز سر خود بر سر آورده و کلمات
 حکام و غیره غرض و در عالم که باوندیت برت بسبب و جواریا تسلط سوره ضرات
 دیوان در عهد معوق میاید شمع خان ماکو از طرفت خان بابا خان سرور بنیاد
 برز و رفته که از در وجود سوره دالان دارد و از او شریک بسیار غم که خود را میترساده و از
 مطمنی سوره باطنیان تمام آمد و شد بیشتر شمع خان مرغور و در شمع خان فرصت
 غم در درک او را که مقهور شمع خان و فتنه یزد فرود نشست و درین اوقات
 سیه کیم دارا با در خطم یزد خورا بابا نامیده و معترف و سوره بهر از قیام دالان دارد
 در آنگاه تاب نیاورد و ملک فارس که بخت از در یک سوره میوز و در ملک فارس در مقام

بادشاه جهان که از این تیر کار و جو نا بعد خود در پنج حضور مبارک پرورزد و در حال
 محراب که او را بر سر نهارد و دست و پست و هفت و سال و چیز باشد
 از ایام سلطنت این بادشاه که در آن جاه که تا به سلطنتش بایزد در برادر یا منقضي
 سره بود بحسب تین و تیر فائده آن به شهر بفرستد و قیام این و هر قدر خنده خال
 که استاد آن تا هزار سال باد پرده است آخر این نیت را بفرستد مقدر و کارهای
 و قدر حسن قان و عیث شدن این شیعی و باغ و اما آن جهان را در زرقه قان
 فرقه ان سال بادشاه جهان ترشح و زمین کرد این به این دعا که در دست از دست
 بادشاه انکه ذره از برتر اوقات را شاد حال این دعا که در دست باخته تا این
 عمر خیر روز را بفرستد و نیست در فکر و عتبادشاه جهان به کارش برود که از
 نماید و جان نا قایل را در راه دعا که تا دست است و عتبادشاه جهان به کارش
 که باد اهدا است این سلسله علیه است انگاه بسته و شود در نظر و این بنده
 آیه **سیت** مالک زود قبول هر چه کند بادشاه است که بکینه عالم است در هزار سال

نیت

شوی ضایا تو این شاد و در پیش است که آتش خلق در نظر است بی
 بر خلق بایزد و در بتوفیق طاعت و شادمانه دار ضایا در آفاق کنش
 بتوفیق طاعت که اگر کنش غم زد و شمن ناسپندش باد زو را که کنش بشود
 بر دهنه دارش درخت به سرش بنزد و پیش بر عت بیضه بهتر درخت
 اگر در چون تو بار بهر نا محراب و در نا در از آن فائده آن خیر بکانه دان
 که بسته به خوا این فائده آن **ذکر شمس و قمر و صحن قان و قدر**
و نیت در راه و اقبال بادشاه جهان چون است بهر کار و مشقه مقدر
 طالع کشید و صوفی ماذن این کار در غیرت بادشاهانه رحمت و کانه هزار
 کنجید بکنه فاه سردار که سلطان مراد میرزا و الدان و انچه نقاد و شسته
 احضار بهر اهلان و فرقه و کمره صوفیان فاجار با کشته حضرت نشان و در قیام کنش
 فتح و بنشیند مشقه مقدر بادشاه سلطان مراد میرزا مأمور در دانه زنده و کنش
 رسیدن مکره صوفیان بهر مشقه مقدر در توفیق حصار بر پیشا و غم راه آید و شاد

با کلمه حسن خان دکن در بسته کار را بر جبهه ننگ گرفت حسن خان دست درازی
 بقف دایم حسن مقدمه سرب در و کرد و در در زمان سقوط سلطنت آنجا را دست مقدمه
 بان فزات اندونهم بفر کفر و طرد ریخته بکشتن اسلام مایه جفت و برای
 سیم جعفر را بترکان خفر و خیمه زوخته و به آرا قوت و قوت جان خست
 با این به خفایا حاتم بار ز با طر حضرت امام ابنی الدین منظر مغرور از آبی
 فتنه او تا ایم گرفتار و دهکشی تحقیق زباده اراده هزار نفر از نفی اسلام در
 ولایت قنص سره بقدر و هر گرفتار سره بفر **سپید** لطفی با تو را را که
 چونکه از سر بگذر را که هنگام رسالت آن محمد بن محمد رسیده بعد از کمال
 حاکم از دته کباب سره و خفت و هر یک از امام مشهور مقدمه سر استبداد یافته در
 خفیه امان اردو الدین امریزاده سلطان مراد میرزا طلب داشت و دای
 والدین ایران ملک و عجم بگردان با دستانه بهر از دایه و دایه مشهور
 مقدمه بعد از طمان و بهر از دایه در دایه و دایه و دایه و دایه و دایه و دایه

کرد. چنه فوج از کشتن نظام را با جملهم خان و هزار تنه ساحت دکن حسن خان
 مجرسته سر اسیم حسن خان ما آگاه در دانه حسن خان خود در اول حال بروقه مقدمه
 اند جفت چون بابت بنزد جزار اعلیٰ به خود کار آید از روضه مقدمه سرین
 آمد ما بهر در دایه الدین و دایه رفته و در دایه صلحان خان و در دایه محمد علی
 گرفتار آمد مجرسته و کشتن با دایه اسلام در دایه مقدمه سر سینه غنچه فغ
 دستانه با دایه سمرات رسانیده و در باریت امام ابنی الدین سرور سر کشت
 دستانه سر کشته بهر از دایه سلطان مراد میرزا بهر از دایه سرین فغ نمایان و این فغ
 نمایان عرض و فایه را بکشت با دایه جهان مقدمه و خونیز با کشتن با دایه در
 مشهور مقدمه سر سینه فغ عفر بر جرایم ایران ملک کشته بهر سر استبداد
 امام ابنی الدین آینه فتنه و کشتن را که ایران ملک عفت سره بفر دایه
 جهان بفر دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه
 با جرات ملک و دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه دایه

در طب و شایع چنان سرور و سرور بر پا کرده مستعد شد تا نه در حسن خان و در برادرش
از صفی جهان کلام و نایاب گردیده ملک فرمان ملت افرومان و شیه را کفنی
آن ملک فارغ ابل و آورده مال نشسته و نا حال بخیر که او را فرزند زحمه اکام
هر روز در بیت و وقت شش است سرزاده سلطان مراد میرزا بیکمانا اگر در بیت
تفسیر و نظم و نظام آن سرور بیکمانا و شاه جهان مستعد بخیر و شاه کامر است که آنکه که
آفرین نغمه شریفه بخیر و شاه کامر با بیکمانا رسیه و کامر افغان فرزند کامر فرزند
در بسند و یاد شاه جهان حله الله ملکه آیه **بیت** بفاعت غایبم الله آیه
قد ایاز غفیل کفنی نا آیه تم بون الله قال فی شهر صدر ان نهم

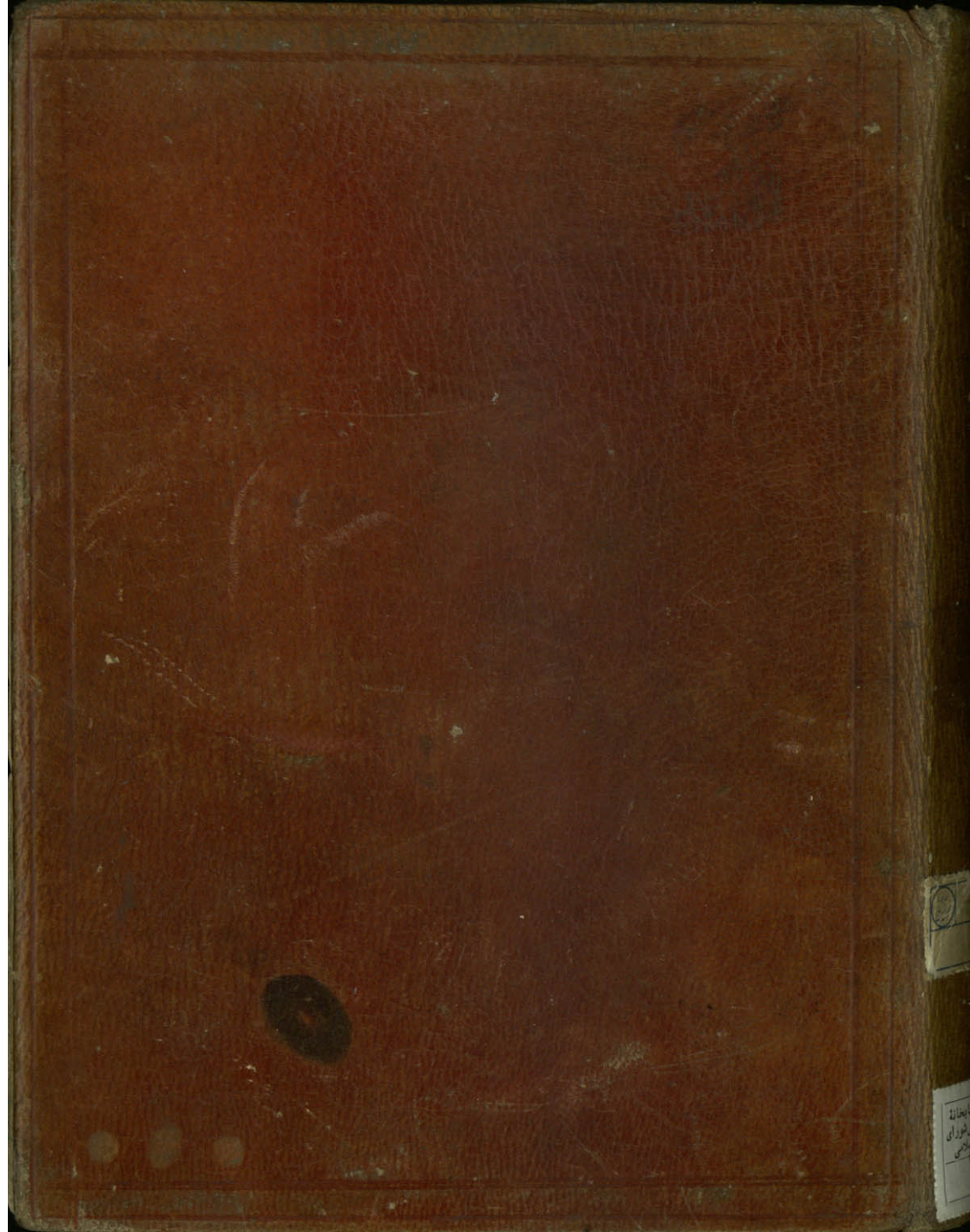
سنة هزار و سیصد و ده بحر حرره الله انتم

محمد ابن محمد کفنی انور الله سرور

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

